

Langusova ulica 4, 1535 Ljubljana

Številka: 007-140/2025

Datum: 12. 1. 2026

OBRAZLOŽENO STALIŠČE K PRIPOMBAM IN PREDLOGOM IZ POSTOPKA SODELOVANJA JAVNOSTI
UREDBA O MEJNIH VREDNOSTIH KAZALCEV HRUPA V OKOLJU (v nadaljevanju: uredba)

Datum začetka javne objave: 30. 7. 2025

Datum zaključka javne objave: 15. 9. 2025

Št.	Pošiljatelj	Številka	Člen / odstavek	Predlog oz. povzetek predloga	Stališče MOP
1	Fizična oseba	007-140/2025/2	3. člen	Kot vir onesnaževanja okolja s hrupom se dodajo tudi cerkveni zvonovi (lahko neposredno, najmanj pa posredno, z nekoliko širšo opredelitvijo »drugih virov hrupa«, v katere lahko vključimo tudi hrup, ki ga ustvarjajo cerkveni zvonovi)	Zvonjenje cerkvenih zvonov glede na uredbo ni vir hrupa. Zven cerkvenih zvonov praviloma obremenjuje okolje kratkotrajno, saj običajno zvonjenje traja le nekaj minut. Bitje ure pa se običajno izvaja le od jutra do večera in ne ponoči.
2	Zeleni Slovenije	007-140/2025/3		a) Nedopustno zviševanje mejnih vrednosti za hrup v podeželskih in naravno varovanih območjih Predlagano zviševanje mejnih vrednosti za nočni čas v podeželskem okolju (z 40 dB na 45 dB) je nesprejemljivo. Zeleni Slovenije zahtevamo ohranitev njihovo dodatno zaostretev v skladu z najnovejšimi smernicami WHO.	Z Uredbo nismo zvišali mejnih vrednosti za hrup v podeželskih in naravno varovanih območjih.
3		007-140/2025/3		b) Neupoštevanje posebnosti nizkofrekvenčnega hrupa (LFN) in infrazvoka Vetrne elektrarne proizvajajo nizkofrekvenčni hrup, ki ni pravilno zajet v obstoječi metodologiji merjenja. Predlagamo vključitev posebnega poglavja o LFN ter zahtevo po obvezni neodvisni študiji LFN pred izdajo okoljevarstvenih soglasij.	Z uredbo ne urejamo nizkofrekvenčnega hrupa Vetrnih elektrarn. Strokovne podlage za urejanje te vrste hrupa so pripravljene in so dostopne na povezavi . To vrsto hrupa načrtujemo normativno urediti v naslednji spremembi uredbe.
4		007-140/2025/3		c) Opustitev meril za impulzni hrup in vibracije Niti osnutek niti priloge ne obravnavajo vpliva impulznega hrupa (npr. zračnega toka na lopatice) in nizkofrekvenčnih vibracij, ki dokazano vplivajo na spanje, počutje in zdravje ljudi, kakor tudi na živalski svet. To je strokovno in etično nesprejemljivo.	Metodologija upoštevanja impulznega hrupa je predpisana s Pravilnikom o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Uradni list RS, št. 105/08 in 44/22 – ZVO-2, v nadaljevanju: pravilnikom).
5		007-140/2025/3		d) Zmanjševanje obveznosti obveščanja javnosti in vključevanja v postopke Nov osnutek bistveno omejuje dolžnost investorjev, da pravočasno in razumljivo obveščajo prebivalstvo, zlasti v okoljih, kjer potekajo postopki iz ZUNPEOVE. To pomeni korak nazaj od Aarhuške konvencije in duha transparentnosti.	Predmetna uredba ne ureja način obveščanja javnosti ali njihovo vključevanje v postopke. Sodelovanje z javnostjo in njeno vključevanje v postopke je normativno urejeno v Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV in 56/25 – PoZ, v nadaljevanju ZVO-2).
6		007-140/2025/3		e) Pomanjkljivo merjenje prometnega hrupa ob prometnicah Ena izmed prezrtih, a pomembnih problematik je tudi sistematično pomanjkljivo merjenje prometnega hrupa, zlasti ob prometnicah, ki potekajo skozi ali v bližini strnjenih naselij. Primer za to je Ormoška cesta na Ptuj, kjer se že vrsto let pojavljajo opozorila lokalnega prebivalstva glede prekomernega hrupa, a se pristojni na pozive ne odzivajo z ukrepi. Nezanesljivo ali sploh odsotno merjenje, pomanjkanje nadzora in nepripravljenost na ukrepanje kažejo na sistemsko zanemarjanje te problematike. Zato predlagamo, da uredba določi obvezno neodvisno in redno merjenje hrupa ob vseh prometnicah, ki potekajo skozi urbana ali bivalna okolja, ter vzpostavi mehanizem za hitro odzivanje na presežene vrednosti.	Ocenjevanje hrupa ob prometnih cestah je normativno urejeno z Uredbo o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 121/04, 59/19, 44/22 – ZVO-2 in 53/22, v nadaljevanju: uredba ocenjevanje hrupa) in ne z uredbo. Tudi hrup Ormoške ceste med Ptujem in Spuhljo je vključen v tovrstni obratovalni monitoring.

7		007-140/2025/3		Zahtevamo ohranitev obstoječih mejnih vrednosti hrupa za nočni čas na podeželju (40 dB) in možnost dodatne zaostritve za naravno varovana območja.	Mejna vrednost hrupa za mirna območja na prostem je skladno z uredbo že sedaj $L_{noč}=40$ dB.
8		007-140/2025/3		Zahtevamo uvedbo posebne regulacije za nizkofrekvenčni hrup (LFN) – z jasnimi metodologijami merjenja, poročanja in ocenjevanja.	Normativna ureditev nizkofrekvenčnega hrupa ni predmet urejanja uredbe.
9		007-140/2025/3		Zahtevamo prepoved umeščanja vetrnic v območjih naravnih parkov, Natura 2000 in ob virih pitne vode.	Umeščanje vetrnih elektrarn v prostor ni predmet urejanja uredbe.
10		007-140/2025/3		Zahtevamo revizijo zakona ZUNPEOVE z vidika skladnosti z okoljsko zakonodajo, pravicami javnosti in ustavnim načelom varstva okolja.	Revizija ZUNPEOVE ni predmet urejanja te uredbe.
11		007-140/2025/3		Zahtevamo polno uskladitev uredbe z Aarhuško konvencijo – okrepljeno vključevanje javnosti in pravno varstvo.	Prenos Aarhuške konvencije v slovenski pravni red ni predmet urejanja te uredbe.
12		007-140/2025/3		Zahtevamo zavezujoče mnenje neodvisne zdravstvene stroke pri vseh projektih, ki potencialno presegajo hrupne vrednosti.	Verjetno imate v mislih postopke presoje vplivov na okolje. Predmetna uredba ne določa kako se izvajajo presoje vplivov na okolje.
13		007-140/2025/3		Zahtevamo celovito prenovo uredbe in revizijo zakona ZUNPEOVE.	Revizija ZUNPEOVE ni predmet urejanja te uredbe.
14	Fizična oseba	007-140/2025/4	3. člen 22. točka	Vir onesnaževanja so tudi ceste, proge itd. ki imajo manj kakor abnormalno število prometa	Pobuda ni razumljiva.
15			Splošno	Potrebno je ustanoviti evidenco vir hrupa, tako kakor je to storjeno z vozili ipd. Drugače ni možno izvajati nadzora	Pobuda ni predmet urejanja te uredbe.
16			15. člen	To je "kr neki" in dajanje podpore gospodarstvu Letališča, pristanišča so vir hrupa kakor vsi drugi	Obveznost, da: letališče, pristanišče, naprava, ki povzroča industrijske emisije ali naprava za obdelavo odpadkov, morajo za svoje obratovanje pridobiti okoljevarstveno dovoljenje je koristna za varovanje okolja pred hrupom.
17		007-140/2025/4	19. člen	V celoti je treba črtati Omogoča zlorabe	Ta člen ureja pogoje, in obveznosti za upravljavce naprav, ki lahko obratujejo brez okoljevarstvenega dovoljenja in kot tak pripomore k varovanju okolja pred hrupom.
18		007-140/2025/4	Priloga 1	Mejne vrednosti so previsoke	Mejne vrednosti so primerljive mejnim vrednostim v drugih evropskih državah.
19	Fizična oseba	007-140/2025/5	Splošno	Predlagam da je uredba smiselno enaka ukinjeni Ur. list 45/1995.	Uredba je smiselno enaka njenim predhodnicam Uredbi o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95, 66/96, 59/02-ZJZ, 41/04-ZVO-1) in Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09, 62/10 in 43/18).
20		007-140/2025/5		Predlagam, da sta uporaba kosilnic, škroplilnic, žag in drugih naprav z motorji na notranje izgorevanje, vrtnih in brusilnih strojev, kladiv in žag ter izvajanje drugih hrupnih vrtnih in hišnih opravil, dovoljena od ponedeljka do sobote med 8. in 19. uro	Pravila uporabe ročnega orodja so predmet urejanja občinskih Odlokov o javnem redu in miru.
21	Fizična oseba	007-140/2025/7		Predlagam da je uredba smiselno enaka ukinjeni Ur. list 45/1995.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 19.
22		007-140/2025/7		Predlagam, da sta uporaba kosilnic, škroplilnic, žag in drugih naprav z motorji na notranje izgorevanje, vrtnih in brusilnih strojev, kladiv in žag ter izvajanje drugih hrupnih vrtnih in hišnih opravil, dovoljena od ponedeljka do sobote med 8. in 19. uro	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 20.
23	DARS d.d.	007-140/2025/8	Splošno	Prosim, da se predlog nove Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju obravnava prednostno in čim hitreje, saj je zaradi odločitve upravnega sodišča RS v konkretni zadevi glede izdaje integralnega gradbenega dovoljenja za 1. in 2. etapo nove hitre ceste 3. razvojne osi nastala pravna praznina, ko pristojni upravni organ pri odločanju ne sme uporabiti trenutno veljavne uredbe s to vsebino.	Pobuda se ne nanaša na vsebine členov predmetne uredbe.

24	Fizična oseba	007-140/2025/9	Splošno	1. Posebna kategorija hrupa Gostinski lokali in diskoteke na prostem, ki predvajajo mehansko glasbo, naj se obravnavajo kot posebna kategorija vira hrupa. Ti viri se bistveno razlikujejo od prometa in industrije: imajo posebno zvočno sestavo (izrazit nizkofrekvenčni hrup), nastopajo v posebnem časovnem okviru (ponoči, v času največje občutljivosti ljudi), imajo poseben dinamični značaj (kratkotrajni, a zelo močni zvočni vrhovi), predstavljajo zasebno dejavnost brez javnega interesa. Promet in industrija sta nujna za delovanje družbe in sta pogosto umeščena izven stanovanjskih območij. Diskoteke in gostinski lokali pa so zasebna dejavnost, katere koristi uživa omejeno število posameznikov, negativne posledice (nespečnost, stres, zdravstvene težave) pa nosijo prebivalci širše okolice. Enaka obravnava teh virov hrupa je zato nepravilna in v nasprotju z ustavno pravico do zdravega življenjskega okolja.	Obratovalni časi in dovoljenje za obratovanje je v pristojnosti organov lokalne samouprave. Hrup, ki ga povzročajo zvočniki na terasah gostinskih lokalov ali diskotek, je primerljiv s hrupom industrijskih naprav in se obravnava na enak način.
25			Splošno	2. Obvezne meritve v dB(Z) Glasba iz diskotek na prostem vsebuje izrazito nizke frekvence (30–200 Hz), ki jih standardno A-uteževanje (dB(A)) podceni. Ravno te frekvence pa povzročajo tresljaje, motnje spanja in fiziološke posledice (nemir, povečan srčni utrip). WHO opozarja, da so nizke frekvence posebej problematične, saj jih ljudje ne samo slišijo, ampak jih tudi fizično občutijo. Zato predlagamo obvezno uporabo Z-uteževanja (dB(Z)). Tovrstni hrup je treba presojati tudi po mednarodnih standardih (npr. DIN 45680), ki posebej urejajo nizkofrekvenčni hrup in opozarjajo, da že 1–2 dB nad pragom slišnosti lahko povzročata motnje.	Mejne vrednosti kazalcev hrupa v vseh evropskih državah kot tudi intervencijske vrednosti iz Smernice WHO za evropsko regijo uporabljajo A- vrednotenje, saj le ta najbolj posnema človeški sluh. Način merjenja hrupa z nižjimi frekvencami (npr. DIN 45680) ni predmet uredbe pač pa pravilnika.
26			Splošno	3. Merilna mesta – na parcelni meji vira hrupa V primerih, ko so varovani objekti v več smereh oddaljeni manj kot 500 m, naj se meritve izvajajo na parcelni meji vira hrupa, kar ni v nasprotju s strokovnimi standardi, ki meritev na viru ne prepovedujejo. Meritve na izbranih fasadah omogočajo zlorabe, saj lahko upravljavec ali občina izbereta manj obremenjeno lokacijo. V praksi to pomeni, da so nekateri stanovalci izpostavljeni bistveno večjim obremenitvam, ki pa se v meritvah ne pokažejo. Poleg tega je določanje najbolj obremenjene fasade pogosto odvisno od vremenskih razmer, kar dodatno zmanjšuje zanesljivost rezultatov.	Uredba kot tudi pravilnik ne predpisujeta merilnega mesta, pač pa mesto ocenjevanja. Menimo, da je mesto ocenjevanja na fasadi stanovanjskih objektov primeren način ocenjevanja hrupa v okolju.
27			Splošno	4. Mejna vrednost hrupa – 40 dB(Z) Hrup iz diskotek je značilen po močnem basu in izrazitih zvočnih vrhovih, ki jih povprečni kazalci (Ldan, Lnoč) prikrijejo. Prav ti vrhovi pa povzročajo največ motenj pri spanju. Svetovna zdravstvena organizacija (WHO, Night Noise Guidelines for Europe, 2009) ugotavlja, da že raven nad 40 dB(A) povzroča motnje spanja. Pri nizkofrekvenčnem hrupu so posledice še hujše, saj prebivalci zaznavajo obremenitev tudi pri ravneh, ki so formalno pod dovoljenimi mejnimi vrednostmi. Raziskave iz Nemčije, Francije in Nizozemske kažejo, da hrup iz diskotek povzroča več stresa in nespečnosti kot promet. Zato predlagamo mejno vrednost 40 dB(Z).	Odgovorjeno v odgovoru pod številko 24.
28			Splošno	5. Predlagamo zvišanje kazni za kršitelje.	Globe za prekrške so usklajene z ostalimi predpisi na področju varstva okolja.
29	DARS	007-140/2025/10	24. člen	Prehodna določba 24. člena določa, katera uredba se razveljavlja. Menimo, da ni navedena prava verzija uredbe, ki je bila tudi predmet ustavne presoje – Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18, 59/19 in 44/22 – ZVO-2), ampak ena izmed starejših verzij uredbe, ki več ne velja.	Pripomba sprejeta.
30	Fizična oseba	007-140/2025/12	Splošno	Predlagam da se tudi za toplotne črpalke, klimatske naprave, prezračevalne naprave, ki so povzročitelji hrupa gospodinjstva (stanovanjski objekti) določijo enostavni ukrepi za zmanjšanje hrupa. Vsak stanovanjski objekt, ki ima nameščeno toplotno črpalko, klimatsko napravo ali prezračevalno napravo ki je vir hrupa si mora pridobiti soglasja lastnikov sosednjih zemljišč. Če soglasja ne pridobi si mora namestiti na razdalji do 0,5m od zgoraj navedenih virov hrupa enostavno zvočno zaščito, ki sega 0,5m od skrajnega roba vira hrupa na vsako stran (navzgor, levo in desno ter navzdol oz. do zemlje če je vir hrupa postavljen na tleh). Ta zvočna zaščita je lahko lesena, ali iz umetnih materialov npr. stirodur, pena..., karkoli kar zmanjša hrup.	Predlog bo obravnavan v prihodnji spremembi uredbe. Strokovne podlage za normativno ureditev hrupa toplotnih črpalk so pripravljene in so objavljene na spletni strani ministrstva gov.si/assets/ministrstva/MOPE/Okolje/Hrup/Strokovne-podlage-hrup-toplotnih-crpaalk.pdf.
31	Fizična oseba	007-140/2025/14	Splošno	V okolju v katerem živim mi predstavlja največ hrupa, to je po jakosti in pogostosti, cerkveno zvonjenje. Zato predlagam, da se tudi cerkveno zvonjenje uvrsti v uredbo, saj je bilo do sedaj le to iz omenjene uredbe izvzeto.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 1.

32	Fizični osebi	007-140/2025/15 007-140/2025/16	Splošno	Dne 30.7.2025 ste v javno obravnavo podali predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, EVA 2025-2570-0038 (v nadaljevanju: Uredba), ki po vsebini ne vsebuje popolnoma nobenih sprememb, razen nekaj redakcijskih popravkov, kar pomeni, da gre pri Uredbi zgolj za navidezen predlog novega predpisa , katerega cilj več kot očitno ni odpraviti škodljive neustavnosti in nezakonitosti, ki jih sedanja uredba vsebuje, temveč je cilj zgolj čimprej sprejeti 'novo uredbo', da se bodo lahko posegi v okolje s hrupom, čeprav zelo škodljivi ljudem in okolju, nemoteno izvajali vsaj do nove odločitve Ustavnega sodišča RS oz. želite onesnaževalcem okolja s tem omogočiti vsaj nekaj brezskrbnih let, da bodo lahko okolje še naprej nedopustno onesnaževali s hrupom, s čimer se poskuša izigrati številne določbe Zakona o ratifikaciji Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (v nadaljevanju: Aarhuška konvencija), saj se nam na ta način želi ljudem odvzeti zlasti pravico do učinkovitega pravnega varstva. Prosim za odgovor na to pripombo.	Ustavno sodišče je z odločbo U-I-441/18-23 z dne 6. 7. 2022 ugotovilo, da je Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18 in 59/19; v nadaljnjem besedilu: uredba) v neskladju z Ustavo, saj v postopku njenega sprejemanja ni bilo zagotovljeno sodelovanje javnosti, glede novih bistvenih rešitev, ki so bile v uredbo dodane v postopku njene medresorske obravnave in do katerih se javnost ni mogla opredeliti. Ustavno sodišče je Vladi RS naložilo, da ugotovljeno protiustavnost odpravi v roku enega leta po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije. S sprejetjem predmetne uredbe sledimo odločbi Ustavnega sodišča. Uredba za varstvo okolja pred hrupom, določa: - stopnje varstva pred hrupom, - mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju, - ukrepe varstva pred hrupom, - ocenjevanje kazalcev hrupa, - podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, - podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, - vsebino strokovne ocene skladnosti obratovanja virov hrupa in - vsebino ocene obremenjenosti okolja s hrupom.
33				Ni nobenega dvoma, da Uredba v javno obravnavo sploh ne bi bila podana, če ne bi bili v to prisiljeni zaradi odločitve Upravnega sodišča RS (sodba I U 1162/2023 z dne 4.7.2025), pa vendar to ni opravičilo, da ste v javno obravnavo ponovno podali neustavno Uredbo, kajti časa za njeno ustrezno vsebinsko pripravo ter še pred tem nujno spremembo konkretnih določb Zakona o varstvu okolja (v nadaljevanju: ZVO-2), ste imeli od odločitve Ustavnega sodišča RS več kot dovolj, tako da se lahko edino razume, da vsebinskih neustavnosti in nezakonitosti, na katere ste bili v preteklosti konkretno opozorjeni s strani številnih, dobesedno nočete odpraviti. Prosim za odgovor na to pripombo.	Pobuda se ne nanaša na vsebine členov predmetne uredbe.
34				Sestavni del Uredbe je tudi njena obrazložitev, ki je po vsebini praktično neobstoječa, saj so k posameznim členom podani zgolj dobesedni povzetki samih členov, pri čemer ni obrazloženo popolnoma nič. Kako naj javnost učinkovito sodelujemo pri sprejemu Uredbe, ki ostaja vsebinsko popolnoma nepojasnjena? Prosim za odgovor.	Obrazložitev členov uredbe je del gradiva objavljenega na portalu E-demokracija .
35				Ravno tako Uredba ni pripravljena v skladu z Resolucijo o normativni dejavnosti, saj ne vsebuje nobenih analiz, torej Uredba, ki je okoljski predpis, ne vsebuje niti najbolj osnovnih analiz o možnih posledicah za okolje, kar je nezaslišano. Naj javnost (ponovno) ugibamo o tem, kakšne naj bi bile verjetne okoljske, socialne, finančne, administrativne in gospodarske posledice? Prosim za odgovor.	Uredba je bila pripravljena skladno z Resolucijo o normativni dejavnosti.
36				Kako naj bi nam bila javnosti pri sprejemu Uredbe omogočena poštena možnost učinkovitega sodelovanja, če Uredba ne vsebuje niti osnovnih podatkov in informacij? Prosim za odgovor.	Uredba je bila objavljena na spletni strani portala e-demokracija od 30. 7.do 15. 9. 2025, kar je omogočilo učinkovito sodelovanje z javnostjo v postopku njenega sprejema. Uredba vsebuje vse predvidene vsebine za objavo podzakonskega predpisa.
37				Poleg tega me zanima, zakaj se pri Uredbi v ničemer ni upoštevalo smernic in priporočil Svetovne zdravstvene organizacije (v nadaljevanju: WHO) 'Environmental noise guidelines for European Region' iz leta 2018 (v nadaljevanju: smernice WHO)? Prosim za odgovor.	Smernica WHO 'Environmental noise guidelines for European Region' iz leta 2018 je bila podlaga za pripravo Priloge 3 Uredbe ocenjevanje hrupa.
38				Prosim za odgovor, na kakšen način je pri pripravi Uredbe sodelovala različna stroka, katera in kakšna so bila njihova priporočila oz. pripombe za izboljšave Uredbe?	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 36.
39				Po mojem mnenju je bilo pri Uredbi spregledano še eno bistveno priporočilo iz smernic WHO - postopno zmanjševanje mejnih vrednosti hrupa v nacionalnih predpisih . Prosim za odgovor, zakaj se v Uredbi tega priporočila ni upoštevalo?	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 124 in 125.
40				Predlagam, da se Uredbo kot neprimerno, neustavno in nezakonito zavrže, ter se nemudoma (in po dopolnitvi oz. popravku posameznih določb v ZVO-2) pripravi novo, ki bo sledila smernicam WHO, zlasti v delih, s katerimi se bo pripomoglo k izboljšanju zdravja prebivalstva ter zmanjševanju okoljskega hrupa, ki negativno vpliva na vse dele okolja. Prosim, da na ta predlog podate odgovor.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 32.

41				Predlagam tudi, da obrazca, na katerem zahtevate podajo pripomb, v prihodnje ne prilagate več in nam javnosti s tem omogočite svobodno izbiro oblike podajanja pripomb in predlogov. Ravno tako želim, da tudi na ta predlog podate odgovor, saj se tiče (ponovnega) nezagotavljanja učinkovitega sodelovanja javnosti pri sprejemanju okoljskega predpisa.	Obrazec za oddajo pripomb je v pomoč tako pripravljavcem predpisa, kot tudi javnosti, ki želi svoje pripombe strukturirano oddati. Vsekakor pa bi bile pripombe sprejete, tudi če bi jih posredovali v kaki drugi obliki.
42				Za pravno podlago, ki naj bi bila osnova za sprejem Uredbe, ste med drugim navedli šesti odstavek 20. člena ZVO-2, ki ne obstaja, namreč veljaven 20. člen ZVO-2 obsega zgolj dva odstavka. Katero pravno podlago ste pri tem imeli v mislih, javnost ne moremo ugibati, zato predlagam, da navedeno očitno napako popravite ter nam javnosti omogočite, da se v zvezi s tem lahko opredelimo, kar nam je sedaj onemogočeno. Prosim, da se do tega predloga in pripomb opredelite.	Pripomba sprejeta, šesti odstavek 20. člena ZVO-2 ni ustrezna pravna podlaga za uredbo.
43				V veljavni zakonodaji s področja varstva okolja je urejanje na podzakonski ravni brez ustreznih meril na ravni zakona že stalnica, vendar je takšen pristop v nasprotju z ustavnopravnimi načeli pravne države in zaupanja v pravo (2. člen Ustave), delitve oblasti (3. člen Ustave), enakosti pred zakonom (14. člen Ustave), enakim varstvom pravic (22. člen Ustave), zakonsko pristočnostjo državnega zbora (87. člen Ustave) ter zlasti s pravico do zdravega življenjskega okolja (72. člen Ustave), ki jo Ustava zagotavlja vsakomur v skladu z zakonom (prvi odstavek 72. člena Ustave). Morebitna vezanost vsebine prava varstva okolja na znanstvena in tehnična dognanja, ki se v času relativno hitro spreminjajo, ne opravičuje nedoločnosti in vsebinske izpraznjenosti z zakonom vzpostavljenih pravnih norm za podzakonsko urejanje. Prilagodljivost pravne ureditve novim spoznanjem s področja znanosti in tehnike je seveda izraz kakovostnega pravnega reda, vendar ta lastnost ne sme prevladati nad drugimi zahtevami, ki izvirajo iz demokratičnih načel organiziranja države (1. člen Ustave) ter ljudske oblasti, ki jo državljani izvršujejo po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno (3. člen Ustave), ter s tem povezane hierarhije pravnih predpisov, ki zahteva, da so zakoni, podzakonski predpisi in drugi splošni akti v skladu z Ustavo, podzakonski predpisi pa tudi v skladu z Ustavo in z zakoni (153. člen Ustave). Pravna predvidljivost, jasnost ureditve, njena sorazmernost glede na potrebe po pravnem urejanju družbenih razmerij (2. in 15. člen Ustave), hierarhična skladnost pravnih predpisov so temeljne zahteve za pravno urejanje. ZPS meni, da je bilo v obravnavanem Predlogu zakona predvsem vprašanju konkretizacije pravnih podlag z podzakonsko urejanje ponovno posvečeno premalo pozornosti. Ne samo, da takšno stanje izhaja že iz veljavnega ZVO-1, ki je v večjem delu prevzet tudi v tem Predlogu zakona, enak pristop je predlagatelj uporabil tudi pri vsebinah, ki se zdaj urejajo na novo ali drugače oziroma v bistveno dopolnjenem obsegu. Čeprav gre za nov Predlog zakona, stanje pravne ureditve varovanja okolja po njegovem sprejemu ne bo bistveno drugačno, četudi predlagatelj izpostavlja več vsebinskih novosti in sprememb. Glavnina pravne ureditve varovanja okolja tudi po tem Predlogu zakona ne bo določena z zakonom, temveč v podzakonskih predpisih, a ne le po številu predpisov, temveč tudi po vsebinskih rešitvah. S tega vidika je treba Predlog zakona dodatno preučiti in poiskati rešitve, ki bi tudi v pravu varstva okolja ustavno načelo legalitete vzpostavile v zadostni meri." Zgoraj citiranemu delu mnenja Zakonodajno-pravne službe državnega zbora se v celoti pridružujem, ter predlagam, da se ga pri Uredbi vsebinsko v celoti upošteva, zlasti na način, da se ugotovi, da bi sprejem Uredbe na obstoječi pravni podlagi bil očitno neustaven in nezakonit ter je za sprejem katerega koli podzakonskega predpisa, ki se nanaša na določitev mejnih vrednostih emisij - torej tudi emisij hrupa in Uredbe-, najprej nujno potrebno popraviti oziroma je potrebno najprej dopolniti obstoječi ZVO-2 tako, da se v njem določijo vsebinsko ustrezni normativi za sprejem podzakonskih predpisov, ki se nanašajo na emisije oz. mejne vrednosti emisij (tudi hrupa), namreč le ti v obstoječem 18. členu ZVO-2 in nasploh v celotnem ZVO-2 ne obstajajo. Prosim, da na podan predlog in pripombe podate odgovor.	Pripomba se ne nanaša na vsebine členov predmetne uredbe.
44			2. člen	Drugi odstavek 2. člena Uredbe navaja številne izjeme, pri katerih se določbe Uredbe ne uporabljajo, ki so zastavljene preširoko, zato predlagam, da se izjeme bolj natančno opredelijo. Kot primer preširoko določenih izjem lahko izpostavim 2. točko drugega odstavka 2. člena Uredbe, ki določa, da se določbe Uredbe ne uporabljajo za hrup v okolju, ki nastaja zaradi del v gospodinjstvih, namreč ljudje lahko opravljajo številna in zelo hrupna dela v gospodinjstvih, ki za bližnje stanovalce niso le moteča, temveč tudi škodljiva. Naslednja neutemeljena oz. preširoko zastavljena izjema je hrup v okolju, ki ga povzročajo heliporti, ki obratujejo v okviru bolnišnic, namreč pri tem bi bilo potrebno upoštevati, v kolikor gre za heliport, ki je lociran npr. v neposredni bližini bolnišnice, da tovrsten hrup ne sme biti izvzet iz regulative, kajti pacienti, ki so nastanjeni in se zdravijo v bolnišnicah, so še toliko bolj ogroženi zaradi izpostavljenosti hrupu, ravno tako bližnji stanovalci, namreč ne gre zanemariti, da se namerava zgraditi oz. vzpostaviti več heliportov za namene HNMP, tudi v Kočevju, Brežicah in Novem mestu. Ravno tako so npr. preširoko zastavljene izjeme, našteje v 9. točki drugega odstavka 2. člena Uredbe, kajti skrajni čas je, da se preneha z vojaškimi	Uredba normativno ureja hrup v okolju. Poleg hrupa v okolju se za urejanje hrupa uporabljajo še predpisi, ki urejajo hrup na delovnem mestu, hrupa v stanovanjskih stavbah, hrup zvočnih naprav in emisije hrupa strojev. Uredba ne ureja hrupa, ki: 1. ga povzroča izpostavljeni človek sam, 2. nastaja zaradi del v gospodinjstvih, 3. ga povzročajo prebivalci v sosednjih stanovanjih oziroma stanovanjskih stavbah, 4. ga povzročajo akustični inštrumenti brez električnih ojačevalnikov,

				in obrambnimi hrupnimi dejavnostmi škoditi ljudem in okolju, poleg pa tega navedena točka vsebuje popolnoma nekonkretizirana merila, kaj se šteje za potrebe pred naravnimi in drugimi nesrečami? Prosim za odgovor in opredelitev do zgornjih podanih pripomb.	5. ga povzročajo domače živali, 6. nastane na delovnem mestu, 7. nastane znotraj prevoznih sredstev, 8. ga povzročajo ladje, 9. ga povzročajo heliporti, ki obratujejo v okviru bolnišnic, 10. nastane zaradi vojaških, obrambnih ali zaščitnih dejavnosti na območjih za potrebe obrambe ter na območjih za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, določenih v skladu s predpisi, ki urejajo prostor, 11. nastane zaradi izvajanja nalog v zvezi z obrambo države ali izvajanja zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah in 12. nastane pri izvajanju medicinske, policijske in druge pomoči.
45			2. člen	Glede na navedeno predlagam, da se izjeme v drugem odstavku 2. člena Uredbe določijo bistveno bolj restriktivno, upoštevajoč predvsem odgovore na vprašanje: Ali se za konkretno morebitno izjemo lahko predvidi prisotnost povečanega hrupa ter posledično pravočasen sprejem ukrepov, ki bi preprečili nedopustno obremenjevanje okolje s hrupom? Npr. za hrup heliportov, ki obratujejo v okviru bolnišnic in so locirani v njeni neposredni bližini, se lahko pred pričetkom obratovanja heliporta predvidi tako prisotnost škodljivega hrupa, kot potrebne ukrepe (po potrebi izbira druge mikrolokacije, primerna izolacija prostorov bolnišnic in drugih bližnjih varovanih prostorov itd.). Prosim, da se do zgornjega predloga opredelite.	Pobudo, da se hrup heliportov, ki obratujejo v okviru bolnišnic izključi iz uporabe uredbe je podalo Ministrstvo za zdravje. Že do sedaj je veljalo, da se uredba ne uporablja v primerih izvajanja medicinske, policijske in druge pomoč. Kljub temu, so bile nekatere bolnišnice v dvomih, ali se uredba za njihove heliporte uporablja ali ne. Ministrstvo se s pobudo Ministrstva za zdravje, strinja.
46			3. člen	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »celotna obremenitev okolja s hrupom« iz 1. točke 3. člena Uredbe. Namreč razume se ga lahko edino tako, da celotna obremenitev okolja s hrupom dejansko ni realna celotna obremenitev okolja s hrupom, temveč gre pri tem zgolj za obremenitev okolja z v Uredbi določenimi viri hrupa, ki so definirani zelo omejeno, predvsem pa po željah in v skladu s pričakovani drugimi (npr. ministrstva za infrastrukturo). Predlagam, da se izraz »celotna obremenitev okolja s hrupom« definira tako, da bo zajemala ves prisoten hrup. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Izraz celotna »obremenitev okolja« je definiran v prvi točki 3. člena uredbe, in sicer: »celotna obremenitev okolja s hrupom je obremenitev okolja zaradi virov hrupa, ki prispevajo k obremenitvi posameznega območja iz 4. člena te uredbe s hrupom;«
47			3. člen	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »kraj« iz 6. točke 3. člena Uredbe, namreč definicija tega izraza je nerazumno pogojena z lego industrijskega kompleksa, nerazumno pa zato, saj industrijski kompleks že po Uredbi ni edini vir hrupa. Predlagam, da definicijo izraza ustrezno popravite ter se do tega predloga opredelite.	Izraz celotna »kraj« je definiran v prvi točki 3. člena uredbe, in sicer: »kraj je zemljepisna lega industrijskega kompleksa;«
48			3. člen	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »kazalec hrupa, L _{dan} « iz 7. točke 3. člena Uredbe. Navedli ste, da je to ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju dan, pri čemer niste pojasnili, kaj pomeni A-vrednotenje? Prosim za odgovor.	Kazalec L _{dan} je ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju dan; Izraz »A-vrednotenje« je pojasnjen v standardoma SIST ISO 1996-1/2, ki sta del korpusa predpisov na področju hrupa v okolju.
49			3. člen	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »kazalec hrupa, L _{večer} « iz 8. točke 3. člena Uredbe. Navedli ste, da je to ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju večer, pri čemer niste pojasnili, kaj pomeni A-vrednotenje? Prosim za odgovor	Kazalec L _{večer} je ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju večer; Izraz »A-vrednotenje« je pojasnjen v odgovoru pod zaporedno številko 48.
50			3. člen	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »kazalec hrupa, L _{noč} « iz 9. točke 3. člena Uredbe. Navedli ste, da je to ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju noč, pri čemer niste pojasnili, kaj pomeni A-vrednotenje? Prosim za odgovor.	Kazalec L _{noč} je ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju noč. Izraz »A-vrednotenje« je pojasnjen v odgovoru pod zaporedno številko 48.
51			3. člen	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz »kazalec hrupa, L _{dvn} « iz 10. točke 3. člena Uredbe. Navedli ste, da je določen s formulo, niste pa pojasnili kaj dejansko pomeni ter zakaj ste za njegovo definicijo izbrali konkretno formulo.	Kazalec „L _{dvn} “ (hrup v obdobju dneva, večera in noči) je kazalec, ki definira splošno motnjo s hrupom in je definiran z izrazom: $L_{dvn} = 10 \log \frac{1}{24} (12 \cdot 10^{0,1 \cdot L_{dan}} + 4 \cdot 10^{0,1 \cdot (L_{večer} + 5)} + 8 \cdot 10^{0,1 \cdot (L_{noč} + 10)})$ To je kazalec, ki ga oblikovala delovna skupina za indikatorje hrupa

					pri Evropski komisiji v letu 1999 kot tako imenovani kazalec L_{EU} .															
52			3. člen	Prosim, da pojasnite razliko med izrazoma » <i>letališče</i> « iz 11. točke in » <i>mednarodno letališče</i> « iz 13. točke 3. člena Uredbe ter kakšna so bila merila za njihovo razlikovanje?	»Letališče« je letališče, kakor je določeno z zakonom, ki ureja letalstvo medtem ko je »mednarodno letališče« letališče, na katerem se opravlja mednarodni zračni promet, kakor je določeno z zakonom, ki ureja letalstvo. Razlika med njima je v tem, da se na letališčih, za razliko od mednarodnih letališč, ne izvaja mednarodni zračni promet.															
53			3. člen	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz » <i>ukrepi varstva pred hrupom</i> « iz 20. točke 3. člena Uredbe, namreč med njimi so naštet tudi npr. <i>prostorsko načrtovanje in graditev objektov, ki so vir hrupa, prostorsko načrtovanje območij in graditev stavb z varovanimi prostori</i> , kar pa je v zadnjih desetletjih povzročilo, da smo ljudje nedopustno izpostavljeni škodljivim emisijam hrupa. V Uredbi so tovrstni primeri določeni kot »ukrepi varstva pred hrupom«, kar je absurd, saj so navedeni primeri dejansko glavni vzrok za nedopustno izpostavljanje hrupu večjega števila ljudi. Predlagam, da se prvi dve alineji 20. točke brišeta ter se do tega predloga opredelite.	Eden od temeljev ustreznega varstva prebivalcev pred negativnim vplivom hrupa v okolju je ustrezno prostorsko načrtovanje. Zato je med ukrepi varstva pred hrupom navedeno tudi: – prostorsko načrtovanje in graditev objektov, ki so vir hrupa, – prostorsko načrtovanje območij varstva pred hrupom, prostorsko načrtovanje območij in graditev stavb z varovanimi prostori															
54			3. člen	Prosim, da pojasnite, kaj pomeni izraz » <i>varovani prostor</i> « iz 21. točke 3. člena Uredbe, namreč ostaja popolnoma nepojasnen. Skrajno nerazumno je, da niso celotno stanovanje ali stanovanjske stavbe določene kot varovani prostori, saj ni razumno razlikovanje, zakaj so lahko vsi prostori v stavbi, v kateri se opravlja npr. izobraževalna dejavnost, varovani prostori, vsi prostori v stanovanjih in stanovanjskih stavbah pa niso. Otroci kot ranljivejša skupina prebivalstva se ne nahajajo le v prostorih izobraževalnih ustanov, ampak predvsem v vseh prostorih stanovanjskih objektov. Zakaj prebivalstvo nimamo pravice do zaščite pred hrupom v lastnem stanovanju npr. v kopalnici, kjer si želimo privoščiti sproščujočo kopel, medtem ko jo zaposleni in otroci v šoli uživajo npr. v telovadnici, garderobi? Prosim za odgovor.	Definicija »varovani prostora«, vključuje prostore v stavbah, v katerih se opravlja vzgojno-varstvena ali izobraževalna dejavnost ali dejavnost zdravstvenih domov, zdravstvenih postaj, bolnišnic ali klinik v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in prostori v stanovanjih, v katerih se zadržujejo ljudje dalj časa (na primer spalnica, dnevna soba, otroška soba, bivalna kuhinja). To so prostori v stavbah, ki jih še posebej varujemo pred vplivi hrupa v okolju.															
55			3. člen	Predlagam: a.) da se definicija iz 21. točke 3. člena Uredbe spremeni tako, da se razumno in pravilno določi, da se vsi prostori stanovanja ali stanovanjske stavbe štejejo za varovane prostore. b.) definira izraz »obratovalni monitoring«, ki se ga tudi v 8. členu Uredbe uporablja, namreč posamezne osebe na MOPE zatrjujejo, da ocenjevanje hrupa z modelnim izračunom ne gre šteti za obratovalni monitoring, kar je sicer absurd. Naveden predlog je potrebno upoštevati, saj se bo le na ta način odpravilo dvome o tem v katerih primerih velja, da je bil opravljen obratovalni monitoring hrupa. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	a.) Pojasnjeno v odgovoru pod zaporedno številko 54. b.) Definirano v ZVO-2.															
56			3. člen	Ravno tako je nerazumno, da se nas ljudi s to določbo varuje le znotraj določenih prostorov, kakor da ljudje varstva zaščite pred hrupom zunaj stavb sploh nimamo oz. do njega nismo upravičeni v enaki meri npr. na lastnem dvorišču, vrtu ali otroci na šolskem igrišču itd., kar je v nasprotju s pravico do zdravega življenjskega okolja, saj bistvo ustavno varovane pravice do zdravega življenjskega okolja ni zagotavljanje zdravega življenjskega okolja oseb npr. znotraj stanovanjskih objektov, temveč skrb države, da zagotovi primeren in zdrav življenjski okoliš posameznika, kar po nobeni razlagi ne more predstavljati varstvo pred hrupom le v notranjosti prostorov, ki so navedeni v 21. točki 3. člena Uredbe, zato predlagam, da se definicija varovanih prostorov spremeni tako, da sledi 72. členu Ustave RS in se nam ljudem zagotovi enako varstvo pravice pred emisijami hrupa v našem življenjskem okolju. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Varstvo pred hrupom zunaj stavb je normativno urejeno s preglednico 1 v Prilogi 1 Uredbe, kot sledi v nadaljevanju odgovora. Preglednica 1: mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom $L_{noč}$ in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom <table><tr><td>Območje varstva pred hrupom</td><td>$L_{noč}$ (dBA)</td><td>L_{dvn} (dBA)</td></tr><tr><td>IV. območje</td><td>65</td><td>75</td></tr><tr><td>III. območje</td><td>50</td><td>60</td></tr><tr><td>II. območje</td><td>45</td><td>55</td></tr><tr><td>I. območje</td><td>40</td><td>50</td></tr></table>	Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)	IV. območje	65	75	III. območje	50	60	II. območje	45	55	I. območje	40	50
Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)																		
IV. območje	65	75																		
III. območje	50	60																		
II. območje	45	55																		
I. območje	40	50																		
57			3. člen	Prosim, da celostno in po posameznih alinejah pojasnite, kaj pomeni izraz »vir onesnaženja okolja s hrupom« iz 22. točke 3. člena Uredbe. Ravno tako prosim, da pojasnite, zakaj so viri onesnaženja okolja s hrupom tako restriktivno določeni? Vir onesnaženja s hrupom ni le cesta, na kateri letni pretok presega 1.000.000 vozil, temveč je to lahko čisto vsaka cesta, ne glede na letno število vozil. Hrup cest ni pogojen samo z letnim številom vozil, temveč tudi z vrsto vozil (npr. tovorni promet) ter s stanjem cest itd. Uredba pri tem ne upošteva stanja slovenskih cest (množično dotrajana cestišča z luknjami, številni t.i. ležeči policaji,	Viri obremenjevanja okolja s hrupom so taksativno naštet v drugem odstavku 2. člena uredbe. Uredba se uporablja za te vire hrupa. Ceste na katerih je letni pretok manj kot 1.000.000 vozil ali železniške proge z letnim prevozom manj kot 10.000 vlakov prav tako povzročajo hrup v okolju. Vendar hrup, ki ga povzročajo tako malo prometne ceste ali železniške proge običajno ne presegajo z uredbo predpisanih															

				hrupni pokrovi jaškov ipd.), da so nekatere ceste na določenih delih tlakovane z granitnimi kockami, kar je neprimerljivo bolj hrupno kot asfaltna cesta, zato zgolj letni pretok vozil ni in ne more biti edini kriterij za določitev v Uredbi ali gre pri konkretni cesti za vir onesnaževanja okolja s hrupom ali ne. Vir onesnaženja s hrupom ni le železniška proga z letnimi prevozi več kot 10.000 vlakov, temveč je to lahko čisto vsaka železniška proga. Podobno kot pri cestah, tudi pri železniških progah zgolj število letnih prevozov vlakov ni edini dejavnik, ki povzroča hrup oz. k temu prispeva, temveč so npr. pomembni dejavniki tudi dejstva o tem, za kakšen prevoz gre (tovorni ali potniški), koliko se na kakšnem odseku železniške proge zavira in prestavlja, kakšno je stanje proge itd., zato letni prevoz vlakov ni in ne more biti edino merilo za določitev v Uredbi ali gre pri železniški progi za vir onesnaževanja okolja s hrupom ali ne. Prosim za pojasnilo ter odgovor na vprašanje, ali se začasno pristajalno mesto za helikoptre skladno z 22. točko 3. člena šteje za vir hrupa ali ne? V kolikor je vaš odgovor »ne«, predlagam, da se tretjo alinejo dopolni tako, da zajema vse, torej tudi vsa začasna pristajalna mesta za helikoptre. Vir onesnaženja okolja s hrupom po nobeni zdravo razumski logiki ne more biti le skladišče ali druge odprte površine za pretovor blaga, le če letna masa tega blaga presega 10.000 ton. Hrup, ki nastaja pri pretovoru blaga nikakor ni pogojen le s tonažo blaga, temveč tudi z načinom pretovarjanja blaga ter z opremo, ki se jo pri tem uporablja itd., kar je potrebno v Uredbi upoštevati. Podobno kot za ceste, velja tudi za odprta parkirišča, kar pomeni, da vir onesnaženja okolja s hrupom ne more biti odprto parkirišče, pri čemer se upošteva le letni pretok vozil. Po Sloveniji imamo zelo veliko slabo urejenih parkirišč, ki so tudi še makedamska in luknjasta, kar močno vpliva na povečanje hrupa v okolju, četudi pretok vozil ni milijon vozil, ampak bistveno manjši, zato predlagam, da se tovrstne razmere, ki marsikje močno prispevajo k višji stopnji izpostavljenosti hrupu posameznih lokacij, v Uredbi upoštevajo. V šesti alineji 22. točke 3. člena Uredbe so navedene naprave, ki naj bi se šttele kot viri onesnaževanja okolja s hrupom, med katerimi niso navedene npr. toplotne črpalke in klime (naprave za ogrevanje in hlajenje), ki ravno tako prispevajo k onesnaženju okolja s hrupom ter je skrajno nerazumno, da so lahko celo popolnoma enake naprave po Uredbi istočasno viri hrupa ali pa niso, pri čemer to razlikovanje temelji izključno na tem ali je ta naprava v lasti fizične osebe ali pa se jo uporablja v sklopu izvajanja neke dejavnosti, kar pomeni, da Uredba ljudem ne zagotavlja enakih možnosti varstva pravic v primerljivih situacijah, kar je nedopustno in je navedeno potrebno popraviti. Naprave so v Uredbi naštet tako, da med njih ni mogoče umestiti vseh naprav, ki okolje onesnažujejo s hrupom, kar je skrajno nedopustno, saj npr. zvočnih naprav, ki se jih uporablja na prostem, po Uredbi sploh ni mogoče šteti kot vir hrupa, če le teh ne uporablja gostinski ali zabaviščni lokal, kar je absurd, zato predlagam temeljit popravek šeste alineje 22. točke 3. člena Uredbe, ki naj upošteva, da je potrebno definicijo izraza »naprava« formulirati tako, da so pod njo lahko zajete vse naprave, s katerimi se lahko okolje onesnažuje s hrupom in za tovrsten hrup ne obstaja strožja nacionalna ureditev. Kot vir hrupa ste v osmi alineji 22. točke 3. člena Uredbe opredelili, da je vir onesnaževanja okolja s hrupom le gradbišče, na katerem se izvaja poseg v okolje, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje, kar je nedopustno. Merila, kdaj je potrebno izvesti presojo vplivov na okolje, so za prebivalce (in ostale) v bližini gradbišč katastrofalno visoka, kar pomeni, da v praksi za velik del primerov gradnje oz. gradbišč presoja vplivov na okolje ni potrebna. V Novem mestu npr. pri prenovi Glavnega trga presoja vplivov na okolje ni bila potrebna, kar je v praksi pomenilo, da smo ljudje v svojem življenjskem okolju bili prisiljeni več mesecev tudi po več kot 10 ur na dan prenašati hrup (in vibracije), ki je po grobih ocenah in meritvah bil krepko nad 100 dBA. Hrup gradbišč, četudi ni potrebna presoja vplivov na okolje, je lahko tako zelo močan, da lahko že po kratkotrajni izpostavljenosti nastopijo takojšnje trajne poškodbe sluha ljudi, kar se v Uredbi ne sme zanemariti in tudi ne dejstva, da se gradbišča, tako manjša kot večja, zelo pogosto nahajajo v neposredni bližini stanovanj in tudi drugih varovanih prostorov, zaradi česar predlagam, da se definicijo gradbišča kot vir hrupa, upoštevajoč zgornje pripombe, ustrezno popravi. Prosim za pojasnilo, kaj pomeni zadnja alineja 22. točke 3. člena Uredbe, namreč naveden je le »obrat« . Glede na vse navedeno, predlagam, da se 22. točko 3. člena Uredbe v celoti briše in pripravi ustrezne določbe oz. se 22. točko 3. člena Uredbe smiselno popravi upoštevajoč zgornje pripombe.	mejnih vrednosti hrupa. V zvezi s heliporti smo odgovorili v odgovoru na vprašanje številka 45. Dodajamo še, da v Sloveniji drugih heliportov, kot tistih, ki obratujejo v okviru bolnišnic, ni. Pojasnili glede skladišč, ki so vir hrupa so enaka, kot za ceste in železnice, ki so pod pragom kriterija, da jih uredba obravnava. Definicija »obrata« je predpisana v ZVO-2 in je: »Obrat je celotno območje, ki ga upravlja isti upravljavec in na katerem je ena ali več naprav, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi procesi, v katerih se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi, ter izpolnjuje predpisane pogoje za razvrstitev v obrate manjšega ali obrate večjega tveganja za okolje.«
58			4. člen	Pravna podlaga za sprejem 4. člena Uredbe naj bi bila prvi in drugi odstavek 56. člena ZVO-2, vendar navedena podlaga ne vsebuje praktično nobenih vsebinskih meril ali kriterijev, ki naj bi jih vlada pri določitvi standardov kakovosti okolja morala upoštevati, temveč ji je dano le pavšalno pooblastilo, tako da določitev standardov kakovosti okolja v Uredbi zgolj na tej pravni podlagi v vseh	V 4. členu uredbe so normirana merila občutljivosti, ranljivosti ali obremenjenosti okolja na podlagi katerih se posamezni deli okolja ali posamezna območja uvrščajo v razrede ali stopnje.

				primerih in že vnaprej pomeni organarno urejanje pravic in obveznosti zgolj na ravni podzakonskega predpisa, kar je nedopustno oz. očitno neustavno. Ni jasno niti ni pojasnjeno, na podlagi česa se je posamezna območja podrobnejše namenske rabe prostora razvrstilo v posamezne stopnje varstva pred hrupom? Prosim za natančen odgovor in pojasnilo.	Vsa ostala vprašanja vezana na to področje se nanašajo na ZVO-2 in ne na predmetno uredbo.
59			4. člen	Edini obstoječi vsebinski kriterij iz 56. člena ZVO-2, ki bi ga vlada pri sprejemu Uredbe morala upoštevati, je pri Uredbi popolnoma zanemarjen. Vlada bi morala pri sprejemu Uredbe upoštevati tudi možne učinke celotne in skupne obremenitve okolja, kar pomeni, da bi morali biti upoštevani skupni vplivi in učinki več istovrstnih emisij v okolje in skupni vplivi in učinki vseh prisotnih raznovrstnih emisij v okolje . Uredba v nasprotju s 56. členom ZVO-2 eksplicitno izvzema celotno obremenitev okolja s hrupom oz. skupne vplive in učinke hrupa v okolju, saj pri celotni obremenitvi okolja s hrupom upošteva obremenitve okolja s hrupom le zaradi virov hrupa, ki so naštet v Uredbi, torej dejansko ne zajema vsega prisotnega hrupa, ki prispeva k obremenitvi posameznega območja. Uredba ravno tako v nobenem delu ne upošteva skupnih vplivov in učinkov vseh prisotnih raznovrstnih emisij v okolju, saj drugih vrst emisij Uredba niti ne omeni. Sprejem Uredbe s takšno vsebino bi neposredno pomenil, da je vlada sprejela Uredbo v nasprotju s 56. členom ZVO-2 oziroma, da je zakonsko pooblastilo zlorabila, zato predlagam, da vlada že iz tega razloga Uredbe ne sprejme. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Odgovorjeno v odgovoru na vprašanje številka 58.
60			4. člen	Ne drži navedba v prvem odstavku 4. člena Uredbe, da se »zaradi varstva pred hrupom« posamezna območja podrobnejše namenske rabe razvrstijo v štiri stopnje varstva pred hrupom, kajti te stopnje so določene na neustaven in nezakonit način (ne da bi za njih obstajali ustrezni vsebinski normativi v ZVO-2 in z nerazumnim razlikovanjem med pravicami in obveznostmi ljudi glede na posamezna območja), ter so določene izključno z namenom, da se vsem virom hrupa omogoči onesnaževanje okolja s hrupom brez večjih posledic, pri čemer se niti v najmanjši meri ne upošteva škodljivosti emisij hrupa. Zaradi navedenega predlagam, da se v prvem odstavku 4. člena Uredbe prvi stavek briše in se ga nadomesti z resničnim dejstvom, ki se glasi: »Zaradi nemotenega onesnaževanja okolja s hrupom se posamezna območja podrobnejše namenske rabe razvrstijo v štiri stopnje varstva:«. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Odgovorjeno v odgovoru na vprašanje številka 58.
61			4. člen	Ni jasno, kaj naj bi predstavljala »mirna območja na prostem«, ki spadajo v I. stopnjo varstva pred hrupom? Prosim za odgovor.	Mirno območje na prostem je mirno območje na prostem v skladu u uredbo ocenjevanje hrupa.
62			4. člen	Skrajno nerazumljivo je, zakaj površine za turizem in območja centralnih dejavnosti - površine za zdravstvo spadajo v II. stopnjo varstvo pred hrupom, medtem ko vsa območja stanovanj ne spadajo v II. stopnjo varstva pred hrupom? Kateri kriteriji so bili pri tem upoštevani in zakaj je do takšne odločitve prišlo? Zakaj se razlikujejo pravice nas ljudi do zaščite pred hrupom v življenjskem okolju v enakih situacijah (različne stopnje varstva pred hrupom za območja stanovanj) in to zgolj na ravni podzakonskega predpisa? Prosim za odgovore na zastavljena vprašanja.	Površine za turizem, podobno kot območja stanovanj se lahko razvrščajo v II. ali III. stopnjo varstva pred hrupom. Pri turističnih površinah je to odvisno od poslovnega modela turistične storitve, pri območjih stanovanj pa, v kateri del mesta so locirane. Površine za zdravstvo so vedno razvrščene v II. stopnjo varstva pred hrupom. Centralne dejavnosti pa so vedno razvrščene v III. stopnjo varstva pred hrupom. Različne stopnje varstva pred hrupom sledijo različnim načinom poselitve.
63			4. člen	Predlagam, da se za vsa stanovanja in stavbe s stanovanjskimi prostori določi enaka stopnja varstva pred hrupom (II.), s čimer se lahko edino zagotovi, da so postopki, ki se nanašajo na odločanje o hrupu in pravna sredstva, ki so v teh primerih na voljo, pošteni in pravični, torej v skladu z Aarhuško konvencijo. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Na vprašanje odgovorjeno v odgovoru št. 62.
64			4. člen	Ravno tako je skrajno nerazumljivo, zakaj npr. vsa območja gozdnih zemljišč spadajo v IV. stopnjo varstva pred hrupom, ko je vendar splošno in javno znano, da so prostoživeče živali na hrup posebej občutljive, zato prosim za pojasnilo, na podlagi česa se je sprejelo takšno določbo v 4. členu Uredbe, da se lahko gozdove in s tem tudi vse prostoživeče živali v njih najbolj obremenjuje z emisijami hrupa?	Gozdna in kmetijska zemljišča, v kolikor se ne razvrščajo v mirna območja na prostem, so zemljišča, na katerih se izvajajo gospodarske dejavnosti, zato so razvrščena v IV. stopnjo varstva pred hrupom.

65			4. člen	Hkrati predlagam, da se gozdna zemljišča pred emisijami hrupa bolj zaščitijo na način, da se jih v Uredbi uvrsti v stopnjo varstva pred hrupom v skladu z znanstvenimi dognanji o škodljivosti hrupa na posamezne živalske vrste, ki so v naših gozdovih, tudi na način, da bodo gozdna zemljišča spadala v samostojno stopnjo varstva pred hrupom, kjer bodo upoštevane njihove specifičnosti, zlasti pa, da je potrebno v določenih obdobjih leta gozdna zemljišča zaradi varstva živali in njihove dobrobiti bolj zaščititi pred emisijami hrupa. Prosim, da se do tega predloga vsebinsko natančno opredelite.	Na vprašanje odgovorjeno v odgovoru št. 64.
66			4. člen	Ta člen ne zajema opredelitve, pod katero stopnjo varstva pred hrupom sodijo vode, priobalna zemljišča in podzemne jame? Prosim za odgovor in hkrati predlagam, da se 4. člen Uredbe ustrezno dopolni, upoštevajoč ogroženost živali ali njihove dobrobiti zaradi hrupa v vodah, podzemnih jamah in na priobalnih zemljiščih. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Stopnje varstva pred hrupom so vezane na namensko rabo zemljišč kot je predpisana s predpisi na področju urejanja prostora. Ti predpisi ne urejajo ločeno priobalna zemljišča ali podzemne jame zato tudi jih tudi stopnje varstva pred hrupom ne obravnavajo ločeno..
67			5. člen	V 5. členu Uredbe je uporabljen izraz »konična raven hrupa«, ki ni pojasnjen nikjer, zato prosim za pojasnilo, kaj naj bi to pomenilo? Predlagam, da se 3. člen Uredbe popravi z dopolnitvijo definicije tega izraza. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Konična raven hrupa je definirana v pravilniku.
68			5. člen	Mejne vrednosti so v Uredbi določene močno nad smernicami WHO (Lnoč≤40 dB, Ldvn≤53 dB), pri čemer niso navedeni nobeni razlogi za takšna odstopanja od priporočil oz. stopenj hrupa, ki so še varne za zdravje in počutje ljudi. Prosim, da pojasnite razloge za tako visoka odstopanja od priporočil WHO. Ta člen naj bi določal mejne vrednosti kazalcev hrupa, pri čemer ni pojasnjeno, na podlagi česa se jih je v Uredbi sploh določilo (predvsem v smislu, na podlagi česa se je določilo kaj je še sprejemljivo za zdravje in življenje ljudi, živali in varnost premoženja), zakaj so le te izražene izključno v dBA ter večinoma zgolj s kazalniki Ldan, Lvečer, Lnoč in Ldvn? Prosim za natančne odgovore in pojasnila, ki bodo šele bistvena osnova za podajo mojih pripomb, saj pred pridobitvijo teh informacij, ne morem podati celostnih pripomb in predlogov. Zgoraj navedeni kazalniki so lahko sprejemljivi zgolj za stalne vire hrupa in dolgoročno oceno vplivov na zdravje in počutje ljudi, nikakor pa za oceno specifičnih situacij in akutnih vplivov hrupa na zdravje in počutje ljudi, kar smiselno enako velja tudi za živali ter premoženje, zaradi česar je skrajno nerazumljivo, da je bistvo mejnih vrednosti v Uredbi na poudarku ekvivalentnih mejnih vrednosti emisij hrupa, ki z varstvom okolja pred škodljivimi emisijami hrupa realno nima kaj veliko skupnega, posebej še upoštevajoč mejne vrednosti konične ravni hrupa v Uredbi, ki so določene tako, da veljajo izključno za posamezen vir hrupa, kar pomeni, da se od prisotne in po Uredbi neomejeno visoke absolutne konične ravni hrupa mora odšteti ves preostali hrup, četudi le ta skupaj s posameznim virom hrupa presega npr. 100 dBA, kar pa (najmanj) za ljudi pomeni, da lahko takšen hrup že po krajši izpostavljenosti povzroči vsaj trajne poškodbe sluha. Prosim, da se do teh pripomb opredelite.	Vprašanje vezano na smernice WHO je odgovorjeno v vprašanjih številka 25 in 37. Glede pripombe o problematičnosti ekvivalentnih ravni hrupa pojasnjujemo, da WHO svoje usmeritve podaja na podlagi letnih podatkov o pojavnosti bolezni, zato so tudi vsi kazalci postavljeni kot ekvivalentne ravni hrupa.
69			5. člen	Smiselno enako velja za vse mejne vrednosti, ki so določene v Prilogi 1 Uredbe, saj nobena od teh vrednosti ne določa, kakšna je še dopustna maksimalna celotna obremenitev okolja z vsem hrupom, temveč je z Uredbo določeno le to, kakšno raven hrupa lahko povzročajo posamezni viri hrupa. Oziroma drugače povedano, Uredba ne odgovori na vprašanje, kakšna je lahko maksimalna celotna in konična raven hrupa zaradi prisotnosti vsega hrupa, tudi zaradi tistega hrupa, ki po Uredbi ni opredeljen kot vir hrupa? Uredba torej ne odgovori na bistveno vprašanje: kakšna raven hrupa je še sprejemljiva za zdravje in počutje ljudi, živali in varnost premoženja? Prosim za odgovore na zgornja vprašanja. Predlagam, da določbe 5. člena Uredbe prenehajo zanemarjati splošno znano znanstveno dejstvo o škodljivosti hrupa na zdravje in počutje ljudi ter živali ter da je potrebno slediti priporočilom WHO in v nacionalnih predpisih nižati mejne vrednosti hrupa, pri čemer naj se kot izhodišče upošteva stanje oz. ureditev, ki je veljala pred sedaj veljavno in neustavno uredbo, tako da predlagam, da se vse mejne vrednosti kazalcev hrupa za vse vire hrupa v Uredbi poenotijo in hkrati od izhodišča (torej od vrednosti v prej veljavni uredbi) znižajo za vsaj 5 dB, pri čemer je potrebno določiti še maksimalno dopustno raven hrupa, ki zajema prisotnost vsega hrupa in ne zgolj virov hrupa, ki jih določa Uredba. Dokler se navedenega ne bo upoštevalo, bo to predstavljalo le dokaz, da je namen Uredbe (kvazi »varstvo okolja pred hrupom«) očitno neresničen. Prosim, da se do tega predloga in pripomb opredelite.	Odgovorjeno v odgovoru na vprašanje številka 18 in 37.

70			5. člen	Druga kritična napaka v 5. členu Uredbe in njeni Prilogi 1 je izražanje mejnih vrednosti kazalcev hrupa v enoti dBA, kakor da na ljudi, živali in premoženje vpliva zgolj raven hrupa, ki je ocenjena z A-filtrom, kar zagotovo ni res. Pri vplivih na zdravje in počutje ljudi, živali in varstvo premoženja se ne morejo upoštevati zgolj A-vrednotene mejne vrednosti kazalcev hrupa, saj je pri tem bistveni del nizkofrekvenčnega hrupa neupoštevani, kar je nedopustno v vseh primerih, kjer je v veliki meri prisoten nizkofrekvenčen hrup, zlasti pa pri linijskih virih hrupa, pri industrijskih in proizvodnih obratih, pristaniščih, ladjah, letališčih, vetrnih elektrarnah, zvočnih napravah itd., saj se z uporabo zgolj A-vrednotenih mejnih vrednosti kazalcev hrupa umetno in lažno prikazujejo dejstva o izpostavljenosti škodljivemu hrupu, saj se s tem popolnoma zanemarija, da med slednje spada tudi nizkofrekvenčni hrup, ki zdravju in počutju ljudi ter živalim in premoženju škoduje v enaki ali celo večji meri kot hrup frekvenčnega spektra npr. 1000 Hz. Pri škodi na premoženju imam v mislih predvsem nepremičnine, posebej pa nepremične kulturne spomenike, ki na nizkofrekvenčni hrup niso prilagojeni ter se z izpostavljanjem neomejenemu nizkofrekvenčnemu hrupu na njih povzroča škoda na gradbenih materialih, stavbnemu pohištvo itd., zaradi česar predlagam, da se za namen določitve mejnih vrednosti hrupa, upoštevajoč nizkofrekvenčni hrup, pridobi strokovno mnenje, ki bo odgovorilo na vprašanje, kakšnim mejnim vrednostim nizkofrekvenčnega hrupa so nepremični kulturni spomeniki še lahko izpostavljeni, da se na njih ne povzroča škoda? Prosim, da se do tega predloga opredelite. Zaradi vsega navedenega (varstva zdravja ljudi, živali, premoženja) predlagam, da se vse mejne vrednosti kazalcev hrupa v Uredbi spremenijo tako, da se enoto dBA v Uredbi povsod zamenja z enoto dB oz. dBZ (oz. neuteženim/nefiltriranim decibelom). Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Glede uporabe A-vrednotenja je pojasnjeno v odgovoru pod številko 25. WHO ali katera koli druga strokovna organizacija po našem vedenju ni podala, ugotovitve, da bi lahko hrup v okolju škodoval nepremičninam oz. kulturnim spomenikom.
71			5. člen	Prosim za pojasnilo, zakaj se nas ljudi tudi na podlagi šestega odstavka 5. člena Uredbe obravnava drugače oz. zakaj imajo ljudje v II. območju varstva pred hrupom ob nedeljah in dela prostih dnevih še dodatno oziroma še večjo zaščito pred hrupom kot ljudje v III. območju varstva pred hrupom? To razlikovanje velja za vse vire hrupa, kar pomeni, da smo ljudje v III. območju varstva pred hrupom zgolj na podlagi določb Uredbe lahko ob nedeljah in dela prostih dnevih v dnevnem času izpostavljeni tudi do 18 dBA višji ravni hrupa kot ljudje v II. območju varstva pred hrupom, kar je v nasprotju z 72. členom Ustave, saj le ta vsem zagotavlja enako varstvo pravice do zdravega življenjskega okolja. Predlagam, da se nam vsem ljudem v Uredbi zagotovi enako stopnjo varstva pred hrupom, ki naj bo povečana ob sobotah in nedeljah ter na dela proste dni. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Nekatera stanovanjska območja so v centrih mest, druga na njihovi periferiji. Zaradi narave življenja ni mogoče zahtevati, da imajo oba območja enako stopnjo varstva pred hrupom. Tam kjer je mogoče ob nedeljah in dela prostih dni, zagotoviti dodatno zaščito pred hrupom, smo to tudi storili (šesti odstavek 5. člena uredbe).
72			5. člen	Predlagam, da se osmi odstavek 5. člena Uredbe črta v celoti, saj je Uredba v tem delu popolnoma nerazumljiva in posledično popolnoma neuporabna, hkrati pa je takšna ureditev škodljiva za zdravje in počutje ljudi ter je neustavna iz že doslej navedenih razlogov. Le ta določa, da se mejne vrednosti kazalcev hrupa tako iz preglednice 4 kot iz preglednice 6 priloge 1 Uredbe uporabljajo kot ekvivalentne ravni hrupa za specifično določene naprave – gostinske ali zabaviščne lokale, ki zunaj stavbe uporabljajo zvočne naprave. Mejne vrednosti kazalcev hrupa v preglednici 4 in preglednici 6 priloge 1 Uredbe so zelo različne in ni jasno, katere mejne vrednosti kazalcev hrupa naj bi se uporabljale v primeru gostinskih ali zabaviščnih lokalov, ki zunaj stavbe uporabljajo zvočne naprave npr. na III. in I. območju varstva pred hrupom in ali se pri tem uporabljajo tudi konične ravni hrupa iz preglednice 6 Priloge 1 Uredbe? Prosim za odgovor.	Določba, da se hrup v okolju, za gostinske ali zabaviščne lokale, ki zunaj stavbe uporabljajo zvočne naprave, ali gradbišča, ki obratujejo ob sobotah po 16. uri ali ob nedeljah ali dela prostih dnevih, ocenjuje na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa je namenjen povečanju zaščite prebivalcev pred hrupom tovrstnih virov hrupa.

73			6. člen	Ta člen napotuje, da se hrup v okolju na posameznem območju varstva pred hrupom ocenjuje ali na podlagi rezultatov meritev v skladu s standardom SIST ISO 1996-1,2 ali s pomočjo modelnih izračunov v skladu z metodami ocenjevanja hrupa, ki do določeni v predpisu, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju (v skladu z metodo Cnossos EU). Oba navedena standarda SIST ISO 1996-1 in SIST ISO 1996-2, ki sta v veljavi, nam javnosti nista prosto dostopna, saj sta dostopna le proti plačilu, za nakup katerih je pri Slovenskem inštitutu za standardizacijo trenutno potrebno plačati (po t.i. akcijski ceni) skupaj 246,84 EUR. Javnost zato nimamo poštenih oz. enakih možnosti podati pripombe in predloge na dele Uredbe, pri katerih se sklicuje na vsebino standardov SIST ISO 1996-1 in SIST ISO 1996-2, kajti gre za nesorazmerno visoko plačilo, ki je potrebno, če se javnost želimo seznaniti o posameznih pomembnih delih navedenih standardov, ki so šele osnova za razumevanje posameznih delov Uredbe ter zato tudi podajo pripomb ter predlogov nanjo, kar pomeni, da je učinkovito sodelovanje javnosti zaradi navedenega onemogočeno. Zato predlagam, da se nas vso javnost o vsebini navedenih standardov enako seznani ter se nam omogoči podati pripombe in predloge v ustreznem roku po seznanitvi z vsebino standardov, ki se jo uporablja v Uredbi. Skrajno nepravilno in nepošteno je, da je gmotno stanje posameznikov oz. možnost/nezmožnost nakupa standardov, na uporabo katerih Uredba neposredno napotuje in je seznanjenost z njuno vsebino nujna za razumevanje številnih določb Uredbe, eden od (zamolčanih) pogojev za učinkovito sodelovanje javnosti oz. podajo pripomb in predlogov javnosti na Uredbo. Prosim, da se do teh pripomb in predloga opredelite.	Vsi standardi so prosto dostopni v čitalnici Slovenskega inštituta za standardizacijo SIST - SLOVENSKI INŠTITUT ZA STANDARDIZACIJO .
74			6. člen	Metoda Cnossos EU je popolnoma neprimerna za ocenjevanje virov hrupa, saj ta metoda pokriva le ocenjevanje hrupa za cestni promet, železniški promet, letalski promet in industrijske vire hrupa, pri čemer se ocenjuje hrup v frekvenčnih razponih zgolj od 63 Hz do 8 kHz, tako da se s to metodo popolnoma zanemari, da: - je hrup cestnega prometa povprečno v frekvenčnem razponu od cca. 50-2.000 Hz, - je hrup železniškega prometa povprečno v frekvenčnem razponu od cca. 20-2.000 Hz, - je hrup industrijskega virov v frekvenčnem razponu od cca. 10-5.000 Hz, - je hrup naprav za ogrevanje in ohlajanje v frekvenčnem razponu od cca. 50-2.000 Hz, - je hrup vetrnih elektrarn v frekvenčnem razponu od cca. 1-2.000 Hz, - je hrup zvočnih naprav povprečno v frekvenčnem razponu od cca. 20-20.000 Hz, - je hrup helikoptra povprečno v frekvenčnem razponu od cca. 50-2.000 Hz, - je hrup ladij povprečno v frekvenčnem razponu od cca. 10-3.000 Hz, - je hrup gradbišč povprečno v frekvenčnem razponu od cca. 20-10.000 Hz, itd., na podlagi česar se lahko enostavno ugotovi kritično napako metode Cnossos EU, da popolnoma zanemarija nizkofrekvenčni hrup pod 63 Hz, katerega lastnost je, da ga ljudje ne le pretežno še dobro slišimo, ampak ga tudi občutimo kot vibracije, da se zelo daleč in dobro širi, tudi skozi trde materiale, zaradi česar je hrup pod 63 Hz zelo težko zadušiti z običajnimi zvočno-izolacijskimi rešitvami in materiali, metoda pa popolnoma zanemarija tudi visoke frekvence nad 8 kHz, ki so človeku še zelo dobre slišne in posledično moteče, kar vse potrjuje neprimernost uporabe metode Cnossos EU v Uredbi. Prosim, da se do teh pripomb opredelite.	Metoda Cnossos EU je predpisana z Direktivo Komisije (EU) 2015/996 z dne 19. maja 2015 o določitvi skupnih metod ocenjevanja hrupa v skladu z Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta in je v slovenski pravni red prenesena z uredbo ocenjevanje hrupa.
75			6. člen	Cnossos EU metoda v ničemer ne upošteva dejstev o škodljivosti hrupa na živali, saj so npr. ptice najbolj občutljive na visoke frekvence (5-10 kHz), ribe na nizkofrekvenčni hrup (<500 Hz), konji na nizkofrekvenčni hrup in vibracije, netopirji na visoke frekvence (>20 kHz), itd., kar pomeni, da ta metoda ni primerna ali uporabna za ocenjevanje hrupa, katerega namen je varstvo življenja, zdravja in dobrobiti živali, zlasti prostoživečih, ki imajo zelo omejene oz. nikakršne možnosti zaščite pred okoljskim hrupom. Prosim, da se do teh pripomb opredelite. Zaradi navedenega predlagam, da se 6. člen Uredbe popravi tako, da se določi, da se ocenjevanje hrupa, tako z meritvami kot na podlagi modelnih izračunov, v vseh primerih izvaja v nefiltriranem decibelu (dB oz. dBZ), pri čemer se upošteva celoten frekvenčni razpon, ki je prisoten ali pa se lahko predvidi njegovo prisotnost. Prosim, da se do predloga vsebinsko opredelite.	Metoda Cnossos EU je predpisana z Direktivo Komisije (EU) 2015/996 z dne 19. maja 2015 o določitvi skupnih metod ocenjevanja hrupa v skladu z Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta in je v slovenski pravni red prenesena z uredbo ocenjevanje hrupa.
76			6. člen	Zakaj je v drugem odstavku določeno, da v kolikor je vir hrupa gostinski ali zabavišni lokal, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave, da se hrup v okolju ocenjuje na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa? Prosim za odgovor.	Drugi odstavek 6. člena se uporablja za »gostinski ali zabavišni lokal, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave, ali gradbišče, ki obratuje ob sobotah po 16. uri ali ob nedeljah ali dela prostih dnevih«. Namen tega odstavka je povečati varovanje prebivalcev pred hrupom za te tri vire hrupa v času sobot po 16. uri, nedeljah ali dela prostih dnevih.

77			6. člen	Predlagam, da se navedeni odstavek briše in se ga ustrezno popravi, namreč ekvivalentne ravni hrupa niso merodajne vrednosti, na podlagi katerih bi se preprečevalo, da se s hrupom ne bi negativno vplivalo na zdravje in počutje ljudi ter živali in okolje, saj to v praksi pomeni, da lahko gostinski ali zabaviščni lokali povzročajo kratkotrajne zelo visoke in za ljudi in okolje škodljive ravni hrupa, tudi nad 100 dBA, kar je popolnoma nesprejemljivo. Razlogi, zakaj bi lahko gostinski ali zabaviščni lokali povzročali neomejene maksimalne ravni hrupa – čeprav samo kratkotrajne-, v Uredbi niso navedeni in z zdravorazumskega vidika le ti ne obstajajo niti v teoriji. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	S predmetno uredbo varujemo prebivalce pred vplivi hrupa, kot je pojasnjeno v predhodnem odgovoru.
78			7. člen	Prvi odstavek 7. člena Uredbe napotuje, da se kazalci hrupa ocenjujejo na mestih ocenjevanja v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje, kar je absurd, namreč tozadevni veljaven predpis je Pravilnik o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje, ki diametralno nasprotno napotuje (prvi odst. 11. člena pravilnika), da se mesto ocenjevanja določi v skladu z merili iz predpisa, ki ureja mejne vrednosti kazalce hrupa v okolju - torej na Uredbo. Zaradi jasnosti in določnosti predpisov je potrebno zgolj v enem predpisu določiti, na katerih mestih se kazalci hrupa ocenjujejo, zato predlagam, da se prvi odstavek 7. člena Uredbe ustrezno popravi, da bo v njem nedvoumno in jasno navedeno, kje in kako se določi mesta, na katerih se ocenjujejo kazalci hrupa. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Mesta ocenjevanja bodo enoznačno določena, po prenovi pravilnika.
79			7. člen	Širši javnosti nam je na drugi odstavek 7. člena Uredbe popolnoma onemogočeno podati pripombe in predloge, namreč na podlagi česa na MOPE domnevate, da imamo ljudje širši dostop do standarda SIST ISO 1996-2? Prosim za odgovor. Veljaven standard SIST ISO 1996-2 ni javno dostopen, ampak je dostopen samo proti plačilu (po t.i. akcijski ceni je trenutno 127,05 EUR), zato je skrajno nepošteno in nepravično, da se niti v obrazložitvi Uredbe ni navedlo vsebine oz. dela standarda SIST ISO 1996-2, ki se ga namerava uporabiti v drugem odstavku 7. člena Uredbe. Predlagam, da se obrazložitev v tem delu temeljito dopolni na način, da se navede vse sestavine standarda SIST ISO 1996-2, ki se ga namerava uporabiti pri drugem odstavku 7. člena Uredbe ter se nam javnosti poda možnost, da učinkovito sodelujemo oz. imamo pošteno možnost podati pripombe in predloge. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Dostop do standardov je pojasnjen v odgovoru pod številko Error! Reference source not found..
80			7. člen	V zvezi s tem me zanima tudi, kdo bo v primeru dvoma, ali je bilo mesto ocenjevanja po drugem odstavku 7. člena Uredbe določeno v skladu s standardom SIST ISO 1996-2, odločal o pravilnosti določitve mesta ocenjevanja, bo to MOPE, ARSO, Slovenska akreditacija, IRSOE ali kdo drug? Prosim za odgovor.	Mesto ocenjevanja določi pooblaščen izvajalec ocenjevanja hrupa v skladu s pravili stroke.
81			7. člen	Načelno pa predlagam, da se 7. člen Uredbe briše in se mesto ocenjevanja določi tako, da se pri tem upošteva, da je država dolžna poskrbeti za zdravo življenjsko okolje , ter predlagam, da mesta ocenjevanja niso opredeljena le na stavbah z varovanimi prostori, temveč tudi na tistih mestih, ki se še lahko upoštevajo kot življenjsko okolje posameznika. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Določila 7. člena predmetne uredbe so pomembna za izvajanje varstva okolja pred hrupom.
82			8. člen	Drugi odstavek 8. člena Uredbe določa, da je potrebno posamezne kazalce hrupa oceniti tako, da meritve ali modelni izračuni potekajo ob izločitvi vseh preostalih virov hrupa. Prosim za natančno obrazložitev oz. odgovor, kako naj bi to v praksi delovalo v primerih obratovanja več različnih virov hrupa, katerih obratovanje ni mogoče prekiniti, kar pričakujem, da boste predstavili oz. pojasnili na konkretnih primerih.	Odstavek pove, da se ocenjevanje hrupa izvede tako, da se drugi viri hrupa izločijo. Več o metodologiji izločanja virov hrupa je napisano v Prilogi 1 pravilnika.
83			8. člen	Ravno tako me zanima, ali navedeno pomeni, da so lahko nekatere lokacije onesnažene z neomejenimi emisijami hrupa? Prosim za odgovor.	Vprašanje je nerazumljivo. 8. člen uredbe ureja mesta ocenjevanja virov hrupa.
84			8. člen	Predlagam, da se drugi odstavek 8. člena ustrezno popravi, namreč ureditev, da se ocenjevanje kazalcev hrupa posameznih virov hrupa opravlja tako, da se 'mora' izključiti vse preostale vire hrupa, ne pomeni nič drugega kot to, da se na sistemski ravni popolnoma ignorira dejansko obremenitev okolja s hrupom, kar poenostavljeno pomeni, da predlagam, da se hrup v okolju ocenjuje izključno tako, da se zajame vse učinke prisotnega hrupa. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Člen podaja napotilo, da v primerih, ko se ocenjuje hrup nekega vira hrupa je potrebno iz meritve odstraniti vpliv drugih virov hrupa. Samo na ta način, je mogoče oceniti hrup ocenjevanjega vira hrupa.
85			8. člen	Predlagam, da se četrti odstavek 8. člena Uredbe briše in se ga zamenja z naslednjim besedilom: >> Vse vrste ocenjevanja hrupa z meritvami ali modelnim izračunom na podlagi računskih metod izvaja pooblaščen oseba v skladu z obsegom pridobljenega pooblastila na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja.<< Težava četrtega odstavka 8. člena Uredbe je v tem, da se ga lahko razume edino tako, da lahko oseba z bilo katerim pooblastilom za izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa za emisije hrupa	Predlagani stavek je že vključen v četrti odstavek 8. člena.

				izvaja čisto vse vrste ocenjevanja hrupa, četudi npr. nima pooblastila za ocenjevanje hrupa na podlagi računskih metod za vse vire hrupa, zaradi česar predlagam ustrezen popravek. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	
86			9. člen	Edina obstoječa obrazložitev 9. člena Uredbe je navedba, da je v 9. členu Uredbe določena metodologija določanja čezmerne obremenitve okolja s hrupom, pri čemer ta metodologija ni pojasnjena in ni navedeno, na podlagi česa se jo je sprejelo in čemu služi? Prosim za odgovor.	Metodologija ugotavljanja čezmerne obremenitve okolja s hrupom je predpisana v 9. členu uredbe. Z uporabo tega člena se ugotovi ali je vir hrupa čezmeren.
87			9. člen	Po preučitvi 9. člena Uredbe se lahko ugotovi zgolj to, da » <i>metodologija določanja čezmerne obremenitve okolja s hrupom</i> « temelji izključno na nagrajevanju onesnaževalcev okolja s hrupom in ne na varstvu okolja pred hrupom, namreč ta metodologija upošteva le to, da bolj je hrupno okolje in več je virov hrupa, večje t.i. odpustke imajo onesnaževalci okolja s hrupom, saj zaradi določb od vključno drugega do vključno trinajstega odstavka 9. člena Uredbe, v praksi skoraj nikdar ne pridejo v poštev mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju iz preglednice 1 Priloge 1 Uredbe, ki veljajo za celotno obremenitev okolja s hrupom, ki so bistveno bolj stroge od mejnih vrednosti kazalcev hrupa kot v preglednicah 2, 4 in 6 Priloge 1 Uredbe, kar pomeni, da po 9. členu Uredbe (zlasti v praksi) ne velja splošno pravilo, da je okolje čezmerno obremenjeno s hrupom, če so presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju iz preglednice 1 Priloge 1 Uredbe, kar je nesprejemljivo tako z vidika škodljivosti takšnega hrupa kot tudi z vidika enakega varstva pravic, zlasti nas posameznikov. Prosim, da se do teh pripomb opredelite.	Z metodologija ugotavljanja čezmerne obremenitve predpisane v 9. členu uredbe se ugotovi morebitno čezmernost vira hrupa.
88			9. člen	Ker je »metodologija določanja čezmerne obremenitve okolja s hrupom« v 9. členu Uredbe v očitnem nasprotju z varstvom okolja pred hrupom, predlagam, da se vsi odstavki od vključno drugega do vključno trinajstega brišejo v celoti, tako da bo 9. člen Uredbe vseboval le njegov prvi odstavek. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Določila 9. člena predmetne uredbe so pomembna za izvajanje varstva okolja pred hrupom.
89			9. člen	Poleg tega pa želim še izpostaviti, da je skrajno nedopustno, da se je kot aktivno zaščito pred hrupom opredelilo dejansko pasivne ukrepe, ter se ni upoštevalo smernic WHO, da je potrebno najprej izvesti zaščito pred hrupom na samem viru hrupa in na njegovi poti širjenja ter ne le na stavbah, ki so hrupu izpostavljene, ter bi zato moralo biti v Uredbi jasno opredeljeno, da gre pri tem za pasivno zaščito in zadnji možen ukrep, ko so bile vse druge možnosti že izčrpane, pri čemer ekonomska upravičenost preostalih aktivnih zaščitnih ukrepov ni im ne more biti upravičen razlog za opustitev izvedbe zaščite pred hrupom na samem viru, saj je to v očitnem nasprotju z načelom odgovornosti povzročitelja iz ZVO-2. Uredba se v tem delu sklicuje na »tehnične, prostorske in ekonomske upravičene ukrepe«, kar noben ne more vedeti, kaj naj bi to sploh pomenilo, saj navedeno ni obrazloženo, zato prosim za natančno obrazložitev oz. odgovore, kaj je tehnično upravičen ukrep, kaj je prostorsko upravičen ukrep in kaj je ekonomsko upravičen ukrep? Kot že navedeno, življenjsko okolje posameznika ni le notranjost prostorov v stavbah, ki imajo zaprta okna, zato je predviden ukrep pasivne zaščite varovanih prostorov (izolacija ipd.) za zdravo življenjsko okolje posameznikov popolnoma brezpomenski, kolikor se ne izvede aktivnih zaščitnih ukrepov na samem viru hrupa. V tem delu ostaja neopredeljeno, kdo je dolžan poravnati stroške ukrepov zaščite pred hrupom. Predlagam, da podate vsebinsko obrazložitev k 9. členu, hkrati pa predlagam, da se zgornje pripombe upošteva, ter se v skladu z njimi 9. člen ustrezno popravi. Prosim, da se do teh predlogov opredelite.	Z uredbo predpisani ukrepi varstva pred hrupom so: – prostorsko načrtovanje in graditev objektov, ki so vir hrupa, – prostorsko načrtovanje območij varstva pred hrupom, prostorsko načrtovanje območij in graditev stavb z varovanimi prostori, – ukrepi za zmanjšanje emisije hrupa, povezani z načinom obratovanja vira hrupa, – ukrepi za zmanjšanje emisije hrupa na viru hrupa, – ukrepi preprečevanja širjenja hrupa v okolje iz vira hrupa (aktivna zaščita) in – ukrepi zmanjšanja vplivov hrupa na varovane prostore stavb (pasivna zaščita), v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah. Pasivna zaščita je zadnja možnost zaščite pred hrupom, potem ko se izrabijo vse ostale možnosti, ki so na voljo. Za zaščito pred hrupom vedno načrtujemo ukrepe, ki so tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni.
90			10. člen	Najprej predlagam, da se peti odstavek 10. člena Uredbe v celoti črta. Stroški povzročitelja v nobenem primeru ne morejo biti upravičen razlog za izbiro ukrepov varstva pred hrupom, kajti določeni ukrepi v Uredbi (npr. izolacija stavb) so za varstvo pravice posameznika do zdravega življenjskega okolja popolnoma neučinkoviti. Skladno z našim in EU pravnim redom, velja, da povzročitelj obremenitve 'plača', torej je povzročitelj tisti, ki mora nositi stroške tudi za izvedbo ukrepov varstva pred hrupom, ko okolje obremenjuje s hrupom do te mere, da so zaradi tega ljudje izpostavljeni škodljivim ravnom hrupa, ki jih je potrebno v njihovem življenjskem okolju z izvedbo ukrepov zmanjšati na sprejemljivo raven. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Pri izbiri kje in na kak način se uporabi razpoložljive finančne vire se zagotovi, da se z izvedeno investicijo, pred hrupom zaščiti kar največ prebivalcev. Zato je z uredbo je predpisano, da se pri izbiri ukrepov varstva pred hrupom, upošteva njihovo učinkovitost glede na stroške.
91			10. člen	Predlagam, da se tudi tretji in četrti odstavek 10. člena Uredbe črtata v celoti, saj se s tem dopušča, da se okolje, ki je s hrupom že preobremenjeno, še dodatno obremeni z novimi viri hrupa - linijskimi viri hrupa, kar je nesprejemljivo in v nasprotju najmanj s pravico do zdravega življenjskega okolja in enakega varstva pravic. Razlogov ali utemeljitve za takšno sporno odločitev, kot izhaja iz tretjega in četrtega odstavka 10. člena Uredbe, obrazložitev Uredbe ne vsebuje. Prosim, da se do tega predloga in pripomb opredelite.	Oba odstavka omogočata varovanje okolja pred hrupom. Predlog njihovega črtanja je neprimeren.

92			11. člen	Prvi odstavek 11. člena Uredbe je nazadosten, saj ne določa ustreznih ukrepov, ki bi ljudi in na sploh okolje, zaščitili pred škodljivimi emisijami hrupa. Kaj pomeni »<i>optimiziranje obratovalnega časa strojev</i>«? Prosim za odgovor. Nekdo, ki gradi, lahko dojema optimizacijo obratovalnega časa strojev na gradbišču na način, da le ti obratujejo čim krajši čas, torej bi navedeno lahko pomenilo tudi, da vsi najbolj hrupni stroji delujejo hkrati, s čimer bi se lahko kratkotrajno povzročilo takšno stopnjo hrupa (pri čemer mejne vrednosti iz preglednice 6 Priloge 1 Uredbe ne rabijo biti presežene), ki bi povzročila takojšnje okvare sluha vsakogar, ki bi se nahajal v neposredni bližini (delavci na gradbišču, bližnji stanovalci, naključni mimoidoči, itd.), kar je nesprejemljivo. Ravno tako ni pojasnjeno, kaj pomeni »<i>celovito urejanje prevoza za potrebe gradnje</i>«? Prosim, da navedeno pojasnite. Namreč tudi to se lahko razlaga po subjektivnih kriterijih, ki so lahko v škodo zdravja in počutja ljudi. Popolnoma nepojasnjeno ostaja tudi, kako naj bi se izvajalo lastno ocenjevanje iz 6. točke prvega odstavka 11. člena in ali se le to po Uredbi smatra kot obratovalni monitoring? Prosim za odgovor.	Optimiziranje obratovanja strojev je pomembna naloga pri gradnji. Upravitelj gradbišča zagotavlja, da gradbišče ne presega z uredbo predpisanih mejnih vrednosti. Pri doseganju le teh si pomaga tudi z optimiziranjem obratovalnega časa strojev. Lastno ocenjevanje hrupa se izvaja skladno s pravilnikom.
93			11. člen	Podobno kot zgoraj, je nepojasnjeno tudi, ali se ocena obremenjenosti okolja s hrupom, ki jo je potrebno izdelati na podlagi drugega odstavka 11. člena Uredbe, po Uredbi smatra kot obratovalni monitoring? Prosim za odgovor.	Ocena obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 2 te uredbe, ki je priloga k poročilu o vplivih na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja. Predmetna ocena ni obratovalni monitoring.
94			11. člen	Predlagam, da se 11. člen temeljito popravi, zlasti na način, da se v prvem odstavku določi, da gradbišča v bližini stavb s stanovanji ne smejo obratovati s hrupnimi deli med 18. in 6. uro, ob vikendih in dela prostih dnevih ter da ne smejo obratovati s hrupnimi deli v naravnem okolju, če oz. ko se s tem ogroža dobrobit zavarovanih vrst živali. Predlagam tudi, da se ocena hrupa ne poda po Prilogi 2 Uredbe, temveč se pri oceni hrupa gradbišča upošteva celoten frekvenčni razpon, ki ga je na posameznem gradbišču mogoče pričakovati. Prosim, da se do teh predlogov in pripomb opredelite.	Hrup gradbišč je omejen z mejnimi vrednostmi, ki so strožje v obdobju večera in noči od mejnih vrednosti v obdobju dneva. Iz tega sledi, da varujejo prebivalce v času večera in nočnega počitka.
95			12. člen	Tudi prvi odstavek 12. člena Uredbe določa, da lahko linijski viri hrupa obratujejo, čeprav povzročajo čezmerno obremenitev okolja, pri čemer razlogi za takšno odločitev ostajajo nepojasnjeni in nenavedeni. Predlagam, da se v prvi odstavek 12. člena spremeni tako, da bo v njem določeno, da noben vir hrupa ne sme obratovati, če povzroča čezmerno obremenitev okolja (s hrupom). Prosim, da se do tega predloga opredelite	Hrup, ki ga povzročajo linijski viri je posledica prometa. Hrup linijskih virov nastaja, ker gredo občani na delo, šolajoči se otroci v šole, ker se dostavljajo surovine in odvažajo izdelki iz tovarn. Obratovanje cestnega in železniškega omrežja je servis občanov in ekonomije ter je v javnem interesu.
96			12. člen	Predlagam, da se drugi odstavek 12. člena Uredbe dopolni tako, da bo jasno določal, da mora upravljalec vira hrupa zagotavljati izvajanje ukrepov varstva pred hrupom na svoje stroške. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Načelo, onesnaževalec plača, je eno izmed osnovnih načel varovanja okolja, ni potrebe, da ga v tej uredbi posebej izpostavimo.
97			12. člen	Prosim za natančno pojasnilo tretjega odstavka 12. člena Uredbe, na katere ceste, železniške proge in poselitvena območja se nanašajo določbe tretjega odstavka 12. člena Uredbe? Kajti lahko se ga razume edino tako, da le te veljajo za čisto vse obstoječe ceste, železniške proge in poselitvena območja, vendar operativni programi varstva pred hrupom vsega tega ne zajemajo. Prosim za odgovor oz. pojasnilo.	Predlagam, da si seznam cest železniških prog in poselitvenih območij pregledate v Operativnem programu varstva okolja, ki je na voljo na spletnih straneh ministrstva.
98			12. člen	Četrti odstavek 12. člena je izredno pomanjkljivo napisan. Po pregledu okoljevarstvenih dovoljenj, izdanih v zadnjem obdobju, se lahko preprosto ugotovi, da so v okoljevarstvenih dovoljenjih določeni praktično identični ukrepi za varstvo pred hrupom, ki so popolnoma pavšalni oz. nekonkretizirani, zaradi česar varstvo pred hrupom s tem ni in ne more biti zagotovljeno. Primer ukrepa iz veljavnega XY okoljevarstvenega dovoljenja: »<i>Upravitelj mora v času obratovanja zagotavljati take ukrepe varstva pred hrupom za preprečevanje ali zmanjšanje ravni hrupa kot posledica uporabe ali obratovanja vira hrupa na najmanjšo možno mero, tako da obratovanje vira hrupa ne bo povzročalo čezmerne obremenitve okolja s hrupom.</i>« Takšni in podobni 'ukrepi' v okoljevarstvenih dovoljenjih k varstvu okolja pred hrupom ne morejo veliko doprinesiti, namreč upravljalec hrupa si lahko takšne in podobne odredjene 'ukrepe' tolmači tudi tako, da je s strani organa zgolj ponižno zaprosen, da naj vendar poskusi zmanjšati raven hrupa ali da naj poskusi ne povzročati preveč hrupa v nočnem času, ipd., kar je nesprejemljivi absurd. Poleg tega pa je upravljalcem virov hrupa zagotovo najmanj pomembno, kakšen hrup dejansko povzročajo in kako s tem vplivajo na okolje, razen ob dolžnem izvajanju obratovalnega monitoriga, katerega pa naroči in plača sam upravljalec, kar pomeni, da lahko upravljalec z namenom prikaza nižjih vrednosti hrupa popolnoma prilagodi obratovanje hrupnih naprav, saj morebitnih prilagoditev pooblaščenim izvajalcem ne more preveriti, ker je nerazumno že pričakovati, da	Predmetna uredba v tem členu določa, da se ukrepi varstva pred hrupom določijo v okoljevarstvenem dovoljenju. Način, kako se to izvede je pa je odvisen od posameznega upravnega postopka izdaje okoljevarstvenega dovoljenja.

				bodo pooblašчени izvajalci, ki opravljajo meritve hrupa, poznali vse najrazličnejše naprave, ki se uporabljajo v vseh industrijskih panogah, kar pa je osnova za to, da bi lahko pooblašчени izvajalci vedeli ali so ob izvajanju obratovalnega monitoringa (opravljanju meritev hrupa) naprave delovale v stanju njihove največje zmogljivosti obratovanja ali ne. Navedeno potrjuje, da dosedanja ureditev, ki se jo ohranja v četrtem odstavku 12. člena Uredbe, ni ustrezna in ne zagotavlja varstva pred hrupom, zaradi česar predlagam temeljito dopolnitev tako Uredbe kot ZVO-2, kjer se mora ustrezno in higiensko razmejiti razmerje upravljalca vira hrupa od pooblaščenega izvajalca obratovalnega monitoringa, ter se mora določiti, da morajo biti ukrepi v okoljevarstvenih dovoljenjih določno navedeni in natančno opredeljeni za vsak posamezen primer (ne pa kot so sedaj, ko so v vseh primerih praktično identični), obratovalni monitoring hrupa pa se mora izvesti nenapovedano vsaj enkrat letno. Prosim, da se do teh pripomb in predlogov opredelite.	
99			12. člen	Četrti odstavek 12. člena Uredbe je pomanjkljiv tudi zato, ker sploh ne predvideva nobenih ukrepov za varstvo pred hrupom za preostale vire hrupa, ki so npr. v primerjavi s hrupom industrije (za kar je izdano okoljevarstveno dovoljenje) lahko bistveno bolj nevarni za zdravje in življenje ljudi, živali, okolje ter premoženje, to so npr. zvočne naprave, ob uporabi katerih celo na fasadah stavb z varovanimi prostori prihaja do izredno visokih ravni hrupa (tudi več kot 110 dBA), o čemer ste na MOPE seznanjeni že dlje časa. Ob tem sem mnenja, da bi morala Uredba v tem odstavku tovrstne primere upoštevati in jasno določiti, da se morajo ukrepi varstva pred hrupom (zlasti na viru hrupa) v upravnem aktu (naj si bo to okoljevarstveno dovoljenje, dovoljenje za začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom, itd.) določiti za vse vire hrupa, katerih potencial je, da lahko v relativno kratkem času povzročijo okvaro na zdravju ljudi, za kar bi se morala upoštevati znanstvena dognanja zdravstvene stroke. Predlagam, da se četrti odstavek 12. člena upoštevajoč moje pripombe ustrezno dopolni. Prosim, da se do teh pripomb in predlogov opredelite.	Pripomba se ne nanaša na predmetno uredbo. Dovoljenje za začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom zaradi uporabe zvočnih naprav se izdaja na podlagi Uredbe o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih ali prireditvah povzročajo hrup.
100			12. člen	Predlagam, da se peti odstavek 12. člena Uredbe črta, saj je po mojem vedenju v praksi popolnoma neuporaben. Dejstvo je, da okoljska inšpekcija tudi v primerih, ko je seznanjena o dokazano večkratnih preseganjih dopustnih mejnih vrednostih hrupa, ki so tako visoke, da se neposredno ogroža zdravje in življenje večjega števila ljudi, inšpekcijskega nadzora noče opraviti, z izgovorom, da emisije hrupa niso prioriteta, kar ne pomeni le, da inšpekcijskega nadzora noče opraviti v razumnem času, temveč le tega po mojem vedenju noče opraviti niti npr. po treh letih od seznaitve o nedopustnih ravnanjih oz. onesnaževanju okolja s hrupom. Za nedopustno onesnaževanje okolja z emisijami hrupa in ogrožanje zdravja več tisoč ljudi na pristojni inšpekciji (IRSOE OE NM) ni popolnoma nobenega posluha in nadzorov po več letih nočejo uvesti, zato je v praksi skoraj nemogoče, da bi v sklopu le teh odredili ukrepe za preostale upravljalce vire hrupa, kot jih predvideva peti odstavek 12. člena Uredbe. Vse to in še preostalo, o čemer ste na MOPE seznanjeni o IRSOE, utemeljuje moje videnje IRSOE, da gre pri njem za organ, ki je namenjen le samemu sebi, z delovanjem katerega se po nepotrebnem zapravlja davkoplačevalski denar, saj okolja pred nedopustnim hrupom ne varuje, zaradi česar velja, da morate na MOPE resno razmisliti o popolni ukinitvi ali reorganizaciji IRSOE. Prosim, da se do teh pripomb in predlogov opredelite.	Pripomba je sprejeta.
101			14. člen	Prvi odstavek 14. člena Uredbe člen določa, da morajo upravljalci le tistih virov hrupa, ki so kot takšni opredeljeni v Uredbi, zagotavljati izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa, kar je nedopustno. Kot že navedeno, Uredba definira vire hrupa po kriterijih, ki so nam javnosti nepoznani in nepojasneni, vsekakor pa so določeni na način, da z definicijami niso zajeti vsi viri hrupa, ki okolje zaznavno onesnažujejo s hrupom, zaradi česar je predvidena ureditev v prvem odstavku 14. člena ravno tako nesprejemljiva, saj zanemarja načelo celovitosti in preventive iz ZVO-2 ter enako varstvo pravic nas posameznikov. Prosim, da pojasnite, zakaj upravljalci virov hrupa zvočnih naprav, ki se uporabljajo na prireditvah, niso dolžni zagotoviti obratovalnega monitoringa po 14. členu Uredbe? Prosim tudi, da se do teh pripomb vsebinsko opredelite, ter da se prvi odstavek 14. člena Uredba ustrezno popravi, upoštevajoč zgornje pripombe.	Uredba se uporablja za vire hrupa našete v drugem odstavku 2. člena uredbe. Za našete vire je skladno z 14. členom uredbe zahtevano izvajanje obratovalnega monitoringa. Obveznosti organizatorjev prireditev, na katerih se uporabljajo zvočne naprave so predpisane v Uredbi o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup in ne v predmetni uredbi.
102			14. člen	Kritična napaka 14. člena Uredbe je v tem, da za izvajanje obratovalnega monitoringa napotuje na uporabo že navedenega pravilnika, ki določa, da zavezanci zagotavljajo obratovalni monitoring na tri leta, kar je nesprejemljivo, saj se s tako redkimi intervali opravljanja obratovalnih monitoringov ne da slediti hitrim spremembam v okolju, posledično tudi na podlagi njih ni mogoče pravočasno sprejeti potrebnih ukrepov ali odločitev, ki so za varstvo okolja pred hrupom nujne. Smiselno enako velja tudi za vse ceste in železniške proge, kjer je ureditev še slabša, saj se strateške karte hrupa izdelujejo zgolj za nekatere ceste in železniške proge in še to šele na vsakih pet let, kar v praksi	Pripomba se ne nanaša na člene predmetne uredbe.

				pomeni, da tovrstni dokumenti niso zadostna osnova za urejanja hrupa, saj ne zajemajo npr. tudi celoletnega povišanja hrupa na cesti, na kateri se je promet in posledično tudi hrup nepričakovano močno povišal zaradi gradbenih del na drugi cesti ipd. Prosim, da se do teh pripomb opredelite.	
103			14. člen	Prosim še za razlago, kaj pomeni » <i>poselitveno območje</i> «, ki je navedeno v drugem odstavku 14. člena Uredbe.	Poselitveno območje je poselitveno območje v skladu s predpisom, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju.
104			15. člen	V 15. členu so navedeni primeri, kdaj se mora za obratovanje vira pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, to so: - letališče z vzletno stezo, daljšo od 2.100 metrov, - pristanišče, ki lahko sprejme plovila z več kot 1.350 bruto registrskimi tonami, - naprava, ki povzroča industrijske emisije v skladu z ZVO-2 in - naprava, ki obdeluje odpadke. Kaj je bila podlaga za takšno odločitev, ostaja nepojasnjeno, zato prosim za odgovor, na podlagi česa se je sprejelo takšno ureditev?	To so naprave, ki v skladu z direktivami EU morajo pridobiti in obratovati skladno z okoljevarstvenim dovoljenjem.
105			15. člen	Noben od zgoraj navedenih primerov po mojem vedenju ne povzroča hrupa v življenjskem okolju posameznikov, ki bi kadarkoli presegal 110 dBA (kaj šele, da bi bile takšne vrednosti izmerjene na fasadi varovanih prostorov), kot ste o tem na MOPE seznanjeni, da se to pogosto dogaja v primerih uporabe zvočnih naprav na prireditvah, zlasti v Novem mestu. Zakaj 15. člen Uredbe ne nalaga dolžnosti pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja za tovrstne primere, za katere na MOPE veste, da pogosto prihaja do tako visokega hrupa, ki ne škoduje le nam posameznikom, ki smo tovrsten hrup prisiljeni trpeti, temveč povzroča neposredno škodo na zdravju vseh udeležencev in naključnih mimoidočih, o čemer javnost o takšni nevarnosti za zdravje sploh ni obveščena? Prosim za odgovor na zastavljeno vprašanje in opredelitve do pripomb.	Obveznosti organizatorjev prireditev, na katerih se uporabljajo zvočne naprave so predpisane v Uredbi o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup in ne v predmetni uredbi.
106			15. člen	Predlagam, da se 15. člen Uredbe dopolni tako, da se v njem določi, da mora vsak upravljalec vira hrupa, s katerimi lahko v življenjskem okolju posameznika povzroča hrup nad 85 dB (L1), pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Predlagana dopolnitev 15. člena Uredbe je nujna, saj po veljavni ureditvi ne obstaja (nobena, kaj šele ustrezna) podlaga, ki bi za vse primere virov hrupa, ki lahko presegajo konično raven hrupa nad 85 dB, enako narekovala sprejetje ukrepov za varstvo pred hrupom še preden se posegi v okolje s hrupom izvedejo, kar med drugim pomeni, da ljudje pred škodljivimi emisijami hrupa nismo enako zaščiteni, kar je nepošteno in nepravilno, saj za takšno razlikovanje ni razumnega ali utemeljenega razloga. Prosim, da se do navedenih pripomb in predloga vsebinsko opredelite.	Pobuda se nanaša na problematiko Uredbe o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih ali prireditvah povzročajo hrup in ne predmetne uredbe.
107			16. člen	Predlagam, da se 16. člen Uredbe popravi oz. dopolni tako, da se: - 3. točka v celoti črta in se jo nadomesti z naslednjim besedilom: »3. zagotavlja letno izvajanje obratovalnega monitoringa.«, - se doda novi oz. drugi odstavek, ki naj se glasi: »Okoljevarstveno dovoljenje se ne izda, če je s stopnjo verjetnosti izkazano, da bi vir hrupa lahko povzročil preseganje mejnih vrednosti kazalcev hrupa, določene v preglednici 1 ali preglednici 5 priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.« Prosim, da se do podanih predlogov opredelite.	Predlog ni sprejet. Pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa je predpisana s pravilnikom. Kriterij »stopnja verjetnosti«, kot pogoj za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja pa ni dovolj precizen in jasan, da bi omogočal izvedbo upravnega postopka izdaje okoljevarstvenega dovoljenja.
108			17. člen	Predlagam, da se 17. člen Uredbe popravi, smiselno upoštevajoč celotne moje pripombe in predloge k Uredbi, ki utemeljeno predvidevajo ustrezne popravke glede definicij virov hrupa in nujnosti uvedbe sistemske ureditve v Uredbi, da morajo vsi upravljalci virov hrupa, z obratovanjem katerih se lahko povzroči preseganje konične ravni hrupa nad 85 dB, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Predlog ni sprejet.
109			17. člen	Predlagam, da se tretji odstavek 17. člene Uredbe v celoti briše in se ga nadomesti z naslednjim besedilom: »Sestavni del vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja je ocena obremenjenosti okolja s hrupom, izdelana na podlagi obratovalnega monitoringa, ki je bil opravljen v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje.« Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Predlog ni sprejet. Okoljevarstveno dovoljenje se izda za naprave, ki je še ni in ne obratuje. Nemogoče je zahtevati izvedbo obratovalnega monitoringa, za vir hrupa, ki še ne obratuje.
110			17. člen	Predlagam tudi, da se četrti odstavek 17. člena Uredba popravi tako, da bo določil, da mora vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati vse podatke kot so predpisani za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja mora vsebovati vse podatke, potrebne za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja. To ni potrebno pisati v uredbo.

111			18. člen	Predlagam, da se prvi odstavek 18. člena Uredbe dopolni, kajti kot že navedeno, so v okoljevarstvenih dovoljenjih t.i. ukrepi varstva pred hrupom določeni po principu 'copy-paste' in so (vsaj v zadnjem obdobju) praktično identični v vseh okoljevarstvenih dovoljenjih, ne glede na različne panoge, vrste hrupa itd. Ukrepi varstva pred hrupom morajo biti v okoljevarstvenem dovoljenju prilagojeni in dovolj natančno opredeljeni za vsak posamezen primer, zaradi česar se mora Uredba v tem delu popraviti tako, da bo opredeljeno, da mora ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju natančno določiti ukrepe varstva pred hrupom, ki bodo upoštevali specifiko vsakega posameznega primera. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Okoljevarstveno dovoljenje se izda v upravnem postopku v okviru katerega se na podlagi vloge in z upoštevanjem predmetnih predpisov določijo vsebine iz 18. člena uredbe.
112			19. člen	Predlagam, da se prvi odstavek 19. člena Uredbe v celoti črta in se ga nadomesti z naslednjim besedilom: »Za obratovanje virov hrupa, ki ne rabijo pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja, se usklajenost z zahtevami te uredbe ugotavlja na podlagi opravljenega obratovalnega monitoringa, ki je bil izveden v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje.« Zaradi zgornjega predloga se izkaže, da je potrebno drugi odstavek 19. člena Uredbe črtati, kar je tudi moj predlog. Prosim, da se do teh predlogov opredelite.	Predlog ni sprejet. Način obratovanja naprav, ki za obratovanje ne potrebujejo okoljevarstvenega dovoljenja je predpisan s 18. členom ZVO-2. Prvi odstavek 19. člena je konkretizacija 18. člena ZVO-2.
113			20. člen	Kot že doslej navedeno, javnost nimamo prostega dostopa do standardov, ki so v Uredbi navedeni, niti do standarda SIST EN ISO 14001, na katerega se sklicuje Uredba v 20. členu, saj je dostopen le proti plačilu, pri Inštitutu za standardizacijo je trenutno dostopen po t.i. akcijski ceni za 166,38 EUR, kar pomeni, da nam je vsem, ki s standardi, navedenimi v Uredbi, ne razpolagamo, nimamo poštene in učinkovite možnosti sodelovanja pri sprejemanju Uredbe. Predlagam, da se nas javnost o vsebini standarda SIST EN ISO 14001, ki se uporablja v 20. členu Uredbe, seznani ter se nam javnosti po seznaitvi omogoči podati pripombe in predloge. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Dostop do standardov je pojasnjen v odgovoru pod številko 73.
114			20. člen	Ne glede na to, zaradi manka vsebinske obrazložitve 20. člena Uredbe, si ni mogoče predstavljati, kakšno vlogo in učinke na izboljšanje varstva okolja naj bi sploh imele t.i. knjige pripomb, saj to pomeni, da država, ki nam je dolžna zagotavljati pravico do zdravega življenjskega okolja, ni seznanjena o pripombah, pritožbah, pobudah in mnenjih javnosti za konkretne primere, kar je bistvena osnova zavedanja problematike o hrupu in posledično ukrepanju, ko je le to potrebno. Prosim, da odgovorite na te pripombe.	Možnost komunikacije med virom hrupa, ki morebiti povzroča moteči hrup in občani je koristna. To omogoča hitro reševanje problematičnega obratovanja, ki ga upravljavec vira hrupa morda niti ni opazil.
115			20. člen	Zaradi navedenega predlagam edino smiselno rešitev, to je črtanje celotnega 20. člena, ki naj se ga nadomesti z ustreznim besedilom, ki bo uvedel državni centraliziran register pritožb in pripomb za vse upravljalce virov hrupa, ki mora biti javnosti dostopen. Prosim, da se do predloga opredelite.	Dokumentni sistem v katerem se registrirajo pripombe in pritožbe občanov že obstaja v njem se registrirajo pripombe in pritožbe posredovane na IRSOE. S centraliziranim sistemom pritožb občanov upravlja IRSOE.
116			21. člen	Dejstvo je, da inšpektorji, pristojni za varstvo okolja, nadzorov po doslej veljavnih uredbah, ki se nanašajo na mejne vrednosti hrupa, praktično niso oziroma ne opravljajo, tako da v Republiki Sloveniji nimamo organa, ki bi bil v razumnem času dolžan izvajati nadzore, povezane s hrupom, tako da so le ti učinkoviti. Kot že navedeno, IRSOE OE NM po mojem vedenju noče opraviti nadzorov niti v primerih, ki se nanašajo na večkratno preseganje kritičnih obremenitev okolja s hrupom, o čemer je seznanjen npr. že več kot tri leta nazaj. Kako naj bi inšpekcijski nadzor po 21. členu deloval, ko pa IRSOE nadzorov, ki se nanašajo na hrup, praktično ne izvaja? Prosim za odgovor na vprašanje in pripombe.	Pripombe nad delom inšpektorata se ne nanašajo na predmet urejanja te uredbe. Velja pa, da nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.
117			21. člen	Dokler je tako, da IRSOE nadzorov v zvezi hrupom praktično ne izvaja oz. jih noče izvajati, sem mnenja, da mora ministrstvo, pristojno za okolje, s svojimi kadri ali službami zagotoviti, da se bodo vsi nadzori nad spoštovanjem uredbe dosledno in pravočasno izvajali, kajti le tako izvedeni nadzori so lahko učinkoviti in v skladu z varstvom javne koristi, ki bi jo država morala v tem primeru prvenstveno varovati - to je varstvo ljudi, živali in premoženja pred škodljivimi učinki hrupa. Prosim, da se do teh pripomb opredelite.	Pripomba ni sprejeta. Naloge IRSOE so predpisane z Uredbo o organih v sestavi ministrstev.
118			21. člen	Zaradi navedenega predlagam, da se 21. člen Uredbe popravi tako, da se v besedilu »(inšpekcijski nadzor)« briše beseda »inšpekcijski«, ter se člen dopolni tako, da bo v njem opredeljeno, da nadzor nad to uredbo izvaja tudi ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, pri čemer naj se v obrazložitvi Uredbe k temu členu navedejo podatki o številu vseh zaposlenih inšpektorjev na IRSOE ter realnem manku inšpektorjev, ter primerjalni podatkih o številu izvedenih nadzorov v zadnjih petih letih, ki se nanašajo na hrup ter posebej za druge emisije, na podlagi česar bo razvidno, da je	Pripomba ni sprejeta.

				izvedenih nadzorov, ki se nanašajo na hrup, v primerjavi z ostalimi nadzori, zanemarljivo malo oziroma neomembe vredno.	
119			22. člen	Prosim, da pojasnite, zakaj so denarne kazni v 22. členu Uredbe določene tako nizko? Predlagam, da se denarne kazni ustrezno povišajo, ker tako kot so določene v 22. členu Uredbe, sploh niso odvračalne, saj ima marsikateri upravljalec vira hrupa bistveno več koristi od kršenja predpisov, četudi bi prejel denarno globo. Osebnostno menim, da bi začetna višina denarnih kazni morala biti določena v višini vsaj 40.000 evrov. Prosim, da se do pripomb in predloga opredelite.	Globe so primerljive z globami v ostalih predpisih na področju varstva okolja.
120			23. člen	Predlagam, da se določbe 23. člena Uredbe, s katerimi se omogoča oz. se ponovno želi še za vnaprej omogočiti, da določeni industrijski obrati lahko presegajo mejne vrednosti hrupa, spremenijo tako, da bo rok za njihovo prilagoditev razumen in pravičen. Praktično identične določbe so bile sprejete že v letu 2018, kar pomeni, da se z uredbami v nedogled podaljšuje nedopustno onesnaževanje okolja s hrupom, kar ni (več) sprejemljivo. Predlagam, da se kot rok za prilagoditev na mejne vrednosti hrupa, ki za zdravje ljudi niso škodljive, določi šest mesecev. Prosim, da se do teh pripomb in predloga opredelite.	V Sloveniji smo imeli v letu 2018, osem industrijskih naprav, ki so imela zaradi narave svoje proizvodnje in napak v prostorskem razvoju občin stanovanjske objekte preblizu območja proizvodnje. Posledično so bile na teh stanovanjskih objektih presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa. Danes je teh industrijskih objektov še pet. Preseganja, ki jih izkazujejo njihovi obratovalni monitoringi so do 3 dB, najpogostejše v obdobju večera ali noči. Tretji, četrti in peti odstavek tega člena omogočajo, da te industrijske naprave pod določenimi pogoji nadaljujejo svojo proizvodnjo in nadaljujejo s tehnološkimi izboljšavami proizvodnje dokler jim ne uspe svoje emisije hrupa znižati na ravni kot veljajo za ostale industrijske naprave v Sloveniji. V okoljevarstvenem dovoljenju pa jim upravni organ predpiše najstrožje mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki so ob trenutnem stanju tehnike trenutno tehnično dosegljive, ob upoštevanju razpona kazalcev hrupa za L_{dan} [58 – 73 dB], $L_{večer}$ [53 – 68 dB], $L_{noč}$ [48 – 63 dB] in L_{dvn} [58 – 73 dB]. Pripomba ni sprejeta.
121			25. člen	Uredba v 25. členu določa, da začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, kar pomeni, da tako določen rok odstopa od splošno uveljavljenega roka, ki je določen v prvem odstavku 154. člena Ustave RS. V sklepu št- U-I-89/94 z dne 6.10.1994 je Ustavno sodišče presodilo, da je smisel in pomen ustavne določbe, da začne predpis veljati petnajsti dan po objavi, v tem, da uvaža splošno prakso 15-dnevnega roka, ki ji zakonodajalec vselej sledi, razen kadar nima posebnih razlogov za podaljšanje ali skrajšanje tega roka. Nikjer v Uredbi niti v njeni obrazložitvi ni naveden noben razlog za skrajšanje roka za uveljavitev Uredbe, posledično ti razlogi niso niti utemeljeni. Prosim, da se to teh pripomb opredelite.	Zaradi čimprejšnje odprave ugotovljene neskladnosti uredbe z Odločbo ustavnega sodišča U-I-441/18 z dne 6. 7. 2022 začne uredba veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
122			Priloga 1	Predlagam, da se mejne vrednosti kazalcev hrupa v Prilogi 1 Uredbe temeljito popravijo tako, da bodo v skladu s smernicami WHO, ter se pri tem uporablja enoto dB oz. dBZ (neutežen decibel) in se pri njenem popravku smiselno upoštevajo tudi preostale moje pripombe in predlogi k Uredbi. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Pripomba ni sprejeta. Mejne vrednosti kazalcev hrupa so primerljive z mejnimi vrednostmi kazalcev v drugih evropskih državah. Ravni hrupa v okolju se ocenjujejo z A- vrednotenjem.
123			Priloga 2	Predlagam, da se Priloga 2 Uredbe črta v celoti, saj se ob upoštevanju mojih pripomb in predlogov k Uredbi, ki so vsi utemeljeni, izkaže kot popolnoma nepotrebna in neuporabna. Prosim, da se do tega predloga opredelite.	Pripomba ni sprejeta. Ocena obremenjenosti okolja s hrupom je pomembna za vodenje upravnih postopkov okoljevarstvenih dovoljenj in okoljevarstvenih soglasij.
124	Fizična oseba	007-140/2025/16	Splošno	Veliko podlage za potrebne analize na pristojnem ministrstvu že obstaja, npr. glede vplivov hrupa na zdravje in počutje ljudi, tudi v dokumentu št. 35411-1/2020-2550 z dne 30.9.2021 v katerem ste zapisali: »Poglavje je povzeto po smernicah Svetovne zdravstvene organizacije (WHO, 1999 in WHO, 2018). Previdno je treba interpretirati v tem poglavju navedene ravni hrupa za različne kazalce, saj vrednosti niso nujno primerljive s kazalci hrupa, ki so predpisani za strateške karte hrupa (LDVN in LNOČ) in predstavljajo samo letno povprečje obremenjenosti okolja s hrupom, ne pa obremenitev v krajšem obdobju, ki so za zdravje in počutje ljudi tudi pomembne. Hrup ima lahko na zdravje in počutje ljudi različne negativne učinke. Ti so odvisni od številnih dejavnikov, npr. ravni hrupa in drugih značilnosti zvoka, našega počutja in aktivnosti, s katerimi se ukvarjamo v času, ko nas hrup zmoti, pomembnosti informacije, ki nam jo zvok posreduje, pa tudi od našega odnosa do vira hrupa. Pri posebej ranljivih skupinah ljudi, kot so starejši, otroci, slepi, ljudje s poškodbo sluha, bolj občutljivi ljudje idr., so negativni vplivi hrupa navadno večji. Opisi posameznih škodljivih učinkov na zdravje in počutje ljudi, kot so: okvare sluha zaradi hrupa, moteno	Mejne vrednosti kazalcev hrupa v uredbi so določene skladno z navedenimi smernicami WHO. WHO je zapisal: » - Pri ravni hrupa do 75 dB(A) $L_{Aeq,8h}$ in krajši do 8 h dnevno, poklicnih okvar sluha ni pričakovati. Okoljski hrup na ravni 70 dB(A) L_{Aeq} , 24 h ali pod njo pri veliki večini ljudi ne povzroči okvar sluha niti pri vseživljenjski izpostavljenosti. In - Dokazano je, da dolgotrajna izpostavljenost hrupu zračnega in cestnega prometa z vrednostmi od 65 do 70 dB(A) L_{Aeq} , 24 h povzroča posledice na srcu in ožilju. «

			govorno sporazumevanje, motnje počitka in spanja, psihofiziološke posledice, vplivi na duševno zdravje in učinkovitost, vplivi na vedenje, vznemirjenost, ter dolgoročni vplivi na bolezni srca in ožilja ter presnovne bolezni kot je na primer diabetes so prikazani v nadaljevanju. Okvara sluha je praviloma opredeljena kot dvig praga slišnosti. Poškodbe sluha zaradi hrupa se pojavijo predvsem na višjih frekvenčnih območjih od tri do šest kHz. Višja povprečna ekvivalentna vrednost hrupa (LAeq,8h) in daljša izpostavljenost hrupu pa lahko povzročita okvare sluha zaradi hrupa tudi pri nižjih frekvencah, kot je 2 kHz. Pri ravni hrupa do 75 dB(A) LAeq,8h in krajši do 8 h dnevno, poklicnih okvar sluha ni pričakovati. Okoljski hrup na ravni 70 dB(A) LAeq, 24 h ali pod njo pri veliki večini ljudi ne povzroči okvar sluha niti pri vseživljenjski izpostavljenosti. Hrup lahko predstavlja pomembno motnjo pri sporazumevanju. Nezmožnost razumeti govor močno ovira ljudi in povzroči vedenjske spremembe. Zelo ranljivi so predvsem ljudje z okvaro sluha, starejši, otroci, ki usvajajo jezik in branje, ter posamezniki, ki ne poznajo govornega jezika. Pri motenem razumevanju govora gre v bistvu za preglasitev, saj govora ni mogoče razumeti zaradi sočasnega hrupa ozadja. Okoljski hrup lahko preglasi tudi druge zvočne signale, ki so pomembni za vsakdanje življenje, na primer zvonci na vratih, telefonski signali, budilke, požarni in drugi opozorilni signali in po drugi strani tudi prijetne zvoke kot je na primer glasba. Hrup v okolju pomembno vpliva na motnje spanja. Nemoteno spanje je predpogoj dobrega telesnega in duševnega zdravja. Poleg neposrednih učinkov hrupa, kot so nemirno spanje, spremembe krvnega tlaka in hitrosti bitja srca, so pomembni tudi sekundarni učinki motenj, ki jih je mogoče oceniti dan po nočni izpostavljenosti hrupu; ti se kažejo kot utrujenost, depresivno počutje, zmanjšana učinkovitost pri delu idr. Za dobro nočno spanje oziroma počitek hrup v prostoru v nočnem času ne sme preseči 30 dB(A) LAeq, 8h ponoči pri stalnem hrupu ozadja, preprečiti pa je treba tudi posamezne hrupne dogodke, ki presegajo 45 dB(A) LAFmax. Bolj kot raven hrupa je za odziv organizma pomembna razlika med hrupnim dogodkom in hrupom okolice (ozadje hrupa). Pri oceni hrupa v nočnem času je zato pomembno upoštevati naravo hrupnih dogodkov in njihovo število. Posebno pozornost je treba posvetiti hrupu v mirnem okolju ter virom hrupa, ki povzročajo tudi vibracije ali nizkofrekvenčni hrup. Dolgotrajna izpostavljenost visokim ravnam hrupa (bivanje v bližini letališč, industrijskih naprav, hrupnih ulic) lahko povzroči hudečasne in tudi trajne posledice na fizioloških funkcijah. Pri dolgotrajni izpostavljenosti se zaradi stalnega stresa pri posameznikih v splošni populaciji lahko razvijejo trajne posledice, kot sta visok krvni tlak, ishemična srčna bolezen, diabetes tipa 2 in prekomerna prehranjenost oziroma debelost (WHO, 2018). Obseg in trajanje posledic sta delno pogojena z individualnimi značilnostmi, življenjskim slogom in okoljskimi razmerami. Dokazano je, da dolgotrajna izpostavljenost hrupu zračnega in cestnega prometa z vrednostmi od 65 do 70 dB(A) LAeq, 24 h povzroča posledice na srcu in ožilju. Povezave so šibke, vendar je vpliv na ishemično srčno bolezen nekoliko močnejši kot na visok krvni tlak (hipertenzijo). Ta majhna povečana tveganja so kljub temu pomembna, saj je hrupu izpostavljenih veliko ljudi. Hrup lahko povzroči tudi refleksne odzive, predvsem če gre za neznan in nenaden pojav hrupa. Hrup v okolju ni neposreden povzročitelj duševne bolezni, domneva pa se, da lahko hrup pospeši in poslabša obstoječe duševne motnje oziroma stopnjuje razvoj latentnih duševnih motenj. Hrup lahko negativno vpliva na učinkovitost opravljanja miselnih nalog, zlasti delavcev in otrok. Med kognitivnimi funkcijami, na katere ima hrup največji vpliv, so branje, koncentracija, reševanje problemov in pomnjenje. Hrup ima lahko vrsto socialnih in vedenjskih posledic. Vznemirjenost zaradi hrupa pa ni samo posledica ravni hrupa, temveč tudi posledica socialnih, ekonomskih in psiholoških dejavnikov. Pomemben vpliv imajo tudi neakustični dejavniki, kot je vizualna podoba okolja, zaupanje v pristojne organe, ki odločajo o novih virih hrupa in omilitvenih ukrepih v okolju (SZO, 2018). Vpliv hrupa v življenjskem okolju na vznemirjenost je mogoče oceniti z vprašalniki ali oceno motenj nekaterih dejavnosti. Vendar je treba vedeti, da enake ravni različnih vrst prometnega in industrijskega hrupa povzročijo različne stopnje vznemirjenosti. Hrup nad 80 dB(A) lahko tudi zmanjša pripravljenost na pomoč drugim in okrepi nasilno vedenje. Ugotovljeno je, da so odzivi močnejši, kadar hrup spremljajo vibracije in stalne nizkofrekvenčne komponente ali če je del celotnega hrupa tudi impulzni hrup, kot na primer hrup pri streljanju. Kadar izpostavljenost hrupu sčasoma narašča, so odzivi začasno močnejši kot pri izpostavljenosti enakomernemu hrupu. V večini primerov sta LAeq, 24 h in LDVN sprejemljiva približka izpostavljenosti hrupu povezana z	Vse mejne vrednosti kazalcev hrupa v uredbi, ki veljajo za stanovanjska območja (torej III. in II. stopnja varstva pred hrupom), so strožja od vrednosti kazalcev hrupa iz WHO smernic.
--	--	--	---	--

			vznemirjenostjo. Vedno več je opozoril, da je treba pri preiskovanju izpostavljenosti hrupu vsaj v zapletenih primerih oceniti vse parametre komponent hrupa. Predvsem v gosto naseljenih območjih so prebivalci istočasno izpostavljeni različnim virom hrupa. Pri oceni vpliva na zdravje in počutje prebivalcev je treba upoštevati celotno obremenitev okolja s hrupom ter možnosti vpliva hrupa na zdravje in počutje ljudi v celodnevem obdobju. Za zagotavljanje trajnostnega razvoja je v tem primeru treba upoštevati previdnostno načelo. V zvezi z varovanjem ljudi pred hrupom je treba upoštevati, da obstajajo na hrup še posebej ranljive podskupine prebivalstva. Med občutljive skupine ljudi sodijo starejši ljudje, osebe s posebnimi boleznimi ali težavami (na primer visok krvni tlak), bolniki v zdraviliščih ali rehabilitacijskih centrih, osebe, ki se ukvarjajo s posebno zahtevnimi nalogami, slepi in slabovidni, gluhi in naglušni, nosečnice, dojenčki in majhni otroci. Pri pripravi ukrepov protihrupne zaščite je treba upoštevati vse dejavnike, ki vplivajo na take skupine, torej vrste učinkov hrupa, okolja, kjer se ranljive skupine najpogosteje zadržujejo, in njihov življenjski slog. Tabela 1.2: Svetovna zdravstvena organizacija priporoča, da se okoljski hrup zmanjša pod navedene ravni hrupa, kjer se že lahko pojavijo negativni učinki na zdravje ljudi <table><tr><th>Vir hrupa</th><th>Priporočena raven L_{dn} [dB(A)]</th><th>Priporočena raven L_{noč} [dB(A)]</th></tr><tr><td>Cestni promet</td><td>53</td><td>45</td></tr><tr><td>Železniški promet</td><td>54</td><td>44</td></tr><tr><td>Letalski promet</td><td>45</td><td>40</td></tr><tr><td>Vetne elektrarne</td><td>45</td><td>Še ni priporočila</td></tr></table> Predlagam, da pri sprejemu Uredbe upoštevate vsaj lastne ugotovitve glede škodljivosti hrupa oz. vplivov hrupa na zdravje in počutje ljudi, kot tudi vaše lastne ugotovitve iz navedenega dokumenta, to je, da je število stavb, pri katerih je ocenjena obremenitev s hrupom samo zaradi prometa, skupaj 123.990, kar pomeni, da je samo hrupu prometa v letu 2021 bilo izpostavljenih okoli 691.106 ljudi, kar je približno 33% vseh državljanov.	Vir hrupa	Priporočena raven L _{dn} [dB(A)]	Priporočena raven L _{noč} [dB(A)]	Cestni promet	53	45	Železniški promet	54	44	Letalski promet	45	40	Vetne elektrarne	45	Še ni priporočila	
Vir hrupa	Priporočena raven L _{dn} [dB(A)]	Priporočena raven L _{noč} [dB(A)]																	
Cestni promet	53	45																	
Železniški promet	54	44																	
Letalski promet	45	40																	
Vetne elektrarne	45	Še ni priporočila																	
125			Poleg tega me zanima, zakaj se pri Uredbi v ničemer ni upoštevalo smernic in priporočil Svetovne zdravstvene organizacije (v nadaljevanju: WHO) 'Environmental noise guidelines for European Region' iz leta 2018 (v nadaljevanju: smernice WHO)? Prosim za odgovor!	Smernica WHO 'Enviromental noise guidelines for European Region' iz leta 2018 je bila podlaga za pripravo Priloge 3 Uredbe ocenjevanje hrupa.															
126			Smernice WHO opredeljujejo skupni hrup kot hrup, ki izhaja iz vseh virov (razen iz industrijskega delovnega mesta), vključno s prometom, industrijskimi viri, gradbeništvom in sosedstvom, v katerih je izpostavljena tudi problematika rekreativnega hrupa oz. hrupa zabave, saj ima le ta posebne značilnosti, ki ga ločujejo od drugih vrst hrupa, ker je nepredvidljiv in občasen, z visokimi maksimalnimi ravni hrupa ter pogosto obratuje v nočnem času, pri čemer WHO za skupni hrup poudarja, da niti rekreativni hrup oz. hrup zabave ne sme presegati mejnih vrednosti, ki so potrebne za varstvo zdravja prebivalstva, pri čemer kot zdravstvene učinke hrupa zabave na prebivalstvo izpostavi povečanje tveganja za nastanek bolezni (ishemična srčna bolezen, hipertenzija, diabetes, okvare sluha, tinitus,...), motnje spanja (ljudje ne morejo zaspati, prebujanje med spanjem, spremembe globokega spanja in splošno poslabšanje spanca), psihološke posledice (povzročanje razdražljivosti, stresa,...), nastanek kognitivnih motenj, pa tudi družbenih konfliktov, itd., pri čemer poudarjajo tudi, da je za preprečevanje hrupa in z njimi povezanimi učinki na zdravje pri implementaciji nacionalnih rešitev potrebno pritegniti različno stroko (zdravstveno, okoljsko, itd.). Prosim za odgovor, na kakšen način je pri pripravi Uredbe sodelovala različna stroka, katera in kakšna so bila njihova priporočila oz. pripombe za izboljšave Uredbe?!	Smernice WHO ne določajo mejnih vrednosti kazalcev hrupa. Ostala pojasnila so podana v odgovoru pod številko, 124 in 125.															
127	Fizične osebe	007-140/2025/17 007-140/2025/19 007-140/2025/20 007-140/2025/21 007-140/2025/23 007-140/2025/27 007-140/2025/41 007-140/2025/44 007-140/2025/45 007-140/2025/47 007-140/2025/76 007-140/2025/79	splošno	Tako kot leta 2017 tudi letošnji predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolje (Uredba) ni obrazložen. Predlogu predpisa je sicer dodana t.i. Obrazložitev v uvodnem delu, vendar slednja služi le naštevanju in opisu vsebin v posameznih členih Uredbe, ne pa njihovi obrazložitvi, npr. zakaj je bila izbrana takšna rešitev (npr. za hrup letalskega prometa) itd. Prav tako ob predpisu niso predstavljene strokovne podlage, iz katerih bi bilo lahko razumljivo, od kot odločitve za predlagane rešitve. Ob predlogu tudi niso podane možne alternativne rešitve. Javnost pri pripravi predpisa ne more učinkovito in informirano sodelovati, če niso obrazložene posamezne rešitve in razlogi zanje ali pa priložene npr. že omenjene strokovne podlage, ki bi to pojasnjevale.	Uredba je bila pripravljena skladno z Resolucijo o normativni dejavnosti..														

		007-140/2025/80 007-140/2025/81 007-140/2025/82			
128				Nikjer v objavljenem predlogu niso navedeni razlogi, zakaj je potrebno sprejeti nov predpis (glede na Uredbo iz 2005), kar prav tako onemogoča učinkovito sodelovanje javnosti.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 32.
129				Uredba, ki naj bi bila v osnovi namenjena varovanju pred prekomernim obremenjevanjem z okoljskim hrupom niti v eni točki ne upošteva novih spoznanj o škodljivih posledicah tovrstnega obremenjevanja za zdravje ljudi. Svetovna zdravstvena organizacija na osnovi utemeljenih analiz in raziskav povsem nedvoumno predstavlja, katere so tiste vrednosti hrupa, pri katerih še ni posledic za zdravje in te vrednosti so drastično nižje, kot jih dovoljuje Uredba. To je tudi v nasprotju z načelom previdnosti (10. člen ZVO-2) in načelom preventive (9. člen ZVO-2).	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 124 in 125.
130				Predlagane, izjemno visoke mejne vrednosti so določene popolnoma arbitrarno, brez pojasnila, zakaj, ter tako ne omogočajo učinkovitega sodelovanja javnosti.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 18 in 36.
131				Predlagane mejne vrednosti in izjeme, ki dopuščajo in legalizirajo povečevanje obremenjevanja, so s tem tudi v direktnem nasprotju z namenom in cilji ZVO-2 (4. člen).	Ni jasno, na kateri člen uredbe in na katere vsebine se vprašanje nanaša.
132				Iz omejitev so arbitrarno in brez obrazložitve izvzete ceste z manj kot 1 milijonom vozil letnega prometa. Takšna definicija je povsem poljubna in nestrokovna, saj je cestni hrup eden najpogostejših virov hrupa, ki ga čutimo in doživljamo ter se ga z definicijo ne da kar »ukiniti«. Namesto, da bi tako kot v drugih EU državah MOPE pripravljalo ukrepe za zaščito prebivalcev, problem okoljskega hrupa rešuje tako, da pomembne vire hrupa kar zanika in hkrati dramatično zvišuje dovoljene obremenitve.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 57.
133				Gradbiščem je omogočena posebna obravnava, ne glede na siceršnje stopnje varstva pred hrupom in to brez časovne omejitve – zopet brez pojasnila ali utemeljitve, zakaj. Hrup iz gradbišč ogroža zdravje prav tako kot drugi viri hrupa, zato ni prav nobenega opravičila za drugačno obravnavo, razen koristi in dobičkov investorjev, seveda na račun javne zdravstvene blagajne.	Hrup gradbišč je omejen z mejnimi vrednostmi, ki so strožje v obdobju večera in noči od mejnih vrednosti v obdobju dneva in so predpisane v preglednici 6 Priloge 1 uredbe. Kar pomeni, da varujejo prebivalce v času večera in nočnega počitka. Skladno z osmim odstavkom 5. člena uredbe pa velja tudi, da se hrup v okolju, za gradbišča, ki obratujejo ob sobotah po 16. uri ali ob nedeljah ali dela prostih dnevih, ocenjuje na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa kar dodatno zagotavlja povečanje zaščite prebivalcev pred hrupom gradbišč.
134				Tako kot leta 2017 tudi letos pred javno objavo Uredbe ni bila narejena presoja vplivov na zdravje, tako da bi se javnost s posledicami predlaganih sprememb lahko celovito seznanila in imela možnost v postopku informirano sodelovati.	Za sprejem podzakonskih predpisov, ni predvidena izvedba presoje vplivov na zdravje.
135				Z ignoriranjem določil o sodelovanju javnosti in ignoriranjem odločitev Ustavnega sodišča (US) pri pripravi predpisa MOPE povzroča velikanske družbene stroške. Zaradi nepredvidljivega pravnega okvira imajo velike neposredne stroške tudi investitorji. Nedopustno je, da MOPE ponavlja vse napake iz postopka leta 2017 in da postopek sprejemanja predpisa spet vodijo isti ljudje, ki so že dokazano (odločba US) leta 2017 postopek vodili nezakonito!	Uredba je bila objavljena na spletni strani portala e-demokracija od 30. 7. do 15. 9. 2025, kar je omogočilo učinkovito sodelovanje z javnostjo v postopku njenega sprejema.
136	Fizična oseba	007-140/2025/18		Posebni viri hrupa železniškega prometa V uredbo je potrebno dodatno vključiti obravnavo posebnih lokacij in virov hrupa, ki so posledica železniškega prometa. Kot posebne lokacije so mišljena izogibališča, območja kretnic na progi, ranžirne postaje, nakladalne in manipulativne površine ter logistični centri. Predlog temelji na konkretnih izkušnjah. Živim v neposredni bližini izogibališča. Nasproti je na progi signalna naprava, pred katero se predvsem tovorni vlaki zaustavljajo, imajo postanek. Takrat je lokomotiva z vsemi svojimi sistemi ves čas v pogonu in na koncu speljuje. Tako sem dnevno izpostavljen negativnim učinkom tega specifičnega hrupa, ki ga povzroča železniški promet. Zato mora uredba vsebovati posebne načine ocenjevanja tovrstnega hrupa, ustrezno definirane	Lokacije kot so izogibališča, kretnice, ranžirne in nakladalne postaje so vključene v uredbo, kot sledi iz definicije linijskega vira hrupa: »linijski vir hrupa je cesta ali železniška proga, vključno z vsemi objekti pripadajoče infrastrukture, potrebne za njihovo obratovanje;«

				kazalce, določene mejne vrednosti in predvidene ukrepe za zmanjšanje in preprečevanje hrupa na takšnih lokacijah.	
137				Mejne vrednosti za hrup železniškega prometa in priporočila Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) Za območja z dolgotrajno izpostavljenostjo hrupu je nujno potrebno vključiti nižje, preventivne standarde, skladne s priporočili WHO. To bi omogočilo učinkovitejše ukrepanje in zaščito zdravja prebivalcev.	Smernice WHO ne določajo mejnih vrednosti kazalcev hrupa. Ostala pojasnila so podana v odgovoru pod številko, 124 in 125.
138				Nizkofrekvenčni hrup (NFH) Uredba naj upošteva vse vire nizkofrekvenčnega hrupa, ki negativno vplivajo na prebivalstvo. To so: industrijski viri (tovarne, predelovalne dejavnosti in proizvodni procesi), cestni in železniški promet (predstavljata pomembne vire nizkofrekvenčnega hrupa), nizkofrekvenčni hrup, ki izvira iz ogrevalnih sistemov, prezračevalnih naprav gospodinjskih aparatov v stanovanjskih soseskah in vetrne elektrarne , ki so znane po ustvarjanju nizkofrekvenčnega hrupa. Potrebna je uvedba posebnih smernic za merjenje nizkofrekvenčnega hrupa, saj običajne metode merjenja hrupa tega spektra ne zajemajo. Prav tako je nujno potrebno uvesti mejne vrednosti za nizkofrekvenčni hrup, saj takšni vplivi na zdravje prebivalcev ne smejo biti spregledani. Zakonodaja mora hkrati predvideti obveznost izvajanja ukrepov za zmanjšanje nizkofrekvenčnega hrupa pri vseh omenjenih virih.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 8.
139	Holding slovenske elektrarne (HSE)	007-140/2025/22 007-140/2025/26	3. člen. 22. točka	Predlagamo spremembo šeste alineje 22. točke črtamo navajanje vetrne elektrarne, kot vira hrupa.	Strinjamo se z vami, da je vetrna elektrarna že zajeta v definicijo »»naprava, katere obratovanje zaradi izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti ali proizvodne dejavnosti v kmetijstvu ali gozdarstvu povzroča v okolju stalen ali občasen hrup« zato je njeno ločeno navajanje zgolj podvajanje. Vseeno, pa menimo, da eksplicitna navedba vetrne elektrarne med viri hrupa ni problematična.
140			23. člen (uskladitev obstoječih virov hrupa) (6) odstavek	Predlagamo spremembo (6) odstavka kot sledi: (6) Upravljavec obstoječega vira hrupa iz prvega odstavka tega člena mora za uskladitev obratovanja naprave v skladu s to uredbo pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, pri čemer najkasneje v enem letu dveh letih po uveljavitvi te uredbe vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki je namenjena prilagoditvi določbam te uredbe. Upravljalcem naprav je smiselno predpisati dovolj dolgo obdobje za izvedbo ustreznih uskladitev obratovanja naprave s to uredbo in pripravo vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja. Podaljšanje roka za oddajo vloge bi upravljalcu naprave omogočilo, da pripravi kvalitetnejšo ter za okolje prijaznejšo rešitev. S tem se tudi izognemo morebitnim nepopolnim vlogam in posledičnim dopolnitvam.	Strinjamo se s predlogom, da se upravljavcem naprav zagotovi primerni časovni okvir za uskladitev svojega obratovanja. V ta namen smo zapisali: »(6) Upravljavec obstoječega vira hrupa iz tretjega odstavka tega člena mora za uskladitev obratovanja naprave v skladu s to uredbo pridobiti odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja, pri čemer mora najpozneje v enem letu po uveljavitvi te uredbe vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki je namenjena prilagoditvi določbam te uredbe. (7) V okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka se določijo čim strožje vrednosti kazalcev hrupa, ki jih je mogoče doseči z izvedenimi ukrepi iz tretjega odstavka tega člena za zmanjšanje emisije na viru hrupa, ob upoštevanju celotnega razpona kazalcev hrupa za IV. stopnjo varstva pred hrupom iz preglednice 4 priloge 1 te uredbe.«
141	Nacionalni inštitut za javno zdravje	007-140/2025/24	Člen 2, 2(7)	»ga povzročajo ladje« Besedilo naj se črta. Uredba naj hrup ladijskega prometa vključi med vire hrupa.	Pojasnjujemo, da so ladje izključene iz uporabe osnutka uredbe, ker njihovega obratovanja, glede hrupa, za razliko od motornih vozil, letal in deloma železniškega prometa, ne ureja noben mednarodnopravni akt in tudi noben pravni akt Evropske unije. Ne nazadnje tudi definicija okoljskega hrupa v Direktivi 2002/49/ES ne zajema hrupa ladijskega prometa, temveč le hrup cestnega, železniškega in zračnega prometa. Po nam dostopnih informacijah, tudi druge evropske pomorske države ne regulirajo hrupa ladij. Z osnutkom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju je normativno urejen hrup pristanišča, ki je »samo po sebi vir hrupa, saj znotraj njega potekajo cestne in železniške povezave ter nakladanje in razkladanje tovorov«. Hrup ladij ni bil reguliran niti v Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS,

					št. 105/05 s spremembami) niti v Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa (Uradni list RS, št. 43/18 s spremembami).
142			Člen 3 2	»Leq« Kazalnik naj se določi bolj natančno, na primer LAeq,T, kjer A pomeni način vrednotenja hrupa, T pa pomeni časovno obdobje izračuna.	Kazalniki Ldan, Lvečer, Lnoč in Ldvn so definirani, na način kot predlagate.
143			Člen 3 7,8,9	Definicije kazalcev hrupa Ldan, Lvečer in Lnoč so v Uredbi o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju definirane drugače. Če gre za nov kazalnik hrupa, naj se spremeni kratica kazalnika, sicer naj se uporabi enake definicije kot v omenjeni uredbi PRILOGA1/1. Za nove kazalce hrupa naj se pripravijo ločene preglednice v PRILOGI 1 k obravnavani uredbi, da bo jasno razvidno katere mejne vrednosti in kazalci so uporabljeni v katerih primerih.	Uredba in uredba ocenjevanje hrupa imata svoje naloge, med seboj nista povezani, zato definicije kazalcev med njima ni treba povezovati ali zamenjevati.
144			Člen 3 13,22	Termin »mednarodno letališče« zamenjuje definicijo za »Veliko letališče«. Zamenjava ni utemeljena. direktiva ne navaja. Direktiva določa kriterije za vire hrupa, za katere je treba na evropskem nivoju z enotno metodologijo pripraviti strateške karte hrupa, na podlagi katerih se pripravi ocena bremena bolezni v EU zaradi hrupa (predvsem hrupa prometa in industrije) in Akcijski načrt zmanjševanja hrupa v okolju. Hrup naj bi se postopno in dolgoročno z različnimi ukrepi zmanjševal tako, da bi se zmanjšalo število prebivalcev, ki živijo v bivalnem okolju kjer hrup presega 55 dBA za kazalec Ldvn in 50 dBA za kazalec Lnoč. Smernice Svetovne zdravstvene organizacije iz leta 2018 posebej za namen direktive 2002/49/ES povzema znanstvene izsledke o vplivih hrupa na zdravje ljudi in navaja ravni hrupa za posamezne vire, ki že lahko povzročijo negativne vplive na zdravje in počutje ljudi ter na kakovost bivalnega okolja. Termin »mednarodno letališč« v predlagani uredbi pomeni, da bodo za letališča Ljubljana, Maribor in Portorož veljale mejne vrednosti za »velika letališča« v trenutno veljavni uredbi, kar pomeni 7 dB višje mejne vrednosti. Ldvn, ki ga bodo morala spoštovali »mednarodna letališča« bo zdaj 65 dBA v primerjavi z trenutno mejno vrednostjo za omenjena letališča, 58 dBA. S sprejemom Direktive 2002/49/ES se je Slovenija zavezala k postopnem zmanjševanju hrupa v okolju, kar je v nasprotju s predlagano spremembo. Glede na novo definicijo za hrup letališč se zdi, da je bila v preteklosti usklajitev z direktivo nepotrebna, zato predlagamo, da se kriteriji odpravijo pri vseh virih hrupa. Predlagamo definicije s termini na primer »hrup cestnega prometa«, »hrup železniškega prometa«, »hrup letalskega prometa«, »hrup pomorskega prometa«. V nadaljevanju naj se natančno opredeli kdaj in za katere vire se izvaja monitoring hrupa. Uredba ne more izključiti virov hrupa, kot so na primer ceste, na katerih letni pretok vozil ne presega 1.000.000. Promet na taki cesti je lahko pomemben vir hrupa, če gre za večji delež tovornega prometa ali pa motornih koles.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in se izvaja v celoti, tako kot je zahtevano z evropskim pravnim redom.
145			Člen 3 23	Besedilo »za III. stopnjo varstva pred hrupom« naj se spremeni tako, da se glasi »za II. stopnjo varstva pred hrupom« Skladno z Uredbo o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju ter Direktivo 2002/49/ES naj bi se hrup v okolju postopno in dolgoročno zmanjševal tako, da bo zmanjšano število prebivalcev, ki živijo v okolju, ki je s hrupom obremenjeno nad 55 dBA za Ldvn in 50 dBA za Lnoč. Upoštevati je torej treba tudi nižje obremenitve, to je območja II. stopnje varstva pred hrupom.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in se izvaja v celoti, tako kot je zahtevano z evropskim pravnim redom.
146			Člen 4 1 (a)	Besedilo »v širini 1.000 metrov od sredine ceste« naj se spremeni tako, da bo razdalja opisna, glede na vplive hrupa v danem geografskem območju. 1.000 m razdalja v slovenskem prostoru predstavlja zelo veliko razdaljo in v dejanskem okolju večinoma ni smiselna. Razdalja je lahko manjša, s tem da se izvedejo dodatni omilitveni ukrepi na teh območjih za zaščito mirnega okolja (zmanjšana hitrost vožnje, vzdrževanje cestišča/proge, omejitev širjenja hrupa stacionarnih virov s primerno gradnjo in dodatnimi zaščitnimi pregradami).	V Četrtem odstavku 4. člena smo zapisali: »(4) Širina pasu iz prejšnjega odstavka je lahko manjša od 1.000 metrov, če zaradi naravnih ovir, izvedenih ukrepov varstva pred hrupom ali drugih razlogov na I. oziroma II. območju varstva pred hrupom niso presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa, določene za to območje.«

147			Člen 4 1 (b)	Besedilo »območja centralnih dejavnosti« naj se dopolni. Doda naj se », površine za vzgojo in izobraževanje in domovi za starejše osebe« Zvočno okolje je za otroke in mladostnike v času odraščanja in izobraževanja izjemnega pomena. Še posebej za otroke do tretjega leta starosti je pomembno, da niso izpostavljeni hrupu v okolju, ki predstavlja težave pri njihovem kognitivnem razvoju in navezovanju socialnih stikov. Za zunanje površine, kjer se igrajo in zadržujejo otroci, naj se poskrbi za najmanjšo možno obremenitev okolja s hrupom.	V skladu s Pravilnikom o vsebini, obliki in načinu priprave občinskega prostorskega načrta ter pogojih za določitev območij sanacij razpršene gradnje in območij za razvoj in širitev naselij, se območja historičnega ali novih jeder, kjer gre pretežno za prepletanje trgovskih, oskrbnih, storitvenih, upravnih, socialnih, zdravstvenih, vzgojnih, izobraževalnih, kulturnih, verskih in podobnih dejavnosti ter bivanje, uvrščajo med osrednja območja centralnih dejavnosti, kar pomeni, da so uvrščane v III. stopnjo varstva pred hrupom.
148			Člen 4 1 (c)	Besedilo »Območje zelenih površine: površine za oddih, rekreacijo in šport, parki, površine za vrtičkarstvo druge urejene zelene površine ali pokopališča« naj se briše in doda v točki (b) odstavka 1 v 4. členu predlagane uredbe. Preživljanje prostega časa v naravnem okolju in zelenih površinah urbanega okolja je izjemnega pomena za sprostitev in obnovitev funkcij organizma, še posebej v obdobju stalnih velikih obremenitev, ki predstavljajo povečan stres za posameznike. Veliko breme bolezni, ki ga predstavljajo bolezni srca in ožilja in tudi duševne motnje dodatno narekujejo skrb za ohranjanje mirnega okolja, kjer se prebivalci lahko sproščajo, regenerirajo in družijo.	Ne moremo podpreti zahtevo NIJZ, da se omejuje umeščanje in uporaba površin za oddih, rekreacijo in šport, parki, površine za vrtičkarstvo druge urejene zelene površine ali pokopališča v območja centralnih dejavnosti ali v območja poleg prometnic. Ne želimo, da uredba onemogoča ureditev in uporabo parkovnih površin za ljudi.
149			Člen 4 1 (c)	Besedilo »območje gozdnih površin« naj se doda tudi v tej točki. Za območje gozdov se lahko vsaj delno zagotovi tudi III. stopnja varstva pred hrupom ali pa celo II. stopnja varstva pred hrupom. Gozdno območje, še posebej v bližini naselij bi bilo smiselno uporabiti v namen sprostitve in rekreacije in za ta območja spremeniti stopnjo varstva pred hrupom, tako da ne ustvarjamo konfliktnih situacij na papirju, če je v naravi dejansko ni. Posebej naj se uredi izvajanje nujnih hrupnih del v takih gozdovih.	Že odgovorjeno v odgovoru pod št. 64.
150			Člen 4 1 (č)	Območja kmetijskih zemljišč Tudi za območja kmetijskih zemljišč bi lahko vsaj deloma določili III. stopnjo varstva pred hrupom.	Smiselno se upošteva odgovor pod št. 64.
151			Člen 4 3	Besedilo »v širini z vodoravno projekcijo 1.000 metrov« je treba preučiti in spremeniti, da bo v praksi izvedljivo. Ustvarjanje konfliktnih situacij (neposredni stik bolj občutljivih območij z območji IV. stopnje varstva pred hrupom je treba določiti na način, ki bo v slovenskem okolju v praksi izvedljiv. Potrebna je razprava in usklajitev mnenj vseh deležnikov.	Smiselno se upošteva odgovor pod št. 146.
152			Člen 5	Natančno je treba ločiti posamezne vire hrupa, kazalce, ki veljajo zanje in mejne vrednosti kazalcev, tako, da bo nedvoumno razumljivo, katere mejne vrednosti so predpisane. Svetovna zdravstvena organizacija v smernicah iz leta 2018 navaja, da so za različne vire hrupa določene različne ravni, kjer ta hrup lahko povzroči enako stopnjo vznemirjenosti ali motenj spanja. Zato bi bilo smiselno razmisliti, da se ukine termin »linijski viri hrupa« in se uredba jasno opredeli ločeno, za vsak vir hrupa posebej. S tem bi se transparentnost uredbe povečala in se tem tudi zmanjšala različna interpretacija napisanega besedila. Za ekvivalentne ravni hrupa naj se uvede kazalec, ki bo jasno drugačen od obstoječih kazalcev hrupa. Primerno naj se uredbo spremeni in dopolni v odgovarjajočih členih, ki se navezujejo na to definicijo.	Mejne vrednosti kazalcev hrupa za ceste, železnice, mednarodna letališča ali pristanišča so predpisane v preglednici 3 Priloge 1 uredbe. Mejne vrednosti za industrijske vire hrupa so predpisane v preglednici 4 Priloge 1 uredbe. Mejne vrednosti za gradbišča pa so predpisane v preglednici 6 Priloge 1 uredbe.
153			Člen 6	Natančno je treba ločiti posamezne vire hrupa in opredeliti njihove akustične značilnosti. Posamezni viri hrupa, kot so na primer vetrne elektrarne, zahtevajo posebej izdelano metodologijo za oceno in napoved hrupa in možnih motenj v bivalnem okolju. Vetrne elektrarne so primer vira hrupa, ki ima posebne lastnosti: ne obratuje stalno z enako močjo, značilno je nihanje intenzitete hrupa zaradi vrtenja vetrnice, v hrupu je večji delež nizkofrekvenčnega zvoka, še posebej pri novih, velikih vetrnicah >5MW se pojavlja nova težava,	Predlog bo obravnavan v prihodnji spremembi uredbe. Strokovne podlage za normativno ureditev hrupa vetrnih elektrarn so pripravljene in so objavljene na spletni strani ministrstva POROČILO.

				mehanski hrup ki ima lastnosti poudarjenega tona v nizkofrekvenčnem spektru zvoka. Za potrebe strateškega kartiranja in poročanja Evropski agenciji za okolje ter izdelavo Akcijskih načrtov se uporabljajo metode, ki so predpisane na evropski ravni in sprejete z Direktivo 2002/49/ES in njenimi spremembami.	
154			Člen 9	Čezmerna obremenitev Besedilo je zelo obsežno in nepregledno. Treba bi ga bilo poenostaviti. Predlagamo ločeno besedilo za posamezne vire hrupa (posebna poglavja zakonodaje za posamezen vir hrupa, kjer je vse zajeto na enem mestu). Treba je zagotovitev, da se poiščejo vse možnosti, za zmanjšanje hrupa pri viru. Različno je treba obravnavati obstoječe stanje, kjer je pasivna zaščita pogosto nujen ukrep, od novih posegov, kjer pasivna zaščite ne sme biti prednostna. Posebno pri umeščanju novih stavb z varovanimi prostori v okolje, ki je s hrupom obremenjeno, je potrebna posebna pozornost. V primeru, ko je rešitev pasivna zaščita takih stav, bi bilo treba gradnjo na takem območju odsvetovati. Bodoče stanovalce je treba seznanimi, da bivanje v takem okolju lahko povzroči negativne posledice na njihovo zdravje in počutje. Država bi morala poskrbeti, da se tovrstni posegi v okolje preprečijo (gradnja v bližini zelo prometnih cest in letališč ali obratov/naprav, ki so vir hrupa).	Ta člen uredbe je razdeljen med posamezne odstavke, ki vsak za sebe ureja podrobnosti metodologije ugotavljanja čezmernosti. Seznanjanje prebivalcev, da kupujejo stanovanja v objektu, ki je zgrajen na hrupnem območju ni predmet urejanja te uredbe.
155			Člen 10 2	Zahteve za nov vir hrupa Besedilo »Nov vir hrupa ne sme povečati celotne obremenitve okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, na katerem je ta obremenitev pred obratovanjem novega vira hrupa čezmerna.« naj se zamenja z besedilom: »Na območja, ki so s hrupom čezmerno obremenjena, ne smemo umeščati novih virov hrupa, dokler se raven za obstoječe vire hrupa ne zmanjša pod dovoljeno mejno vrednost za to območje.« Hrup v okolju moramo postopno in dolgoročno stalno zmanjševati, skladno s tehnično dostopno metodologijo in rešitvami.	Predlagano besedilo odstavka ne menja njegove vsebine. V skladu z uredbo velja: »Nov vir hrupa ne sme povečati celotne obremenitve okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, na katerem je ta obremenitev pred obratovanjem novega vira hrupa čezmerna.«
156			Člen 14	Obratovalni monitoring Obratovalni monitoring bi moral biti zagotovljen za vse vire hrupa, ki lahko povzročajo negativne vplive na zdravje in počutje ljudi.	Obratovalni monitoring je v skladu z uredbo in pravilnikom zagotovljen za vse vire hrupa, ki lahko povzročajo negativne vplive na zdravje in počutje ljudi.
157			Člen 20	Knjiga pripomb Vzpostaviti je treba enoten, centralen in transparentni sistem spremljanja pritožb zaradi hrupa. Pritožbe je treba sistematično spremljati, obravnavati in jih upoštevati pri načrtovanju omilitvenih ukrepov za zmanjševanje hrupa v okolju.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 115.
158			PRILOGA 1	Mejne vrednosti se morajo zmanjšati Preglednice naj se izdelajo za vsak vir hrupa ločeno s pojasnili o čezmernih obremenitvah. Različni kazalci hrupa (dodatni kazalci hrupa) naj bodo podani v ločenih preglednicah. Zaradi upoštevanja Smernic Svetovne zdravstvene organizacije in priporočil Evropske komisije, je treba hrup v okolju zmanjševati. Najbolj učinkovito zmanjšanje, predvsem pri novih posegih v okolje dosežemo z nižanjem mejnih vrednosti za vire hrupa, poleg trajnostno načrtovanega prostorskega načrtovanja. Treba se je približevati merilom, ki bodo zagotavljala zdravo bivalno okolje za prebivalce Slovenije. Pomembne so mejne vrednosti hrupa. Evropsko računsko sodišče je v Posebnem poročilu: Onesnaženje v mestih v EU, V mestih je zrak čistejši, vendar so še vedno prehrupna predlagalo, da se - v direktivo o hrupu uvede cilje za zmanjšanje hrupa in da se določijo zavezujoče mejne vrednosti. - da se pragi poročanja o obremenjenosti okolja s hrupom v največji meri približajo tistim, ki jih predlaga Svetovna zdravstvena organizacija.	Kot je pojasnjeno v odgovoru pod št. 152 so mejne vrednosti določene za vsak vir hrupa ločeno od ostalih. Smernice WHO ne predpisujejo mejnih vrednosti kazalcev hrupa.
159			PRILOGA 2	Ocena obremenjenosti okolja s hrupom Ocena mora biti izdelana po metodi, ki je razvita za posamezen vir hupa.	Metodologija za izračun obremenjenosti okolja s hrupom upošteva ali gre za ceste, železnice, letališča ali industrijske vire hrupa.

160	Občina Ankaran	007-140/2025/25 007-140/2025/77	splošno	PREDLOG UREDBE SE UMAKNE IZ PROCEDURE IN NAJ SE PRIPRAVI NOV IN DRUGAČEN PREDLOG S STRANI OSEB, KI NISO »OBREMENJENE« S SODELOVANJEM PRI PRIPRAVI (NEUSTAVNE) UREDBE IZ LETA 2018	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 32.
161			2. člen	ČRTA SE DOLOČBA 7. TOČKE 2. ODSTAVKA 2. ČLENA PREDLOGA UREDBE	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 141.
162			5. člen	ČRTAJO SE DOLOČBE 2. DO 8. ODSTAVKA 5. ČLENA PREDLOGA UREDBE	V 5. členu uredbe so predpisane mejne vrednosti kazalcev hrupa. Predlagate da črtamo: - mejne vrednosti za celotno obremenitev okolja s hrupom (drugi odstavek); - mejne vrednosti za linijske vire hrupa, mednarodno letališče ali pristanišče (tretji odstavek); - mejne vrednosti za naprave, obrate, industrijske komplekse, letališča, heliporte, objekte za pretovor blaga ali parkirišč; - mejne vrednosti za konične ravni hrupa letališč, heliportov, pristanišč, objektov za pretovor blaga, naprav, obratov, industrijskih kompleksov ter - stroške mejne vrednosti za obratovanje ob nedeljah in dela prostih dnevih. Črtanje teh določb bi v večji meri zmanjšalo varstvo okolja pred hrupom, zato vaš predlog nismo sprejeli.
163			9. člen	ČRTAJO SE DOLOČBE 8. IN 9. ODSTAVKA 9. ČLENA PREDLOGA UREDBE	V 9 členu je metodologija ugotavljanja čezmernosti vira hrupa. Predlagate, da črtamo kriterije, ki določajo, kdaj je linijski vir hrupa ali mednarodno letališče čezmeren v postopkih presoje vplivov na okolje in kdaj pri svojem obratovanju. Z vašim predlogom se ne strinjamo.
164			4. člen	DOLOČBI TOČKE A) 1. ODSTAVKA 4. ČLENA PREDLOGA UREDBE SE DODA: »KAR VKLJUČUJE TUDI ZAVAROVANA OBMOČJA NARAVE.«	Mirna območja na prostem so z Uredbo o ocenjevanju hrupa predpisana kot vsa območja, ki so zavarovana območja po predpisih s področja ohranjanja narave.
165	Združenje civilnih iniciativ za Slovenijo brez vetrnih elektrarn, Fizična oseba, Fizična oseba, Fizična oseba	007-140/2025/28 007-140/2025/43.1 007-140/2025/50 007-140/2025/51 007-140/2025/59 007-140/2025/70	splošno	Pravna podlaga in skladnost z evropsko zakonodajo V osnutku uredbe so navedene določbe ZVO-2, manjkajo pa neposredne reference na Direktivo 2002/49/ES in Komisijsko direktivo 2015/996/EU, kar izpostavlja tudi Ustavno sodišče RS.	Prenos Direktive 2002/49/ES o hrupu v okolju, z vsemi njenimi spremembami, je v slovenski pravni red izveden z uredbo ocenjevanje hrupa in ne predmetno uredbo.
166			splošno	Sodelovanje javnosti - Ustavno sodišče je že ugotovilo protiustavnost prejšnje uredbe zaradi pomanjkljive javne participacije. - Tudi novi osnutek ne vzpostavlja jasnega mehanizma za zbiranje, upoštevanje, obravnavo in objavo odzivov na pripombe. - Predlagamo uvedbo sistematičnega postopka javne obravnave z upoštevanjem argumentiranih pripomb okoliških prebivalcev in obveznim poročilom o odzivih Ministrstva.	Sodelovanje z javnostjo pri pripravi uredbe smo izvedli v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZVO-2 in 9. členom Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 s spremembami).
167				Ustavna skladnost in Aarhuška konvencija - Predlog uredbe v veliki meri temelji na obstoječih določbah, ki so bile že razglašene za neustavne. - Priporočamo, da Ministrstvo pridobi pravno mnenje o skladnosti z Aarhuško konvencijo in s postopkovnimi zahtevami ZVO-2.	Ustavno sodišče RS je presojalo skladnost Uredbe in z odločbo opr. št. U-I-441/18-23 z dne 6. 7. 2022 odločilo, da je Uredba v neskladju z Ustavo Republike Slovenije. Vendar pa je v zvezi s tem zelo pomembno, da je Ustavno sodišče sprejelo to odločitev le iz razloga, ker je bil osnutek Uredbe po zaključku javne obravnave dan v medresorsko usklajevanje, v

					Uredbo pa so bile kot rezultat tega medresorskega usklajevanja vnesene vsebinsko pomembne izjeme in rešitve, s katerimi javnost ni bila seznanjena (31. točka odločbe Ustavnega sodišča RS). Ustavno sodišče RS torej v tem postopku ni presojalo skladnost vsebine Uredbe z Ustavo RS, kot bi se lahko razumelo iz pripombe.
168				Priporočila Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) - WHO priporoča Lnoč ≤ 40 dB, medtem ko osnutek dopušča bistveno višje vrednosti (48–55 dB). - Predlagamo znižanje mejnih vrednosti kot jih priporoča WHO	Smernice WHO ne določajo mejnih vrednosti kazalcev hrupa.
169				Vetrne elektrarne kot specifičen vir hrupa - V osnutku uredbe vetrne elektrarne (VE) niso obravnavane ločeno, čeprav proizvajajo nizkofrekvenčni hrup, infrazvok in amplitudno modulacijo, ki jih standardni kazalci (Ldan, Lvečer, Lnoč, Ldvn) ne zaznajo. - Predlagamo dopolnitev definicije vira hrupa v 3. členu ter uvedbo posebnih kazalcev in mejnih vrednosti za vetrne elektrarne: - Linfraz (infrazvok < 20 Hz) ≤ 83 dB(A) - Lnf (nizkofrekvenčni hrup 20–100 Hz) ≤ 115 dB(A) - Lamod (amplitudna modulacija) ≤ 3 Pa - Poleg tega predlagamo določitev minimalnih varnostnih razdalj vetrnic do stanovanjskih objektov in zazidljivih parcel (1500–2000 m oz. ≥ 10-kratnik višine vetrnice za vetrnice do 5 MW). NIJZ postavitev vetrnic močnejših od 5 MW ne podpira.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 153.
170				Metodologija in monitoring - Ocenjevanje hrupa VE mora temeljiti na konkretnih meritvah posameznih VE in ne zgolj na tehničnih specifikacijah proizvajalca ter vključevati linearne meritve brez Afiltra, ločeno analizo infrazvoka in nizkih frekvenc ter modeliranje po ISO 9613. - Predlagamo tudi obvezno letno spremljanje/merjenja hrupa VE v obratovanju in javno objavo poročil.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 153.
171				Neskladja z Direktivo 2002/49/ES - Osnutek ne prenaša v celoti Komisijske direktive 2015/996/EU, saj še vedno uporablja zastarele metode ocenjevanja. - Povišuje dovoljene mejne vrednosti hrupa, namesto da bi sledil načelu postopnega zniževanja. - Prav tako ne določa postopkov za petletno poročanje Evropski komisiji.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 165.
172				Nepravilna obravnava vetrnih elektrarn V postopku priprave osnutka Uredbe opozarjamo na nepravilno in nesorazmerno obravnavo VE kot »industrijskih objektov«, ki temelji na določbah Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju. VE so po Energetskem zakonu (EZ-1) opredeljene kot energetska infrastruktura, ne kot industrijski objekti. Njihova primarna funkcija je proizvodnja električne energije, ne pa opravljanje industrijske dejavnosti. Uvrstitev v kategorijo industrijskih virov hrupa v Uredbi je zgolj tehnična in ne more služiti kot podlaga za prostorsko enačenje VE z industrijskimi objekti. Z vidika zakonodaje (GZ-1, ZUREP-3, ZVO-2) spadajo VE med energetske infrastrukturne objekte, ne industrijske. V postopkih prostorskega in okoljskega načrtovanja se sicer obravnavajo podobno kot industrijski objekti zaradi vplivov, vendar pravno ostaja infrastrukturni objekt.	Uredba normira mejne vrednosti hrupa za vse naprave, ki proizvajajo električno energijo.
173				Prostorska neprimernost Industrijski objekti so praviloma umeščeni v industrijske cone, kjer je pričakovano večje okoljsko breme in izpostavljenost hrupu. Vetrne elektrarne pa se umeščajo v odprt prostor, pogosto v bližino stanovanjskih območij in kmetijskih zemljišč, kjer prebivalci niso izpostavljeni drugim industrijskim obremenitvam. Enačenje VE z industrijskimi conami zato vodi v nepravično obremenitev prebivalcev s hrupom na podeželju.	Uredba ne ureja umeščanje objektov v prostor. Določa pa mejne vrednosti hrupa, za namen varovanja prebivalcev pred hrupom.

174				Kršitev načela sorazmernosti in pravice do zdravega življenjskega okolja Po 74. členu Ustave RS in 3. členu Zakona o varstvu okolja (ZVO-2) mora država zagotavljati, da so obremenitve prebivalcev sorazmerne z namenom posega. Če se vetrne elektrarne obravnava kot industrijske objekte, to prebivalcem nalaga nesorazmerno visoko obremenitev hrupa , ki ni primerljiva s tisto v industrijskih conah.	Območja proizvodnih dejavnosti, se uvrščajo v IV. stopnjo varstva pred hrupom, medtem kot se vsa območja s stanovanjskimi objekti uvrščajo v III. ali II. stopnjo varstva pred hrupom. Iz česar sledi, da prebivalci niso nikoli izpostavljeni obremenitvam hrupa primerljivim s hrupom industrijskih con.															
175				Neupoštevanje posebne narave hrupa vetrnih elektrarn Hrup vetrnih elektrarn se razlikuje od industrijskega hrupa: - je stalne narave (24/7) , tudi ponoči, - vključuje nizkofrekvenčne in infrazvočne komponente , ki jih industrijski obrati praviloma nimajo, - oddaja pulzirajoče zvoke, kar je zelo moteče - lahko povzroča škodljive vplive na zdravje in kakovost življenja ljudi. - Umeščanje v isto kategorijo kot industrijo pomeni zmanjšano zaščito zdravja ljudi , kar je v nasprotju z 64. členom ZVO-2.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 153.															
176				Kršitev Aarhuške konvencije Po Aarhuški konvenciji mora biti javnosti zagotovljena možnost učinkovitega sodelovanja pri odločanju, ki vpliva na okolje in zdravje ljudi. Javnosti ni zagotovljena realna ocena vplivov in ni ustrezno varovana pravica do zdravega življenjskega okolja.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 166.															
177	Fizična oseba	007/140/2025/29	splošno	Predlog uredbe je z vidika varstva narave in ohranjanja biotske raznovrstnosti izrazito pomanjkljiv. Dokument je pripravljen skoraj izključno s perspektive človekovega zdravja in bivalnega okolja, pri čemer so vplivi na živalske vrste in naravne habitate v celoti spregledani. Hrup pa je eden izmed ključnih dejavnikov, ki neposredno vpliva na vedenje, komunikacijo, prehranjevanje in razmnoževanje prostoživečih živali. Številne raziskave potrjujejo, da lahko tudi nizke ravni hrupa spremenijo selitvene poti, povzročijo opuščanje gnezdišč ali zmanjšajo uspešnost razmnoževanja. Dolgoročno to pomeni izgubo vrst in degradacijo habitatov, kar je v nasprotju z načelom preventive in obveznostjo države, da varuje naravno okolje. Poleg tega uredba diskriminatorno razvršča območja: naravni habitati in gozdovi, ki so ključni za ohranjanje biotske raznovrstnosti, so uvrščeni v najnižjo stopnjo varstva, medtem ko stanovanjska območja uživajo strožjo zaščito. Takšna ureditev ne odraža znanstvenih dognanj, hkrati pa nasprotuje evropskim in mednarodnim obveznostim Slovenije (npr. Bernska konvencija, Direktiva o habitatih in Direktiva o pticah). Če želi Slovenija zagotavljati učinkovito varstvo narave in izpolnjevati svoje obveznosti, mora biti uredba pripravljena tako, da hrup obravnava kot dejavnik, ki vpliva tudi na naravne procese, ne le na človeka. Pri čemer velja izpostaviti, da tudi sicer niste predložili nikakršnih analiz vplivov na zdravje ljudi ali utemeljitve zakaj so mejne vrednosti postavljene pri predlaganih vrednostih ali pojasnili zakaj kritičnih vrednosti predlog Uredbe sploh ne opredeljuje. Jasno pa je, da pri tem niste upoštevali priporočil Svetovne zdravstvene organizacije. Mejne vrednosti hrupa ostajajo nad nivoji, ki jih priporoča WHO – dovoljena nočna raven npr. bistveno presega 40 dBA, kar povečuje tveganje za srčno-žilne bolezni in motnje spanja. Takšno stanje ni v skladu z ustavno zagotovljeno pravico do zdravega življenjskega okolja. Ker predlog Uredbe ohranja znatno višje mejne vrednosti od priporočenih brez ustrezne utemeljitve vpliva na človeka, kaj šele na živali, pričakujem, da se do tega jasno opredelite.	Uredba temelji na izsledkih Svetovne zdravstvene organizacije o vplivu hrupa na zdravje ljudi. Uredba s preglednico 1 v Prilogi 1 določa mejne vrednosti tudi za varovanje območij pred hrupom Mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom L_{noč} in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom so: <table><tr><td>Območje varstva pred hrupom</td><td>L_{noč} (dBA)</td><td>L_{dvn} (dBA)</td></tr><tr><td>IV. območje</td><td>65</td><td>75</td></tr><tr><td>III. območje</td><td>50</td><td>60</td></tr><tr><td>II. območje</td><td>45</td><td>55</td></tr><tr><td>I. območje</td><td>40</td><td>50</td></tr></table> Mirna območja na prostem, to je območja, ki so zavarovana območja po predpisih s področja ohranjanja narave se razvrščajo v I. območje varstva pred hrupom.	Območje varstva pred hrupom	L _{noč} (dBA)	L _{dvn} (dBA)	IV. območje	65	75	III. območje	50	60	II. območje	45	55	I. območje	40	50
Območje varstva pred hrupom	L _{noč} (dBA)	L _{dvn} (dBA)																		
IV. območje	65	75																		
III. območje	50	60																		
II. območje	45	55																		
I. območje	40	50																		
178			3. člen	Definicija »vira hrupa« ne zajema virov, ki so za naravo posebej problematični (npr. rekreativni hrup na prostem, zvočne naprave na prireditvah v naravi, sezonska raba motornih vozil v gozdovih). Prav tako se ne upoštevajo posebne značilnosti nizkofrekvenčnega hrupa (npr. vetrne elektrarne), ki dokazano vpliva na orientacijo in vedenje ptic ter netopirjev. Predlagam, da se dopolniti definicijo vira hrupa tako, da bo zajemala vse vire, ki lahko vplivajo na naravno okolje in prostoživeče živali, ter vključiti tudi vire, ki vključujejo posebne oblike hrupa (rekreativni, nizkofrekvenčni).	Definicija »vira hrupa« je široka, saj poleg izrecno navedenih virov hrupa vključuje vse naprave, katere obratovanje zaradi izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti ali proizvodne dejavnosti v kmetijstvu ali gozdarstvu povzroča v okolju stalen ali občasen hrup. Naprava je tudi naprava za obdelavo odpadkov, vetrna elektrarna, objekt za izkoriščanje ali predelavo mineralnih surovin, strelišče ali poligon za uničevanje neeksploziranih ubojnih sredstev, objekt za športne ali druge javne prireditve, gostinski ali zabaviščni lokal, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave in zabaviščni objekt (na primer avtodrom, vrtiljak ali športno strelišče). Uporaba zvočnih naprav je normativno urejena z Uredbo o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup.															

					Hrupnost delovnih strojev pa normativno ureja Pravilnik o emisiji hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem.
179			4. člen	Razvrstitev območij je diskriminatorska: - stanovanjska območja uživajo višjo stopnjo varstva kot gozdovi in naravni habitati, čeprav znanstveni dokazi kažejo, da so živali pogosto bolj občutljive na hrup kot ljudje, pri čemer tudi stanovanjska območja ne uživajo iste stopnje varstva, nikjer pa ni pojasnjeno po kakšnih kriterijih so območja sploh razvrščena; - gozdovi so uvrščeni celo v IV. stopnjo, kar pomeni najnižjo možno zaščito, čeprav tam potekajo ključni procesi (gnezdenje, prezimovanje, migracije); - območja, kot so jame, obrežja, travniki ali mokriš a, sploh niso zajeta, čeprav predstavljajo kriti ne habitate za številne zavarovane vrste. Takšna razvrstitev zanemara načelo sorazmernosti in znanstveno utemeljene kriterije. Predlagam, da se vsa naravna območja, kjer je prisotna večja biotska raznovrstnost razvrsti v višjo stopnjo varstva (najmanj II. stopnja), pri čemer je treba posebej zaščititi mirna območja, mokriš a, obalne pasove in jame. Prav tako je treba jasno opredeliti kriterije za določitev območij, ki uživajo različne stopnje varstva pred hrupom in zagotoviti enakovredno varstvo (II. stopnja) tudi vsem č stanovanjskim objektom, ne glede na lokacijo.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 177.
180			5. člen	Mejne vrednosti so v celoti previsoke in niso prilagojene občutljivosti živalskih vrst. Za ptice in netopirje so lahko že ravni pod 40 dB vzrok za spremembe v prehranjevalnem vedenju in komunikaciji. Uredba ne razlikuje med območji, kjer je primarni cilj varovanje človekovega zdravja, in območji, kjer bi morala biti prioriteta ohranitev naravnih habitatov. Določiti je potrebno strožje mejne vrednosti za območja z visoko naravovarstveno vrednostjo (npr. zavarovana območja, Natura 2000, gozdovi, mokrišča).	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 177.
181			6. člen	Metodologija ocenjevanja hrupa ne upošteva vpliva na živali. Standardi ISO in metoda Cnossos-EU so osredotočeni na človeka kot merilo občutljivosti, ne pa na specifične frekvence, ki so ključne za živalske vrste. To pomeni, da hrup, ki resno moti ptice, dvoživke ali ribe, v sistemu ocenjevanja sploh ni zaznan. Metodologijo je potrebno dopolniti na način, da zajema celoten frekvenčni razpon in vključuje kriterije občutljivosti prostoživečih živali; za zavarovana območja je treba oblikovati prilagojeno metodologijo.	Splošni cilj serije ISO 1996 je prispevati k mednarodnemu usklajevanju metod za opis, merjenje in ocenjevanje hrupa v okolju iz vseh vrst virov hrupa ter metode opisa, merjenja in ocenjevanja hrupa v okolju na določen način povezati z odzivom človeka na hrup. Podobno lahko ugotovimo za metodo Cnossos-EU, ki se uporablja za računsko ocenjevanje hrupa prometnih cest, železniških prog, letališč in industrijskih virov hrupa.
182			11. člen	Gradbišča pogosto posegajo v naravna območja in ustvarjajo visoke ravni občasnega, a zelo invazivnega hrupa, ki prekinja gnezdenje in selitvene poti. Uredba pa ne določa omejitev hrupnih del v sezonsko občutljivih obdobjih (npr. gnezditve, drstenje). Določiti je potrebno strožje omejitve za gradbišča v ali ob naravnih območjih: prepoved hrupnih del v gnezditvenih sezonah in v bližini kritičnih habitatov.	Hrup zaradi gradnje ter njegov vpliv na okolje se presoja v skladu s predpisi na področju presoje vplivov na okolje. Predpisi na področju varovanja narave so vključeni v postopek presoje vplivov na okolje.
183			14. člen	Monitoring hrupa je usmerjen izključno v poselitvena območja, naravna območja pa so prezrta. To pomeni, da ni mogoče spremljati vpliva hrupa na vrste in habitate, kar je v nasprotju z obveznostmi iz ZVO-2 in EU direktiv o varstvu narave. Razširiti je potrebno obveznost monitoringa na naravna območja in zavarovane habitate, pri čemer naj se upoštevajo sezonski in migracijski cikli živali.	Monitoring obremenjenosti območij s hrupom se za prometne ceste, prometne železniške proge ter mesti Ljubljana in Maribor izvaja vsako peto leto Podatki o obremenjenosti območij s hrupom so na voljo na Atlasu okolja in v Operativnem programu varstva pred hrupom .
184			zaključek	Predlagana uredba z naravovarstvenega vidika ne zagotavlja niti osnovnega varstva pred hrupom. Namesto da bi okrepila zaščito občutljivih habitatov, jih pušča v najnižji stopnji varstva in s tem odpira pot trajnim okoljskim škodam. To je v nasprotju z načelom preventive, 72. členom Ustave RS, določbami ZVO-2 ter evropskimi direktivami o varstvu narave. Predlagam, da se uredba dopolni na način, ki bo zagotovil višjo stopnjo zaščite naravnih območij, določil strožje mejne vrednosti za habitate, razširil definicijo virov hrupa, dopolnil metodologijo ocenjevanja, uvedel monitoring tudi v naravnem okolju ter v celoti upošteval priporočila WHO. Le tako bo mogoče zagotoviti skladnost z mednarodnimi obveznostmi in dolgoročno ohranitev biotske raznovrstnosti v Sloveniji. Prosim za potrditev prejema pripomb ter obveščanje o sprejemu pripomb.	Pojasnjeno v predhodnih odgovorih.

185	A-Projekt d.o.o.	007-140/2025/30 007-140/2025/31	splošno	Obrazložitve sprememb so neustrezne. Večinoma gre pri obrazložitvah posameznih členov za isto vsebino kot jo vsebuje predlog Uredbe, zapisano malo drugače. Manjkajo strokovne podlage, ki bi predlaganim spremembam dale težo oz. jih zagovarjale na strokovni način. Npr. v 3. členu je dodana ključna sprememba za industrijske vire hrupa in sicer, da se kazalci hrupa Ldan, Lvečer in Lnoč ne obravnavajo več na nivoju enega leta, ampak na nivoju enega dneva. 3. odstavek 6. člena pa definira izjeme in sicer, da se kazalci hrupa gradbišč, mednarodnih letališč in linijskih virov hrupa ocenjujejo na nivoju enega leta. Zakaj se uvajajo takšne spremembe, kaj bodo spremembe povzročile, obrazložitve k 3. členu in 6. členu pripravljavec predpisa ne poda. Dalje, 14. člen Uredbe navaja, da se obratovalni monitoring hrupa med drugim izvaja za ceste nad 3 milijone vozil letno in železnice z več kot 30.000 vlakov letno. Zgolj na poselitvenih območjih kjer se izdelujejo strateške karte hrupa (op. Mestna občina Ljubljana in Mestna občina Maribor) se ocenjevanje kazalcev hrupa zagotovi tudi za ceste z več kot 1 milijon vozil letno in železniške proge z več kot 10.000 vlakov letno. Zakaj je temu tako, kljub dejstvu, da taista Uredba v 3. členu definira kot vire hrupa ceste z več kot 1 milijon vozil letno in železniške proge z več kot 10.000 vlakov letno, obrazložitve tega člena ne pojasnijo. Sprejemanje zakonodajnega predpisa brez ustreznih obrazložitev, strokovnih podlag je v nasprotju z Nomotehničnimi predpisi. Slednji v poglavju »Temeljno vprašanje in metode normiranja«, v 5. odstavku jasno izpostavijo, da se od normodajalca terja poglobljena analiza področja urejanja in restriktivnost pri odločanju za urejanje ter načelo samoomejevanja, v skladu s katerim naj se v družbena razmerja posega le v obsegu, ki je nujno potreben za doseg zastavljenih ciljev. Slediti je potrebno načelom sorazmernosti, določnosti in poenostavitvam. Problem predloga Uredbe (2018, 2025) je že v tem, da pripravljavec predpisa sploh ne izpostavi, kaj so cilji, ki bi jih naj sprememba Uredbe prinesla. V nadaljevanju gre grajati predlog Uredbe (2018, 2025) tako v smislu sorazmernosti, določnosti, kot tudi poenostavitvam. Iz predloga Uredbe (2018, 2025) je ugotoviti, da zahteve predpisa niti približno niso sorazmerne do vseh upravljavcev virov. Dalje, predpis ni zadosti določljiv, ne naslavlja celotne problematike hrupa (npr. določeni viri hrupa so nasploh izpuščeni iz Uredbe, kot npr. viri hrupa v lasti fizičnih oseb, ladje niso viri hrupa, vsi kazalci, ki se v Uredbi omenjajo niso definirani, ...). Glede poenostavitve v predlogu Uredbe (2018, 2025) pa sploh ni mogoče Pripombe na predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju; A-PROJEKT, d.o.o. Stran 2 od 25 govoriti, da gre za enostaven predpis Vsebuje namreč preveč izjem, preveč mejnih vrednosti, ljudje ga praktično ne razumejo....	Uredba ne prinaša spremembe izračunavanja kazalcev hrupa. Kazalci hrupa Ldan, Lvečer in Lnoč so se za vire hrupa, ki jih obravnava Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, izračunavali kot A-vrednotene ekvivalentne neprekinjene ravni zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju, ki je za dan 12 h, večer 4 h in noč 8 h že od 31. 7. 2022. Vzrok javne obravnave osnutka uredbe smo pojasnili v odgovoru pod zaporedno številko 32.
186			splošno	Velja omeniti tudi sporen naslov Uredbe in sicer Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, ki je identičen naslovu Uredbe, ki je bila objavljena v uradnih listih št. 105/05, 34/08, 109/09, 62/10. Nomotehnične smernice so glede naslova predpisa izredno jasne. Smernice ga opredeljujejo kot bistven sestavni del predpisa, ki slednjega posebej označuje, ga umešča v veljavni pravni red, hkrati pa ga jasno loči od vseh drugih predpisov. Naslov predpisa je v bistvu njegovo ime; namenjen je torej njegovi identifikaciji, pod tem imenom se ga išče, citira in uporablja. Leta 2018 ni bila sprejeta sprememba predpisa ampak nov predpis z naslovom Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Ur.l. RS 43/18), ki je v 25. členu preklical veljavnost predpisa z identičnim imenom Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (105/05, 34/08, 109/09 62/10) V praksi to pomeni, da iskalniki na internetu pod tem imenom najdejo Uredbo sprejeto leta 2018 in njene spremembe. Do stare Uredbo iz leta 2005 pa je bistveno težje priti, razen če veš kaj iščeš. Iz vidika Nomotehničnih smernic bi torej veljalo spremeniti ime predpisa.	Uredba je nomotehnično pregledana in skladna s nomotehničnimi smernicami.
187			1. člen	1. člen Uredbe (2018, 2025) navaja vsebino. V Uredbi (2025) gre za spremembo glede na Uredbo (2018) pri poimenovanju vsebine 1. člena, pri čemer naj bi sedaj šlo za »namen«. Nesporno gre tukaj za »vsebinsko« predpisa, kar je bilo pravilno zapisano v Uredbi (2018). V vsakem primeru pa dejansko manjka navedba pravega »namena« tako v Uredbi (2018) kot tudi v Uredbi (2025). Npr, direktiva 2002/49/ES v svojem 1. členu govori o ciljih, ki so med drugim izogniti, preprečiti ali zmanjšati škodljive učinke hrupa, itd.... Po našem prepričanju bi moral biti pravi namen Uredbe varovanje zdravja ljudi, ki bi se naj dosegal preko vsebine Uredbe. Manjka navedba dejanskega namena sprejema Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju oz. njeni cilji. Upoštevajoč Nomotehnične smernice bi predpis to moral vsebovati.	Uredba za varstvo okolja pred hrupom, določa: - stopnje varstva pred hrupom, - mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju, - ukrepe varstva pred hrupom, - ocenjevanje kazalcev hrupa, - podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, - podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, - vsebino strokovne ocene skladnosti obratovanja virov hrupa in - vsebino ocene obremenjenosti okolja s hrupom.

188			2. člen	Niti v času osnutka Uredbe (2018), niti v času osnutka Uredbe (2025) pripravljavec predpisa ni podal ustrezne obrazložitve ali zakonsko podlago zakaj ladje ne bi bile vir hrupa. V nadaljevanju predpisa, v 3. členu imamo kot vir hrupa definirano pristanišče, hrup samih ladij pa je izključen. Menimo, da je ladijski promet enakovreden cestnemu, železniškemu, letalskemu, zato bi moral prav tako biti upoštevan kot vir hrupa. Nova sprememba v Uredbi (2025) se tiče heliportov, ki obratujejo v okviru bolnišnic – 8. alineja. K obrazložitvi te spremembe je pripravljavec predpisa zgolj navedel, da se hrup heliportov, ki so namenjeni čim hitrejšemu dovozu bolnikov do bolnišnic ne upošteva. Pogrešamo poglobljeno obrazložitev z navedbo konkretnih primerov, saj takšnih heliportov v Sloveniji ne more biti mnogo. Namreč, takšen splošen odpustek, ki ga pripravljavec predpisa podeljuje heliportom, ki obratujejo v okviru bolnišnic, bi lahko pomenil tudi to, da se bodo v bodoče gradili tovrstni heliporti ne glede na sosese, ker za njih normativne vrednosti za hrup enostavno ne bodo veljale. Lahko razumemo, da za izredne razmere, pravila Uredbe ne veljajo, kot je to že sedaj zapisano v 11. alineje 2. odstavka 2. člena izredne razmere (medicinske, policijske in druge pomoči). Ne moremo pa razumeti, splošne amnestije pavšalno za vse heliporte (stare, nove, bodoče,...), ki bodo obratovali v okviru bolnišnic. Nenazadnje, če ima bolnišnica svoj heliport, saj ni nujno, da so vsi prevozi s helikopterjem nujni v smislu reševanja življenja. Predlagamo črtanje 7. in 8. alineje, 2. odstavka 2. člena.	Ladje so izključene iz uredbe, ker njihovega obratovanja glede hrupa, za razliko od motornih vozil, letal in deloma železniškega prometa, ne ureja noben mednarodnopravni akt in tudi noben pravni akt Evropske unije. Ne nazadnje tudi definicija okoljskega hrupa v Direktivi 2002/49/ES ne zajema hrupa ladijskega prometa, temveč le hrup cestnega, železniškega in zračnega prometa. Po nam dostopnih informacijah, tudi druge evropske pomorske države ne regulirajo hrupa ladij. Z uredbo je normativno urejen hrup pristanišča, ki je »samo po sebi vir hrupa, saj znotraj njega potekajo cestne in železniške povezave ter nakladanje in razkladanje tovora«. Na vprašanje glede heliportov je odgovorjeno v odgovoru pod št. 45.
189			3. člen	V predlagani Uredbi (2025) se predlagajo novi kazalci hrupa (3. člen, 1. odstavek, točke 7,8,9) in sicer: - kazalec hrupa, L_{dan} je ocenjena A- vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju dan, - kazalec hrupa, L_{večer} je ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju večer, - kazalec hrupa, L_{noč} je ocenjena A-vrednotena ekvivalentna neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju noč, Istočasno se v 3. členu, 2. odstavek črta povezava na Prilogo 1, Uredbe o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju, kjer so kazalci definirani na nivoju koledarskega leta. Posledično manjka v predlagani Uredbi (2025) definicija kazalcev hrupa na letni ravni, saj naj bi se po predlogu Uredbe, po 6. členu, 3. odstavku, hrup gradbišč, mednarodnih letališč in linijskih virov hrupa ocenjeval na osnovi dolgoročnih povprečnih ravni hrupa za vsa ocenjevalna obdobja v letu. Pripravljavec predpisa k obrazložitvi nove definicije kazalcev hrupa ne poda nobene obrazložitve oz. ne poda nobenega vzroka, ki je botroval tej spremembi. Pričakovali bi analizo dosedanje prakse ocenjevanje hrupa, iz katere bi bilo videti vzrok za takšno spremembo.	Kazalci L_{dan}, L_{večer}, L_{noč} in L_{dvn}, kot so definirani v prilogi 1 uredbe, ne uvajajo drugačnega podajanja kazalcev hrupa v okolju od dosedanje ureditve. Prvič so bili tovrstni kazalci predpisani z Uredbo o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95, 66/96, 59/02-ZJZ, 41/04-ZVO-1) ter so bili enaki v vseh nadaljnjih uredbah na področju varstva okolja pred hrupom. V uredbo smo dodali njihove definicije saj je praksa pokazala, da si jih uporabniki želijo.
190			3. člen 1. odstavek alineji 11 in 13	Zakon o letalstvu – ZLet-1 (Ur.l. RS 85/2024) 5. člen, 25. točka: »Letališče« je območje, ki vključuje aerodrom in druge površine, na katerih je letališka infrastruktura, ki se uporablja za potrebe zračnega prometa in za izvajanje služb na aerodromu in drugih služb - Mednarodno letališče ni posebej definirano. Mednarodnost se določa po vrsti dovoljenja, ki ga izdaja Javna agencija za civilno letalstvo (CAA Slovenia), če aerodrom izpolnjuje kriterije za mednarodni letalski promet. 88. člen ZLet-1 definira letališko infrastrukturo in sicer: - vzletno pristajalne in vozne steze; - ploščadi; - svetlobni navigacijski objekti, naprave in sredstva ter objekti, naprave in sredstva za nadzor prometa; - potniški terminali; - pripomočki za letalski tovor; - objekti in naprave za zagotavljanje zemeljskega transporta, - notranjih prometnih tokov in parkirišča; - pomožni objekti, naprave in sredstva, potrebna za obratovanje letališča; - objekti in naprave za letalska goriva in maziva; - objekti in naprave varovanja; - drugi objekti in naprave namenjeni varnemu zračnemu prometu in obratovanju letališča. Strogo gledano, v povezavi s predpisi, ki urejajo letalstvo, na katere se predlog Uredbe sklicuje, je vir hrupa letališka infrastruktura brez letalskega prometa.	Pripomba se ne nanaša na člene uredbe. V uredbi imamo definirana izraza »letališče« in »mednarodno letališče: »7. letališče je letališče, kakor je določeno z zakonom, ki ureja letalstvo; 9. mednarodno letališče je letališče, na katerem se opravlja mednarodni zračni promet, kakor je določeno z zakonom, ki ureja letalstvo;«

				Če je pripravljavec predpisa kljub temu imel pri definiciji vira hrupa v mislih letalski promet, potem bi to moral drugače zapisati. Npr. bazična evropska direktiva o hrupu 2002/49/ES, ki bi jo morali tudi v Sloveniji transponirati, v 3. členu navaja, citirano: »<i>okoljski hrup</i>“ <i>nezaželen ali škodljiv zunanji zvok, ki ga povzročajo človeške dejavnosti, vključno s hrupom, ki ga oddajajo prevozna sredstva, cestni, železniški in zračni promet, ter hrup z območij z industrijsko dejavnostjo, itd...</i>«. Torej, direktiva nesporno kot vir hrupa naslavlja cestni, železniški ali zračni promet in ne infrastrukturo, katera omogoča, da se ta promet odvija. V Uredbi (2018) v definiciji pojmov (3. člen, 1 odstavek) letališče ni bilo opredeljeno, definirano je bilo kot »letališče je letališče v skladu s predpisi, ki urejajo letalstvo«. Je pa imela Uredba (2018) v 3. členu 2. odstavek sklic na Uredbo o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju in sicer: »<i>Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen, kot ga določa predpis, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju</i>«. V 9. členu Uredbe (2018) se je letališče ločevalo na letališče, ki ni večje in na večje letališče. Definicijo »večjega letališča« je najti v Uredbi o ocenjevanju in urejanju hrupa (Ur.l. RS 121/04, 59/19, 44/22 in 53/22) v 3. členu, 16. točka in sicer: »<i>večje letališče je letališče za potniški ali tovorni zračni promet, ki ima več kot 50.000 premikov letno (za premik se šteje tako vzlet kot pristanek zrakoplova), razen tistih, ki se izvajajo za usposabljanje na lahkih zrakoplovih</i>«. Po predlogu Uredbe (2025), z uvajanjem termina »Mednarodno letališče«, se bo hrup mednarodnih letališč ocenjeval po 4. odstavku 9. člena glede na Preglednico 3 Priloge 1, ki navajajo sledeče mejne vrednosti, npr. za III. SVPH: Mednarodna letališča • Ldan,III. = 65 dBA, • Lveč,III. = 60 dBA, • Lnoč,III. = 55 dBA, • Ldvn,III. = 65 dBA. 1. Neustrezno definiran vir hrupa. Strogo gledano na zapisano, je vir hrupa zgolj letališka infrastruktura, čeprav je po direktivi 2002/49/ES mišljen letalski promet, 2. Uvajanje nove terminologije »Mednarodno letališče«, ki pa ni pojasnjeno zakaj se je to zgodilo. Prav tako predlogu Uredbe ni predložena nobena strokovna podlaga iz katere bi izhajala potreba po novi klasifikaciji letališča, 3. Nova klasifikacija »Mednarodno letališče« ima bistven vpliv na ocenjevanje hrupa in sicer se bodo mejne vrednosti hrupa za 4 letališča povišale za +7 dBA.	
191		3. člen 1. odstavek, točki 19 in 22, 6. alineja, v povezavi z 2. členom, 2. odstavek, 7. točka, oboje povezano z 9. členom, točki 3 in 4	Plovila in ladje definira 3. člen Pomorskega zakonika PZ (Ur.l. RS 62/16, 41/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZPVZRZECEP, 18/21, 21/21 – popr. in 76/23). Pristanišče definirajo 32. – 39. členi Pomorskega zakonika PZ Pristaniško dejavnost definirajo 40.-42. členi Pomorskega zakonika PZ. Konkretno 40. člen govori: »<i>Pristaniška dejavnost je vkrcevanje in izkrcevanje tovora, vstopanje in izstopanje potnikov, skladiščenje, sortiranje, dodelava in oplemenitenje blaga, oskrba ladij in prevoznih sredstev ter njihovih posadk in potnikov, pristaniška pilotaža in vleka ladij ter druge gospodarske dejavnosti, vključno z industrijsko proizvodnjo, ki omogočajo popolnejše in gospodarnejše izkoriščanje pristanišča oziroma njegovih objektov in opreme.</i>« Namen pripravljavca predpisa, ko je v 2. člen med drugim zapisal, da se določbe uredbe ne uporabljajo za hrup v okolju, ki ga povzročajo ladje ostaja neznan, saj pri obrazložitvi členov predlagane Uredbe (2025) namen ni podrobneje obrazložen. V primeru Luke Koper kot slovenskega največjega pristanišča ostaja odprto vprašanje kateri viri hrupa so predmet obratovalnega monitoringa. Naše mnenje je, da upoštevajoč definicijo pristaniške dejavnosti po Pomorskem zakoniku v povezavi s 3. členom, 22. točko, 6. alinejo, da so vir hrupa naprave katere obratovanje zaradi izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti v okolju stalen ali občasen hrup, Luka Koper mora izvajati obratovalni monitoring hrupa. Kot zanimivost, 3. člen, 26. točka Pomorskega zakonika definira Ro-Ro plovila kot plovila s posebnimi prostori za vozila in ne kot ladjo, s čimer po 2. členu predloga Uredbe njenega hrupa ne bi bilo potrebno upoštevati. Ro-Ro plovila veljajo kot zelo hrupna plovila, posebej v času raztovora in natovora vozil. ZAKLJUČEK, k Pripombi 6 Menimo, da bi pripravljavec predpisa moral pristanišče kot vir hrupa bistveno bolje definirati, saj predlog Uredbe (2018, 2025) pušča mnogo odprtih vprašanj.	Na vprašanje glede ladij je odgovorjeno v odgovoru pod št. 141.	

192			3. člen 1. odstavek, točki 22, 1. in 2. alineja, v povezavi s 14. členom	Definicija pojma vira hrupa zardi cestnega in železniškega prometa Podobno kot za letališča in pristanišča, ceste in železnice same po sebi niso viri hrupa ampak je vir hrupa cestni oz. železniški promet. Posledično je potrebno ustrezneje zapisati definicijo. Opredeljevati cestne in železniške odseke kot vire hrupa glede na število vozil na leto ne more biti ustrezen kriterij. V cestnem prometu je glavni vir hrupa promet tovornih vozil, v primeru železniškega prometa pa glavčina hrupa odpade na tovarne vagone in diesel lokomotive. Primer izkrivljanja dejstev prikazuje sledeč primer štirih cestnih odsekov: Cestni odsek s števcem prometa št. 340, ime MT_Zavrč. Po podatkih za leto 2024 je po odseku peljalo 992.702 vozil letno ter imelo 12,7% delež tovornih vozil. Po predlogu Uredbe (2018, 2025), 3. člen, 1. odstavek, 22. alineja cesta z omenjenim pretokom vozil letno NI vir hrupa. Emisija hrupa ob upoštevanju hitrostnih razmer 80 km/h je L'WA,dan = 79,9 dBA/m, L'WA,več = 77,2 dBA/m in L'WA,noč = 74,8 dBA/m. Po 14. členu predloga Uredbe (2018, 2025) upravljavcu tega cestnega odseka NI potrebno izvajati obratovalnega monitoringa. Cestni odsek s števcem prometa št. 599, ime Solkan_2. Po podatkih za leto 2024 je po odseku peljalo 1.410.196 vozil letno ter imelo 1,7% delež tovornih vozil. Po predlogu Uredbe (2018, 2025), 3. člen, 1. odstavek, 22. alineja, cesta z omenjenim pretokom vozil letno JE vir hrupa. Emisija hrupa ob upoštevanju hitrostnih razmer 80 km/h je L'WA,dan = 79,6 dBA/m, L'WA,več = 76,9 dBA/m in L'WA,noč = 69,7 dBA/m. Po 14. členu predloga Uredbe (2018, 2025) upravljavcu tega cestnega odseka NI potrebno izvajati obratovalnega monitoringa, v kolikor ni na območju Mestne občine Ljubljana ali Mestne občine Maribor. Cestni odsek s števcem prometa št. 141, ime MT_Dolga_vas. Po podatkih za leto 2024 je po odseku peljalo 1.603.119 vozil letno ter imelo 44,3% delež tovornih vozil. Po predlogu Uredbe (2018, 2025), 3. člen, 1. odstavek, 22. alineja, cesta z omenjenim pretokom vozil letno JE vir hrupa. Emisija hrupa ob upoštevanju hitrostnih razmer 80 km/h je L'WA,dan = 85,1 dBA/m, L'WA,več = 83,1 dBA/m in L'WA,noč = 80,7 dBA/m. Po 14. členu predloga Uredbe (2018, 2025) upravljavcu tega cestnega odseka NI potrebno izvajati obratovalnega monitoringa, v kolikor ni na območju Mestne občine Ljubljana ali Mestne občine Maribor. Cestni odsek s števcem prometa št. 342, ime Dogoš. Po podatkih za leto 2024 je po odseku peljalo 3.978.552 vozil letno ter imelo 2,2% delež tovornih vozil. Po predlogu Uredbe (2018, 2025), 3. člen, 1. odstavek, 22. alineja, cesta z omenjenim pretokom vozil letno JE vir hrupa. Emisija hrupa ob upoštevanju hitrostnih razmer 80 km/h je L'WA,dan = 84,1 dBA/m, L'WA,več = 81,7 dBA/m in L'WA,noč = 76,0 dBA/m. Po 14. členu predloga Uredbe (2018, 2025) upravljavcu tega cestnega odseka JE potrebno izvajati obratovalnega monitoringa. Iz prejšnjega odstavka je jasno razvidno, da je administrativno odločanje katera cesta je vir hrupa glede na letni pretok vozil neustrezno. Iz tabele je razvidno, da je najhropnejša cesta z letnim pretokom 1.603.119 vozil letno (44,3% delež tovornih vozil), ki sicer po definiciji iz predloga Uredbe (2018, 2025) ima status vira hrupa, upravljavcu pa niti ni potrebno izvajati obratovalnega monitoringa v kolikor se ne nahaja na območju Mestne občine Ljubljana oz. Mestne občine Maribor. Cesta, ki je ima letni pretok znatno nad 3 milijone vozil letno (3.978.552 in 2,2% tov. vozil) je po hrupnosti na drugem mestu, vendar mora upravljavec samo zaradi dejstva, ker gre za cesto z > 3.000.000 vozil letno opravljati reden obratovalni monitoring. Cesta, z manj kot 1.000.000 vozil letno ni najtišja, pa vendar zaradi administrativnega določanja statusa hrupa ni vir hrupa, še manj pa je upravljavcu potrebno izvajati obratovalni monitoring. Dodatno velja izpostaviti problematiko administrativnega določanja statusa vira hrupa za ceste glede na letni pretok vozil, da na vseh cestah sploh ni števecv prometa, zato se sploh ne ve ali je takšna cesta vir hrupa ali ne. Podobna problematika velja tudi za železniški promet. Letni pretok vozil ni ustrezen kriterij za določanje statusa vira hrupa, dodatno pa dejstvo, da za ogromno odsekov sploh ni števnih podatkov.	Cestni odseki s 12% ali 44% deleža tovornih vozil niso običajni odseki cest. Vsekakor drži, da so pragovi vedno določeni administrativno in se v izjemnih primerih, ko to navedeni primeri, lahko izkažejo kot neprimerni. Vsekakor pa drži tudi, da določanje odsekov cest, ki bi jih šteli kot vire hrupa, na podlagi predhodne namestitve števecv prometa in vsakokratnega izračunavanja njihove zvočne moči, tudi ni mogoče predlagati, kot učinkovit pristop.
-----	--	--	---	--	--

193			3. člen 1. odstavek, točka 22, 6. in 8. alineja	Definicija naprav, gostinski ali zabavišni lokal, ki zunaj stavbe uporabljajo zvočne naprave in gradbišča, ki so opredeljene kot vir hrupa Kot vir hrupa so opredeljene zgolj naprave, ki so posledica izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene dejavnosti. Naprave, ki so v lasti fizičnih oseb so izvzete in jih predlog Uredbe (2018, 2025) ne obravnava oz. jim ne priznava statusa vira hrupa. To, npr. pomeni, da vsem zunanjim enotam toplotnih črpalk tipa zrak-voda, raznim klimatom, ventilatorjem, ipd... ki so v lasti fizičnih oseb, predlog Uredbe (2018, 2025) ne podeljuje statusa vira hrupa. Priznanje statusa vira hrupa zgolj tistim gostinskim ali zabavišnim lokalom, ki zunaj stavbe uporabljajo zvočne naprave je nerazumljiva in je pripravljavec predloga Uredbe ne obrazloži. Mnogokrat so povišane ravni hrupa posledica ali hrupnih gostov, pripadajočega parkirišča, uporabe zvočnih naprav znotraj stavbe in odprtih oken, ipd... Tudi izigravanje predpisa se je že dogajalo v smislu, da je gostinski lokal imel zvočne naprave znotraj objekta, okna pa odprta. Do nedavnega je Ministrstvo v nasprotju z Uredbo (2018) zahtevalo ocenjevanje gradbišč na osnovi dnevnih kazalcev hrupa (op. dopis 35411-11/2022-2550-19, z dne 05.08.2022). Sprememba obdobja ocenjevanja za gradbišča v predlogu Uredbe (2025) je korak v pravo smer, saj bi v nasprotnem primeru pomenila priprava strokovnih ocen glede hrupa gradbišč neštetih variant za posamične dneve praktično neizvedljivo nalogo. Ostaja pa odprto vprašanje ali so res zgolj posegi v okolje, za katere je potrebna presoja vplivov na okolje dolžni ocenjevati hrup v času gradbenih del. Menimo, da je potrebno definirati naprave kot vire hrupa na način, da bodo vključene vse naprave, ne glede ali so posledica izvajanja industrijske, obrtne ali proizvodne dejavnosti ampak morajo biti vključene tudi tiste, ki so v lasti fizičnih oseb. Glede gostinskih ali zabavišnih lokalov pa definicija vira hrupa ne bi smela biti vezana na uporabo zvočnih naprav na zunanji strani stavbe. Glede gradbišč menimo, da so hrupna tudi ostala gradbišča. Ker določenih faz gradbenih del preprosto ni mogoče izvesti na tih način, so pa časovno omejena, bi jih bilo potrebno časovno zamejiti v obdobje dneva, ki je najmanj problematično. Direktiva 2002/49/ES ima v 3. členu navedeno zelo preprosto definicijo in sicer: »okoljski hrup je nezaželen ali škodljiv zunanji zvok, ki ga povzročajo človeške dejavnosti, vključno s hrupom, ki ga oddajajo prevozna sredstva, cestni, železniški in zračni promet, ter hrup z območij z industrijsko dejavnostjo«. Menimo, da administrativno določanje kaj je vir hrupa in kaj ni, ni ustrezen pristop, saj se s tem zmanjšuje pravna varnost pred hrupnimi onesnaževalci.	Uredba s preglednico 1 v Prilogi 1 določa mejne vrednosti tudi za varovanje območij pred hrupom Mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom $L_{noč}$ in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom so: <table><tr><td>Območje varstva pred hrupom</td><td>$L_{noč}$ (dBA)</td><td>L_{dvn} (dBA)</td></tr><tr><td>IV. območje</td><td>65</td><td>75</td></tr><tr><td>III. območje</td><td>50</td><td>60</td></tr><tr><td>II. območje</td><td>45</td><td>55</td></tr><tr><td>I. območje</td><td>40</td><td>50</td></tr></table> Proizvodnja in dajanje na trg toplotnih črpalk, klimatskih naprav ali drugih tovrstnih naprav, ki so namenjene uporabi pri fizičnih osebah je regulirana z zakonodajo na področju proizvodov. Varovanje okolja je vključeno v celoten postopek ugotavljanja skladnosti le-teh. Uporaba teh naprav v gospodinjstvih zato z uredbo ni normirana.	Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)	IV. območje	65	75	III. območje	50	60	II. območje	45	55	I. območje	40	50
Območje varstva pred hrupom	$L_{noč}$ (dBA)	L_{dvn} (dBA)																		
IV. območje	65	75																		
III. območje	50	60																		
II. območje	45	55																		
I. območje	40	50																		
194			3.člen 23. točka,	Definicija vplivnega območja 23. točka 3. člena definira vplivno območje vira hrupa, ki naj bi bilo območje, znotraj katerega je hrup zaradi obratovanja vira hrupa višji od mejnih vrednosti za III. stopnjo varstva pred hrupom. Definicija je smiselna v kolikor se hrup iz vira širi v vse smeri, in obremenjuje samo območja s III. stopnjo varstva pred hrupom. V kolikor se hrup vira hrupa širi na območja, ker je opredeljena II. stopnja varstva pred hrupom pa definicija vplivnega območja, vezanega izključno na III. stopnjo varstva pred hrupom izgubi namen. Tudi v primeru vplivnega območja manjka podrobna obrazložitev kaj se s tem želi doseči, njen namen. Manjkajo strokovne podlage, ki bi dale vplivnemu območju pravno podlago. Menimo, da bi bilo potrebno vezati vplivno območje na tisto stopnjo varstva pred hrupom, ki velja na območju ocenjevanja hrupa in ne izključno na III. stopnjo varstva pred hrupom.	Viri hrupa, za katere se določa vplivno območje so umeščeni v IV. stopnjo varstva pred hrupom. V pasu 1.000 metrov okoli IV. območja varstva pred hrupom se uporabljajo pogoji varstva pred hrupom za III. območje varstva pred hrupom. Iz tega sledi, da ustrezno vezati kriterij za vplivno območje na III. stopnjo varstva pred hrupom.															

195			3. člen	Definicija parametra L1 V Prilogi 1, v Preglednici 5 so navedene mejne konične ravni hrupa L1, ni pa parameter L1 definiran v obrazložitvi pojmov v 3. členu. Doda se naj definicija parametra L1 ali pa se naj črta Preglednica 5. Istočasno se sprašujemo o smiselnosti mejnih vrednosti za parameter L1. S hrupom se ukvarjamo od leta 1998 pa še nismo naleteli na primer, da bi bile presežene mejne vrednosti za parameter L1. V bistvu je parameter L1 neke vrste pokazatelj impulzivne karakteristike zato menimo, da bi bilo mnogo bolj smiselno natančneje določiti metodologijo, kako se korektno določi popravek zaradi impulzivnosti KI v Prilogi 2, Pravilnika o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje (Ur.l. RS 105/08). Po danes veljavni metodologiji v Prilogi 2, Pravilnika je korektna določitev popravka KI za obstoječe, obratujoče vire hrupa praktično nemogoča. Za bodoče vire hrupa pa itak ni nikjer predpisano, kako se popravek za impulzivnost KI upošteva v strokovnih ocenah napovedovanja hrupa.	Parameter, konične ravni hrupa L1, je definiran s pravilnikom, ki ni v postopku spreminjanja.
196			4. člen	Stopnje varstva pred hrupom (SVPH) V predlogu Uredbe (2018, 2025) manjka navedba, da morajo biti Stopnje varstva pred hrupom eksaktno določene v občinskih predpisih, običajno v Občinskem prostorskem načrtu (OPN). Iz 1. točke, odstavka č), 2. alineja izhaja, da v IV. SVPH spadajo vsa območja prometne infrastrukture (npr. ceste, železnice, ipd...) ne glede število vozil letno. V kolikor izhajamo iz zgoraj navedenega, potem velja po 3. točki, da mora biti okoli vseh območij prometne infrastrukture (op. tudi okoli cest z min. prometom) območje s III. SVPH v širini 1.000m levo in 1.000m desno. Predpis sicer predpisuje, da je lahko območje s III. SVPH ožje od 1.000m, če hrup zaradi naravnih ovir širjenja hrupa ali ukrepov varstva pred hrupom ali zaradi drugih razlogov na krajši razdalji upade na mejne ravni hrupa, ki veljajo ali za I. ali za II. SVPH. Navedeno pa ni mogoče ugotoviti drugače, kot da se izdela karta širjenja hrupa. Problemi oz. vprašanja se pojavijo zaradi naslednjih dejstvih: - po predlagani uredbi (2018, 2025) ceste z manj kot milijonom vozil letno niso vir hrupa, kakor tudi železniške proge z manj kot 10.000 vlakov letno niso viri hrupa. Ali je potrebno tudi ob takšnih prometnicah upoštevati buffer območje s III. SVPH oz. ali se lahko območje z II. SVPH razglasi neposredno ob takšnih prometnicah, - za izdelavo karte hrupa sta zavezani zgolj Mestna občina Ljubljana in Mestna občina Maribor, pa še ti lahko iz izdelanih kart hrupa ugotovita ali je mogoče buffer cono s III. SVPH zmanjšati na manj od 1.000m, vendar spet zgolj za ceste z več kot milijonom vozil letno oz. več kot 10.000 vlakov letno. Kako je z drugimi občinami, ki kart hrupa ne rabijo izdelovati?	V skladu s 57. členom ZVO-2 je za določanje stopenj varstva pred hrupom pristojen minister na čigar delovno področje spada del okolja ali posamezno območje.
197			5. člen	Mejne vrednosti V Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Ur.l. RS 105/05) so bile v 5. členu definirane tudi t.i. kritične mejne vrednosti, za katere je takrat veljavni Zakon o varstvu okolja ZVO-1 v 6.4 točki, 3. člena navajal, citirano: <i>»Kritična obremenitev je s predpisom določena vrednost obremenitve, nad katero so škodljivi vplivi na človekovo zdravje za vse prebivalce verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti in pri kateri so potrebni takojšnji ukrepi«</i>. ZVO-2 (Ur.l. RS 44/22) je uvedel dva pojma, t.i. alarmne in kritične vrednosti kazalcev hrupa, pri čemer so alarmne vrednosti po 5.56 točki, 3. člena, citirano: <i>»Alarmna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve okolja, nad katero so škodljivi vplivi na zdravje ljudi verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti ter pri kateri so potrebni takojšnji ukrepi in sprotno obveščanje javnosti«</i>, kritične vrednosti pa po 5.6 točki, 3. člena, citirano: <i>»Kritična vrednost je s predpisom določena raven kakovosti okolja oziroma obremenitve okolja ali njegovega dela, katere presežanje lahko neposredno škodljivo vpliva na nekatere sprejemnike (npr. na drevesa, druge rastline in naravne ekosisteme), vendar ne na človeka«</i>. Po 1. odstavku 56. člena ZVO-2 (Ur.l. RS 44/22) Vlada določi standarde kakovosti okolja, med katere sodijo tudi alarmne in kritične vrednosti. Predlog Uredbe (2018, 2025) temu ne sledi, saj so tako kritične kot alarmne vrednosti izpuščene. V obrazložitvi 5. člena Uredbe (2025) ni obrazloženo zakaj predlog Uredbe ne vsebuje tudi alarmnih in kritičnih vrednosti kazalcev hrupa. Potrebna je podrobna obrazložitev zakaj predlog Uredbe (2018, 2025) ne sledi zahtevam 56. člena ZVO-2 oz. se naj dodatno definirajo s 56. členom ZVO-2 definirani standardi okolja vezano na hrup.	Izraza, kritične in alarmne vrednosti iz ZVO-1 ali ZVO-2 se uporabljata na področju kakovosti zunanega zraka in jih za druga področja varstva okolja ni primerno uporabljati.

198			7. člen	Mesto ocenjevanja Določitev mesta ocenjevanja je konfuzno in zmedeno. 1. odstavek 7. člena Uredbe (2018, 2025) napotuje na Pravilnik prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje (op. Pravilnik), 1. odstavek 11. člena Pravilnika pa napotuje nazaj na predlog Uredbe (2018, 2025), kar vnaša zmedo in je potrebno odpraviti. Menimo, da je potrebno popraviti 1. in 2. odstavek 7. člena na način, da je pri izbiri merilnega mesta sklic na standard SIST ISO 1996-2:2017, z dodatno obrazložitvijo višine merilnega mesta zadosten podatek.	Mesta ocenjevanja bodo enoznačno določena, po prenovi pravilnika. Vezava določanja mesta ocenjevanja s sklicem zgolj na standard SIST ISO 1996-2 ni primeren, saj v standardu ni zapisano dovolj, da bi mesto ocenjevanja določilo. Pooblaščen laboratoriji za izvajanje ocenjevanja hrupa pa imajo iz predmetnega standarda akreditirano zgolj izvajanje meritev ravni hrupa.
199			8. člen 1. odstavek, 3. odstavek	Ocenjevanje kazalcev hrupa 1. odstavek 8. člena predloga Uredbe (2018, 2025) navaja, citirano: »<i>Kazalca hrupa Lnoč in Ldvn je treba na posameznem območju varstva pred hrupom oceniti kot celotno obremenitev okolja s hrupom</i>«. 3. odstavek 8. člena predloga Uredbe (2018, 2025) navaja, citirano: »<i>Ocenjevanje obremenjenosti okolja s hrupom iz prvega odstavka tega člena je treba zagotoviti pri pripravi poročila o vplivih nameravanega posega na okolje ali vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja</i>«. Kazalec hrupa Ldvn (Lden – ang.) je sicer kombiniran kazalec, ki vključuje zraven Lnoč še kazalca Ldan in Lvečer. Formula je sledeča: $L_{den} = 10 \cdot \log_{10} \left(\frac{1}{24} \left(12 \cdot 10^{\frac{L_{day}}{10}} + 4 \cdot 10^{\frac{L_{evening}+5}{10}} + 8 \cdot 10^{\frac{L_{night}+10}{10}} \right) \right)$ Ne znamo si razložiti, zakaj je v primeru ocenjevanja celotne obremenitve okolja s hrupom potrebno vrednotiti zgolj kazalca hrupa Lnoč in Ldvn, sploh ker so za določitev kazalca Ldvn vedno na razpolago tudi kazalci Ldan, Lvečer in Lnoč. Uredba o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave (Ur.l. RS 36/09, 40/17 in 44/22 – ZVO-2 zahteva, da se opiše obstoječe stanje okolja, kar vključuje tudi obremenjenost območja s hrupom. Natančno določeni kazalci (Ldan, Lvečer) niso izrecno predpisani v tej uredbi, vendar se od izdelovalca poročila pričakuje, da zagotovi vse potrebne podatke in analize za ustrezno presojo posega. Pripombe na predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju; A-PROJEKT, d.o.o. Stran 19 od 25 To pomeni, da je smiselno (in v skladu z dobrimi strokovnimi praksami) vključiti podrobnejšo oceno hrupnih obremenitev po obdobjih dneva, če je to relevantno za razumevanje vpliva posega. Predlagamo, da se tudi pri ocenjevanju celokupne obremenitve uvedeta kazalca Ldan in Lvečer oz. naj pripravljavec predloga Uredbe (2018, 2025) v obrazložitvi poda natančne razloge za nepodajanje kazalcev Ldan in Lvečer, sploh ob zavedanju, da sta razpoložljiva, če se želi izračunati kombiniran kazalec Ldvn.	V primeru iz prvega odstavka 8. člena govorimo o določanju kazalcev hrupa za območja varstva pred hrupom. Mejne vrednosti za območja so predpisane v preglednici 1 priloge 1 uredbe. Seveda lahko navedete podatke tudi za kazalec Lvečer in Ldan, ne morete pa njihove vrednosti primerjati z mejnimi vrednostmi, saj jih Vlada RS za območja ni predpisala.

200			9. člen 1. odstavek, 2. odstavek, 1. in 2. točka 7. odstavka, 8. odstavek, 9. odstavek, 10. odstavek	1. odstavek 9. člena predloga Uredbe (2018, 2025) govori o preseganju mejnih vrednosti za celotno obremenitev zgolj v primerih, ki se nanašajo na kazalca Lnoč in Ldvn. 2. in 3. odstavek 9. člena predloga Uredbe (2018, 2025) sta izredno konfuzna in bi znala biti tudi deloma kontradiktorna Ni podane razlage oz. obrazložitve, zakaj celokupna obremenitev ne bi mogla biti presežena npr. v dnevnem ali večernem obdobju, Npr. obdobje večera je izrazito obremenjeno s hrupom, vendar zaradi ocenjevanja celotne obremenitve skozi kazalca Lnoč in Ldvn preseganje hrupa ne bo izkazano. V kolikor gre za prikaz obstoječega stanja v okviru priprave poročila o vplivih na okolje, bo stanje napačno prikazano, če se bo obstoječe stanje vrednotilo zgolj preko Lnoč in Ldvn. Ker je 2. odstavek 9. člena napisan kot en stavek, ki obravnava več možnosti kombiniranja virov hrupa lahko pride do zmede ali celo napačne razlage. Zmedo povzroča že prvi del stavka, ki govori, citirano: »Če je hrup posledica enega ali več linijskih virov...« se za ocenjevanje upoštevata kazalca Lnoč in Ldvn iz Preglednice 2 Priloge 1. Menimo, da je v primeru obratovanja zgolj enega linijskega vira hrupa pravilen sklic na Preglednico 3 Priloge 1. 7. odstavek 9. člena govori o hrupu gradbišč. V posebnih okoliščinah sta lahko točki 1. in 2. 7. odstavka kontradiktorni. Npr. gradbišče ob linijskem viru obratuje 24 ur na dan, recimo Ldan,gradbišče = Lvečer,gradbišče = Lnoč,gradbišče = 54 dBA, hrup linijskega vira hrupa ob gradbišču pa je Ldan,lin. = Lvečer,lin. = Lnoč,lin. = 60 dBA. Po 7. odstavku 9. člena je posledica obratovanja gradbišča čezmerno v kolikor je med drugim: 1. vrednost kazalca hrupa Ldan, Lvečer, Lnoč ali Ldvn na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v Preglednici 6 Priloge 1 predlagane Uredbe (2018, 2025); Ldan,grad.,dop. = 65 dBA, Lveč,grad.,dop. = 60 dBA, Lnoč,grad.,dop. = 55 dBA, Ldvn,grad.,dop. = 65 dBA 2. vrednost kazalca hrupa Lnoč ali Ldvn celotne obremenitve okolja s hrupom na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 Priloge 1 predlagane Uredbe (2018, 2025); Lnoč,grad.,dop. = 59 dBA, Ldvn,grad.,dop. = 69 dBA. Celotna obremenitev bo v nočnem času presežena zaradi visoke ravni linijskega vira hrupa in ne kot posledica gradbišča, vendar bo status gradbišča po neustreznih 2. točki, 7. odstavka čezmeren hrup gradbišča. 7., 8., 9., 10. odstavek omenjajo tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičene ukrepe za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivna zaščita vira hrupa. Tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi se štejejo ukrepi, predlagani v oceni obremenjenosti okolja s hrupom. Pripombe na predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju; A-PROJEKT, d.o.o. Stran 20 od 25 Predlog Uredbe (2015, 2025) ne navaja metodologije po kateri se izvede tehnično, prostorska in ekonomska preveritev upravičenosti protihrupnih ukrepov. Rezultat presoje, brez v naprej znane presoje je odvisen od tega, kdo presojo izvede. Menimo, da tovrstno presojo ni mogoče korektno izvesti brez v naprej predpisane metodologije, zato predlagamo pripravljavcu predloga Uredbe, da se Uredbi doda sklic na konkretno metodologijo izračunavanja tehnične, prostorske in ekonomske preveritve upravičenosti ukrepov. Morebitno pričakovanje pripravljavca predloga Uredbe, da smo dolžni tovrstno presojo izvajati pooblaščenca pa menimo, da ni izvedljivo zaradi sledečih vzrokov: • nimamo poznane metodologije opisane zgoraj, • pooblastilo ali za modelno izračunavanje hrupa ali za izvajanje meritev hrupa ne vključuje tudi izvajanje tehnično, prostorskih in ekonomskih preveritev upravičenosti protihrupnih ukrepov, • potrebna so dodatna znanja, ki jih pooblaščenca verjetno nimamo (op. gradbeništvo, ekonomija, ipd...). Primer pooblastila za modelno izračunavanje hrupa iz katerega ne izhaja dolžnost priprave ocen tehnično, prostorskih in ekonomskih preveritev upravičenosti protihrupnih ukrepov: Potrebno je spremeniti (napisati jasneje) 2. odstavek in 7. odstavek 9. člena, da ne bo več mogoča napačna interpretacija oz. bo gradbišče opredeljeno kot čezmerno, čeprav čezmernost povzroča hrup okolice, drugi viri hrupa. Potrebno je predpisati enotno metodologijo za pripravo prostorsko, tehničnih analiz in metodologijo ekonomske učinkovitosti protihrupnih ukrepov.	Prvi trije odstavki določajo metodologijo določanja čezmernosti za celotno obremenitev okolja s hrupom. Ker le ta vključuje veliko kombinacij virov hrupa, je njen zapis na videz kompliciran. Za lažje razumevanje predlagamo, da posamezne skupine virov hrupa zapišete v grafični obliki. Glede sedmega odstavka 9. člena pojasnujemo, da je linijski vir hrupa, z Lnoč = 60 dBA, čezmeren. V kolikor je tak linijski vir hrupa vključen v Operativni program varstva pred hrupom, bo v njem določeni ukrepi za njegovo sanacijo. V kombinaciji hrupnosti linijskega vira hrupa in gradbišča bi bilo tako kot ste navedeli, gradbišče čezmerno. Skladno s prvim odstavkom 12. člena uredbe vir hrupa, ki ni linijski, ne sme obratovati, če povzroča čezmerno obremenitev okolja v skladu z 9. členom te uredbe. Tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičene ukrepe za zmanjšanje emisij hrupa pripravi oseba, ki jo za ta namen izbere upravljavec vira hrupa.
-----	--	--	---	--	---

201			13. člen	Člen govori o tem, da je za potrebe spreminjanja namenske rabe prostora na strožje, potrebno spremembo oceniti z vidika celotne obremenitve s hrupom, upoštevajoč dvajsetletno plansko obdobje. Viri hrupa na nekem območju so lahko najrazličnejši, od linijskih, industrije,.... V primeru cest je problem že pridobiti prometne podatke o številu vozil na leto, če na cesti ni prometnega števca, še bolj problematično je zadosti natančno določiti promet v planski dobi. Pri napovedovanju celotne obremenitve s hrupom zaradi industrije zna biti problematika še težavnejša. Menimo, da je zahteva po pripravi strokovne obremenitve glede celotne obremenitve s hrupom za 20 letno plansko obdobje pretirana zahteva glede na namen, še posebej iz vidika, ker načeloma spreminjanje namenske rabe prostora na strožje potegne za sabo ukinjanje ali zmanjševanje določenih dejavnosti, ki znajo biti v obstoječem stanju problematične.	Previdnost in potrebna kakovost podatkov je potrebna zaradi preprečevanja konfliktnih situacij v prostoru.
202			23. člen	V predlagani Uredbi (2018, 2025) je v 23. členu, 4. točke zapisano: »<i>Za tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičene ukrepe za zmanjšanje emisije na viru hrupa in ukrepe aktivne zaščite vira hrupa iz prejšnjega odstavka se štejejo ukrepi, predlagani v oceni obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 2 te uredbe</i>«. 1. in 2. točka sta napisana na način, da se v obeh odstavkih pojavlja ista zakonodaja. Predvidevamo, ugotavljamo, domnevamo, da se je pripravljavec predpisa imel namen v 1. točki sklicevat na ZVO-1, v 2. točki pa na ZVO-2. Menimo, da bi 1. in 2. točka morala biti bolj jasno napisana. 3. točka Uredba sprejeta leta 2018 je v takratnem 24. členu (op. sedaj 23. člen) definirala izjeme glede preseganja mejnih vrednosti, na način, da vrednosti hrupa niso čezmerne, če vrednosti kazalcev hrupa izven parcelne meje naprave pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb varovanih prostorov ne presegajo mejnih vrednosti za IV. SVPH $L_{dan,IV} = 73$ dBA, $L_{večer,IV} = 68$ dBA, $L_{noč,IV} = 63$ dBA in $L_{dvn,IV} = 73$ dBA, na vplivnem območju vira hrupa (op.p. definicija vplivnega območja je navedena v 3. členu, sedaj 23. točka v predlogu Uredbe iz 2018 pa 18. točka, in se nanaša na mejne vrednosti za III. SVPH; $L_{dan,III} = 58$ dBA, $L_{večer,III} = 53$ dBA, $L_{noč,III} = 48$ dBA in $L_{dvn,III} = 58$ dBA) pa so izvedeni tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa, in: 1. so na obstoječih varovanih prostorih izvedeni ukrepi pasivne protihrupne zaščite, 2. so obstoječi varovani prostori že zvočno izolirani v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah, 3. so obstoječi objekti, pri gradnji katerih bi obremenitev zaradi vira hrupa morala biti upoštevana, 4. lastniki varovanih prostorov odklonijo ali ne omogočijo izvedbe ukrepov ali so varovani prostori nenaseljeni, ali 5. izvedba ukrepov na obstoječih objektih zaradi slabega gradbenega stanja ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori. 6. točka Govori, da mora upravljavec obstoječega vira hrupa za uskladitev obratovanja naprave s to Uredbo (2025) pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, pri čemer najkasneje v enem letu po uveljavitvi te Uredbe (2025) vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki je namenjena prilagoditvi določbam te Uredbe (2025). 7. točka Citirano: »<i>V okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka se določijo čim strožje vrednosti kazalcev hrupa, ki jih je mogoče doseči z izvedenimi ukrepi iz tretjega odstavka tega člena za zmanjšanje emisije na viru hrupa, ob upoštevanju celega razpona kazalcev hrupa iz IV. stopnje varstva pred hrupom.</i>« Pripravljavec predloga Uredbe (2025) je v obrazložitvi 7. točke zapisal, citirano: »<i>V okoljevarstvenem dovoljenju pa jim upravni organ predpiše najstrožje mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki so ob trenutnem stanju tehnike trenutno dosegljive, ob upoštevanju razpona kazalcev hrupa za L_{dan} [58 – 73 dB], $L_{večer}$ [53 – 68 dB], $L_{noč}$ [48 – 63 dB] in L_{dvn} [58 – 73 dB]</i>«. 8. točka Govori o tem, da se upravljavec obstoječega vira hrupa, ki ne vloži vloge za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja iz 6. točke te Uredbe (2025) kaznuje in sicer pravna oseba z globo 75.000 – 125.000 € in samostojni podjetnik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost z	Prvi odstavek tega člena predlagane uredbe določa, da se okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 68. in 82. člena ZVO-1 štejejo za okoljevarstvena dovoljenja, izdana v skladu s to uredbo, če gre za vire hrupa, za katere je treba imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s to uredbo. Prav tako se štejejo za okoljevarstvena dovoljenja izdana v skladu s to uredbo tudi vsa okoljevarstvena dovoljenja izda v skladu 110. in 126. člena ZVO-2 V Sloveniji smo imeli v letu 2018, v času osem industrijskih naprav, ki so imela zaradi narave svoje proizvodnje in napak v prostorskem razvoju občin stanovanjske objekte preblizu svoje proizvodnje. Posledično so bile na teh stanovanjskih objektih presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa. Danes je teh industrijskih objektov še pet. Preseganja, ki jih izkazujejo njihovi obratovalni monitoringi so do 3 dB, najpogosteje v obdobju večera ali noči. Tretji, četrti in peti odstavek tega člena omogočajo, da te industrijske naprave pod določenimi pogoji nadaljujejo svojo proizvodnjo in nadaljujejo s tehnološkimi izboljšavami svojo proizvodnje dokler jim ne uspe svoje emisije hrupa znižati na ravni kot veljajo za ostale industrijske naprave v Sloveniji. V okoljevarstvenem dovoljenju pa jim upravni organ predpiše najstrožje mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki so ob trenutnem stanju tehnike trenutno tehnično dosegljive, ob upoštevanju razpona kazalcev hrupa za L_{dan} [58 – 73 dB], $L_{večer}$ [53 – 68 dB], $L_{noč}$ [48 – 63 dB] in L_{dvn} [58 – 73 dB].

				globo od 45.000 – 75.000 €. K 6. točki Točki 6 in 8 sta v nasprotju z ZVO-2. 121. člen ZVO-2 govori o preverjanju in spreminjanju okoljevarstvenega dovoljenja po službeni dolžnosti. 1. točka 1. odstavka navaja, citirano: »(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje preveri in ga po potrebi po uradni dolžnosti spremeni: 1. če potreba po spremembi okoljevarstvenega dovoljenja izhaja iz vsebinskih sprememb posameznih določb novega predpisa, izdanega na podlagi tega zakona po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja, glede na prej veljavni predpis;«. Torej, v predlogu Uredbe (2025) gre za vsebinsko spremembo (op. vezano na 7. odstavek), zato bi moralo ministrstvo po 121. členu ZVO-2 pričeti spremembo okoljevarstvenega dovoljenja po uradni dolžnosti. K 7. točki Iz predlaganega člena 7. točka ni jasno razvidno kaj naj bi razpon kazalcev hrupa iz IV. stopnje varstva pred hrupom pomenil. Kaj je s tem mišljeno, razjasni šele obrazložitev in sicer, da bo upravni organ določil čim strožjo mejno vrednost ob upoštevanju razpona kazalcev hrupa za Ldan (58 – 73 dBA), Lvečer (53 – 68 dBA), Lnoč (48 – 63 dBA) in Ldvn (58 – 73 dBA). Kako bo upravni organ določil primerno čim strožji mejno vrednost v obrazložitvah pripravljavec predloga Uredbe (2025) ne pojasni. Menimo, da bi za podjetja, ki so omenjena bilo bolj smiselno iskati odpustek v smislu: • da morajo upoštevati 3. točka 9. člena, brez upoštevanja 6. točke 9. člena. V tem primeru, bi za njih veljale mejne vrednosti iz Preglednice 2, • črta se 7. točka 23. člena predloga Uredbe (2025). K 8. točki Uvedba kazni za nekaj kar bi moralo storiti ministrstvo po uradni dolžnosti je nesprejemljivo in v navzkrižju z 121. členom ZVO-2.	
203			Vetrne elektrarne	Vetrne elektrarne spadajo po 3. členu, 22. točki, 6. alineja med naprave, za katere v povezavi s 6. točko 9. člena veljajo mejne vrednosti iz Preglednice 4 iz Priloge 1 predloga Uredbe (2018, 2025). Za primer III. stopnje varstva pred hrupom bi mejne vrednosti bile: Ldan, III. = 58 dBA, Lvečer, III. = 53 dBA, Lnoč, III. = 48 dBA in Ldvn, III. = 58 dBA. Dodatno, po predlogu Uredbe (2025, 6. člen, 3. točka) bi za vetrne elektrarne veljali dnevni kazalci hrupa, za razliko od predloga Uredbe (2018), ko so se kazalci hrupa računali na celoletno povprečje. Glede na aktualno dogajanje okoli vetrnih elektrarn in pričakovanja zainteresirane javnosti, bi veljalo razmisliti o: • o dodatnih kazalcih hrupa, specialno za vetrne elektrarne, npr. nizkofrekvenčni hrup, • posebna metoda izračuna, ki bi vključevala posebne meteorološke pogoje, npr profil hitrosti po višini, vertikalni gradient hitrosti vetra, turbolenca vetra, vertikalni temperaturni gradient, smer vetra, stabilnost ozračja. Navedene meteorološke pogoje vključuje v izračun hrupa vetrnih elektrarn metoda NORD2000.	Predlog bo obravnavan v prihodnji spremembi uredbe. Strokovne podlage za normativno ureditev hrupa vetrnih elektrarn so pripravljene in so objavljene na spletni strani ministrstva POROČILO.

204			Toplotne črpalke	Problematika toplotnih črpalk in podobnih virov se kaže v tem, da po predlogu Uredbe (2018, 2025) niso med vire hrupa zajete tiste, ki so v lasti fizičnih oseb. Predlog Uredbe (2018, 2025) je namreč napisan na način, da so viri hrupa tiste naprave, ki so posledica obratovanja zaradi izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti ali proizvodne dejavnosti v kmetijstvu ali gozdarstvu (3. člen, 22. točka, 6. alineja). Dodatna težava teh toplotnih črpalk, klimatskih naprav, ipd...je v tem, da je to trenutno aktualni sistem za ogrevanje ali ohlajanje in se množično vgrajujejo, tudi v strnjenih stanovanjskih naseljih. Zunanje enote teh naprav so praviloma orientirane proti varovanim prostorom sosednjih stavb, premnogo krat na zelo kratkih razdaljah. Posledično so pritožbe sosedov zagotovljene. Tožb na sodiščih zaradi obratovanja toplotnih naprav, klimatskih naprav, ipd..., ki so v lasti fizičnih ljudi je ogromno, manjka pa zakonska podlaga, po kateri bi se ti viri hrupa obravnavali. Glede na aktualno dogajanje okoli toplotnih črpalk, klimatskih naprav, ipd..., bi veljalo razmisliti o: - o dodatnih kazalcih hrupa, specialno za toplotne črpalke, klimatske naprave, npr. nizkofrekvenčni hrup, popravki zaradi motečega delovanja (poudarjeni toni, zaganjanje naprave, ipd...), - minimalna razdalja za postavljanje zunanjih enot toplotnih črpalk, klimatskih naprav, ipd... od sosednjih stanovanjskih enot.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 30.
205	Fizična oseba	007-140/2025/32		Pomanjkanje posebnega režima za kompleksne železniške vire hrupa Predlog uredbe ne predvideva posebne kategorizacije za ranžirne postaje kot specifične vire stalnega in sunkovitega hrupa (nočno ranžiranje, zavorni dogodki, signalizacija ipd.), čeprav predstavljajo kvalitativno drugačen vir hrupa kot prevoz vlakov po železniških progah. To pomeni, da bo v praksi težko ali nemogoče uveljavljati zmanjšanje takšnega hrupa z obstoječimi ukrepi, ki so oblikovani predvsem za linearne vire.	V Sloveniji za meritve hrupa v okolju uporabljamo standarde iz družine standardov ISO 1996. Ti standardi so pripravljeni na način, da se z njimi meri tudi hrup iz npr. ranžirnih postaj.
206				Nepreglednost glede »petih problematičnih objektov V obrazložitvi predloga je navedeno, da obstaja pet industrijskih naprav, ki še vedno povzročajo preseganje mejnih vrednosti, vendar ti objekti niso navedeni poimensko. Brez razkritja teh lokacij ni mogoče presoditi, ali se mednje uvršča območje obstoječega bivanja, in ali se uredba dejansko nanaša tudi na konkretne, že dolgo problematične primere.	Uredba v svojem 24. členu ureja uskladitev obstoječih virov hrupa. Ta člen ureja zatečeno stanje petih naprav, ki so obdane s stanovanjskimi hišami. Vse te naprave izvajajo aktivnost za zmanjšanje hrupnosti svojega obratovanja. Niso pa še uspela do konca prilagoditi svoje obratovanje na ravni hrupa, ki veljajo za vsa ostala podjetja v Sloveniji. Seznam teh tovarn je bil določen s 14.a členom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 s spremembami) in se ne spreminja. Gre za SIJ Acroni d.o.o. v Jesenicah, SIJ Metal Ravne d.o.o. v Ravnah na Koroškem, Steklarna Hrastnik d.o.o.- PE Vitrum v Hrastniku, UNIOR Kovaška industrija d.d. v Zrečah in InterCal Slovenija (t.j. IGM Zagorje) v Zagorju. Preseganja ravni hrupa, ki jih izkazujejo obratovalni monitoringi hrupa so nizka, najpogostejše v obdobju večera ali noči. Ta člen omogoča, da te industrijske naprave pod določenimi pogoji lahko nadaljujejo svojo proizvodnjo in nadaljujejo s tehnološkimi izboljšavami proizvodnje dokler jim ne uspe svoje emisije hrupa znižati na ravni kot veljajo za ostale industrijske naprave v Sloveniji.
207				Odsotnost zahteve po dokazilu o dejanski učinkovitosti ukrepov Uredba omogoča uveljavljanje prostorskih ali tehničnih ukrepov za zmanjšanje hrupa (npr. protihrupne ograje), a ne določa, da morajo ti ukrepi po izvedbi dokazljivo zagotoviti znižanje hrupa pod mejne vrednosti. Brez takšne določbe se lahko kot »izveden ukrep« šteje tudi tehnično neučinkovita rešitev.	V prvem odstavku 12. člena uredbe je zapisano »Vir hrupa, ki ni linijski, ne sme obratovati, če povzroča čezmerno obremenitev okolja v skladu z 9. členom te uredbe«.
208				Upoštevanje realnih pogojev pri meritvah Uredba ne vsebuje standardiziranih določb o pogojih, pod katerimi je treba izvajati meritve hrupa. V praksi to omogoča meritve v času zmanjšane prometa, vzdrževalnih del ali izjemnih okoliščin, ki ne odražajo običajnih obremenitev.	Najboljši dokaz, da je morebitna čezmernost sanirana, so ponovljene meritve hrupa. Metodologija izvedbe meritev hrupa je predmet pravilnika in ne uredbe. Tako v 3. členu pravilnika piše: »obratovalni monitoring je izvajanje občasnega ocenjevanja hrupa, ki nastaja zaradi uporabe vira hrupa ali zaradi njegovega obratovanja, če je vir hrupa naprava, pri čemer je treba ocenjevati hrup pri največji proizvodni zmogljivosti naprave, ali če to ni mogoče zagotoviti, pri obratovanju vira hrupa, ki povzroča največjo obremenjevanje okolja zaradi hrupa.«

209				Meritve zgolj v notranjih prostorih Predlog uredbe predvideva meritve hrupa predvsem za notranje prostore, kar pa je v nasprotju z realno izpostavljenostjo prebivalcev. Velik del vsakodnevnega življenja poteka na prostem (vrtovi, igrišča, balkoni), kjer so obremenitve pogosto bistveno višje kot v notranjosti. Takšna ureditev podcenjuje dejansko izpostavljenost in zmanjšuje pravico prebivalcev do zdravega življenjskega okolja.	Meritve in ocenjevanje hrupa se ne izvaja v notranjih prostorih stavb. V drugem odstavku 7. člena uredbe piše:»Pri ocenjevanju kazalcev hrupa, ki ga povzroča posamezni vir hrupa, je mesto ocenjevanja pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori v skladu s standardom SIST ISO 1996-2.«
210				Uredba ne upošteva smernic WHO za zaščito zdravja Predlagane mejne vrednosti še vedno presegajo priporočila Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) glede hrupa iz železniškega prometa, zlasti za nočni čas. To pomeni, da bodo prebivalci še naprej izpostavljeni ravnom hrupa, ki so znanstveno dokazano povezane z motnjami spanja in tveganji za zdravje.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 37.
211				Neprepoznan vpliv razvoja železniškega sistema na prihodnje obremenitve. Predlog uredbe ne vključuje ocene vpliva razvoja železniške infrastrukture na bodoče obremenitve s hrupom in vibracijami, čeprav so v Sloveniji v teku večje investicije (drugi tir Divača–Koper, elektrifikacija železniškega prometa, širitve logističnih centrov). Tišji motorji pomenijo nove vire hrupa (piskanje hlajenja, nizkofrekvenčno bobnenje) in povečane vibracije zaradi večje mase lokomotiv.	Razvoj železniškega sistema ni predmet urejanja uredbe.
212	Fizična oseba	007-140/2025/33	splošno	Predlog uredbe je z vidika varstva zdravja prebivalcev v urbanem okolju nezadosten in strokovno neprepričljiv. Čeprav je hrup v naseljih večinoma povezan z obratovanjem gostinskih lokalov, javnimi prireditvami, zabavnimi dogodki ter različnimi tehničnimi napravami (toplotne črpalke, klimatske naprave, industrijski agregati, ventilacijski sistemi ipd.), predlog teh virov ne ureja jasno in celovito. Znanstveni dokazi kažejo, da dolgotrajna izpostavljenost hrupu povečuje tveganje za srčno-žilne bolezni, motnje spanja, depresijo in zmanjšuje kakovost življenja. Posebej problematične so kratkotrajne, a zelo intenzivne obremenitve (npr. konične vrednosti pri glasnih dogodkih), ki jih sedanja ureditev sploh ne zajema. Podobno je tudi z nizkofrekvenčnim hrupom, ki je značilen za glasbo in tehnične naprave ter ga obstoječi sistem merjenja izključuje, čeprav ima dokazano škodljive učinke. Namesto da bi uredba odpravila že večkrat izpostavljene pomanjkljivosti, jih ohranja in s tem dopušča, da se prebivalci še naprej soočajo z obremenitvami, ki niso v skladu s pravico do zdravega življenjskega okolja iz 72. člena Ustave RS.	Prireditve na katerih se uporabljajo zvočne naprave so normativno urejene z Uredbo o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup. Ostali viri hrupa, ki ste jih našli: obratovanje gostinskih lokalov, toplotne črpalke, klimatske naprave, industrijski agregati, ventilacijski sistemi ipd. so normativno urejene z uredbo. Meje vrednosti hrupa so predpisane v prvi in četrti preglednici priloge 1 uredbe.
213			3. člen	Definicija vira hrupa je preveč ozka in dopušča različne razlage. Gostinski lokali z zvočnimi napravami, prireditve na prostem ter mehanske naprave v urbanem okolju so ponekod obravnavane kot vir hrupa, drugod pa ne, kar pomeni arbitrarnost. Posebej sporno je, da se enaka naprava (npr. toplotna črpalka) v enem primeru šteje za vir hrupa, v drugem pa ne, odvisno od lastništva in dejavnosti. Predlagam, da se definicija dopolni tako, da zajame vse tehnične in zvočne naprave ne glede na namembnost ali upravljavca ter da se izrecno vključi rekreativni in nizkofrekvenčni hrup	Gostinski lokali, ki uporabljajo zvočne lokale izven objekta so skladno z uredbo vir hrupa. Prireditve na katerih se uporabljajo zvočne naprave so normativno urejene z Uredbo o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup. Toplotna črpalka, ki je namenjena poslovni uporabi je vir hrupa. Take toplotne črpalke so lahko velike. Toplotne črpalke namenjene ogrevanju stanovanj so majhne in so na trgu v prosti prodaji. Proizvodnja in dajanje na trg toplotnih črpalk, ki so namenjene uporabi pri fizičnih osebah je regulirana z zakonodajo na področju proizvodov. Varovanje okolja je vključeno v celoten postopek ugotavljanja skladnosti le-teh. Uporaba teh naprav v gospodinjstvih z uredbo ni normirana.
214			4. člen	Razvrstitev območij ni utemeljena na jasnih kriterijih in diskriminira določene skupine prebivalcev. Stanovanjska območja so razvrščena različno, pri čemer ni pojasnjeno, zakaj imajo prebivalci v enem delu mesta strožjo zaščito kot v drugem. Hkrati so območja z intenzivnim hrupom iz gostinskih lokalov ali prireditev podvržena milejšim standardom, čeprav so tam prebivalci dejansko najbolj obremenjeni. Predlagam, da se vsa stanovanjska območja obravnavajo enotno, v II. stopnji varstva, ter da se uvedejo posebni zaščitni režimi za območja z visoko gostoto gostinskih dejavnosti ali rednimi javnimi prireditvami.	Območja varstva pred hrupom se določajo glede na dejansko rabo prostora in so povezana z namensko rabo prostora, kot je določena v občinskih prostorskih planih. Stanovanja lahko npr. uvrstimo v območja stanovanj, ki so namenjena bivanju brez ali s spremljajočimi dejavnostmi, lahko pa jih uvrstimo tudi v območje centralnih dejavnosti, ki so namenjena oskrbnim, storitvenim in družbenim dejavnostim ter bivanju. Vsako od teh območij ima svoje prednosti in slabosti.

215			5. člen	Mejne vrednosti so previsoke, oblikovane zgolj na podlagi povprečnih ekvivalentnih ravni (dBA), kar izključuje nizkofrekvenčni hrup in kratkotrajne presežke. Ravno ti so v urbanem okolju za prebivalce najbolj moteči in škodljivi. Dodatno so mejne vrednosti v predlogu višje od priporočil Svetovne zdravstvene organizacije, kar pomeni neposredno tveganje za zdravje. Predlagam, da se: uvede merjenje v dB/dBZ, ki zajema celoten frekvenčni spekter, določi absolutna zgornja meja za konične ravni hrupa, mejne vrednosti znižajo vsaj na raven priporočil WHO, z dodatnim znižanjem za nočni čas.	Mejne vrednosti kazalcev hrupa v vseh evropskih državah, kot tudi v Smernicah WHO, so podane z A- vrednotenjem, saj le ta najbolj posnema človeški sluh.
216			6. člen	Metodologija ocenjevanja hrupa temelji na standardih, ki so osredotočeni na povprečno zaznavo človeka in ne vključujejo kumulativnih učinkov več virov. V praksi to pomeni, da se vpliv hrupa iz lokala, klimatske naprave in prometa ne seštevata, ampak obravnava ločeno, kar vodi v podcenjevanje dejanske obremenitve. Predlagam, da se metodologija dopolni tako, da vedno vključuje kumulativne učinke, kratkotrajne presežke in nizkofrekvenčni spekter.	Navedbe ne držijo ocenjevanje hrupa se izvaja v skladu s pravilnikom. Tako četrti odstavek 6. člena pravilnika zahteva: »Za nov vir hrupa na območju, ki je že obremenjeno s hrupom, mora zavezanec pri prvem ocenjevanju hrupa zagotoviti tudi ocenjevanje celotne obremenitve območja zaradi hrupa vseh virov hrupa.«
217			11. člen	Gradbišča so pomemben vir akustičnega hrupa v urbanem okolju, a predlog ne določa jasnih omejitev glede časov obratovanja ali prepovedi hrupnih del v nočnem času in ob vikendih. Predlagam, da se uvedejo stroge časovne omejitve (prepoved hrupnih del ponoči, ob nedeljah in praznikih) ter da se določi omejitev najvišjih dovoljenih koničnih vrednosti na gradbiščih.	Navedbe ne držijo hrup gradbišč ob sobotah po 16. uri, nedeljah ali dela prostih dnevih je omejen na 55 dB. Preberite drugi odstavek 6. člena in sedmi odstavek 9. člena.
218			14. člen	Monitoring hrupa je omejen predvsem na prometne vire, medtem ko hrup iz gostinskih lokalov, prireditve ali tehničnih naprav v stanovanjskih območjih ni predmet sistematičnega spremljanja. Predlagam, da se obvezni monitoring razširi tudi na urbane vire hrupa, zlasti tam, kjer se pojavljajo pritožbe prebivalcev. Monitoring naj vključuje tudi nočne meritve in oceno kumulativnih obremenitev.	Navedbe ne držijo, obratovalni monitoring praktično vseh virov hrupa se izvaja 1x na 3 leta. Skladnost obratovanja vira hrupa z določili uredbe je dolžan zagotoviti upravljavec vira hrupa.
219			22. člen	Višine glob za kršitve so prenizke in nimajo realnega odvračilnega učinka. Za obrat gostinskega lokala ali organizatorja prireditve je trenutna globa pogosto nižja od stroškov, ki bi jih imela investicija v protihrupne ukrepe. Tak sistem spodbuja nadaljnje kršitve in daje jasen signal, da se nespoštovanje pravil bolj izplača kot njihovo spoštovanje. Predlagam, da se globe znatno zvišajo – začetna kazen naj bo najmanj 20.000 EUR za pravne osebe, hkrati pa se uvede progresivno sankcioniranje ob ponavljajočih se kršitvah. Kazni morajo biti sorazmerne s povzročeno škodo in skladne z načelom »onesnaževalec plača«.	Globe za prekrške so usklajene z ostalimi predpisi na področju varstva okolja.
220				Predlagana uredba z vidika akustičnega hrupa in varstva zdravja prebivalcev v urbanem okolju ne dosega niti osnovnih standardov. Ohranitev previsokih mejnih vrednosti, izključevanje nizkofrekvenčnega hrupa, odsotnost koničnih vrednosti in prezrtje kumulativnih učinkov pomeni, da prebivalci ostajajo brez učinkovite zaščite pred vsakodnevnimi obremenitvami. Predlagam, da se uredba dopolni tako, da: jasno opredeli vse vire hrupa, vključno z gostinskimi lokali, prireditvami in tehničnimi napravami, zniža mejne vrednosti v skladu s priporočili WHO, uvede posebne omejitve za konične in nizkofrekvenčne ravni hrupa, razširi monitoring na vse ključne urbane vire in vključi kumulativne učinke in določi strožje in odvračilne globe za kršitelje. Le s takšno prenovo bo uredba zagotovila skladnost z načelom preventive, 72. členom Ustave RS ter mednarodnimi priporočili in dejansko izboljšala kakovost življenja prebivalcev v urbanih okoljih. Na koncu želim opozoriti, da so pripombe k predlogu uredbe neposredno povezane z vsakdanjo izkušnjo številnih prebivalcev Ljubljane. Mestno jedro je v zadnjih letih postalo eno najbolj problematičnih območij glede prekomernega hrupa, predvsem zaradi obratovanja gostinskih lokalov, ki na svojih terasah vsakodnevno predvajajo glasno glasbo do poznih večernih in nočnih ur. Takšno obratovanje povzroča veriženje hrupa: gostje se zaradi glasne glasbe pogovarjajo še glasneje, hrup pa se ne konča ob zaprtju lokalov, saj se druženja nadaljujejo v neposredni bližini stanovanjskih stavb. To pomeni, da je nočni počitek prebivalcev redno in sistematično moten. Posebno težavo predstavlja akustika starega mestnega jedra Ljubljane. Ozke ulice, manjši trgi in visoke stavbe delujejo kot naravni ojačevalci zvoka, ki se v takšnem prostoru ne razprši, ampak postane še intenzivnejši. To ustvarja razmere, kjer je obremenitev prebivalcev še izrazitejša kot v drugih urbanih okoljih. Kljub več letom opozarjanja, številnim peticijam in pobudam prebivalcev za omejitev obratovalnega časa lokalov ter prepoved glasnega predvajanja glasbe na terasah, Mestna občina Ljubljana do danes ni sprejela učinkovitih ukrepov. To kaže na popolno odsotnost politične volje za zaščito prebivalcev pred vsakodnevnimi čezmernimi obremenitvami. Osebna izkušnja prebivalcev mestnega jedra jasno potrjuje, da predlagana uredba, ki ne uvaja posebnih zaščitnih režimov za takšna akustično občutljiva območja, ne more zagotoviti pravice do zdravega življenjskega okolja. Potrebne so jasne zakonske omejitve obratovanja in posebna pravila za kulturno in arhitekturno občutljiva območja, kot je Ljubljana, kjer že običajna raven hrupa povzroča nesorazmerno velike motnje.	Mnenje ministrstva je, da predpisi na področju hrupa v okolju ščitijo prebivalce pred hrupom, ki je posledica »vsakodnevnih obremenitev«. Predpisi na področju hrupa v okolju so: • Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju • Uredba o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju • Uredba o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup • Pravilnik o emisiji hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem • Pravilnik o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje

221	Zavod za gradbeništvo Slovenije	007-140/2025/34		Trenutni predlog določbe se glasi: »(7) V okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka se določijo čim strožje vrednosti kazalcev hrupa, ki jih je mogoče doseči z izvedenimi ukrepi iz tretjega odstavka tega člena za zmanjšanje emisije na viru hrupa, ob upoštevanju celega razpona kazalcev hrupa iz IV. stopnje varstva pred hrupom.« Dodan je komentar: »V okoljevarstvenem dovoljenju pa jim upravni organ predpiše najstrožje mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki so ob trenutnem stanju tehnike trenutno tehnično dosegljive, ob upoštevanju razpona kazalcev hrupa za Ldan [58 - 73 dB], Lvečer [53 - 68 dB], Lnoč [48 - 63 dB] in Ldvn [58 - 73 dB].« Predlog spremembe predlagane določbe: obstoječi odstavek se črta in v celoti nadomesti z naslednjim dostavkom: »(7) V okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka, je potrebno na vsakem mestu ocenjevanja podati predlog ukrepov za zmanjšanje emisij na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa, ki bi bili potrebni da obremenitev s hrupom ne bi bila presežena tudi za območje stopnje varstva pred hrupom, ki je eno stopnjo nižje kot območje v katerem se mesto ocenjevanja nahaja. Ob tem mora predlog ukrepov: • za preseganje obremenitev uporabiti primerjavo ustreznih kazalcev za posamezni vir hrupa glede na mejne vrednosti za območje ene stopnje varstva pred hrupom manj, • vključevati oceno, ali so taki ukrepi tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni, • ocena iz prejšnje točke se mora ažurirati ob vsakem monitoringu hrupa.«	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 202.
222	Alpe Adria Green – mednarodno društvo za zaščito okolja in narave	007-140/2025/35 007-140/2025/43		Zahtevamo uvrstitev urejanja hrupa VE v to uredbo. V predlogu uredbe (UREDDBA) namreč manjkajo členi za urejanje hrupa vetrnih elektrarn. To je treba nujno uvrstiti, ker obstajajo načrti za umeščanje vetrnih elektrarn (VE). Obstoječa uredba nima hrupa VE, kljub temu se v načrtih umeščanja VE oslanjajo nanjo. Edina omemba VE v UREDBI je v 3.členu (izrazi) pod "naprave". Vendar tudi pri napravah ni zajet nizkofrekvenčni hrup (NF), ki ga emitirajo VE. Ta je sestavljen iz hrupa pod 200 Hz in hrupa pod 20 Hz = infrazvok, obenem pa še iz najbolj škodljivih pulzov (amplitudna modulacija). Nizkofrekvenčni hrup emitirajo tudi zunanje enote toplotnih črpalk in večjih klima naprav. Prejemamo pritožbe ljudi, ampak manjka predpis. UREDDBA o hrupu VE ne sme biti osnova za določevanje najmanjše razdalje vetrnic do hiš, vrtcev, šol, delovnih mest, vikendov, turističnih kapacitet, lovskih koč, kot se to zdaj dogaja in je povsem arbitrarno, brez strokovne osnove. Potrebno je izdelati poseben predpis o najmanjši razdalji. UTEMELJITEV Varuh človekovih pravic je zahteval 3.5.2024, da se nizkofrekvenčni hrup uvrsti v uredbo. MOPE je obljubil, da to stori do konca leta 2024, pa ni. https://www.varuh-rs.si/obravnavane-pobude/primer/nespostovanje-pravne-drzave-innerazumno-zavracanje-pomoci-drugEGA-resorja-botrujeta-zastoku-pri-nov/ UREDDBA uvaja kazalce zgolj v dBA za slišni hrup, ne pa za manj slišni oziroma neslišni. Dejansko prisoten celoten okoljski hrup oz, vibracije zraka se merijo po standardu v dBZ, UREDDBA mora vsebovati tudi kazalce v dBZ (prej dBLin). Za dokaz in prikaz prilagamo predavanje dr. Pereire v Ljubljani leta 2018, obenem z vplivom hrupa VE na zdravje: https://www.youtube.com/watch?v=sa2_dqLDmGk&t=256s slovenska verzija https://www.youtube.com/watch?v=ZXCZ3OyklrE&t=101s angl. verzija Če UREDDBA ne bo vsebovala hrupa VE, bodo prebivalci v bližini VE, tako kot zdaj, brez pravne varnosti in bo kršen 2.člen Ustave RS, da je Slovenija pravna država in še drugi predpisi.. Dokaz za to so pritožbe prebivalcev Dolenje vasi, pod vetrnico, ki jih s hrupom ponoči budi ali jim ne da spati, pa so najbližji 850 m stran. Inšpektorji so izjavili, da ne morejo ukrepati, ker ni predpisa o hrupu VE. Dokaz so strokovne meritve hrupa te vetrnice, objavljene na mednarodnem posvetu v Ljubljani o hrupu VE v organizaciji Slovenskega društva za akustiko (SDA 15.1.2020). Diagram kaže hrup posnet s filtrom A, levo in desno brez filtra A. Pri slednjem je ugotovljen hrup tudi 70 dBLin, po standardu dBZ.	Hrup vetrne elektrarne (oz. polja vetrnih elektrarn) v okolju je bil normativno urejen tako z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18 s spremembami) kot tudi z uredbo. Uredba določa tako zahteve za nov vir hrupa ter s tem pogoje za njegovo umeščanje v prostor, gradnjo, kot tudi zahteve za obratovanje vira hrupa – vetrne elektrarne. Gre za predpis, ki določa mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki na mestih ocenjevanja hrupa ne smejo biti presežene, izvajanja rednega ocenjevanja hrupa (t.j. obratovalnega monitoringa hrupa) ter druge zahteve, predstavljene v nadaljevanju. <u>Umeščanje nove vetrne elektrarne v prostor</u> Zahteve za umeščanje nove vetrne elektrarne v prostor določa 10. člen uredbe. Vetrna elektrarna ne sme: - povzročiti čezmerne obremenitve okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, na katerem pred obratovanjem novega vira hrupa celotna obremenitev okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom ni bila presežena, - povečati celotne obremenitve okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, na katerem je ta obremenitev pred obratovanjem novega vira hrupa čezmerna. Poleg predhodno navedenega, hrup obratovanja vetrne elektrarne ne sme presegati naslednjih mejnih vrednosti kazalcev hrupa in koničnih ravni hrupa: LDAN= 58 dBA, LVEČER= 53 dBA, LNOČ= 48 dBA, LDVN= 58 dBA ter L1 VEČER in NOČ= 70 dBA in L1 DAN= 85 dBA. Hrup vetrne elektrarne se povečuje s povečevanjem hitrosti vetra, vse dokler vetrna elektrarna ne doseže nazivne delovne moči. Hitrost vetra večinoma ni povezana z obdobjem dneva, zato je treba vetrne elektrarne umestiti v prostor na način, da hrup vetrne elektrarne pred fasado objektov z varovanimi prostori v nobenem obdobju dneva ne preseže mejne vrednosti kazalca hrupa Leq, obdobje dneva = 48 dBA, kar je sicer mejna vrednost kazalca hrupa za obdobje noči. V primeru preseganja mejnih vrednosti morajo biti zagotovljeni ustrezni ukrepi varstva pred hrupom. Pri izbiri ukrepov varstva pred

					hrupom se upošteva njihova učinkovitost glede na stroške. Kazalci hrupa se ocenjujejo pred fasadami objektov z varovanimi prostori. Varovani prostor je v skladu s 18. točko 3. člena uredbe prostor v stavbi, v kateri se opravlja vzgojno-varstvena ali izobraževalna dejavnost ali dejavnost zdravstvenih domov, zdravstvenih postaj, bolnišnic ali klinik v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, in prostori v stanovanjih, v katerih se ljudje zadržujejo dlje časa (npr. spalnice, dnevne sobe, otroške sobe, bivalne kuhinje ipd.). <u>V času gradnje nove vetrne elektrarne</u> Za gradbišče, na katerem se izvaja poseg v okolje, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, je v skladu z 11. členom uredbe treba zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov: - gradnjo v skladu z zadnjim stanjem gradbene tehnike, - uporabo strojev, skladnih z zahtevami iz predpisa, ki ureja emisijo hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem, - optimiziranje obratovalnega časa strojev iz prejšnje alineje na gradbišču, - celovito urejanje prevoza za potrebe gradnje, - uporabo začasnih protihrupnih zaslonov, - izvajanje lastnega ocenjevanja hrupa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje^{1.)} z ocenjevanjem kazalcev hrupa L_{DAN}, $L_{VEČER}$, $L_{NOČ}$ L_{DVN} in oceno kazalcev hrupa L_{eq}, L_1 in L_{99}, - rezultati ocenjevanja hrupa iz prejšnje točke so ob normalnih pogojih delovanja merilne opreme ves čas dostopni javnosti. V času gradnje so mejne vrednosti kazalcev hrupa: - za celotno obremenitev okolja s hrupom: $L_{NOČ}$= 55 dBA, L_{DVN}= 65 dBA, - za gradbišče: L_{DAN}= 65 dBA, $L_{VEČER}$= 60 dBA, $L_{NOČ}$= 55 dBA, L_{DVN}= 65 dBA, - konične ravni hrupa gradbišča: $L_{1\ DAN}$= 85 dBA, $L_{1\ VEČER}$= 70 dBA in $L_{1\ NOČ}$= 70 dBA, - ekvivalentna raven hrupa gradbišča, ob sobotah po 16. uri, nedeljah ali dela prostih dnevih, ne sme presegati L_{eq}= 55 dBA. V primeru gradnje vetrne elektrarne, za katero je treba izvesti presojo vplivov na okolje, se skladnost obremenitve okolja s hrupom iz 11. člena ugotavlja na podlagi ocene obremenjenosti okolja s hrupom iz Priloge 4 uredbe, ki je priloga k poročilu o vplivih na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja. Ocena obremenjenosti okolja s hrupom se izdelava z uporabo skupnih metod ocenjevanja hrupa iz Priloge 2 Uredbe ocenjevanje hupa, pri čemer se upoštevajo tehnični podatki vetrne elektrarne, glede gradbišča pa najmanj podatki o: - zvočni moči uporabljene gradbene mehanizacije, - predvidenem času uporabe gradbene mehanizacije, - številu prevozov za potrebe gradnje na območje gradbišča do priključka na javno cesto.
--	--	--	--	--	--

					<u>V času obratovanja vetrne elektrarne</u> Zahteve za obratovanje vetrne elektrarne določa 12. člen uredbe. Vetrna elektrarna ne sme obratovati, če povzroča čezmerne obremenitve okolja. Mejne vrednosti hrupa kazalcev hrupa in koničnih ravni hrupa med obratovanjem vetrne elektrarne so: - $L_{DAN} = 58$ dBA, $L_{VEČER} = 53$ dBA, $L_{NOČ} = 48$ dBA, $L_{DVN} = 58$ dBA ter - L_1 VEČER in NOČ = 70 dBA in L_1 DAN = 85 dBA. Upravljalavec vira hrupa mora vsaka tri leta zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa, v skladu s pravilnikom. Usklajenost obratovanja vetrne elektrarne z zahtevami uredbe se ugotavlja na podlagi strokovne ocene skladnosti iz 19. člena uredbe, ki jo mora zagotoviti upravljalavec vetrne elektrarne, izdelava jo lahko le oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa. Vsebina strokovne ocene skladnosti je predpisana v drugem odstavku 19. člena uredbe in mora vsebovati podatke o: 1. firmi in naslovu upravljavca vira hrupa, 2. vrsti vira hrupa glede na 17. točko prvega odstavka 3. člena uredbe, 3. kraju vira hrupa, vključno z navedbo šifre in imena katastrske občine ter parcelne številke ali številke stavbe iz registra nepremičnin, 4. stopnji varstva pred hrupom, kjer je vir hrupa, 5. viru hrupa in njegovih glavnih tehničnih značilnosti in režimu obratovanja, 6. mejnih vrednostih kazalcev hrupa, ki jih je treba upoštevati pri obratovanju vira hrupa, 7. obsegu in načinu izvajanja obratovalnega monitoringa hrupa. Ocenjevanje hrupa se izvaja v skladu s pravilnikom in standardom ISO 1996-1,2, ki ne omejuje frekvenčno območje ocenjevanja hrupa.
223			splošno	UREDBA ni v skladu z ZVO-2 in kot taka nesprejemljiva 18.člen ZVO-2, naveden v UREDBI kot ena od pravnih podlag za izdelavo UREDBE, vsebuje navedbo: (2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) določi mejne vrednosti emisije, ki pri običajnih pogojih obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti ne smejo biti presežene. V 3.členu UREDBE je med napravami navedena tudi vetrna elektrarna. Vendar UREDBA ne vsebuje mejnih vrednosti emisij za vetrne elektrarne, pri katerih so emisije zelo različne od drugih naprav. Zato jih SZO (WHO) obravnava posebej v Smernicah 2018. Na str.85 Smernic beremo: Hrup, ki ga oddajajo vetrne turbine, ima druge značilnosti, vključno z ponavljajočo se naravo zvoka vrtečih se lopatic in vplivom atmosfere, ki vodi do spremenljivosti amplitude modulacije, kar je lahko vir nadpovprečne motnje (Schäffer et al., 2016). To ga loči od hrupa iz drugih virov in ni bilo vedno ustrezno opredeljeno. Standardne metode merjenja zvoka, ki najpogosteje vključujejo A-ponderiranje, morda ne zajamejo nizkofrekvenčnega zvoka in značilne amplitude modulacije hrupa vetrnih turbin (Council of Canadian Academies, 2015). Smernice 2018 bolehajo z odsotnostjo več znanstvenih člankov o hrupu VE in škodljivem vplivu na zdravje. Npr.: dr. Kelleya iz 1985 ne poznajo. Njegova znanstvena študija hrupa VE dobro opiše problem pulznega hrupa, med drugim in hrup v notranjosti bivališč zaradi hrupa VE (resonanca). Ministrstvo za energijo (DOE) v ZDA je že leta 1985 financiralo raziskave vpliva hrupa vetrnih elektrarn na ljudi. Dr. Kelley, Solar Energy Research Institute, Wind Energy Section, ZDA, je v več člankih podrobno predstavil meritve zunaj in v prostorih domov prebivalcev in dokazal škodljiv vpliv hrupa vetrnih elektrarn na človeka. Modernnejše turbine večjih moči in višin oddajajo še bolj zdravju škodljiv hrup kot vetrne elektrarne starejšega tipa. Na spodnji sliki je prikaz tega hrupa, kjer se vidi, da pulzi dosežejo nivo preko 100 dB. Zato so pulzi tako nevarni.	Uredba je izdana na podlagi drugega, tretjega in šestega odstavka 18. člena, prvega odstavka 56. člena in prvega odstavka 57. člena ZVO-2 in je skladna z določili predmetnega zakona.

224			3. in 5 člen	Dodati mejne vrednosti za LFN, IF, korekcijo za AM; posebna priloga za vetrne elektrarne. Uskladiti s prihodnjo verzijo Pravilnika. Hrup VE ima posebne značilnosti (LFN, IF, AM), ki jih A-filter podcenjuje; mednarodne prakse (Danska, Avstralija) že vključujejo pribitke in posebne meje.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 3.
225			Splošno	Obrazložitev Razlogi Razlike od obstoječe uredbe Manjkajo razlogi za ta predlog UREDBE Manjkajo razlogi za posamezne člene in ni povezave z obstoječo uredbo. Obrazložitev to niso, ker gre večinoma le za prepisovanje, kar je v členih. Navajanje pravne podlage še ni razlog za izdelavo tako pomanjkljive UREDBE v tem času. Razlog bi lahko bil zahteva Varuha človekovih pravic glede uvedbe nizkofrekvenčnega hrupa. Vendar tega ni v UREDBI. Odsotnost obrazložitev onemogoča učinkovito sodelovanje javnosti. Npr: zakaj dovoljevanje večjega hrupa ladjam?	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 32.
226			Splošno Monitoring	UREDBA nima obveznega stalnega monitoringa za VE Uvesti stalni nadzor z javno dostopnimi podatki. Omogoča transparentnost in sprotno preverjanje skladnosti z mejnimi vrednostmi.	Obratovalni monitoring hrupa vetrnih elektrarn se izvaja skladno s pravilnikom vsake 3 leta. Poročilo o ocenjevanju hrupa je dostopno na Agenciji RS za okolje.
227			2.člen	Vojaške, obrambne in zaščitne dejavnosti navedene v 9. in 10. točki Združiti v enotno določbo; omejiti izvzetja na nujne primere; redne dejavnosti obravnavati skladno z uredbo. Prepreči preširoko tolmačenje izvzetij in omogoča enako varstvo pred hrupom.	Predlog ne podpiramo. Naloge obrambne, vojaške in zaščitne dejavnosti so namenjen zaščiti prebivalcev.
228			12. člen	Odločanje o ukrepih prepuščeno zgolj inšpektorjem. Predlagamo ustanovitev strokovne skupine z vključitvijo neodvisnih akustičnih strokovnjakov; z možnostjo predlaganja s strani civilnih iniciativ, občin, strokovnih združenj. Strokovna skupina naj prinaša odločitve ali potrdi odločitve. Inšpektorji pokrivajo več področij, nimajo vedno specializiranega akustičnega znanja.	V 21. členu uredbe je predpisano, da je: »Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.« Enako je v vseh predpisih na področju varstva okolja.
229			3. člen	Cestni vir hrupa = >1.000.000 vozil/leto. Dodati tudi odseke cest z oddaljenostjo <10 m od občutljivih objektov; izvesti meritve/izračun po CNOSSOS-EU; vključiti bližinsko korekcijo. Tudi manj prometne ceste lahko presegajo meje zaradi bližine objektov; CNOSSOS EU podcenjuje hrup pri cestah, oddaljenih <10 m od občutljivih objektov.	Skladno s prvim odstavkom 14. člena uredbe »Vsak upravljavec vira hrupa zagotovi izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter pogoje za njegovo izvajanje, razen upravljavca ceste, katere letni pretok je manjši od 3.000.000 vozil, in železniške proge z letnim prevozom, manj kot 30.000 vlakov.« Obratovalni monitoring cestnega omrežja vključuje cca 1.300 km cest.
230			23. člen	UREDBA napačno vključuje pasivno zaščito kot eno izmed glavnih rešitev Črtati 3., 4., 5. točko; uvesti obvezno hierarhijo ukrepov: preprečevanje, zmanjšanje pri viru, zmanjšanje prenosa, pasivna zaščita kot zadnja možnost. Skladno z Direktivo 2002/49/ES in priporočili WHO; dolgoročno učinkovitejše zmanjšanje hrupa.	Sistem varstva pred hrupom je urejen tako kot predlagate. Pasivna zaščita je zadnja rešitev, ko so vse druge rešitve izrabljene.
231			4. člen	Splošna definicija I. stopnje Izrecno vključiti naravne parke, Natura 2000, varovana območja; posebne meje za občutljive vrste; metodologija ocene vpliva na favno. Zagotoviti tudi varstvo narave in živali pred hrupom; skladno z evropskimi direktivami.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 164153.

232			splošno	Predlagamo, da se obstoječi predlog UREDBE umakne ter da se na strokoven in zakonit način pristopi k pripravi nove uredbe tako, da: – se pripravijo strokovne podlage, ki bodo upoštevale najnovejše smernice in spoznanja znanosti (WHO, EEA,...) o škodi, ki jo povzroča okoljski hrup ter o tem, katere so sprejemljive ravni hrupa, – se pripravi študija o vplivu predlaganih rešitev na zdravje prebivalstva, – se pripravijo alternativne rešitve, – se na podlagi prej navedenih ugotovitev pripravi nov predlog, ki bo upošteval cilje ZVO-2 in mejne vrednosti določal na ravneh, ki ne bodo imele škodljivega vpliva na zdravje, za obstoječa preseganja pa predpisal načine in časovnice za njihovo zmanjšanje, – se nov predlog ponovno predstavi javnosti, skupaj z vsemi prej naštetimi dokumenti in se omogoči široko razpravo z javno obravnavo, da lahko skupaj najdemo boljše rešitve. UREDBA, ki naj bi bila v osnovi namenjena varovanju pred prekomernim obremenjevanjem z okoljskim hrupom niti v eni točki ne upošteva novih spoznanj o škodljivih posledicah tovrstnega obremenjevanja za zdravje ljudi. Svetovna zdravstvena organizacija na osnovi utemeljenih analiz in raziskav povsem nedvoumno predstavlja, katere so tiste vrednosti hrupa, pri katerih še ni posledic za zdravje in te vrednosti so drastično nižje, kot jih dovoljuje UREDBA. To je tudi v nasprotju z načelom previdnosti (10. člen ZVO-2) in načelom preventive (9. člen ZVO-2). Predlagane, izjemno visoke mejne vrednosti so določene popolnoma arbitrarno, brez pojasnila, zakaj, ter tako ne omogočajo učinkovitega sodelovanja javnosti (PRILOGA 1). Kar je zdaj v III. Kar je zdaj v III. območju je treba prestaviti v II. območje. Predlagane mejne vrednosti in izjeme, ki dopuščajo in legalizirajo povečevanje obremenjevanja, so s tem tudi v direktnem nasprotju z namenom in cilji ZVO-2 (4. člen). Gradbiščem je omogočena posebna obravnava, ne glede na siceršnje stopnje varstva pred hrupom in to brez časovne omejitve – zopet brez pojasnila ali utemeljitve, zakaj. Hrup iz gradbišč ogroža zdravje prav tako kot drugi viri hrupa, zato ni prav nobenega opravičila za drugačno obravnavo, razen koristi in dobičkov investitorjev, seveda na račun javne zdravstvene blagajne.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 32, 37, 124153 in 133.
233	IVD Maribor	007-140/2025/36	3. člen 22. odstavek	Potrebno je dopolniti definicijo hrupa gostinskega lokala. V osnutku Uredbe o hrupu je kot vir hrupa opredeljen gostinski lokal zgolj v primeru, kadar na prostem uporablja zvočne naprave. Takšna določba je preozka in ne odraža dejanskega stanja, saj številni gostinski lokali uporabljajo tudi druge tehnične vire hrupa, kot so toplotne črpalke, klimatske in prezračevalne naprave, split sistemi ter zunanje enote hladilne in druge tehnične opreme. Ti viri povzročajo kontinuiran hrup, ki je lahko za okolico enako ali celo bolj moteč kot uporaba zvočnih naprav. Predlagamo, da se definicija gostinskega lokala kot vira hrupa ustrezno dopolni, in sicer tako, da zajema tudi hrup, ki ga povzročajo navedene tehnične naprave. Na ta način bo uredba celoviteje urejala področje in zagotovila učinkovitejše varstvo pred hrupom v bivalnem okolju.	Vir hrupa je naprava, katere obratovanje zaradi izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti ali proizvodne dejavnosti v kmetijstvu ali gozdarstvu povzroča v okolju stalen ali občasen hrup. Prav tako je vir hrupa gostinski ali zabaviščni lokal, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave. Kot vidite definicija vira hrupa vključuje vse možnosti povzročanja hrupa tovrstnih objektov.
234			14. člen 1. in 2. odstavek	Predlagamo, da se v 14. členu prag za obratovalni monitoring linijskih virov hrupa uskladi z definicijo vira hrupa iz izrazov Uredbe, torej da se prag določi pri pretoku 1.000.000 vozil letno za ceste in 10.000 vlakov letno, kar bo omogočilo celovito in dosledno obravnavo hrupa ob vseh cestah in železnicah, ki pomembno vplivajo na zdravje ljudi in kakovost bivalnega okolja. V 14. členu osnutka Uredbe se kot pogoj za izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa za ceste določa prag najmanjšega letnega pretoka vozil 3.000.000 vozil letno in 30.000 vlakov letno. Takšna določitev je v neposrednem nasprotju z definicijo vira hrupa v izrazih Uredbe, kjer je jasno navedeno, da je vir hrupa vsaka cesta, kjer letni promet presega 1 milijon vozil. S spremembo praga na 3.000.000 vozil in 30.000 vlakov letno se ustvarja pravna in vsebinska nedoslednost, hkrati pa se povzroča nepopravljiva škoda prebivalcem, ki živijo ob cestah z letnim pretokom prometa med 1 in 3 milijoni vozil. Ti prebivalci so zaradi izključitve iz obratovalnega monitoringa hrupa prepuščeni življenju v okolju, kjer ni podatkov o dejanski obremenjenosti s hrupom, zato je onemogočeno tudi načrtovanje ustreznih ukrepov za njihovo zaščito. Na ta problem jasno kaže tudi izdelava strateških kart hrupa za leto 2025, kjer so bile zajete zgolj ceste z letnim prometom nad 3 milijoni vozil, kar pomeni, da je velik del prebivalcev ob obremenjenih prometnicah izvzet iz obveznega spremljanja stanja hrupa. To je v nasprotju z osnovnimi cilji varstva okolja in načelom preventive, saj se sistematično zanemari pomemben delež prebivalstva, ki je prav tako izpostavljen hrupu, vendar brez pravnega varstva in zagotovljenih podatkov.	Predlog ni sprejet. Pragovi, ki določajo kdaj mora cesta ali železniška proga izvajati obratovalni monitoring so usklajeni z Direktivo 2002/49/ES o hrupu v okolju.

235			19. člen 2.odstavek	Predlagamo, da se 2. odstavek 19. člena dopolni na način, da mora strokovna ocena skladnosti za nove vire, za katere ni potrebno pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja ali okoljevarstvenega soglasja, dopolni s vsebinami 2., 3., 4. in 5. točke Priloge 4 Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, ki določa način in obseg izdelave Ocena obremenjenosti okolja s hrupom. Besedilo 2. odstavka 19. člena, kot je predlagano v osnutku Uredbe, ne zagotavlja ustrezne ocene obremenitve okolja s hrupom za nove vire hrupa. Vsebina določbe je nepopolna, saj za nove vire hrupa ne določa obveznosti ocene bodoče obremenitve okolja, kar onemogoča pravočasno ugotavljanje skladnosti načrtovanih posegov. Takšna pomanjkljivost lahko povzroči nepopravljivo škodo prebivalcem in investitorjem. S tem dopolnilom bi bila zagotovljena celovita in pravno varna podlaga za presojo dopustnosti novih virov hrupa ter enakovredno varstvo interesov prebivalcev in investitorjev, kot je to podobno urejeno na področju emisije snovi v zrak in emisij v vode.	Predlog ni sprejet. Obseg in vsebina strokovne ocene skladnosti je na področju hrupa v okolju usklajen z ostalimi mediji, kot so emisije v zrak in vode. V primeru spremembe obratovanja naprave, vsaka naprav gre skozi postopke spreminjanja okoljevarstvenega dovoljenja ali pridobivanja soglasja k presoji vplivov na okolje. V teh primerih se izdela tudi »Ocena obremenjenosti okolja s hrupom«.
236		007-140/2025/37 007-140/2025/38	splošno	Neutemeljen namen priprave uredbe V 2. točki obrazložitve javno objavljenega gradiva kot razlog za pripravo Uredbe MOPE navaja, da se Uredba pripravlja, ker je USRS ugotovilo, da je Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, Uradni list RS, št. 43/18, 59) v neskladju z ustavo, ker ni bilo zagotovljeno zadovoljivo sodelovanje javnosti in naložilo Vladi RS, da ugotovljeno neustavnost odpravi. Namen je neutemeljen in zavajajoč. Dne 6. 7. 2022 je Ustavno sodišče RS (USRS) z odločbo št. U-I-441/18-23 ugotovilo protiustavnost Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, Uradni list RS, št. 43/18, 59/19, v nadaljevanju Uredba 2018) in Vladi RS naložilo, da v roku enega leta to protiustavnost odpravi. MOPE je objavilo gradivo uredbe več kot dve leti po določenem roku za pripravo, v obrazložitvi namena priprave uredbe pa ni navedeno, da je rok za odpravo neustavnosti potekel 6. 7. 2023, niti ni brazloženo, zakaj je osnutek/predlog predpisa objavljen več kot dve leti po poteku roka za pripravo predpisa, t.j. dne 30. 7. 2025. Obrazložitev zamude roka je za javnost nujna, saj je Direktorat za okolje za časnik Delo že dne 23. 6. 2023 glede časovnice priprave uredbe izjavil, da »so trenutno v fazi analize predlogov glede spremembe uredbe, ki so bili podani v okviru javne obravnave že sprejete uredbe in jih bodo o nadaljnjih korakih presodili po zaključku analize«, nadalje je dne 4. 1. 2024 MOPE v dokumentu št. 35411-1/2024-2 z dne 4. 1. 2024 navedlo, da »nameravajo predlog sprememb uredbe vključiti v zakonodajni program dela vlade za leto 2024 in bo časovnica programa znana po uskladitvi programa dela.« Pričakovati bi bilo, da MOPE pripravlja obsežne študije, analize in strokovne podlage, kar je morda razlog za zamudo pri pripravi. Kljub temu je MOPE šele 31. 7. 2025 objavilo osnutek nove uredbe, ki pa je vsebinsko praktično identičen Uredbi 2018. Še bolj sporno pa je, da je gradivo objavljeno brez študij, analiz in strokovnih podlag, MOPE pa javnosti ne pojasni, zakaj tega gradiva ni. Glede na prej navedeno bi lahko sklepali, da so MOPE oziroma njegove odgovorne osebe (iz gradiva izhaja, da sta to spet Tone Kvasič in Tanja Bolte) glede priprave tega pomembnega okoljskega predpisa ves čas zavajali medije in s tem javnost; in da je bila priprava kakršnegakoli novega predpisa, ki bi vključevala tudi obljubljeni strokovne podlage, zgolj navidezna. Predpis namreč ostaja vsebinsko nespremenjen, torej še vedno neustaven. Dodanih je le nekaj »lepotnih« popravkov. Velja omeniti, da je komisija za preprečevanje korupcije že v letu 2018 ugotovila, da tedanje MOP pri pripravi predpisa, katerega vsebino nova uredba ohranja, ni poskrbelo za uravnoteženje javnega interesa, da je delovalo nezadostno in neustrezno in opozorila na korupcijska tveganja, ki jih nosi netransparentnost postopka sprejemanja (morebitni skriti vplivi lobistov) s kakršno se je postopka lotilo MOP. V obrazložitvi javno objavljenega gradiva tudi ni navedeno, da je USRS Vladi RS naložilo, naj v postopku sprejemanja izvršilnega predpisa ponovno uredi področje mejnih vrednosti hrupa. Ustava RS v 2. členu določa načelo pravne države, v 3. členu načelo delitve oblasti, v 158. členu pa obvezno spoštovanje odločb Ustavnega sodišča. Vlada RS in MOPE sta s tem, ko sta šele tri leta po odločbi objavila identičen osnutek predpisa, ki je bil že spoznan za neustavnega, kršila obveznost dejanskega odpravljanja protiustavnosti. Ustavno sodišče je res uredbo razglasilo za protiustavno zaradi postopkovnih kršitev (izključitev javnosti), a je hkrati v odločbi jasno zapisalo, da mora Vlada RS pri pripravi nove uredbe upoštevati stališča izdane odločbe in zagotoviti vsebinsko sodelovanje javnosti. Poleg tega, da mora za javnost objaviti ustrezno pripravljeno gradivo, to pomeni tudi, da nova uredba tudi ne sme biti zgolj kopija stare – ker bi to pomenilo, da javnost (glede na že podane pripombe javnosti pri pripravi Uredbe 2018) še vedno nima realne možnosti vpliva in s tem učinkovitega sodelovanja. Opozarjamo, da je MOPE s tem, ko je v javno razgrnitev poslalo okoljski predpis brez strokovnih podlag, javnosti onemogočilo vsebinsko sodelovanje in jo prikrajšalo za nujno razpravo o mejnih vrednostih in priporočilih SZO. Ker tudi ni upoštevalo izida sodelovanja javnosti pri pripravi Uredbe 2018, je povzročilo, da protiustavnost ostaja. Takšno ravnanje MOPE daje videz, da MOPE sploh ni v interesu učinkovita priprava predpisa (ustavna,	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 32.

				zakonita in čimprejšnja), saj bo predpis, če bo sprejet, zagotovo predmet ponovne presoje najprej pred Upravnim sodiščem RS (nato USRS), zagotovo pa tudi pred Evropsko komisijo. Ker MOPE vsebine uredbe sploh ni spremenilo in utemeljilo s strokovnimi podlagami, v resnici sploh ni izvršilo odločbe USRS. Tudi sicer je razlog za pripravo uredbe sporen. Če je bila Uredba 2018 ugotovljena kot neustavna in je MOPE objavilo nov osnutek uredbe, bi morale obrazložiti, katera uredba je veljala pred tem, ter ali se spreminja prejšnja Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09, 62/10 (Uredba 2005) v katerem delu in zakaj se npr. nižajo standardi obstoječih predpisov. Kot je opredeljeno v Resoluciji o normativni dejavnosti, načelo potrebnosti pravnega urejanja zahteva izvedbo poglobljene analize politike, iz katere izhajajo vprašanja, ki jih je treba urediti, opredelitev vzrokov za nastanek problemov, natančno določenih ciljev in načine urejanja. Vse to pa se mora izražati tudi v obrazloženem namenu spreminjanja pravnega predpisa. To načelo tako ni bilo upoštevano, saj iz objavljenega gradiva niso razvidni razlogi za morebitne spremembe napram prej veljavni Uredbi 2005, čeprav gre lahko za bistvene spremembe z vidika urejanja gradbišč, varovanih prostorov, območij hrupa. Nadalje ni jasno zakaj in kako se je MOPE odločil, da objavljeno gradivo kritičnih vrednosti sploh več ne določa glede na Uredbo 2005. Ta okoljski predpis, ki je ključnega pomena za zdravje ljudi, bi moral biti pripravljen na način, da bi povprečen državljani, ki ga predpis zadeva, jasno razumel, kakšne so predlagane določbe (spremembe?!) in kakšne pravne posledice imajo zanj, kar iz javno objavljenega gradiva ne izhaja. Manjka tudi pojasnilo, kako je v javno objavljenem gradivu upoštevano načelo preventive, da se opredelijo in ohranijo mirna območja v strjenih naseljih kot to določa Direktiva 2002/49/ES; in kako je bil upoštevan cilj zmanjšanja emisij hrupa glavnih virov Direktive za izvajanje ukrepov Skupnosti; pri čemer med glavne vire hrupa sodijo zlasti hrup cestnih, železniških vozil, cestne in železniške infrastrukture, zračnih plovil.	
237			splošno	Odsotnost strokovnih podlag in jasne obrazložitve Ker dokument, ki je objavljen, ne izpolnjuje nobenega izmed obveznosti iz prej navedenih členov Poslovnika Vlade RS oziroma še pomembneje – ne vsebuje vsebine, predpisane z 9.a členom Poslovnika Vlade RS, ki določa vsebino gradiva za objavo na spletni strani, med katero so tudi obvezne strokovne podlage, je presoja, ali je predpis v skladu z 72. členom Ustave RS, nemogoča, saj v postopku niso bile preučene možne posledice za zdravje (kršitev 13. člen Protokola SEA). Ta presoja je še dodatno otežena, ker formalna obrazložitev posameznih členov zgolj povzema besedilo členov, vsebine in namena pa ne pojasni. Posledično ni jasen niti namen priprave takšnega predpisa, ki bi lahko utemeljil skladnost le-tega z ustavnima pravicama do zdravega življenjskega okolja in s tem tudi pravice do mirnega uživanja doma. Zgolj povzetki členov in odsotnost jasne obrazložitve pomenita, da javnosti niso podane jasne in dostopne utemeljitve posameznih odločitev pripravljavca okoljskega predpisa. Ni navedeno, na čem določene mejne vrednosti temeljijo (študije, analize) in kakšne so posledice za okolje in zdravje ljudi, niti ne kako škodljivi so vplivi na zdravje ljudi in če oz. kako jih predlagan dokument spreminja (povečuje, manjša) Objavljeno gradivo ne daje nobenih pojasnil, kako so (oziroma zakaj niso) upoštevana priporočila Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) in Evropske agencije za okolje (EAO). Iz javnih objav je namreč razvidno, da so priporočila SZO izdelana na podlagi analiz in strokovnih študij, zato ni jasno, zakaj gradivo vsebuje mejne vrednosti, ki odstopajo od novih spoznanj o škodljivih posledicah obremenjevanja ljudi s hrupom oz. priporočil SZO, EAO. SZO na osnovi utemeljenih analiz in raziskav povsem nedvoumno predstavlja, katere so tiste vrednosti hrupa, pri katerih so tveganja za zdravje še zanemarljiva. Predstavljene vrednosti so drastično nižje, kot jih dovoljuje javno objavljeno gradivo. To je tudi v nasprotju z načelom previdnosti (10. člen ZVO-2) in načelom preventive (9. člen ZVO-2). MOPE ne predstavi nobene strokovne študije ali analize, ki bi utemeljila pripravljeno vsebino javno objavljenega gradiva, ampak arbitrarno brez vsakršne utemeljitve in brez pojasnil določi nesprejemljivo visoke mejne vrednosti; dodatno pa odpira prostor še izjemam, ki jim dopušča in legalizira povečevanje obremenjevanja, kar je v očitnem nasprotju z namenom in cilji ZVO-2 (4. člen). Posledično morajo prizadeti posamezniki v konkretnih upravnih postopkih sami prevzeti visok strošek dragih strokovnih mnenj, da bi dokazali tisto, kar bi morale biti predmet strokovne presoje že na ravni priprave predpisa. To povzroča: • nepravilno prerazporeditev bremena dokazovanja na posameznika (namesto na državo), • kršitev pravice do zdravega življenjskega okolja in zdravja ter načela previdnosti čl. 191(2) PDEU), • kršitev obveznosti glede informiranja in vključevanja javnosti (Direktiva 2002/49/EC/	Vprašanje vezano na smernice WHO je odgovorjeno v vprašanjih številka 37 in 124.

				Aarhuška konvencija), - tveganje za nezakonitost predpisa in nezaščitenost upravnih postopkov - poseg v načelo delitve dokaznega bremena in sorazmernosti, saj je pri okoljskih vplivih običajno, da pripravo strokovnih podlag zagotovi ali naroči nosilec projekta ali država; sistem pa ne sme postavljati nerazumnih finančnih ovir za dostop do pravice in varstva. Takšna praksa je v nasprotju z načeli sorazmernosti, enakega dostopa do pravic ter učinkovitosti pravnega varstva in bistveno zmanjšuje možnost, da bi posamezniki uspešno branili svoje pravice brez nesorazmernega finančnega bremena.	
238				Ponovno navidezno sodelovanje javnosti: Naj izpostavimo, da smo s strani MOPE na podlagi zahteve za dostop do informacij javnega značaja pridobili 47 dokumentov pripomb, ki so bile podane na pripravo Uredbe 2018, pri čemer je bilo že takrat največ pripomb podanih glede spornih ureditev mejnih vrednosti in raznih izjem glede določanja virov hrupa, gradbišč, ekonomske upravičenosti itd.. Pri pripravi Uredbe 2018 izid udeležbe javnosti ni bil upoštevan, kar krši 8. člen Aarhuške konvencije in krepi videz, da uradniki MOPE nekritično zastopajo zasebna neposredna stališča najvplivnejših interesnih skupin in posameznikov in brez vsakršne skrbnosti in preiščlenosti pri pripravi predpisa, ki tako močno vpliva na pravico do zdravega življenjskega okolja. Na ta tveganja je opozorila že KPK leta 2018. Formalno sodelovanje javnosti brez možnosti vpliva na vsebino, ki pa mora biti strokovno podprta, ne zadošča. Z žalostjo ugotavljamo, da je sodelovanje javnosti pri pripravi predpisa, ki je ključnega pomena za zagotavljanje zdravega življenjskega okolja prebivalcev Slovenije, ponovno zgolj navidezno.	Sodelovanje z javnostjo pri pripravi uredbe se je izvedlo skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZVO-2 in 9. členom Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 s spremembami)
239			2. in 3. člen	Drugi in tretji člen arbitrarno in v nasprotju z ZVO-2 in Direktivo 2002/49/ES opredeljujeta vire hrupa in jih taksativno naštevata ter povsem brez obrazložitve in omejitve glede na Uredbo 2005 določata izjeme (npr. za ladje, gradbišča, za katera ni potrebna presoja vplivov na okolje). Med viri hrupa pa sploh niso zajete toplotne črpalke in prezračevalne naprave pri stanovanjskih stavbah, ki prav tako povzročajo hrup, na kar že nekaj časa opozarja tudi Varuh človekovih pravic. Iz omejitev so arbitrarno in brez obrazložitve izvzete ceste z manj kot 1 MIO vozil letnega prometa. Takšna definicija je povsem poljubna in nestrokovna, saj je cestni hrup eden najpogostejših virov hrupa, ki ga čutimo in doživljamo in ga ni mogoče preprosto »odpraviti« z definicijo. Določanje letnega pretoka kot merilo za opredeljevanje ali cesta je vir hrupa je potrebno črtati. Zakaj bi bil vir hrupa omejen s številom vozil? Glede postavljene meje: vsaka cesta je vir hrupa, uredba pa izloča kot vir hrupa vse ceste katerih dnevno število vozil ne preseže števila 2739, kar kot vir hrupa izloči večji del cest. V kolikšni meri posamezna cesta povzroča hrup je odvisno tudi od njene lokacije, vrste vozil, ki jo uporabljajo, kakovosti vozišča, načina, kako so bili zgrajeni sestavni deli ceste in še česa. Določeni so novi kazalci hrupa, hkrati pa je črtana povezava na Prilogo 1, kjer so kazalci definirani na nivoju koledarskega leta. Posledično je v predlagani Uredbi (2025) izpuščena definicija kazalcev hrupa na letni ravni. Po 6. členu, 3. odstavku, naj bi se hrup gradbišč, mednarodnih letališč in linijskih virov hrupa ocenjeval zgolj na podlagi dolgoročnih povprečnih ravni hrupa za vsa ocenjevalna obdobja v letu. Takšen pristop predstavlja bistveno pomanjkljivost, saj zamegli dejanske najvišje obremenitve, zmanjša transparentnost ocenjevanja in posledično ogroža ustrezno varovanje zdravja prebivalcev, ki so izpostavljeni hrupu. Pri tem rešitev ni obrazložena niti utemeljena z razlogi, ki bi takšno rešitev opravičevali (s strokovno analizo, ki bi jasno pokazala potrebo po spremembi ureditve v tem delu napram prejšnji Uredbi 2005).	Direktiva 2002/49/ES se uporablja za izdelavo strateških kart hrupa, pripravo akcijskih načrtov preprečevanje hrupa ter obveščanje javnosti in sicer za ceste s letnim pretokom vozil več kot 3 mio vozil, železniške proge s letnimi prevozom več kot 30.000 vlakov, letališča s več kot 50.000 vzleti ali pristanki letal ter za promet v mestih z več kot 100.000 prebivalcev. Direktiva je v slovenski pravni red prenesena z uredbo ocenjevanje hrupa. Za promet po cestah z manj kot 1 mio letnega prometa ni za pričakovat, da bi lahko povzročil preseganje predpisanih mejnih vrednosti hrupa. Kazalci hrupa so glede na način uporabe definirani v uredbi ali uredbi ocenjevanje hrupa. Proizvodnja in dajanje na trg toplotnih črpalk, klimatskih naprav ali drugih tovrstnih naprav, ki so namenjene uporabi pri fizičnih osebah je regulirana z zakonodajo na področju proizvodov. Varovanje okolja je vključeno v celoten postopek ugotavljanja skladnosti le-teh. Uporaba teh naprav v gospodinjstvih zato z uredbo ni normirana.

240			4. člen	Določba je nepregledna in zavajajoča, ker dopušča dvojno uvrščanje stanovanjskih območij: enkrat v strožji II. režim, drugič v blažji III. režim. V praksi to občinam daje široko diskrecijo – če želijo omogočiti več posegov, hrupnejše dejavnosti ali manj stroge ukrepe, lahko določeno območje interpretirajo kot III. SVPH čeprav gre dejansko za strnjeno stanovanjsko sosesko. To je problematično z vidika pravne varnosti in varstva zdravja prebivalcev, ker bi morala biti stanovanjska območja vedno v II. SVPH. Poleg tega je v nasprotju z Direktivo 2002/49/ES, ki določa, da so stanovanjska območja med občutljivimi receptorji in zato morajo uživati najvišjo stopnjo zaščite. Pas 1000 m okoli IV. območij se po predlogu lahko zmanjša ali odpravi, če so izvedeni ukrepi ali naravne ovire. To pomeni, da lahko stanovanjska območja pridejo neposredno v stik s IV. območji (industrija, prometna infrastruktura) brez varovalnega sloja, kar je v nasprotju z načelom preventive in z namenom Direktive 2002/49/ES (varstvo prebivalcev pred hrupom v viru in ne šele naknadno, direktiva zahteva jasne in zavezujoče norme, ne pa možnosti arbitrarnega razlikovanja). Z omogočanjem uvrstitve stanovanjskih območij v III. SVPH Slovenija omogoča znižanje varstva za stanovanjska območja in zmanjšuje raven varstva zdravja, saj zdravje prebivalcev podreja interesom lažjega umeščanja industrije in prometa, s tem pa ne zagotavlja polnega učinka Direktive 2002/49/ES, Listine EU in PDEU. Zato zahtevamo, da se stanovanjska območja (S: SS, SB, SK in SP) uvrstijo le v II. SVPH, občine in država pa bodo morale stanje hrupa v stanovanjskih naseljih, ki so jim že določile III. SVPH počasi približevati novim SVPH za II. Enako velja za določanje varovalnega pasu iz 3. odstavka, ki naj bo obvezen in se ne sme zmanjšati pod minimalno širino (1000 m), razen če je dokazano, da hrup na meji ne presega vrednosti za II. SVPH.	Na vprašanje glede razvrščanja območij podrobnejše namenske rabe v stopnje varstva pred hrupom odgovorjeno v odgovoru št. 62 in 214. Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red prenesena z uredbo ocenjevanje hrupa.
241			6.člen	V obrazložitvi ni nikjer pojasnjeno niti niso priložene strokovne podlage, iz katerih bi bilo razvidno, zakaj se hrup gradbišč, hrup mednarodnih letališč in linijskih virov hrupa (ceste, železnice) ocenjuje z uporabo kazalcev hrupa Ldan, Lvečer, Lnoč in Ldvn in zakaj se ti ocenjujejo na letnem povprečju. Glede na to, da predlog določa, da se hrup industrije presoja na podlagi največjih dnevnih obremenitev, naj se to določi tudi za linijske vire hrupa. Promet namreč ne poteka enakomerno (izraziti visoki odkloni so ob praznikih, v turistični sezoni ali ob cestnih zaporah), MOPE pa ne pojasni, zakaj se cestni in železniški hrup ne vrednotita glede na dan v letu z najvišjim PLDP (povprečnim letnim dnevnim prometom).	Ocenjevanje hrupa tovrstnih virov hrupa se izvede skladno z metodo iz priloge 2 uredbe ocenjevanje hrupa. Kot vhodni podatki se uporabijo letni povprečni promet, ter povprečni meteorološki pogoji, zato so tudi kazalci izraženi na način kot so predpisani s prilogo 1 uredbe ocenjevanje hrupa.
242			9. člen	2., 3. in 4. odstavek 9. člena Uredbe so v nasprotju s 1. odstavkom 9. člena. V 1. odstavku 9. člena uredba določa, kdaj je celotna obremenitev okolja s hrupom čezmerna, v nadaljnjih odstavkih pa dopušča odstopanja od 1. odstavka in hkrati vpeljuje možnost arbitrarnega odločanja v katerih primerih se lahko upoštevajo tabele 1, 2, 3 in 4. Tabele imajo različne mejne vrednosti Lnoč in Ldvn, kot tudi Lvečer in Ldan, zato opredeljevanje istih virov hrupa v različnih odstavkih omogoča arbitrarno odločanje državnih organov in vpeljuje nejasnosti kateri odstavek bo veljal za določen vir hrupa. Tako zapisani odstavki so dvomni in arbitrarni, saj obratovanje linijskega vira hrupa ali več njih uvrščajo v kar štiri različne preglednice. Glede na prvi odstavek se lahko šteje da je celotna obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če linijski vir hrupa na kateremkoli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost v preglednici 1. Upoštevajoč drugi odstavek je čezmerna obremenitev okolja s hrupom dosežena pri enem ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa upoštevajoč preglednico 2. Tretji odstavek določa enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa ter dodaja še obratovanje naprav, industrijskih kompleksov, obrate, ter se sklicuje na preglednico št. 4. Upoštevajoč četrti odstavek, se šteje, da je celotna obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če je hrup posledica obratovanja linijskega vira, upoštevajoč preglednico št. 3. Tako opredeljevanje vnaša zmedo in dopušča malverzacije tako pri načrtovalcih, kot tudi pri kasnejših kršiteljih uredbe. Če je MOPE ocenil, da potrebujemo kar 6 preglednic z različnimi mejnimi vrednostmi kazalcev hrupa, potem naj le-te uporabi na nedvoumen način, da bo jasno in enostavno pregledno, za kateri vir hrupa se uporablja katera razpredelnica, ne pa da je dopuščeno, da se za določen vir hrupa, v tem primeru linijske (ceste, železnice), lahko uporabljajo kar 4 različne tabele!	Prvi trije odstavki 9. člena se nanašajo na celotni hrup, četrti odstavek pa na hrup, ki je posledica obratovanja linijskega vira ali obratovanja mednarodnega letališča ali pristanišča. Vsebina odstavkov je med seboj usklajena.

243			9. člen, odstavek 8.	Odstavki od 1 do 7 se ne upoštevajo, saj 8. odstavek 9. člena Uredbe daje odpustek vsem kršiteljem uredbe. Osmi odstavek 9. člena Uredbe omogoča, da obremenitev s hrupom ni čezmerna, če odgovorni za vir hrupa zgolj in samo načrtuje uvedbi pasivne ukrepe protihrupne zaščite, in še to če bodo ekonomsko upravičeni. Hkrati legalizira vse kršitve mejnih vrednosti hrupa obstoječim objektom, pri gradnji katerih bi obremenitev zaradi vira hrupa morala biti upoštevana ali izvedba ukrepov zaradi slabega gradbenega stanja obstoječih objektov ni mogoča. Takšna ureditev je nestrokovna, neutemeljena, krivična in neustavna, saj odpustek kršiteljem uredbe poda že v sami uredbi. Vse prizadete zaradi hrupa 8. odstavek 9. člena Uredbe postavlja v podrejen položaj napram upraviteljem cest, sedanjim in prihodnjim načrtovalcem in jemlje možnost uveljavljanja odškodnine ali znižanja nivoja hrupa s tožbo (s tem da je dokazovanje prekomernega vira hrupa za linijske objekte praktično nemogoče). Četudi bi se z meritvami dokazalo, da je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, Uredba že vnaprej določa, da čezmernost ne obstaja, že če se pasivni ukrepi protihrupne zaščite zgolj načrtujejo. Prav tako ne glede na meritve čezmernost ne obstaja, če so obstoječi varovani prostori že zvočno izolirani v skladu s spornim predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah (zadnji je bil neustaven, veljavnega pa nimamo že od leta 2018) in končno, čezmernost ne obstaja niti če bi ukrepi morali biti že izvedeni, pa zaradi slabega gradbenega stanja njihova izvedba ni mogoča ali bi pa lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori. Še večji absurd je, da Uredba v nadaljevanju v 10. odstavku vnaprej določa tudi, da ukrepe, ki so šele načrtovani in ki so opredeljeni v točkah od 1 do 4, določi ocena obremenjenosti okolja s hrupom. Ta ista ocena hkrati dokazuje izpolnjevanje zahtev iz prve do četrte točke osmega odstavka 9. člena. V praksi to pomeni, da bo lahko uvrščanje novih linijskih virov hrupa zakonsko dopuščena kršitev zgolj z navedbo načrtovanih ukrepov za znižanje nivoja hrupa v okolju, brez jamstva, da bodo ti ukrepi kadarkoli izvedeni.	Osmi odstavek se uporablja v postopkih presoje vplivov na okolje za linijske vire hrupa in mednarodna letališča predvsem kadar gradnja poteka znotraj naselij. Deveti odstavek se uporablja v fazi obratovanja linijskega vira oz. mednarodnega letališča. Žal je hrup funkcija prometa, tehnik čiščenja hrupa ne poznamo, ukrepi varstva pred hrupom pa v naseljih ne omogočajo vedno zagotoviti z uredbo predpisanih mejnih vrednostih. Podobne rešitve imajo tudi druge države EU.
244			9.člen 9 odstavek	Ponovitev teksta iz 8. odstavka 9. člena Uredbe, le da v tem dajejo odpustek že izvedenim ukrepom in prelagajo odgovornost za pomanjkanje izvedbe ukrepov za znižanje hrupa v okolju na lastnike varovanih prostorov, če slednji odklonijo ali ne omogočijo izvedbe ukrepov oz. če so varovani prostori nenaseljeni. V povezavi z 2. točko 11. odstavka je lastnikom varovanih stanovanj dana možnost, da podajo izjavo, da odklanjajo izvedbo protihrupnih ukrepov, investitorju pa je omogočeno, da priloži zgolj lastno izjavo, da izjave lastnikov ni mogel pridobiti. Takšno izjavo pridobi brez kakršnegakoli dokaznega bremena na strani investitorja. Dovolj bo torej, da investitor poda izjavo, da ni uspel pridobiti izjave lastnikov, da ne dopuščajo izvedbe protihrupnih ukrepov in investitorju ne bo potrebno izvesti nikakršnih ukrepov. Tretja točka 11. odstavka 9. člena omogoča, da izvedenec gradbene stroke poda izjavo, da izvedba protihrupnih ukrepov ni mogoča oziroma bi ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori. S tem Uredba ponovno daje preveliko moč investitorju in načrtovalcem oz. izvajalcem ocen obremenjenosti okolja s hrupom. Zakaj bi v oceni obremenjenosti okolja s hrupom sploh predlagali protihrupne ukrepe, ki jih ni mogoče izvesti in/ali bi povzročili statično nestabilnost objektov z varovanimi prostori? Uredba dopušča večje število »dvojnih« varovalk za investitorje, medtem, ko osebam, ki trpijo posledice prekomernega hrupa ne nudi nobene zaščite. SZO je za Evropo pripravila smernice glede obremenjevanja okolja s hrupom. Smernice za mejne (to pomeni najvišje!) vrednosti obremenjevanja okolja s hrupom so Ldvn 53 decibelov, Lnoč 45 decibelov za ceste; in Ldvn 54 decibelov, Lnoč 44 decibelov za železniške proge. Višje vrednosti povzročajo škodljive učinke na zdravje. Uredba, ki naj bi ščitila slovensko javnost, nikakor ne sledi smernicam SZO-ja za Evropo, saj v tabelah omogoča bistveno višje vrednosti obremenjevanja s hrupom. Te vrednosti morajo biti nižje.	V zvezi s »Smernicami o hrupu v okolju za evropsko regijo«, ki jih je v oktobru 2018 pripravila Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) pojasnjujemo, da smernice podajajo funkcije med odmerkom in učinkom za vplive hrupa cest, železnic, vetrnih elektrarn in prostočasnega hrupa na zdravje na podlagi katerih so pripravljene metode za ocenjevanje škodljivih učinkov hrupa iz priloge 3 uredbe ocenjevanje hrupa in t.i. intervencijske vrednosti hrupa, ob preseganju katerih se začne z intervencijskimi dejavnostmi, kot so : intervence na viru ali poti širjenja hrupa, intervence na linijskih virih, druge intervence ali spremembe v navadah.

245			9. člen 11. odstavek	Potrebno je črtati 1. točko 11. odstavka 9. člena Uredbe. Dokazovanje, da bodo izvedbeni protihrupni ukrepi dovolj, da se ne preseže že tako visoke mejne vrednosti obremenjevanja okolja s hrupom, še posebno v varovanih prostorih, mora temeljiti na empiričnih testih, ne zgolj na teoretičnem zapisu projektanta na ravni projekta. Dokazno breme preseganja mejnih vrednosti obremenjevanja okolja s hrupom bodo nosili posamezniki, ki bodo morali najprej z dolgotrajnimi sodnimi postopki dokazati neustavnost sedaj predlaganega teksta Uredbe, po tem pa zaradi »nesorazmernih stroškov«, ne bodo mogli več doseči povrnitve v prvotno stanje, kar je sodna praksa v preteklosti že večkrat pokazala. Drugo točko 11. odstavka 9. člena je potrebno črtati v celoti. V praksi investitorjem sploh ne bo potrebno izvesti nobenih protihrupnih ukrepov, saj Uredba na podlagi 2. točke 11. odstavka 9. člena določa, da vir hrupa ni čezmeren, če investitor zgolj predloži izjavo, da pisnih izjav o odklanjanju izvedbe ukrepov s strani lastnikov varovanih prostorov ni mogel pridobiti. Pri tem Uredba ne narekuje nobenega dokaznega bremena investitorju pri tej »Izjavi«. Točka je skrajno pristranska v korist investitorjev, saj jim daje prekomerno moč, ki jo investitor povsem legalno zlahka zlorabi bodisi za opustitev ukrepov ali pa za izsiljevanje lastnikov varovanih prostorov za izvedbo cenejših ukrepov, četudi bi ti bili neustrezni. Tretjo točko 11. odstavka 9. člena Uredbe je potrebno črtati. Izjava zgolj enega izvedenca gradbene stroke glede gradbenega stanja stavbe z varovanimi prostori na podlagi 3. točke 11. odstavka 9. člena Uredbe ne sme zadoščati za opustitev izvedbe protihrupnih ukrepov s strani investitorja. Če se točka ohrani, mora investitor predložiti najmanj 3 mnenja neodvisnih in nepovezanih izvedencev gradbene stroke.	Postopke iz devetega člena uredbe izvajajo upravljavci virov hrupa.
246			9. člen 12. odstavek	Ta odstavek je potrebno črtati v celoti. Nobeno gradbišče, že na podlagi Uredbe ne bo moglo preseči mejnih vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom, če bodo v oceni obremenjenosti okolja s hrupom vsaj načrtovani ukrepi pasivne protihrupne zaščite. Ukrepov pasivne protihrupne zaščite pa v praksi investitorjem sploh ne bo potrebno izvesti, saj Uredba na podlagi 2. točke 11. odstavka 9. člena določa, da vir hrupa ni čezmeren, če investitor predloži izjavo, da pisnih izjav lastnikov o odklanjanju oz. onemogočanju izvedbe ukrepov, ni mogel pridobiti. Uredba s tem daje neomejeno moč investitorju in ga odvezuje kakršnekoli obveznosti, da izvede ukrepe načrtovane z oceno obremenjenosti okolja s hrupom. Enak učinek bi imela izjava zgolj enega izvedenca gradbene stroke glede gradbenega stanja stavbe z varovanimi prostori na podlagi 3. točke 11. odstavka 9. člena Uredbe, s katero bi bil investitor oproščen izvedbe protihrupnih ukrepov. Največji odpustek pa predstavlja 1. točka 11. odstavka 9. člena Uredbe, saj bo le s teoretičnim zapisom v elaboratu na ravni projekta »dokazano«, da vir hrupa ne presega ravni, določene s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah. Takšen »trumpizem« je nedopusten in neustaven, saj dopušča možnost posameznikom, da vnaprej določajo kdaj raven hrupa ne more biti presežena, čeprav bi meritve na lokaciji dokazale nasprotno. Manjka tudi varovalka za oškodovance zaradi prekomerne obremenjenosti s hrupom, saj Uredba nikjer ne omenja, da lahko dejanske empirične meritve hrupa nasprotujejo teoretičnim zapisom investitorjev, projektantov ali izvedencev gradbene stroke. Posledično tudi ne določa, da bi bil investitor v takšnem primeru v doglednem roku zavezan k izvedbi protihrupnih zaščite, kar bi bilo edino smiselno. Zapis je avtorski, nesmislen in neustaven. Predpis dejansko premešča odgovornost za zmanjšanje hrupa z države na posameznike, ki morajo trpeti hrup, čeprav v »zvočno izoliranem« prostoru – kar ni skladno z načelom visokega varstva zdravja in z obveznostjo preprečevanja škodljivih vplivov. Določbe so neusklajene z okoljskim pravom EU, ker: • omogočajo legalizacijo čezmernih obremenitev s hrupom, • zmanjšujejo raven varstva na pasivno zaščito stavb, namesto da bi zmanjševale hrup pri viru (tudi sicer urejanje hrupa znotraj stavb pokriva gradbena zakonodaja, ni pa to naloga ZVO-2 in na njegovi podlagi pripravljene uredbe o hrupu, saj ti predpisi varujejo (zunanje bivanjsko) okolje, ne pa ljudi znotraj stavb), • nasprotujejo ciljem Direktive 2002/49/ES in členu 191 PDEU, • so v nasprotju s sodno prakso EU in ESČP o varstvu prebivalcev pred hrupom Npr. iz določenih mejnih vrednosti Priloge 1 izhaja -npr. III. območje: linijski vir L_{dvn} = 69 dB, industrija L_{dvn} = 58 dB - razlika 11 dB (!), da prebivalci ob cestah in železnicah sistematično, brez kakršnekoli obrazložitve, dobijo nižje varstvo zdravja, čeprav SZO posebej opozarja, da so linijski viri (promet) največji vir kronične izpostavljenosti hrupu v EU. Prav tako so mejne vrednosti za gradbišča previsoke in nezdružljive, še posebej ponoči. Gradbišča so res začasni viri, kar pa ne upravičuje toleriranja kroničnih preseganj ponoči. Začasnost gradbišč bi morala biti utemeljena z	Z uredbo zagotavljamo varstvo okolja pred hrupom. V kolikor zaradi specifik gradnje ni mogoče zagotoviti, da mejne vrednosti niso presežene se s pasivno zaščito zagotovi boljšo zvočno izolacijo stanovanjskih prostorov.

				roki, lokacijo in ustreznimi ukrepi – ne pa z zvišanimi mejnimi vrednostmi. Države, ki za gradbišča brez posebnega postopka dovoljujejo preseganje siceršnjih mejnih vrednosti to močno omejuje - časovno in drugače. Ni izkazano, da bi hrup gradbišč zdravje ogrožal manj kot kak drug vir. Torej so brez ustreznih strokovnih podlag za čezmerno obremenitev hrupa določene izjeme, ki glede na ustavno načelo sorazmernosti predstavljajo neustaven poseg v pravico do zdravega življenjskega okolja, lastninsko pravico in pravico do mirnega uživanja doma.	
247			10. člen	Črtati je potrebno 3. odstavek 10. člena Uredbe, saj ponovno omogoča povečanje celotne obremenitve okolja s hrupom, če je nov vir hrupa linijski (ceste, železnice), in v kolikor v povezavi z določbami 2., 3., 7., 8. ali 9. odstavka 9. člena povečanje ni čezmerno. Kot že opisano zgoraj, Uredba določa, da obremenitev okolja s hrupom nikoli ne bo čezmerna, če bo v oceni obremenjenosti s hrupom za dodaten vir hrupa zapisano, da že samo z načrtovanjem (in nikoli izvedenimi) protihrupnih ukrepov hrup ne bo presežen. Zahvaljujoč točkam 11. odstavka 9. člena Uredbe investitorju linijskih virov hrupa nikoli ne bo potrebno izvesti protihrupne zaščite, saj bo zadoščala investitorjeva izjava, da izjave lastnikov o odklanjanju protihrupnih ukrepov ni mogel pridobiti.	Potrebno je ločiti med celotno obremenitev okolja s hrupom in hrupom, ki je posledica obratovanja vira hrupa.
248			12. člen	MOPE dovoljuje obstoječim linijskim virom hrupa, da obratujejo čezmerno, kar je nedopustno. Z določanjem SVPH na način, kot je določen v 4. členu se posledično sploh ne sledi postopnemu zmanjševanju hrupa za stanovanjska območja.	Hrup, ki ga povzročajo linijski viri je posledica prometa. Hrup nastaja zaradi tega, ker gredo občani na delo, ker gredo šolajoči se otroki v šole, ker se dostavljajo surovine in odvažajo izdelki iz tovarn. Obratovanje cestnega in železniškega omrežja je v javnem interesu.
249			13. člen	V 2. odstavku 13. člena Uredbe je potrebno povečati plansko obdobje na 40 let. Povečanje planskega obdobja z 20 na 40 let ni zgolj tehnično vprašanje, temveč bistveno vpliva na učinkovitost in dolgoročno trajnost ukrepov varstva pred hrupom. Hrup ima kumulativne učinke na zdravje (srčno-žilne bolezni, motnje spanja, duševno zdravje), ki se kažejo šele po desetletjih izpostavljenosti. SZO v svojih priporočilih za okoljski hrup opozarja, da je treba mejne vrednosti določati z vidika dolgotrajne izpostavljenosti in da kratkoročni ukrepi niso ustrezni. Če se uporablja le 20-letno plansko obdobje, obstaja nevarnost, da se realne dolgoročne posledice (npr. rast prometa, urbanizacija) podcenijo, s čimer se podceni tudi zdravstvena škoda. 40-letno obdobje je skladno z življenjsko dobo protihrupnih ukrepov, z dolgoročnimi zdravstvenimi učinki hrupa, z načeli trajnostnega razvoja ter s primerljivimi strateškimi politikami EU. Daljše plansko obdobje zagotavlja boljšo zaščito zdravja ljudi, večjo pravno varnost in gospodarsko učinkovitost. Tudi poročila EAO6 (tudi teh MOPE ne vključi v objavo gradiva!), poudarjajo, da so dolgoročne izpostavljenosti hrupu (več deset let) z vidika zdravja zelo pomembne in da kratkoročni ukrepi ali ocene, ki pokrivajo le 10–20 let, pogosto ne zajamejo polnih učinkov.	Člen se nanaša na primer, ko se želi spremeniti stopnja varstva pred hrupom iz npr. III. v II. stopnjo varstva pred hrupom. Dvajsetletno plansko obdobje je primerno.
250			14. člen	V 1. odstavku 14. člena Uredbe: Letni pretok je potrebno bistveno znižati, saj v nasprotnem iz obratovalnega prvega ocenjevanja virov hrupa izpadejo vsi linijski viri hrupa oz. ceste, kjer dnevno število vozil ne preseže 8219. Ni pa niti strokovnih podlag in pojasnil o tem, zakaj ceste oziroma železniške proge z manjšimi letnimi pretoki niso obravnavane kot viri hrupa in zakaj je obveznost obratovalnega monitoringa naložena zgolj upravljavcem cest z več kot 3 MIO vozili/leto oziroma železnic z več kot 30.000 vlaki/leto. Ni opredeljeno kdo je odgovoren za izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa na cestah z letnim pretokom med 1 MIO in 3MIO vozil oziroma na železnicah z 10.000 do 30.000 vlaki letno. Manjka pojasnilo, kako je s to določbo zagotovljena pravica do zdravega življenjskega okolja iz 72. člena Ustave.	Obveznost izvajanja obratovalnega monitoringa za ceste z več kot 3 MIO vozili/leto oziroma železnic z več kot 30.000 vlaki/leto je vezana na pragove iz Uredbe o ocenjevanju hrupa.
251			ostalo	Manjka ureditev nizkofrekvenčnega hrupa, infrazvoka in hrupa, ki ga spremljajo vibracije, kar bi bilo nujno urediti, tudi če MOPE še nima raziskav, najmanj v skladu z upoštevanjem načela previdnosti. Tega področja v Sloveniji ne ureja noben okoljevarstveni predpis in je s tem Slovenija ena redkih držav v EU, ki to, za človekovo zdravje zelo nevarno valovanje, enostavno prezre.	Normativna ureditev nizkofrekvenčnega hrupa ali vibracij ni predmet urejanja te uredbe.
252	Fizična oseba	007-140/2025/39		Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju je bila sprejeta leta 2018 in sicer v Uradnem listu RS, št. 43/18 in 59/19; v nadaljevanju: Uredba. Glede na to, da je bilo v postopku sprejetja predpisa kršeno načelo sodelovanja javnosti, je bila na pobudo društva Eko krog - društvo za naravovarstvo in okoljevarstvo, Zagorje ob Savi, in drugih, ki jih je zastopala Odvetniška pisarna Stušek, d.o.o., Celje, podana zahteva za oceno ustavnosti. Ustavno sodišče je z odločbo št. U-I-441/18-23 z dne 6.7.2022 odločilo, da je Uredba v neskladju z Ustavo, ker pri sprejemanju Uredbe javnosti ni bilo omogočeno ustrezno sodelovanje, saj so bile po javni obravnavi v medresorsko usklajevanje v Uredbo vnesene bistvene rešitve, na katere javnost ni	Pripomba se ne nanaša na člene uredbe.

				mogla odreagirati, čeprav to pomeni tako kršitev določb Zakona o varstvu okolja (ZVO – 1) kot tudi načel Aarhuške konvencije, ki je del prava EU. Ustavno sodišče je Vladi RS naložilo, da odpravi ugotovljeno protiustavnost v enem letu od objave odločbe v Uradnem listu RS. Kljub temu, da je bila ugotovljena neustavnost, pa Uredba ni bila razveljavljena, temveč je ostala v veljavi do sprejetja nove uredbe, ki naj bi odpravila ugotovljene pomanjkljivosti, saj bi nasprotnem primeru nastala pravna vrzel. Vlada oziroma pristojno ministrstvo se ni odzvalo na določbe Ustavnega sodišča ne glede na to, da to predstavlja hudo kršitev pravne države in vse do 22.7.2023 ni izvršilo ustavnih določb. Zaradi protiustavnosti uporabljenega predpisa oziroma Uredbe je bilo posledično v odločitvi Upravnega sodišča Republike Slovenije v Upravni sodbi IU 1162/2023-90 z dne 4.7.2025 potrjeno, da protiustavna Uredba ne more biti uporabljena kot pravna podlaga za izdajo gradbenega dovoljenja za objekt z vplivi na okolje. Temu primerno je navedeno sodišče pri presoji vplivov hrupa na okolje in v postopkih gradbenih dovoljenj, kjer vplivi hrupa pomembno vplivajo na okolje, odpravilo uporabo Uredbe. Vlada oziroma Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo je nemudoma pripravilo nov predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, saj je bil že 30.7.2025 objavljen na spletnem portalu E-demokracija. Glede na to, da naj bi nova Uredba odpravila napake, ki jih je izpostavilo Ustavno sodišče, predvsem zagotavljanje sodelovanja javnosti in da ne bi prihajalo do vnašanja bistvenih sprememb po javni obravnavi brez možnosti presoje, smo se večkrat, nazadnje dne 17.8.2025 skladno z Zakonom o dostopu do informacij javnega značaja obrnili na pristojni organ v upanju, da bi pridobili relevantne podatke. Naslovni organ smo zaprosili za dostop do vseh razpoložljivih dokumentov v zvezi s postopkom z opravilno št. 007-140/2025-2570, ki se nanašajo na pripravo Uredbe, t.j. dokumentov, ki zadevajo začetek in potek priprave predloga nove Uredbe. S strani ministrstva smo prejeli odgovore, v katerih pooblaščenka za dostop do informacij javnega značaja zatrjuje, da ministrstvo z navedenimi dokumenti zvezi z odločitvijo Ustavnega sodišča, v materializirani obliki ne razpolaga. Pri pripravi takega okoljskega predpisa bi pričakovali npr. sklep ministra ali zapisnik kolegija o pričetku priprave Uredbe, pisna navodila pa pripravo osnutka predpisa, vabila, dohodno in izhodno pošto, zapisnike sestankov delovne skupine, ime odgovorne osebe za pripravo predpisa, itd. Glede na prejete odgovore in medsebojno komunikacijo se seveda sprašujemo, čemu pristojno ministrstvo omenjenih oziroma želenih dokumentov, v kolikor le-ti na ministrstvu dejansko tudi obstajajo, ne posreduje v NE materializirani obliki. V nasprotnem primeru ugotavljamo, da ministrstvo, tudi v tokratnem postopku sprejemanja predpisa, krši načela ustavnosti, saj udeležencem v upravnem postopku odreka pravico sodelovanja v postopku priprave predpisa. Osnutek prepisa je sicer predmet javne obravnave, kjer zainteresirana javnost poda svoje pripombe in predloge, vendar je v skladu z Zakonom o varstvu okolja in Aarhuško konvencijo potrebno zagotoviti sodelovanje javnosti tudi na način, da le-ta poda svoje pripombe in predloge že v času nastajanja predpisa in ne le v roku zbiranja pripomb, ki je objavljen na spletnih straneh. Zaradi navedenega dejstva pričakujemo, da se bo ministrstvo odzvalo in posredovalo vso dokumentacijo, ki je v zvezi s predlogom nove Uredbe na kakršenkoli način evidentirana na ministrstvu, saj v nasprotnem primeru ocenjujemo, da je hitrosti objave na spletnem portalu E-demokracija botrovala zgolj in le objava odločbe Upravnega sodišča z dne 4.7.2025, ne pa kakršenkoli tehten razmislek, ki bi upošteval vsaj tiste pripombe, ki so bile s strani zainteresirane javnosti podane na Uredbo že leta 2018. Zato zahtevamo, da se ministrstvo odzove na naše zahteve in poda vsa dejstva in okoliščine v zvezi z udeležbo strokovnih služb ministrstva pri nastajanju prepisa ter nenazadnje tudi vseh ostalih deležnikov, katere zadeva omenjeni predpis. V danem primeru seveda od pristojnega ministrstva pričakujemo vsaj minimalno transparentno delovanje v vseh fazah postopka, saj bomo v nasprotnem primeru primorani ukrepati na ustrezen način.	
253	Fizična oseba	007-140/2025/40	Manjkajoči členi	Čeprav obstajajo konkretni načrti za umeščanje vetrnih elektrarn (VE) v prostor, uredba še vedno ne vsebuje določb, ki bi urejale njihov hrup. Kljub tej vrzeli se pri načrtovanju umeščanja VE sklicujejo prav na to uredbo, kar je zaskrbljujoče. Predlagamo, da se v uredbo nujno vključi tudi področje urejanja hrupa vetrnih elektrarn (VE), saj trenutno predlog uredbe tega ne zajema.	Način normiranja hrupa vetrnih elektrarn je pojasnjen v odgovoru na vprašanje št. 222.

				Omemba VE se nahaja v 3. členu, kjer so opredeljene kot "naprave", vendar to ne vključuje nizkofrekvenčnega hrupa, ki je za VE značilen. Še posebej problematičen je infrazvok – to je hrup pod 20 Hz, ki ga VE oddajajo neprekinjeno in v obliki pulzov z amplitudno modulacijo, kar ima lahko škodljive učinke na zdravje in počutje ljudi. Infrazvok se širi na velike razdalje, prodira skozi stavbe in ga ni mogoče ustrezno zadušiti z običajnimi protihrupnimi ukrepi. Poudarjamo, da uredba o hrupu VE ne sme služiti kot osnova za določanje minimalne razdalje med vetrnicami in objekti. Trenutna praksa kaže na določanja teh razdalj brez strokovne podlage. Zato je nujno pripraviti poseben predpis, ki bo jasno določal najmanjše dopustne razdalje VE od občutljivih območij.	
254			splošno	Predlagamo, da se obstoječi predlog UREDBE umakne ter, da se na strokoven in zakonit način pristopi k pripravi nove uredbe na osnovi strokovnih podlag, kjer bodo upoštevane najnovejše smernice in spoznanja.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 32.
255		007-140/2025/42		Zdravje in kvaliteta bivanja – načrtovane vetrnice bi bile postavljene nesprejemljivo blizu naselij, kar pomeni neposredno izpostavljenost infrazvoku in hrupu. Predlog uredbe ne obravnava nizkofrekvenčnega hrupa (LFN) in infrazvoka, čeprav so značilni za vetrne elektrarne in dokazano vplivajo na zdravje. Vetrne elektrarne so specifičen vir hrupa, ki zahteva podrobnejšo obravnavo v predpisih. Določiti je treba jasne metodologije merjenja in ocenjevanja LFN. Zahtevamo obvezne neodvisne študije LFN pred izdajo dovoljenj, z javno dostopnimi rezultate.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 8.
256				Ustavna in pravna skladnost ter vključevanje javnosti Ustavno sodišče je že razveljavilo prejšnjo uredbo kot protiustavno (U-I-441/18-23). Nova uredba mora biti skladna z 72. členom Ustave, načelom previdnosti ter direktivo 2002/49/ES. Znižanje standardov varstva ni dopustno. Prav tako naj se zagotovi smiselna javna participacija skladno z Aarhuško konvencijo (sodelovanje javnosti, pravica do zdravega okolja).	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 32.
257				NIJZ izrecno opozarja, da so vplivi vetrnic nad 3 MW ne preučeni, umeščanju turbin nad 5 MW pa popolnoma nasprotujejo. Zahtevamo previdnostni pristop in prepoved umeščanja mega-vetrnic v bližino prebivališč.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 173.
258				Območja z razpršeno poselitvijo in visoko krajinsko vrednostjo kot je Paški Kozjak niso primerna za umeščanje velikih vetrnic. Zahtevamo njihovo izvzetje iz prostorskih aktov.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 173.
259				Uredba ne sme zniževati ravni varstva. Predlagane mejne vrednosti so previsoke in v neskladju s priporočili WHO. Predlagamo znižanje mejnih vrednosti v smeri priporočil in standardov WHO, še posebej za tiha podeželska območja.	Uredba zagotavlja varovanje okolja pred hrupom. Morebitno znižanje mejnih vrednosti za celotni hrup za površine podeželskega naselja, površine razpršene poselitve ipd. bi verjetno povzročila neželene omejitve v osnovnih kmečkih opravilih: košnja, žaganje, vzreja živali.. dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Vasi niso tako tihe, kot morda mislite. Vsekakor bi se glede morebitnega zaostrovanja omejitev hrupa dogovoriti s vsemi občinami, ki imajo podeželska naselja.
260				Predlog uredbe v sedANJI obliki ne zagotavlja ustavne skladnosti niti ustrezne zaščite zdravja ljudi. Predlagamo dopolnitve, ki bodo uredbo približale strokovnim priporočilom, mednarodnim obveznostim in načelu previdnosti ter zagotovile učinkovito varstvo okolja in pravico prebivalcev do zdravega življenjskega okolja. Kot predstavniki Civilne iniciative proti vetrnim elektrarnam na Paškem Kozjaku odločno nasprotujemo kakršnikoli možnosti umeščanja vetrnih elektrarn na območje Paškega Kozjaka. Zato zahtevamo, da se območje Paškega Kozjaka izključi iz vseh načrtov umeščanja vetrnih elektrarn, ne glede na zakonodajni okvir. Izrecno nasprotujemo vsakemu aktu, ki bi omogočil postavitve vetrnih elektrarn na območju Paškega Kozjaka, ne glede na določene mejne vrednosti. Ne gre za številke, gre za življenja. In naravo, ki se ne more braniti sama.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 173.
261	Združenje občin Slovenije	007-140/2025/46	2. člen 2. odstavek	Predlagamo, da se v drugi odstavku 2. člena doda 12. točka, ki se glasi: »nastane pri izvajanju verskih obredov.« V predlogu Uredbe hrup, ki nastaja zaradi zvonjenja cerkvenih zvonov oziroma pri izvajanju verskih obredov, ni posebej urejen. Tako ni jasno, ali in kako se obravnava v okviru varstva pred hrupom. Ker gre za tradicionalno in ustaljeno obliko hrupa, ki ima kulturno in versko razsežnost, predlagamo, da se v 2. členu izrecno navede, da za ta hrup določbe predloga Uredbe ne veljajo.	Zvonjenje cerkvenih zvonov glede na uredbo ni vir hrupa. Zven cerkvenih zvonov praviloma obremenjuje okolje kratkotrajno, saj običajno zvonjenje traja le nekaj minut. Bitje ure pa se običajno izvaja le od jutra do večera in ne ponoči.

262			4. Člen 3. odstavek	Predlagamo, da se besedilo drugega odstavka 4. člena spremeni tako, da se glasi: »Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, mora biti na meji med I. in IV. območjem varstva pred hrupom ter na meji med II. in IV. območjem varstva pred hrupom območje, ki obkroža IV. Območje varstva pred hrupom, v širini z vodoravno projekcijo 500 metrov območje, na katerem veljajo pogoji varstva pred hrupom za III. območje varstva pred hrupom. Širina III. območja varstva pred hrupom, ki obkroža IV. območje varstva pred hrupom, je lahko manjša od 500 metrov, če zaradi naravnih ovir širjenja hrupa ali ukrepov varstva pred hrupom ali zaradi drugih razlogov na I. oziroma na II. območju varstva pred hrupom niso presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa, določene za to območje.«. Sprememba je predlagana zaradi jasnejšega razumevanja določbe in uskladitve z 7. členom predloga Uredbe, kjer je kot merilo za ocenjevanje določena razdalja 500 metrov. Enotna uporaba razdalje prispeva k boljši preglednosti in doslednosti pri izvajanju določb Uredbe.	Iz strateških kart hrupa ob cestah in železnicah je razvidno, da je odmik 500 m med tovrstnim infrastrukturnim virom in območjem s II. stopnjo varstva pred hrupom premajhen. Hrup se, če nima nekaj naravnih ovir neovirano širi v prostor, zato je 1000 metrski pas med območjem IV in območjem II, primernejše.
263	Fizična oseba	007-140/2025/48	splošno	Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolje ni napisana v skladu z novimi smernicami, ki jih predpisujejo ustrezne svetovne in domače strokovne inštitucije, zato je potrebno uredbo temeljito prevetriti in znižati raven dovoljenega hrupa v okolje. Pri pripravi tako pomembnih aktov kot je Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa morajo nujno sodelovati strokovnjaki kot so specialisti medicine dela, prometa in športa, epidemiologi in predvsem specialisti otorinolaringologi, ki razumejo, kaj lahko povzroči izpostavljenost prekomernemu hrupu vsem ljudem, predvsem pa razvijajočim možganom otrok.	Smernice, ki jih navajate niso take vrste, da jih je mogoče kar neposredno prenesti v akt, kot je uredba.
264	CI Ljubljana brez hrupa	007-140/2025/49	splošno	PROTIUSTAVNA PRAVNA PODLAGA Osrednja pravna podlaga za sprejem uredbe je 18. člen ZVO-2, ki vladi daje pavšalno pooblastilo za določanje mejnih vrednosti emisij, brez zakonsko določenih vsebinskih kriterijev. Na enako problematiko je ob sprejemanju ZVO-2 opozorila že Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora, ki je jasno poudarila, da ohlapna pooblastila vladi pomenijo kršitev načela legalitete. Podzakonski akti morajo biti izdani v okviru in na podlagi zakona, ne pa namesto zakona. Dodatno je treba izpostaviti, da je v osnutku uredbe kot pravna podlaga naveden tudi šesti odstavek 20. člena ZVO-2, ki sploh ne obstaja. Gre za očitno pravno napako, ki še dodatno potrjuje nestrokovnost celotnega predloga. Predlog uredbe je v neposrednem nasprotju z Aarhuško konvencijo, saj javnosti ne zagotavlja učinkovitega sodelovanja, ampak to obveznost ohranja zgolj navidezno. Ministrstvo je namreč vnaprej napovedalo, da bo Uredba sprejeta v določenem roku, kar daje vtis, da je bila odločitev sprejeta še pred zaključkom javne obravnave. To sodelovanje javnosti spreminja v zgolj formalistično dejanje brez dejanskega vpliva, kar konvencija izrecno prepoveduje.	Pravna podlaga za sprejem uredbe je drugi, tretji in šesti odstavek 18. člena, prvi odstavek 56. člena in prvi odstavek 57. člena Zakona o varstvu okolja. Uredba je bila objavljena na spletni strani portala e-demokracija od 30. 7.do 15. 9. 2025, kar je omogočilo učinkovito sodelovanje z javnostjo v postopku njenega sprejema.
265			splošno	NEZADOSTNE UTEMELJITVE Obrazložitve Uredbe so izjemno skope in ne vsebujejo vsebinske utemeljitve posameznih določb. Ministrstvo kljub obsežni dokumentaciji o škodljivih vplivih hrupa ni uporabilo lastnih podatkov, niti ni izvedlo obveznih analiz vplivov na okolje, zdravje, družbo in gospodarstvo. Takšno ravnanje je v neposrednem nasprotju z Resolucijo o normativni dejavnosti, ki zahteva, da se pred sprejemom predpisa opravi poglobljena strokovna presoja in pripravi ustrezna obrazložitev. Skratka, predlagana Uredba v ničemer ne odpravlja protiustavnih pomanjkljivosti, ki jih je že izpostavilo Ustavno sodišče, temveč jih celo utrjuje. Sprejem Uredbe na obstoječi pravni podlagi bi pomenil: kršitev načela legalitete in hierarhije pravnih aktov, kršitev Aarhuške konvencije, neskladnost z Resolucijo o normativni dejavnosti, ter ignoriranje sodne prakse in mednarodnih strokovnih standardov (WHO). Zaradi navedenega je treba predlagano Uredbo zavrniti. Nujno je najprej dopolniti ZVO-2 z jasnimi in določenimi vsebinskimi normativi, šele nato pa pripraviti novo Uredbo, ki bo: temeljila na strokovnih analizah in mednarodnih standardih, upoštevala priporočila WHO, zagotavljala učinkovito sodelovanje javnosti, ter bila skladna z ustavo in načeli pravne države	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 32.
266			1. člen	V uvodni določbi ni podane obrazložitve, kar pomeni, da se javnost ne more seznaniti z dejanskimi razlogi in cilji predloga. Deklarirani namen – »varstvo okolja pred hrupom« – je navidezen, saj iz nadaljnjih določb izhaja, da je cilj pravzaprav prilagoditev dovoljenih obremenitev interesom povzročiteljev. To vodi do sistematične legalizacije čezmernega hrupa, kar je v nasprotju z načelom preventive (7. člen ZVO-2) in z ustavno pravico do zdravega življenjskega okolja (72. člen). Predlagana je sprememba, ki naj kot namen izrecno navede varstvo zdravja ljudi in živali ter varstvo premoženja pred škodljivimi vplivi hrupa.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 187.

267			2. člen	Določba o izjemah je preširoka, nedoločna in brez vsebinskih kriterijev. To ustvarja pravno negotovost in omogoča arbitrnost: – izjema za hrup gospodinjstkih opravil zanemarljivo dejstvo, da tudi ta dela lahko povzročajo škodljive emisije; – izjema za heliporte v okviru bolnišnic je še posebej sporna, saj prizadene pacienta kot ranljivo skupino; – izjeme v zvezi z vojaškimi dejavnostmi in nesrečami niso konkretizirane. Predlagana je restriktivnejša ureditev izjem, z jasnimi merili, skladnimi z načelom sorazmernosti in pravne države (2. člen Ustave).	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 44 in 45.															
268			3. člen	Definicije temeljnih pojmov so pomanjkljive in zavajajoče. Pojem »celotna obremenitev s hrupom« ne vključuje vseh dejanskih virov, temveč le naštetih, kar je v nasprotju z zahtevo iz 56. člena ZVO-2 po upoštevanju kumulativnih učinkov. Izrazi »L_{dan}«, »L_{večer}«, »L_{noč}« in »L_{dvn}« so opredeljeni z nepojasnjenim pojmom »A-vrednotenje«; javnost ne more razumeti, zakaj je izbrana konkretna metodologija. Opredelitev »letališča« in »mednarodnega letališča« ni vezana na jasne kriterije, zato je nedoločna. »Ukrepi varstva pred hrupom« vključujejo celo prostorsko načrtovanje objektov, ki sami povzročajo hrup, kar je v očitnem nasprotju z namenom varstva. Definicija »vira hrupa« je preveč omejena: pragovi (npr. milijon vozil, 10.000 vlakov) izključujejo številne dejanske vire, pri čemer se ne upošteva tip vozil, tehnično stanje cest, makadam, granitne kocke ipd. Podobno velja za železnice, skladišča, parkirišča in gradbišča. Dodatno so nekateri viri hrupa (npr. cerkveni zvonovi) sploh izvzeti iz regulacije, čeprav v praksi pogosto presegajo kritične vrednosti. Takšno selektivno urejanje ustvarja pravno negotovost in omogoča arbitrarno odločanje posameznih upravljavcev, namesto da bi zagotovilo enotno in pravično obravnavo vseh prebivalcev. Posebej problematično je, da naprave, kot so toplotne črpalke in klimatske naprave, niso enotno urejene: včasih se štejejo za vir hrupa, drugič ne, odvisno od lastništva ali dejavnosti, kar pomeni kršitev načela enakega varstva pravic. Predlagana je prenovljena in jasna definicija vseh pojmov, ki bo zajemala dejansko prisoten hrup (dodatno naj se vključi vsaj cerkvene zvonove, toplotne črpalke, klimatske naprave in vetrne elektrarne), ne zgolj formalno omejen seznam.	Izraz »celotna obremenitev« je pojasnjen v odgovoru pod št. 46. Izraz »A-vrednotenje« je pojasnjen v odgovoru pod zaporedno številko 48. Izraza letališče in mednarodno letališče sta pojasnjena v odgovoru pod zaporedno številko 52. Na vprašanja v zvezi z viri hrupa je odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 57. Ne vprašanje glede toplotnih črpalk je odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 30.															
269			4. člen	Pravna podlaga (56. člen ZVO-2) ne določa meril, zato je uporaba pavšalnega pooblastila neustavna (kršitev načela legalitete). Poleg tega so razredi varstva določeni diskriminatorno: – stanovanjska območja so uvrščena v III. stopnjo, medtem ko območja turizma in zdravstva uživajo strožjo zaščito (II. stopnja); – gozdovi, kjer je biotska raznovrstnost posebej občutljiva na hrup, so uvrščeni celo v IV. stopnjo; – ni pojasnila, kaj so »mirna območja na prostem«; – vode, jame in priobalni pas sploh niso razvrščeni. Takšno razlikovanje pravic prebivalcev in zanemarjanje naravnih habitatov pomeni kršitev načela enakosti, načela sorazmernosti in 72. člena Ustave. Predlagano je, da se vsa stanovanjska območja uvrstijo v II. stopnjo varstva, gozdovi in vodna okolja pa se posebej zaščitijo glede na znanstvene ugotovitve.	Pojasnila glede »meril občutljivosti, ranljivosti ali obremenjenosti okolja« so podana v odgovoru pod zaporedno številko 58. Pojasnila glede stopenj varstva pred hrupom so podana v odgovoru pod zaporedno številko 62. Pojasnila glede naravnih habitatov so podana v odgovoru pod zaporedno številko 64.															
270			5. člen	Določene mejne vrednosti niso usklajene s smernicami WHO (2018) in so postavljene previsoko, brez obrazložitve, kar pomeni kršitev načela preventive in previdnosti (9. člen in 10. člen ZVO-2, 191. člen PDEU). Pojem »konična raven hrupa« je nejasen in ne definiran. Vrednosti so izražene le v dBA, kar izključuje nizkofrekvenčni hrup, čeprav ta povzroča resne posledice za zdravje in kulturno dediščino. Uredba določa zgolj dopustne ravni za posamezne vire, ne pa absolutne celotne ravni hrupa, zato prebivalci nimajo zagotovila, da celotna izpostavljenost ne presega varnih mej. Posebno sporno je razlikovanje med območji: prebivalci v II. območju imajo večjo zaščito kot prebivalci v III. območju, kar pomeni arbitrnost in neenakost. Osmi odstavek dopušča dvojno tolmačenje pri uporabi mejnih vrednosti za gostinske lokale z zvočnimi napravami, kar ustvarja pravno negotovost in vodi v prekomerne obremenitve. Predlagamo vključitev nizkofrekvenčnega hrupa in opustitev zgolj A-vrednotenja; znižanje mejnih vrednosti vsaj na raven prejšnje uredbe, dodatno pa še za 5 dB; določitev absolutne zgornje meje	Vprašanje vezano na smernice WHO je odgovorjeno v odgovoru na vprašanje številka 244. Konična raven hrupa je definirana v pravilniku. Glede uporabe A-vrednotenja je pojasnjeno v odgovoru pod številko 25. Mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom L_{noč} in L_{dvn} za posamezna območja varstva pred hrupom so podana v preglednici1, priloge 1 Uredbe: <table><tr><td>Območje varstva pred hrupom</td><td>L_{noč} (dBA)</td><td>L_{dvn} (dBA)</td></tr><tr><td>IV. območje</td><td>65</td><td>75</td></tr><tr><td>III. območje</td><td>50</td><td>60</td></tr><tr><td>II. območje</td><td>45</td><td>55</td></tr><tr><td>I. območje</td><td>40</td><td>50</td></tr></table>	Območje varstva pred hrupom	L _{noč} (dBA)	L _{dvn} (dBA)	IV. območje	65	75	III. območje	50	60	II. območje	45	55	I. območje	40	50
Območje varstva pred hrupom	L _{noč} (dBA)	L _{dvn} (dBA)																		
IV. območje	65	75																		
III. območje	50	60																		
II. območje	45	55																		
I. območje	40	50																		

				celotne obremenitve; enotna raven zaščite prebivalcev v vseh območjih	Pojasnila glede stopenj varstva pred hrupom so podana v odgovoru na vprašanje št. 62. Glede uporabe A-vrednotenja je pojasnjeno v odgovoru pod številko 25. WHO ali katera koli druga strokovna organizacija po našem vedenju ni podala, ugotovitve, da hrup v okolju vpliva na premoženje. Vsi kazalci hrupa, ne glede na to ali gledamo smernice WHO ali predpise evropskih držav so določeni z A-vrednotenjem, saj le-ta po trenutnih spoznanjih najbolj izkazuje občutljivost človeških ušes.
271			6. člen	Pravna ureditev napotuje na uporabo standardov SIST ISO 1996-1 in 1996-2 ter metode Cnossos-EU, kar je problematično iz vidika pravne varnosti in sodelovanja javnosti. Standardi so dostopni le proti plačilu, kar pomeni kršitev načela transparentnosti in Aarhuške konvencije. Metoda Cnossos-EU pa je strokovno neustrezna, saj ne zajema celotnega frekvenčnega spektra in zanemarja nizkofrekvenčni hrup, ki ima dokazano škodljive učinke. Konkretno: – izključeni so frekvenčni pasovi pod 63 Hz in nad 8 kHz, ki so pomembni pri industriji, vetrnih elektrarnah, ladjah, gradbiščih in zvočnih napravah; – metoda ne upošteva vpliva na živali, katerih občutljivost je specifična po frekvencah (npr. ptice, ribe, netopirji); – gostinski in zabavišni lokali z zunanjimi napravami se ocenjujejo zgolj po ekvivalentnih vrednostih, kar dopušča nevarne kratkotrajne presežke. Predlog: ocenjevanje hrupa naj bo obvezno izvedeno v nefiltriranem decibelu (dB/dBZ) čez celotni spekter, pri čemer se upoštevajo tudi konične vrednosti, ne zgolj povprečja.	Glede dostopnosti standardov je pojasnjeno v odgovoru pod številko 73. Metoda Cnossos oz. ustrežnejše poimenovano »Skupne metode ocenjevanja iz Priloge 2 Direktive 2002/49/ES« je na voljo preko spletnega servisa EurLex EU law - EUR-Lex. Ta metoda predstavlja trenutni tehnološki vrh ocenjevanja hrupa z modelnim izračunom v EU. Ocenjevanje hrupa v okolju se po svetu in tudi v Sloveniji izvaja z A- vrednotenjem.
272			7. člen	Prvi odstavek ustvarja pravno nedoločnost, saj se uredba in pravilnik sklicujeta drug na drugega. Javnost ne more učinkovito sodelovati, ker SIST ISO 1996-2 ni prosto dostopen. Konkretno: – ni jasno določeno, kdo je pristojen za presojo pravilne izbire merilnega mesta; – določitev mest je omejena na varovane prostore v stavbah, zanemarja pa življenjsko okolje zunaj (dvorišča, igrišča, vrtovi). Predlog: določitev merilnih mest naj bo neposredno in jasno urejena v uredbi, z razširitvijo na zunanje površine kot del življenjskega okolja, ter z zagotovljeno brezplačno dostopnostjo standardov	Glede dostopnosti standardov je pojasnjeno v odgovoru pod številko 73. Glede izbora mesta ocenjevanja je pojasnjeno v odgovoru pod številko 80. Mesta ocenjevanja hrupa v okolju so pred fasadami stavb z varovanimi prostori.
273			8. člen	Člen določa, da se pri ocenjevanju posameznega vira izločijo vsi drugi viri, kar pomeni zanemarjanje dejanske kumulativne obremenitve. Določba o pooblaščenih osebah pa omogoča izvajanje ocenjevanj tudi brez ustrezne specializacije. Konkretno: – praksa vodi k temu, da se uradno prikazuje nižja raven hrupa od dejanske; – ni definiran pojem »obratovalni monitoring«, kar povzroča dvome, ali so modelni izračuni vanj vključeni. Predlog: ocenjevanje naj vedno zajema skupne učinke vseh virov, obratovalni monitoring pa naj bo jasno definiran v izrazih	Glede ocenjevanja »kumulativne obremenitve« je pojasnjeno v odgovoru pod številko 46 in 216. Način izvajanja obratovalnega monitoringa je predmet pravilnika in ne uredbe.
274			9. člen	Metodologija, določena v 9. členu, v praksi privilegira povzročitelje, saj dopušča preseganja z zapletenimi odstopnimi pravili. Posledično skupne mejne vrednosti skoraj nikoli ne pridejo v uporabo. Konkretno: – pasivni ukrepi (izolacija stavb) so napačno opredeljeni kot aktivni ukrepi; – pojmi »tehnično«, »prostorsko« in »ekonomsko upravičeno« niso definirani; – ureditev zanemarja načelo preventive in načelo povzročitelj plača. Predlog: črtati odstavke 2–13, uveljaviti strožje skupne mejne vrednosti iz preglednice 1 in jasno določiti prednost ukrepov na samem viru hrupa.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 89.
275			10. člen	Člen omogoča, da stroški vplivajo na izbiro ukrepov, kar je v nasprotju z načelom povzročitelj plača. Poleg tega dopušča dodatne vire hrupa v že preobremenjenih območjih. Konkretno: – tretji in četrti odstavek dopuščata nove linijske vire na območjih, kjer so že presežene mejne vrednosti; – peti odstavek relativizira varstvo okolja s sklicevanjem na ekonomsko upravičenost Predlog: črtati 3., 4. in 5. odstavek ter jasno določiti, da stroški varstva vedno bremenijo povzročitelja.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 90.

276			11. člen	Namen člena je zagotoviti ukrepe na gradbiščih, vendar so določbe nejasne in nezadostne. Konkretno: – izrazi »optimiziranje obratovalnega časa« in »celovito urejanje prevoza« so nedoločeni in omogočajo zlorabe; – ni določenih časovnih omejitev hrupnih del (noč, vikendi, prazniki); – ocene hrupa ne zajemajo celotnega frekvenčnega razpona; – ni pojasnjeno, ali lastne ocene štejejo kot monitoring. Predlog: določiti strožje časovne omejitve za gradbišča, zagotoviti merjenje po celotnem spektru in prepovedati hrupna dela v naravnih območjih, kjer je ogrožena dobrobit živali.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 92, 93 in 94.
277			12. člen	Člen omogoča obratovanje linijskih virov tudi v primerih čezmerne obremenitve, kar je v očitnem nasprotju z načelom preventive in 72. členom Ustave. Pravna podlaga je neobrazložena, kar povzroča pravno nedoločnost in neučinkovito varstvo. Konkretno: – dopušča se obratovanje kljub preseganju mejnih vrednosti; – ni jasno določeno, da ukrepe financira upravljalec vira; – nejasnost glede cest, železnic in poselitvenih območij; – omogoča povzemanje pavšalnih obrazcev iz okoljevarstvenih dovoljenj, ki ne zagotavljajo dejanskega varstva; monitoring je prepuščen upravljalcu, kar omogoča manipulacije; – manjkajo določbe za vire z visokimi koničnimi vrednostmi (npr. zvočne naprave), ki dokazano presegajo 110 dBA; – člen v praksi neizvedljiv, saj inšpekcija ukrepov skoraj nikoli ne odredi Predlog: določiti, da noben vir ne sme obratovati ob čezmerni obremenitvi; jasno zapisati, da stroške ukrepov nosi povzročitelj; ukrepe v dovoljenjih opredeliti natančno in za vsak primer posebej; obvezati upravljavce k nenapovedanemu letnemu monitoringu; razširiti ureditev na vse vire hrupa, vključno z napravami, ki presegajo kritične ravni.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 95, 96, 97 98, 99 in 100.
278			13. člen	Člen nima nobene vsebinske obrazložitve, zato ga ni mogoče razumeti ali presoati. Predlog: dopolniti obrazložitev s pojasnili o namenu in učinkih, hkrati pa uskladiti določbe s preostalimi spremembami, ki naj zagotovijo celovito zaščito pred hrupom.	Pripomba se ne nanaša na vsebino člena.
279			14. člen	Člen določa obveznosti monitoringa le za vire, ki jih uredba sama opredeli, kar pomeni arbitrarnost in diskriminacijo. Tak pristop je v nasprotju z načelom enakega varstva pravic in načelom celovitosti iz ZVO-2. Konkretno: – Prvi odstavek odstavka izključuje pomembne vire (npr. zvočne naprave na prireditvah); – monitoring se opravlja na tri leta, kar je prereditveno in ne omogoča pravočasnih ukrepov; – za ceste in železnice so predvidene le petletne strateške karte, kar dodatno zmanjšuje učinkovitost; – pojem »poselitveno območje« (2. odstavek) ni definiran, kar ustvarja pravno negotovost. Predlog: določiti, da morajo vsi upravljalci virov hrupa, ne glede na klasifikacijo, vsaj enkrat letno zagotoviti obratovalni monitoring z meritvami; razširiti obveznost na zvočne naprave in druge vire z dokazano visokimi koničnimi ravni; pojem »poselitveno območje« natančno definirati.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 101, 102 in 103.
280			15. člen	Člen določa, da je dovoljenje potrebno le za letališča z daljšo vzletno stezo, večja pristanišča, industrijske naprave in obrate za obdelavo odpadkov. Takšna ureditev je arbitrarna in v neskladju z načelom enakega varstva pravic. Konkretno: – mejni primeri (npr. zvočne naprave na prireditvah), ki pogosto presegajo 110 dBA, sploh niso zajeti; – kriteriji niso obrazloženi, zato ni razvidno, zakaj so navedeni le določeni viri; – ureditev ne zajema vseh primerov, kjer hrup presega zdravstveno kritične ravni. Predlog: razširiti določbo tako, da mora okoljevarstveno dovoljenje pridobiti vsak upravljalec vira, ki lahko v življenjskem okolju povzroča ravni nad 85 dB (L1); kriterije je treba strokovno utemeljiti in jasno obrazložiti	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 104, 105 in 106.

281			16. člen	Člen dopušča izdajo dovoljenja tudi v primerih, ko obstaja tveganje preseganja mejnih vrednosti, kar je v nasprotju z načelom preventive. Konkretno: – tretja točka določa zgolj obveznost zagotavljanja monitoringa vsakih nekaj let, ne pa sprotne kontrole; – ni izrecne prepovedi izdaje dovoljenja, če so pričakovana preseganja mejnih vrednosti. Predlog: v 3. točki določiti obveznost letnega monitoringa; dodati določbo, da se dovoljenje ne izda, če je na podlagi dokazov verjetno, da bodo presežene mejne vrednosti iz preglednic 1 in 5 Priloge 1.	Predlog ni sprejet. Pogostost izvajanja obratovalnega monitoringa je predpisana s pravilnikom. Izrecna prepoved izdaje okoljevarstvenega dovoljenja v primeru preseganja mejnih vrednosti je zapisana v prvi točki predmetnega člena.
282			17. člen	Člen ne vsebuje ustrezne obrazložitve in omogoča preohlapno razlago. Konkretno: – vloga za dovoljenje ne zahteva obratovalnega monitoringa kot sestavnega dela; – tretji odstavek dopušča pomanjkljivo dokumentacijo; – četrti odstavek omogoča, da so vloge za spremembo dovoljenja nepopolne. Predlog: določiti, da mora biti sestavni del vloge ocena obremenjenosti okolja s hrupom, izdelana na podlagi monitoringa; 3. odstavek nadomestiti s strogo zahtevo za monitoringa; 4. odstavek dopolniti tako, da mora vloga za spremembo dovoljenja vsebovati vse podatke kot vloga za prvo izdajo.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 109 in 110.
283			18. člen	Člen povzema obstoječo prakso, kjer so ukrepi zapisani pavšalno in identično v vseh dovoljenjih, kar ne zagotavlja učinkovitega varstva. Konkretno: – ukrepi niso prilagojeni specifičnim virom hrupa; – ministrstvo ne določa konkretnih obveznosti, ampak uporablja splošne obrazce. Predlog: določiti, da morajo biti ukrepi v vsakem dovoljenju natančno opredeljeni in prilagojeni glede na vrsto vira in lokalne okoliščine; dopolniti člen tako, da se odpravi praksa "copy-paste".	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 111.
284			19. člen	Člen dopušča ugotavljanje skladnosti brez jasnih kriterijev, kar pomeni pravno negotovost. Konkretno: – skladnost se preverja neodvisno od monitoringa, kar je neučinkovito; – drugi odstavek ustvarja dodatne izjeme. Predlog: določiti, da se skladnost ugotavlja izključno na podlagi obratovalnega monitoringa, opravljenega po predpisih; črtati 2. odstavek v celoti	V 19. členu smo predpisali vsebino strokovne ocene skladnosti, ki jo zahteva ZVO-2 v šestem odstavku 18. člena.
285			20. člen	Člen uvaja institut, ki ni utemeljen in nima jasne pravne funkcije. Konkretno: – javnost nima dostopa do standarda SIST EN ISO 14001, na katerega se člen sklicuje; – namen »knjige pripomb« ni obrazložen, ni zagotovljena transparentnost. Predlog: določbo v celoti črtati in jo nadomestiti z uvedbo centraliziranega državnega registra pritožb in pripomb, ki bo javen in zavezujoč za vse upravljalce virov hrupa.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 113 in 73.
286			21. člen	Člen določa, da nadzor izvaja inšpektorat (IRSOE), vendar praksa kaže, da se nadzori v zvezi s hrupom skoraj ne izvajajo. To pomeni, da uredba ne zagotavlja učinkovitega varstva. Konkretno: – IRSOE pogosto ne izvaja nadzorov niti v primerih večkratnih preseganj kritičnih vrednosti; – ni opredeljeno, kdo prevzame odgovornost, če inšpektorat nadzora ne opravi; – brez realnih podatkov o številu in učinkovitosti nadzorov člen ostaja prazen okvir. Predlog: dopolniti člen tako, da nadzor izvaja tudi ministrstvo, pristojno za okolje; v obrazložitvi navesti podatke o kadrovske zasedenosti in dejanskem številu opravljenih nadzorov; zagotoviti obveznost odziva v razumnem roku.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 116.
287			22. člen	Določene globe so prenizke in nimajo odvrčilnega učinka. Konkretno: – trenutne kazni ne odražajo škode za zdravje in okolje; – povzročiteljem je pogosto ceneje kršiti uredbo kot vlagati v protihrupne ukrepe. Predlog: zvišati globe na raven, ki bo resnično odvračilna (npr. začetna kazen vsaj 20.000 EUR); kazni uskladiti z načelom "onesnaževalec plača".	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 119.

288			23. člen	Člen omogoča industrijskim obratom, da v nedogled presegajo mejne vrednosti, ker se roki za prilagoditev stalno podaljšujejo. Konkretno: – identična rešitev je bila sprejeta že leta 2018; – okolje in prebivalci so še naprej izpostavljeni čezmernemu hrupu brez roka za izboljšave. Predlog: določiti razumen in kratek rok za prilagoditev – največ šest mesecev; prepovedati nadaljnje podaljševanje prehodnih obdobj	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 120.
289			25. člen	Člen določa, da uredba začne veljati naslednji dan po objavi, kar odstopa od ustavno predpisanega 15-dnevnega roka (154. člen Ustave). Konkretno: – razlogov za skrajšanje roka ni navedenih; – ustavno sodišče je že opozorilo, da so izjeme dovoljene le ob posebnih utemeljenih okoliščinah. Predlog: določiti, da uredba začne veljati petnajsti dan po objavi, skladno z ustaljeno ustavnosodno prakso.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 121.
290			Priloga 1	Priloga 1 določa mejne vrednosti, vendar brez vsebinske obrazložitve, na kakšni strokovni podlagi so bile sprejete. Tak pristop onemogoča presojo skladnosti z znanstvenimi dognanji in mednarodnimi priporočili. Konkretno: – mejne vrednosti so bistveno višje od priporočil WHO (2018), ki za nočno obdobje npr. predpisujejo ≤ 40 dB; – uporaba enote dBA filtrira nizke frekvence, čeprav so prav nizkofrekvenčni zvoki (npr. toplotne črpalke, vetrne elektrarne) za prebivalce posebej obremenjujoči; – obrazložitev ne vključuje nobenih analiz vplivov na zdravje ali primerjav s praksami drugih držav. Predlog: Prilogo je treba temeljito preoblikovati: mejne vrednosti uskladiti s priporočili WHO in jih postopno znižati še za vsaj 5 dB, namesto dBA uvesti enoto dB oz. dBZ (neutežen decibel), ki zajema celoten frekvenčni razpon, obrazložitev mora vsebovati strokovne podlage in podatke o zdravstvenih učinkih hrupa	Z uredbo nismo spreminjali obstoječih mejnih vrednosti hrupa v okolju.
291			Priloga 2	Priloga 2 ni obrazložena in zato javnost nima možnosti preveriti njene uporabnosti ter skladnosti z namenom uredbe. Konkretno: – priloga ponavlja metodološke napotke, ki so že zajeti v drugih določbah in standardih; – zaradi pomanjkanja vsebinske utemeljitve je praktično neuporabna; – v kombinaciji z obstoječimi metodami (npr. Cnossos EU) lahko vodi v napačne ocene hrupa, saj ne zajema vseh frekvenčnih razponov in vseh virov hrupa. Predlog: Prilogo 2 je treba črtati v celoti, saj ne prinaša dodane vrednosti in ustvarja zmedo v pravnem redu. Namesto tega naj se v uredbi jasno določi uporaba celovite metodologije, ki bo znanstveno utemeljena, javno dostopna in skladna z načelom preventive iz ZVO-2	Ocena obremenjenosti okolja s hrupom se, za namen varstva okolja pred hrupom, uporablja v upravnih postopkih izdaje okoljevarstvenih dovoljenj in okoljevarstvenih soglasij.
292	Fizična oseba	007-140/2025/52	3. in 5. člen	Vetrne elektrarne (VE) navedene kot 'naprave' - vir hrupa brez posebnih mej. Dodati mejne vrednosti za LFN, IF, korekcijo za AM; posebno prilogo za vetrne elektrarne. Uskladiti s prihodnjo verzijo Pravilnika. Hrup VE ima posebne značilnosti (LFN, IF, AM), ki jih A-filter podcenjuje; mednarodne prakse (Danska, Avstralija) že vključujejo pribitke in posebne meje.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 3.
293			splošno	Ni obveznega stalnega monitoringa za VE. Uvesti je treba stalni nadzor z javno dostopnimi podatki. Predlagani stalno nadzor z javno dostopnimi podatki omogoča transparentnost in sprotno preverjanje skladnosti z mejnimi vrednostmi.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 226.
294			23. člen	Vključuje pasivno zaščito kot eno izmed glavnih rešitev. Črtati 3., 4., 5. točko; uvesti obvezno hierarhijo ukrepov: preprečevanje, zmanjšanje pri viru, zmanjšanje prenosa, pasivna zaščita kot zadnja možnost. Skladno z Direktivo 2002/49/ES in priporočili WHO; dolgoročno učinkovitejše zmanjšanje hrupa.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 230.
295			12. člen	Odločanje o ukrepih je prepuščeno zgolj inšpektorjem. Vključiti neodvisne akustične strokovnjake; možnost predlaganja s strani Civilnih iniciativ, občin, strokovnih združenj; odločitev potrdi strokovna skupina. Inšpektorji pokrivajo več področij, nimajo vedno specializiranega akustičnega znanja.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 228.
296			2. člen	Vojaške, obrambne in zaščitne dejavnosti navedene v 9. in 10. točki Združiti v enotno določbo; omejiti izvzetja na nujne primere; redne dejavnosti obravnavati skladno z uredbo.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 227.

				Prepreči preširoko tolmačenje izvzetij in omogoča enako varstvo pred hrupom.	
297			3. člen	Cestni vir hrupa = >1.000.000 vozil/leto. Dodati tudi odseke cest z oddaljenostjo <10 m od občutljivih objektov; izvesti meritve/izračun po CNOSSOS-EU; vključiti bližinsko korekcijo. Tudi manj prometne ceste lahko presegajo meje zaradi bližine objektov; CNOSSOS-EU podcenjuje hrup pri cestah, oddaljenih <10 m od občutljivih objektov.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 229.
298			4. člen	Splošna definicija I. stopnje. Izrecno vključiti naravne parke, Natura 2000, varovana območja; posebne meje za občutljive vrste; metodologija ocene vpliva na favno. Zagotovi tudi varstvo narave in živali pred hrupom; skladno z evropskimi direktivami.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 164153.
298,5				Obstoječi predlog predpisa se umakne. Pripravi se novi predlog predpisa tako, da se pripravijo strokovne podlage, ki bodo upoštevale najnovejše smernice in spoznanja znanosti ter o škodi, ki jo povzroča okoljski hrup in specifičen hrup VE ter o tem, katere so sprejemljive ravni hrupa in o vplivu predlaganih rešitev na zdravje ljudi in živali. Predlog novega predpisa se ponovno predstavi javnosti, skupno s strokovnimi podlagami. Za pripravo določb o hrupu VE predlagam ustanovitev posebne strokovne skupine, z možnostjo predlaganja strokovnjakov tudi s strani Civilnih iniciativ, NVO, občin in strokovnih združenj. Predlog uredbe ni dovolj kakovosten in je zdravju škodljiv. Niti v eni točki ne upošteva novih spoznanj o škodljivih posledicah okoljskega hrupa na zdravje prebivalstva. Edina omemba VE v predlogu Uredbe je v 3.členu (izrazi) pod "naprave". Vendar tudi pri napravah ni zajet nizkofrekvenčni hrup (NF), ki ga emitirajo VE. Ta je sestavljen iz hrupa pod 200 Hz in hrupa pod 20 Hz - infrazvok, obenem pa še iz najbolj škodljivih pulzov (amplitudna modulacija	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 32.
299	Gospodarska zbornica Slovenije - Zbornica industrije sejmov in srečanj	007-140/2025/53		Obveznost monitoringa hrupa Iz predloga uredbe izhaja, da bi bila obveznost izvajanja monitoringa hrupa vsakih 3 let razširjena tudi na organizatorje prireditve oziroma upravljavce prireditvenih prostorov. Prosimo za pojasnilo, ali to dejansko velja za našo dejavnost in kako bi se monitoring izvajal ob dejstvu, da se prireditve med seboj močno razlikujejo po vsebini, obsegu in ravni hrupa. Menimo, da bi takšna obveznost pomenila nesorazmerno dodatno administrativno in finančno obremenitev za organizatorje prireditve in gospodarstvo nasploh.	Prireditveni prostori, ki so vir občasnega ali stalnega hrupa se uvrščajo med vire hrupa že od Uredbe o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS št. 45/95). Uredba v zvezi z pogoji za obratovanje ne prinaša nič novega. Prireditveni prostori morajo izvajati ukrepe varstva pred hrupom, za njih veljajo mejne vrednosti kazalcev hrupa iz preglednice 4 priloge 1 uredbe ter morajo vsake 3 leta izvajati obratovalni monitoring hrupa v okolju.
300				Dovoljene mejne vrednosti V preglednici uredbe so navedene mejne vrednosti hrupa. Prosimo za pojasnilo, ali so se te vrednosti spremenile v primerjavi z veljavno uredbo iz leta 2005. Če so bile zaostrene, prosimo za obrazložitev razlogov za spremembe in strokovne podlage zanje.	Mejne vrednosti kazalcev hrupa so enake glede na Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa iz leta 2005
301				Opredelitev "novega vira hrupa" Prosimo za jasnejšo definicijo, kdaj se določen vir šteje za »novi vir hrupa«. Zlasti nas zanima, kako bi se ta določba uporabljala za prireditve, ki se na določenih lokacijah (npr. Gospodarsko razstavišče) izvajajo že več desetletij. Če bi se te obravnavale kot novi viri hrupa, bi lahko zaradi seštevanja obremenitev v prostoru prišlo do omejitev ali celo prepovedi izvajanja prireditve, kar bi bilo v nasprotju z dolgoletno namensko rabo prostora in prireditveno tradicijo.	Zelo podobne definicije »novega vira emisij« so v vseh okoljskih predpisih (zrak, vode). Izkazalo se je, da je definicija ustrezna. V praksi to pomeni, da v kolikor npr. na Gospodarskem razstavišču pride do sprememb v zmogljivosti ali vrsti procesa zaradi katerega nastaja emisija hrupa v okolje imam nov vir hrupa, ki mora izvesti prve meritve hrupa in s tem preveriti skladnost svojega obratovanja z uredbo. Preveriti pa morate za kake prireditve je bilo Gospodarsko razstavišče projektirano in zgrajeno ter kake prireditve želite na njem izvajati.
302				Posebne prilagoditve za prireditvene prostore Predlagamo, da se v uredbi posebej upoštevajo posebnosti kulturno-prireditvene dejavnosti. Prireditve so občasne, časovno omejene in praviloma potekajo v točno določenih terminih, zato jih ni smiselno obravnavati enako kot trajne vire hrupa (npr. industrijske obrate). Predlagamo, da se za prireditvene prostore, kot so sejmišča, kongresni centri, koncertna in druga prireditvena prizorišča predvidijo izjeme ali prilagoditve glede ukrepov za zaščito pred hrupom, podobno kot je to že urejeno v nekaterih evropskih državah.	Vsi viri hrupa morajo obratovati skladno z omejitvami iz uredbe. Edina izjema so občasne emisije hrupa v okolje, ki jih povzročajo zvočne naprave na prireditvah, ki jih normativno ureja Uredba o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup.
303	Avto-moto zveza Slovenije	007-140/2025/54		Motošport, zlasti panoga motokros, je specifična športna dejavnost, ki zaradi značilnosti motorjev proizvaja tako impulzni kot nizkofrekvenčni hrup. Čeprav si AMZS prizadeva za zmanjševanje vplivov na okolje in uvaja sodobne tehnične ukrepe, skladne z mednarodnimi standardi, trenutni predlog uredbe takšnih posebnosti ne upošteva. Navedeno lahko ogrozi obstoj in razvoj motošporta v Sloveniji, zlasti na urejenih in legalnih motokros progah in poligonih, ki imajo pomembno vlogo pri	Pregledali bomo predpise evropskih držav, ter preverili, ali imajo za obratovanje motošport objektov kako posebno ureditev ter kako zagotavljajo varstvo pred hrupom za prebivalce.

			športni in rekreativni dejavnosti, mladinskem športu ter razvoju slovenskih vrhunskih športnikov.	V časovnici sprejemanja te uredbe tega nismo mogli izvesti.
304			a.) Neupoštevanje impulznega in nizkofrekvenčnega hrupa Predlagamo, da se v uredbi jasno definira in vključi obravnavo impulznega ter nizkofrekvenčnega hrupa, ki je značilen za motošport. Uredba naj določi ločeno metodologijo merjenja in ocenjevanja teh vrst hrupa, saj obstoječi kazalci (Leq) ne odražajo realnih vplivov motokrosa.	Uredba postavlja splošna pravila za vse vire hrupa. Smiselno bi bilo razmisliti, ali je treba za izvedbo tekmovanj določiti posebno metodologijo ugotavljanja kazalcev hrupa. Najboljši ukrep zmanjšanja omejitev za obratovanje tovrstnih športnih objektov je ustrezna umeščenost v prostor.
305			b.) Časovne prilagoditve za športne dejavnosti Predlagamo, da se za športne objekte (npr. motokros proge) določi možnost časovno omejenih izjem pri dovoljenih mejnih vrednostih hrupa: • dovoljeno izvajanje treningov in tekmovanj med 9.00 in 18.00, • prepovedano izvajanje ponoči, da se zaščiti nočni mir, • možnost krajših občasnih odstopanj v primeru poklanih tekmovanj, dirk državnega prvenstva in mednarodnih tekem, organiziranih pod okriljem nacionalne panožne zveze za motošport in karting – Avto-moto zveze Slovenije	Uredba ne omejuje obratovanje športnih objektov. Zagotoviti pa morajo, da hrup na fasadi varovanih prostorov ne presega ravni hrupa predpisane v preglednici 4 priloge 1 uredbe ob upoštevanju korekcij zaradi izrazitih impulzov in poudarjenih tonov kot je predpisano s pravilnikom.
306			d.) Vključitev športnih organizacij v postopke Predlagamo dopolnitev, da se pri pripravi prostorskih aktov, izdaji okoljevarstvenih dovoljenj in odločanju o ukrepih v zvezi s hrupom obvezno vključi Avto-moto zvezo Slovenije kot nacionalno panožno zvezo za motošport in karting v Republiki Sloveniji.	Področje priprave prostorskih aktov je predmet urejanja Zakona o urejanju prostora in ne uredbe.
307			e.) Spodbujanje tehničnih in prostorskih varovalnih ukrepov Namesto omejevanja hrupa naj uredba določa kombinirane ukrepe, kot so: • vzpostavitev trajnih/začasnih protihrupnih ograj in nasipov, • zasaditev z drevjem, • prostorsko načrtovanje vadbenih in tekmovalnih površin na primernih lokacijah.	Izvajanje ukrepov varstva pred hrupom je skladno s četrtrim odstavkom 2. člena uredbe obvezno za vse vire hrupa. Za motošportne objekte je še najbolj primeren ukrep »umeščanje v prostor« na način, da se zagotovi dovolj velika oddaljenost od stavb z varovanimi prostori. Vprašljiva je učinkovitost protihrupnih ograj, saj morajo biti le te, za učinkovito zaščito, postavljene čim bližje viru hrupa, kar je morda v nasprotju z željo gledalcev, da spremljajo tekmo ter varnostnimi zahtevami za tekmovalce. Zasaditev dreves postane učinkovita (zmanjšanja hrupa za cca 3 dB), če je gost pas dreves in grmovnic širok vsaj 10 m, kar ni posebej učinkovita metoda zmanjšanja hrupa.
308			Predlagana dopolnitev uredbe V 2. členu uredbe naj se doda nov odstavek v smislu: "Za športne prireditve, namenjene motošportu (motokros, enduro, trial ipd.), ki se izvajajo v okviru športne oblasti Avto-moto zveze Slovenije, veljajo mejne vrednosti in metodologija merjenja hrupa, kot ga določajo mednarodni standardi (FIA, FIM). Prav tako se za tovrstne objekte/poligone lahko določijo časovne omejitve delovanja, ki omogočajo izvajanje športne dejavnosti ob hkratnem varstvu prebivalcev pred čezmernim hrupom." AMZS predlaga, da Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo pri pripravi končne uredbe upošteva posebnosti motošporta in v dialog vključi Avto-moto zvezo Slovenije kot nosilko športne oblasti na področju motošporta in kartinga v Republiki Sloveniji. Le na tak način bo mogoče zagotoviti uravnoteženo varstvo okolja in pravico do razvoja športa, ki ima v Sloveniji dolgo tradicijo, močno bazo športnikov ter pomembno družbeno in gospodarsko vlogo.	Standardi FIM – Federation Internationale de Motocyclisme omejujejo hrup motorja na 114 dB merjeno 2 m od motorja. Motorje se preveri pred ali po tekmi. Ti standardi ne predstavljajo okoljskih standardov. To so standardi za tehnično skladnost motorjev na tekmovanju. Uredba zagotavlja varstvo okolja pred hrupom. Hrup na fasadi varovanih prostorov ne sme preseči ravni hrupa predpisane v preglednici 4 priloge 1 uredbe ob upoštevanju korekcij zaradi izrazitih impulzov in poudarjenih tonov kot je predpisano s pravilnikom.

309	Gospodarska zbornica Slovenije	007-140/2025/56		Na podlagi proučitve vsebine predloga uredbe in vsebine 25. členov in 2 prilog smo ugotovili, da novi predlog uredbe: • ne spreminja bistveno obstoječih mejnih vrednosti (razen določene uskladitve pri gradbiščih in koničnih ravneh). Glavne razlike predloga uredbe z obstoječo Uredbo so v jasnejših določbah, pri definicijah, izvajanju, izjemah in prilagoditvah za obstoječe vire hrupa; • vsebuje bolj strukturirano obravnavo celotne obremenitve, kombinacije virov, koničnih ravni in časovne razdelitve, • ustreza strategiji varstva pred hrupom v skladu z EU direktivo, • je do gradbišč nekoliko bolj toleranten (dopušča ekvivalentno vrednost do 65 dBA/dan), kljub temu pa dopušča omejitve glede števila ur in časa delovanja, kar lahko pri zahtevnih in kontinuiranih gradnjah povzroča težave. Naredili smo tudi primerjavo predpisanih mejnih vrednosti hrupa po posameznih področjih, pomembnih za različne gospodarske veje (industrija, gradbeništvo) in kot zelo pomembno izpostavljamo, da: • mejne vrednosti hrupa zaradi obratovanja industrije, naprav ter delovanja prometne infrastrukture (letališča, heliporti) ostajajo na istem nivoju kot v trenutni Uredbi št. 43/18, št. 59/19 in št. 44/22, • mejne vrednosti hrupa v primerjavi z trenutno Uredbo št. 43/18, št. 59/19 in št. 44/22, kjer so bile vrednosti za gradbišča določena na nivoju 58/53/48 dBA pri III. območju varstva, so sedaj nekoliko višje mejne vrednosti za posamezni vir (65/60/55); Ker je sprejem nove Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju zelo pomemben iz vidika odprave neustavnosti Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18, 59/19 in 44/22 – ZVO-2, ki trenutno zaradi sodbe Upravnega sodišča RS, ki je v juliju 2025 gradbeno dovoljenje za gradnjo 1. etape južnega dela 3. razvojne osi, izdano julija 2023 odpravilo in zadevo vrnilo ministrstvu za naravne vire in prostor v ponovno odločanje, ob tem pa izrecno prepovedalo uporabo veljavne Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju v postopku presoje vplivov na okolje. Na podlagi sodbe Ustavnega sodišča RS je namreč Upravno sodišče RS ugotovilo, da ta uredba ni v skladu z ustavnimi in zakonskimi okviri, zaradi česar se je v tovrstnih okoljskih postopkih ne sme več uporabljati! To pomeni, da dokler Vlada RS ne sprejme nove uredbe o hrupu, o izdaji gradbenega dovoljenja za gradnjo hitre ceste ni mogoče zakonito odločati! Kaj to pomeni za gospodarski in prometni razvoj Dolenjske in Bele Krajine, ki že več kot 20 let čaka na začetek gradnje te prepotrebne prometnice, je popolnoma jasno. Nadaljnjo odrezanost in stagnacijo v primerjavi z ostalimi, prometno bolj povezanimi statističnimi regijami države. Gospodarska zbornica Slovenije zato načeloma podpira čimprejšnji sprejem predloga Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, ki jo je MOPE pripravilo na podlagi Odločbe U-I-441/18-23 z dne 6. 7. 2022, s katero je Ustavno sodišče ugotovilo in s tem odpravo trenutnega stanja, ki onemogoča kakršne koli izvedbe gradbenih investicij, ki so vezane na posamezne postopke okoljskih presoj vplivov na okolje, kamor sodi tudi hrup.	Zahvaljujemo se za korektni povzetek uredbe.
310	Fizična oseba	007-140/2025/57	Tretji odstavek 9. člena v povezavi z 8., 9 in 11. odstavkom 9. člena	Izenačitev pogojev delovanja mednarodnih letališč in letališč, ki niso mednarodna. Uredba razlikuje med letališči, mednarodna letališča so grajena izven območij poselitve, prav tako imajo po 8. – 11. odstavku 9. člena Uredbe možnost ukrepanja za zmanjšanja emisij vira hrupa. Razlikovanje med letališči ni argumentirano v obrazložitvi členov. Ugotoviti je, da imajo tudi gradbišča možnosti ukrepanja. Zaključiti je, da je Uredba neutemeljeno diskriminatorna do letališč, ki imajo lokalni pomen in so umeščena v prostor že desetletja. Sprejem takšne Uredbe (brez preliminarne študij hrupa) lahko povzroči zaprtje vseh lokalnih letališč. Predlaga se, da se opravi študija hrupa lokalnih letališč in ugotavljanja možnosti ukrepanja za vsako posamično obstoječe lokalno letališče. Smiselno je tudi razmislek, da so vsa letala (ne glede na to na katerem letališču pristajajo) vir hrupa in je posledično potrebno vsa letališča obravnavati enako.	Normativna ureditev obratovanja letališče se v ničemer ne razlikuje že od sprejetja Uredbe o hrupu v naravnem in življenjskem okolju v letu 1995.
311	Ministrstvo za naravne vire in prostor	007-140/2025/58	3. člen	Dopolniti z definicijo kazalca hrupa L1, L99. Potrebno za zagotovitev transparentnosti, saj definicije teh kazalcev hrupa ni niti v drugih predpisih	Statistična parametra, kot so L1 ali L99, sta definirana s pravilnikom.
312			3. člen	Dodati povezavo o tem kje so definirani izrazi, ki v predlagani uredbi niso definirani (npr. mirno območje). Potrebno za zagotovitev transparentnosti.	Med izraze smo dodali tudi izraz »mirno območje« in nekatere ostale.

313			6. člen, tretji odstavek	Predlagamo, da se določi dopolni z izjemo oziroma prehodno določbo, ki se nanaša na izdelane strokovne podlage, ki so bile vsebinsko že obravnavane in so predstavljale podlago za izdajo pozitivnega mnenja MOPE glede emisij hrupa v integralnem postopku. V vseh postopkih, začelih v času veljavnosti Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18, 59/19 in 44/22 – ZVO-2), ki so bili že vsebinsko obravnavani in za katere je bilo pridobljeno pozitivno mnenje MOPE glede emisij hrupa v integralnem postopku, ter v katerih so bili v strokovnih podlagah, izdelanih na podlagi navodil MOP pooblaščenim izdelovalcem ocene hrupa: Problematika glede tolmačenja zakonodaje s področja hrupa (št. 35411-11/2022- 2550-15 z dne 16. 5. 2022), pri gradbiščih upoštevani dnevni kazalci hrupa in ne letni, kot je to predlagano v tretjem odstavku 6. člena predlagane uredbe, naj se določi možnost, da se pri gradbiščih upoštevajo dnevni kazalci hrupa in ne letni.	Po premisleku smo se odločili, da 23. člen uredbe zapišemo da se vsi postopki začeti pred uveljavitvijo uredbe, končajo skladno s sprejeto uredbo.
314			8. člen, tretji odstavek	Dopolni naj se določi tako, da se bo glasilo: »Ocenjevanje obremenjenosti okolja s hrupom in prvega in drugega odstavka tega člena,...« Določilo je relevantno tudi za ocenjevanje obremenjenosti okolja s hrupom iz drugega odstavka tega člena.	Pripomba sprejeta.
315			11. člen, drugi odstavek	Dopolni naj se določi tako, da se glasi: » V primeru izvajanja posega ali gradnje objekta, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje,...« Za določene posege ni potrebna klasična gradnja (npr. agromelioracija), kljub temu pa je zanje treba izvesti presojo vplivov na okolje, zato bi bilo smiselno določiti dopolniti, kot predlagano	Predlog ni sprejet. 11. člen normativno ureja gradnjo objektov, in kot tak ni primeren za vse posege.
316	Fizična oseba	007-140/2025/60	3. člen	Definicija vira hrupa je nepopolna. Viri, ki so v urbanem okolju najbolj problematični – gostinski lokali, glasne prireditve, zunanje tehnične naprave – niso dosledno zajeti. To povzroča pravno negotovost in neenako obravnavo prebivalcev, saj se nekateri viri obravnavajo kot regulirani, drugi pa ne. Povsem izključena je tudi pirotehnika, čeprav predstavlja tipičen vir kratkotrajnih, a ekstremnih obremenitev, ki imajo dokazano škodljive učinke na zdravje in dobrobit ljudi ter živali. → Definicijo je treba razširiti tako, da bo vključevala vse vire, ki v praksi obremenjujejo zdravje ljudi, vključno z nizkofrekvenčnimi, koničnimi in občasnimi viri (npr. pirotehnika).	Definicija »vira hrupa« je široka, in vključuje vse vire hrupa, katerih obratovanje je mogoče nadzorovati. Med vire hrupa so poleg nekaj izrecno navedenih virov hrupa vključuje vse naprave, katere obratovanje zaradi izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti ali proizvodne dejavnosti v kmetijstvu ali gozdarstvu povzroča v okolju stalen ali občasen hrup. Naprava je tudi naprava za obdelavo odpadkov, vetrna elektrarna, objekt za izkoriščanje ali predelavo mineralnih surovin, strelišče ali poligon za uničevanje neeksploziranih ubojnih sredstev, objekt za športne ali druge javne prireditve, gostinski ali zabaviščni lokal, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave in zabaviščni objekt (na primer avtodrom, vrtiljak ali športno strelišče). Uporaba zvočnih naprav je normativno urejena z Uredbo o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup. Uporaba pirotehnike pa spada v področje urejanja Zakona o javnem redu in miru.
317			4. člen	Razvrstitev območij je zasnovana brez jasnih zdravstvenih kriterijev. Prebivalci v stanovanjskih območjih ob gostinskih lokalih ali prireditvah so izpostavljeni višjim obremenitvam, vendar je njihova zaščita šibkejša kot pri drugih območjih. Razredi varstva morajo odražati dejansko izpostavljenost prebivalcev in vključevati kriterije, ki upoštevajo zdravstvene učinke.	Območja varstva pred hrupom se določajo glede na dejansko rabo prostora in so povezana z namensko rabo prostora, kot je določena v občinskih prostorskih planih. Stanovanja lahko npr. uvrstimo v območja stanovanj, ki so namenjena bivanju brez ali s spremljajočimi dejavnostmi, lahko pa jih uvrstimo tudi v območje centralnih dejavnosti, ki so namenjena oskrbnim, storitvenim in družbenim dejavnostim ter bivanju. Vsako od teh območij ima svoje prednosti in slabosti. Mejne vrednosti kazalcev hrupa tako za gostinske lokale kot tudi za javne prireditve na katerih se uporabljajo zvočne naprave se prilagajajo uvrstitvi območja v stopnjo varstva pred hrupom.
318			5. člen	Mejne vrednosti so postavljene previsoko in niso usklajene s smernicami WHO. Kratkoročni presežki in nizke frekvence, ki povzročajo največje motnje spanja in kronične zdravstvene težave, so spregledani. V to kategorijo sodijo tudi eksplozivni zvoki pirotehnike, ki pogosto presegajo 120 dB in lahko povzročijo poškodbe sluha že ob enkratni izpostavljenosti. Potrebna je vključitev koničnih ravni, nizkofrekvenčnega hrupa in pirotehničnih virov ter postopno znižanje mejnih vrednosti na priporočeno raven (≤ 40 dB ponoči).	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 177.

319			6. člen	Metodologija ocenjevanja temelji na povprečnih vrednostih, ki izkrivljajo dejansko izpostavljenost. Povprečenja prikrivajo nočne udarne zvoke in kumulativne učinke več virov. Uvedba metod, ki upoštevajo celoten frekvenčni spekter in kumulativne obremenitve, je nujna za realno oceno vplivov na zdravje.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 216.
320			11. člen	Gradbišča v mestnih središčih povzročajo visoke in občasne obremenitve, ki pomembno vplivajo na počutje prebivalcev. Brez določitve jasnih časovnih omejitev in maksimalnih ravni hrupa so prebivalci prepuščeni samovolji izvajalcev. Nujno je določiti stroge omejitve za nočni čas, vikende in praznike ter omejiti najvišje dovoljene konične ravni.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 217.
321			14. člen	Monitoring je preozko opredeljen, saj ne vključuje številnih virov, ki so v praksi najbolj moteči. Pogostost meritev (vsaka tri leta) je prenizka, da bi omogočala pravočasno ukrepanje. Monitoring mora vključevati vse pomembne vire hrupa v urbanem okolju in se izvajati redno, zlasti v nočnem času.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 218.
322			22. člen	Kazni za kršitve so neprimerljivo nizke glede na škodo, ki jo hrup povzroča zdravju in družbi. Za večje povzročitelje hrupa te globe ne predstavljajo resne spodbude za spoštovanje predpisov. → Potrebno je bistveno zvišanje glob in uvedba progresivnega kaznovanja, ki bo preprečilo ponavljajoče se kršitve.	Odgovorjeno v odgovoru pod št. 219.
323	Civilna iniciativa proti vetrnim elektrarnam Rogatec–Žetale	007-140/2025/61		Mi, prebivalci območja načrtovane vetrne elektrarne Rogatec–Žetale, živimo v stalni zaskrbljenosti in negotovosti zaradi omenjenega pravne praznine in pomanjkljive zaščite pred hrupom. Že sama perspektiva postavitve večjih vetrnih turbin v naši bližini, ob odsotnosti učinkovitih predpisov, povzroča strah pred resnimi posledicami za naše zdravje, varnost in kakovost življenja. Posebej zaskrbljujoče je, da so projekti izrabe vetrne energije po zakonu opredeljeni kot projekti v prevladujočem javnem interesu, kar postavlja lokalno prebivalstvo v neenakopraven položaj. Čeprav razumemo pomen obnovljivih virov, takšna ureditev onemogoča, da bi skupnost učinkovito zaščitila svoje interese. Prostorski postopki potekajo centralizirano in pogosto brez ugodnega vključevanja javnosti. Tudi v našem primeru smo bili prebivalci o podrobnostih projekta obveščeni šele v poznih fazah in se zato prisilno samoorganizirali. To izključevanje povečuje občutek ogroženosti in nezaupanja v institucije. NIJZ je že predlagal, naj Slovenija sledi danski praksi, ki določa strožje omejitve za LFN (20 dBA v notranjosti stanovanj), a teh priporočil do danes ni bilo implementiranih. Prav tako NIJZ izrazito ne podpira postavitve vetrnih agregatov z nazivno močjo nad 5 MW-kljub temu investitor v primeru Rogatec-Žetale želi postaviti 7 MW agregate. Naš odpor ni usmerjen proti trajnostnemu razvoju, temveč proti njegovemu izvajanju brez ustrezne pravne in zdravstvene zaščite ljudi. Pričakujemo, da bo ministrstvo sledilo načelu previdnosti: dokazno breme neškodljivosti mora biti na investitorjih, ne na prebivalcih, ki smo že danes izpostavljeni negotovosti in strahu. Pozivamo, da uredba vključi: • posebne kazalce za nizkofrekvenčni hrup in infrazvok, • najvišjo dovoljeno raven hrupa ponoči 35–40 dBA, • minimalni odmik vetrnic od hiš, • upošteva mnenje NIJZ, • ter da se območje Haloz zaradi reliefa in razpršene poselitve opredeli kot neprimerno za postavitev vetrnih elektrarn.	Normativna ureditev, ki vključuje pogoje za umestitev v prostor, gradnjo in obratovanje vetrnih elektrarn je pojasnjena v odgovoru na vprašanje št. 222. Vaše ostale pripombe se nanašajo na predpise iz področja energetike in prostorskega načrtovanja. Predlog za posebne kazalce na nizkofrekvenčni hrup bo obravnavan v prihodnji spremembi uredbe. Strokovne podlage za normativno ureditev hrupa vetrnih elektrarn so pripravljene in so objavljene na spletni strani ministrstva POROČILO.

324	Civilna iniciativa proti Vetrnim elektrarnam Rogatec Žetale	007-140/2025/61.1	Pomanjkljivosti uredbe glede nizkofrekvenčnega hrupa in infrazvoka Predlagana uredba ne obravnava posebej nizkofrekvenčnega hrupa (LFN) in infrazvoka, ki ga povzročajo vetrne elektrarne. To je resna pomanjkljivost, saj obstoječa metodologija merjenja okoljskega hrupa teh nizkih frekvenc ne zajame ustrezno. Vetrne elektrarne večjih moči (npr. 3 MW in več) dokazano oddajajo znaten delež hrupa v nizkofrekvenčnem in infrazvočnem območju, ki ga človeško uho slabo sliši ali ne sliši, vendar lahko vpliva na počutje in zdravje ljudi (moten spanec, pritisk v ušesih, glavoboli, povečana tveganost za srčno-žilne bolezni). Kljub temu veljavna uredba za vetrnice še vedno uporablja splošne mejne vrednosti za industrijske vire hrupa (npr. 48 dBA ponoči za III. območje varstva pred hrupom), ki LFN ne upoštevajo ločeno. Neodvisne strokovne študije so že leta 2017 opozorile, da so vetrne elektrarne specifičen vir hrupa, ki zahteva podrobnejšo obravnavo v predpisih (vključno z metodologijo merjenja) – vendar njihovih priporočil ministrstvo doslej ni vključilo v predpise. Analiza Fakultete za strojništvo UL iz novembra 2023 je tudi potrdila, da je danska metoda merjenja hrupa vetrnic (ena najnaprednejših v Evropi, ker vključuje preverjanje jakosti LFN) ustrezna in da bi bilo smiselno slovensko uredbo nadgraditi po danskem zgledu. Kljub temu predlog nove uredbe še ne predvideva posebne regulacije LFN. Takšna opustitev je strokovno in etično nesprejemljiva, saj zanemarja pomemben vidik vplivov na zdravje ljudi. Predlog: Uredba naj v posebnem poglavju opredeli obravnavo nizkofrekvenčnega hrupa in infrazvoka vetrnih turbin. Določiti je treba jasne metodologije merjenja in ocenjevanja LFN (npr. merjenje v tercah pod 100 Hz, uporabo C ali G krivulje). Prav tako predlagamo obveznost izvedbe neodvisne študije LFN za vsak projekt vetrne elektrarne in sicer pred izdajo okoljevarstvenega soglasja. Rezultati študije naj bodo upoštevani pri presoji sprejemljivosti projekta. Poleg tega naj nova uredba določi, da se v monitoring obratovanja vključi periodično merjenje LFN na območju vpliva vetrnice, s poročanjem rezultatov pristojnim organom in javnosti. S tem bo zagotovljeno sprotno spremljanje morebitnih negativnih učinkov infrazvoka na lokalno prebivalstvo.	Uredba obravnava ocenjevanje hrupa na enak način kot ga obravnava tudi Svetovna zdravstvena organizacija. To pomeni s kazalci Ldan, Lvečer, Lnoč in Ldvn. Vsi kazalci so vrednoteni s A vrednotenjem, ki posnema občutljivost človeškega ušesa. Strokovne podlage za dopolnitev normativne ureditve hrupa vetrnih elektrarn so pripravljene in so objavljene na spletni strani ministrstva POROČILO. Strokovne podlage bodo obravnavane v prihodnji spremembi uredbe.
325			Posebne geografske in demografske značilnosti Haloz Območje Haloz ima specifične značilnosti, zaradi katerih zasluži poseben režim varstva pred hrupom. Gre za razgibano, gričevnato pokrajino z zelo razpršeno poselitvijo – številna majhna naselja in samotne kmetije so posejane po pobočjih in dolinah. To pomeni, da je praktično celotna pokrajina akustično občutljiva: ni večjih homogenih nenaseljenih površin, kamor bi lahko umestili velike hrupne vire, ne da bi vplivali na bližnje prebivalce. Hkrati konfiguracija terena (hribi, doline) lahko povzroči konjugiranje zvoka in prenose nizkih frekvenc na večje razdalje. V pogojih temperaturne inverzije ali v brezvetrju se hrup v dolinah lahko ujame in zadržuje. Posebnosti reliefa torej lahko pomenijo, da že zmerni hrupni emisiji vetrne turbine v Halozah povzročata motnje spanja in počutja pri prebivalcih, četudi bi formalno vrednosti v povprečju ostale pod mejnimi vrednostmi. Zaradi odsotnost industrije in razvejane cestne infrastrukture v regiji bi pomenila umestitev vetrnih agregatov visoko zvočno obremenitev na širšem območju. Poleg naravnih danosti je pomemben tudi kulturni in krajinski vidik: Haloze so pogosto označene kot »naravni biser« Slovenije, z ohranjeno naravo, tradicionalno vinsko krajino in bogato dediščino poselitev. Postavitev ogromnih vetrnih turbin bi trajno spremenila podobo te krajine in lahko škodovala razvoju trajnostnega turizma ter kakovosti bivanja. V študijah je ugotovljeno, da je sprejemanje takih infrastrukturnih objektov najnižje prav v območjih visoke krajinske in simbolne vrednosti (gore, obala, območja kulturne dediščine) – Haloze v marsičem sodijo v to kategorijo. Zato terjajo premislek o dodatnih varovalnih ukrepih. Predlog: Uredba naj omogoči za posebna območja, kot so Haloze, zaostrene merila varstva pred hrupom. Na primer, lahko se celotno območje Haloz (ali vsaj njegovi najbolj poseljeni deli) klasificira v višjo stopnjo varstva pred hrupom, kot izhaja zgolj iz sedanje namenske rabe prostora. V praksi to pomeni, da bi v Halozah veljale strožje mejne vrednosti hrupa (npr. ponoči 35 dBA namesto 40–45 dBA) in/ali posebne omejitve za nizkofrekvenčni spekter. Morebitne investitorje vetrnih elektrarn bi se moralo z uredbo zavezati k upoštevanju teh posebnosti že v fazi načrtovanja – torej k izboru takih lokacij in tehnologij, da ne bodo presejali strožjih lokalnih meril. V kolikor tega ni mogoče zagotoviti, poseg na takšni lokaciji ni dovoljen. Poseben režim za Haloze bi bil v skladu s pristopom okoljske pravičnosti, saj bi zaščitil tamkajšnje prebivalce, ki so sicer lahko nesorazmerno prizadeti zaradi svoje razpršene poselitve.	Uredba ne obravnava kulturnih ali krajinskih vidikov morebitnih lokacij za postavitev vetrnih elektrarn. Te so predmet postopkov sprejema državnih ali občinskih prostorskih načrtov.

326			Pravna podlaga: odločba U-I-441/18-23 in 72. člen Ustave RS Predlog uredbe moramo ocenjevati z vidika ustavnih zahtev. Ustava Republike Slovenije v 72. členu jasno določa, da ima vsakdo pravico do zdravega življenjskega okolja, država pa mora skrbeti za ohranjanje naravnega ravnovesja. Ustavno sodišče RS je v odločbi št. U-I-441/18- 23 z dne 6. 7. 2022 to pravico konkretiziralo na področju hrupa: razveljavilo je namreč obstoječo Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju in odločilo, da je ta v neskladju z Ustavo. Ugotovilo je, da je Vlada z Uredbo iz leta 2018 sistematično znižala raven varstva pred hrupom (npr. z zviševanjem dovoljenih mejnih vrednosti v okolju in izvzetjem določenih virov hrupa), ne da bi za to obstajala ustrezna strokovna podlaga in ob spoštovanju postopkov sodelovanja javnosti. S tem je bila kršena pravica do zdravega okolja iz 72. člena in načelo previdnosti, pa tudi pravice javnosti do soodločanja (Aarhuška konvencija, glej spodaj). Ustavno sodišče je naložilo Vladi, da mora neskladje odpraviti v roku enega leta. Ta rok je potekel julija 2023, ne da bi bila sprejeta nova ustrezna uredba, zato so trenutno določbe o mejnih vrednostih hrupa v pravnem vakumu. To stanje je nevzdržno in protiustavno. Nova uredba mora zato to praznino zapolniti tako, da v celoti vzpostavi ustavno skladno varstvo pred hrupom. Pri tem se mora nasloniti na načelo previdnosti (člen 191 PDEU v pravu EU) – ob znanstveni negotovosti glede vplivov (npr. LFN) je treba sprejeti strožje varovalne ukrepe, ne milejših. Sklicujemo se tudi na 72. člen Ustave RS v povezavi s 5. členom Zakona o varstvu okolja (načelo preventive) ter na obveznosti iz direktive 2002/49/ES o okoljskem hrupu, ki terja, da države članice preprečujejo in zmanjšujejo škodljiv vpliv hrupa na zdravje. Kakovost življenja prebivalcev in ustavna pravica do njihovega miru v nočnem času morata biti v središču nove uredbe. Pravni temelji so torej jasni: vsa znižanja standardov varstva pred hrupom morajo biti ustavno in zakonsko utemeljena, sicer niso dopustna.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 32.
327			Mnenje NIJZ glede vetrnih elektrarn velike moči v bližini naselij NIJZ je v odgovoru na pobudo Civilne iniciative (dopisu opr. št. 354-49/2025-2 z dne 11. 4. 2025) izrazil resne zadržke glede umeščanja vetrnih elektrarn moči 7 MW v bližino bivališč. NIJZ opozarja, da vse do danes izvedene epidemiološke študije obravnavajo vetrnice do največ ~3 MW, v novejših primerih do 5 MW, nobenih pa ni za turbine z močjo nad 5 MW. Takih izjemno velikih vetrnic na kopnem praktično ni v urbaniziranem okolju – postavljajo se na morju, daleč od naselij. Zato manjkajo znanstveni dokazi o vplivu npr. 6–8 MW turbin na zdravje ljudi. NIJZ jasno navaja, da ima zadržke do umeščanja vetrnic nad 3 MW v slovenski prostor in posebej priporoča previdnost pri vseh nad 3 MW. Za vetrnice moči 3–5 MW predlagajo upoštevanje previdnostnega načela, za še večje (nad 5 MW) pa sploh najprej pridobitev novih raziskav o vplivih na zdravje. Izrecno zaključujejo, citiram: »Zato za zdaj ne podpiramo postavitve takih vetrnic v slovenskem prostoru.« To stališče osrednje ustanove za varovanje javnega zdravja v Sloveniji je zelo zaskrbljujoče. Pomeni, da v odsotnosti dokazov o varnosti velikih turbin moramo ravnati skrajno previdno. Sedanja zakonodaja in predlagana uredba pa takih turbin ne obravnavata posebej – za 7 MW vetrnico bi veljala enaka pravila kot za manjše, čeprav dejansko predstavlja nov, večji vir tako zvočnih emisij kot drugih tveganj. Upošteva mnenje NIJZ bi bila najbolj odgovorna rešitev, da se velike vetrne elektrarne (nad 5 MW moči ali nad določene višine) prepove umeščati v bližino naseljenih območij. Predlog: Nova uredba naj v delu, kjer določa posebne varstvene režime ali izjeme, vključi določbo, da vetrne elektrarne izjemno velike moči (npr. >5 MW) v bližini naselij niso dovoljene in se zanje določijo znatno strožja merila. Lahko se uvede obveznost pridobitve zavezujočega mnenja neodvisne zdravstvene stroke (NIJZ ali imenovanega izvedenca medicinske stroke) pri vsakem projektu, kjer moč ali velikost naprave presega utečeno prakso. To mnenje bi moralo potrditi, da predvideni poseg ne bo imel škodljivih vplivov na zdravje – brez takšne potrditve se dovoljenje ne izda. Uredba naj torej institucionalizira previdnostni pristop, ki ga zahteva NIJZ, s čimer bomo preprečili, da bi prebivalci Haloz (ali drugih območij) postali poskusni zajčki za nepreverjene mega-vetrnice	Normativna ureditev, ki vključuje pogoje za umestitev v prostor, gradnjo in obratovanje vetrnih elektrarn je pojasnjena v odgovoru na vprašanje št. 222. Tako uredba, kot tudi WHO smernice, ne obravnavajo hrupa vetrnih elektrarn različno, glede na njihovo električno moč.

328			Predlagane dopolnitve uredbe: minimalni odmiki in dovoljene ravni hrupa za vetrnice Ena ključnih pripomb na osnutek uredbe je odsotnost določb, ki bi bile prilagojene prav vetrnim elektrarnam. V nadaljevanju predlagamo dve konkretni dopolnitvi: uvedbo minimalne razdalje (odmika) vetrnih turbin od naselij ter določitev strožjih dovoljenih ravni hrupa za vetrnice, zlasti ponoči. (a) Uvedba minimalnega odmika: Čeprav se Ministrstvo v preteklosti ni odločilo za pavšalno določitev oddaljenosti (t.i. "nemški model"), prakse iz tujine kažejo, da minimalni odmiki bistveno pripomorejo k zaščiti prebivalcev. Nemčija je v zvezni zakonodaji dopustila deželam določiti minimalno razdaljo do 1000 m od naselja, nekatere dežele (npr. Bavarska) pa so uveljavile pravilo 10-kratnika višine turbine (t.i. 10H pravilo). Takšne razdalje upoštevajo, da hrup (še zlasti nizkofrekvenčni) z oddaljenostjo popušča. Na Danskem sicer minimalni odmiki niso fiksno predpisani, a v praksi priporočajo vsaj okoli 4-kratnik skupne višine vetrnice (višina stolpa + dolžina elise). Za primer: če je vetrnica visoka 150 m (do vrha lopatice), bi odmik 4x nanese 600 m. V konkretnem primeru VE Rogatec investitor takšnega odmika ni predvidel in so nekatere hiše bistveno bližje, kar že samo po sebi vzbuja skrb. Predlog: V uredbo se vključi določilo, da mora biti novo umeščena vetrna elektrarna oddaljena od najbližjih stanovanjskih stavb in zazidljivih parcel vsaj v razdalji, enaki 10- kratniku celotne višine vetrnice (tj. višina do vrha lopatic) za vetrnice do 5 MW. NIJZ postavitev vetrnic močnejših od 5 MW ne podpira). Ta kriterij je sorazmeren – večje kot so turbine, bolj naraste tudi minimalna razdalja. Vsekakor bi zakonitev vsaj 10x odmika zagotovila osnovno preventivno razdaljo, ki se je izkazala za razumnega po tujini. S tem bi tudi zmanjšali konflikte z lokalnim prebivalstvom, saj bi se vetrnice odmaknile od njihovih domov na razdaljo, kjer hrup in vizualni vpliv znatno upadeta.	Predpisovanje minimalnih odmikov od objektov je predmet urejanja predpisov na področju urejanja prostora. Uredbe na področju varstva okolja mejne vrednosti, ki katerih izpolnjevanje morajo upravljavci naprav .
329			(b) Najvišje dovoljene ravni hrupa za vetrnice (še posebej ponoči): Osnutek uredbe žal predvideva celo omilitve varstva na podeželju – dvig nočne meje s 40 dB na 45 dB. To je v nasprotju s smernicami Svetovne zdravstvene organizacije, ki za splošni okoljskih hrup priporočajo max 40–45 dB ponoči za preprečitev motenj spanja. Zeleni Slovenije upravičeno zahtevajo ohranitev obstoječe meje 40 dB (ali njeno znižanje) za podeželsko nočno okolje. Pri vetrnih elektrarnah pa je posebnost v tem, da povzročajo kontinuiran, lahko tudi impulziven hrup (z značilnim zamolklim »whoomp« ob vsakem obratu elise), ki je ponoči v tihem podeželskem okolju še bolj izrazit. Mnogi prebivalci poročajo, da jih tak hrup prebuja ali moti spanec že pri ravneh okoli 35 dB. Nekatere države so zato za vetrnice določile nižji prag: npr. v Franciji nedavno razpravljajo o omejitvi na 30 dB(A) v nočnem času, Belgija in Nizozemska imata stroge omejitve za nočni hrup v mirnih območjih (~39 dB). Tudi Avstrija in Nemčija v praksi pogosto zahtevata, da vetrnice ponoči ne presegajo ~40 dB pri najbližjih hišah. V Veliki Britaniji obstaja smernica ETSU-R-97, ki priporoča mejo ~35–40 dB(A) ponoči za vetrne elektrarne v odvisnosti od ravni ozadja. Predlog: Nova uredba naj jasno določi najvišjo dopustno raven hrupa za vetrne elektrarne ponoči v naseljenm okolju med 35 in 40 dB(A). Konkretno predlagamo 35 dB(A) kot ciljno vrednost v posebej tihem okolju (Haloze, varovana območja), sicer pa absolutno največ 40 dB(A) kjerkoli ponoči. To bi nadomestilo sedanjo ureditev, kjer za vetrnice veljajo splošne meje (npr. 45 dB ali 48 dB, odvisno od kategorije), ki so previsoke. Določitev posebne, nižje nočne meje za vetrnice bi prebivalcem zagotavljala miren spanec. Kjer taka meja ne bo dosežena, bi moral investitor izvajati omilitvene ukrepe (izklop vetrnice ob določenih nočnih urah). Pri tem naj se upošteva najbolj občutljiv receptor – torej najbližja hiša, tudi če stoji osamljeno na obrobju vasi	Uredba ne spreminja mejnih vrednosti kazalcev hrupa v okolju ter ne spreminja dovoljenih ravni hrupa na podeželju.

330			Neodvisna študija LFN in vključitev LFN v monitoring Kot že poudarjeno, je izrednega pomena, da se nizkofrekvenčni zvok in infrazvok vetrnic ovrednotita s strokovno študijo pred gradnjo kar mora temeljiti na konkretnih meritvah posameznih VA in ne zgolj na tehničnih specifikacijah proizvajalca in nato spremljata med obratovanjem. Sedanja praksa, ko investitorji sami naročajo študije in meritve hrupa, vzbuja dvom v nepristranskost. Zato zagovarjamo, da se v uredbi uveljavi zahteva po neodvisni študiji vplivov LFN. To pomeni, da mora presojo LFN opraviti institucija ali strokovnjak, ki ni izbran neposredno s strani investitorja, temveč ga imenuje neodvisno telo (npr. ARSO ali Ministrstvo) in je izbran s konsenzom lokalne skupnosti. Študija LFN naj upošteva najslabši možni scenarij (sočasno obratovanje več turbin, neugodne vremenske razmere) in oceniti spektralno sestavo zvoka. Posebej pomembno je ugotoviti, ali bodo v bližnjih stavbah nizkofrekvenčne komponente presegale uveljavljene pragove (npr. 20 dB(A) v notranjosti – danski kriterij). Prav tako naj uredba določi, da se v okviru obratovalnega monitoringa prvo leto po zagonu vetrne elektrarne izvaja meritev LFN na izbranih najbolj izpostavljenih mestih (pri najbližjih hišah). Monitoring naj izvaja neodvisen pooblaščen laboratorij, rezultati pa morajo biti javno dostopni. Če bi se izkazalo, da LFN presega varne ravni ali povzroča motnje, mora investitor izvesti dodatne zaščitne ukrepe (sprememba režima obratovanja, ustavitev obratovanja v skrajnem primeru). Nadalje naj se izvaja monitoring po petih in desetih letih obratovanja. Po preteku 10 letih pa vse pogosteje, npr. na 2 leti, saj praksa kaže, da so iztrošeni stroji glasnejši. Takšen pristop bi bil v skladu z načelom stalnega preverjanja vplivov in prilagajanja ukrepov. Izkušnje iz tujine kažejo, da vetrne elektrarne niso »postavi in pozabi« infrastruktura – spremljanje okoljskih vplivov skozi celotno življenjsko dobo je nujno. Ob upoštevanju LFN v monitoringu bo Slovenija sledila najboljšim praksam, prebivalci pa bodo imeli zagotovila, da se njihovo okolje stalno nadzoruje in varuje pred tovrstnim onesnaženjem.	Pripomba se ne nanaša na člene uredbe.
331			Vključevanje javnosti (Aarhuška konvencija) Postopek sprejemanja nove uredbe in njena vsebina morata spoštovati zahteve Aarhuške konvencije o pravici javnosti do informiranja, sodelovanja pri odločanju in pravnega varstva v okoljskih zadevah. Spomnimo, da je Ustavno sodišče v zgoraj omenjeni odločbi med razlogi za neustavnost prejšnje uredbe navedlo tudi onemogočeno sodelovanje javnosti v postopku priprave predpisa na področju varstva okolja, kar je v neskladju z 8. členom Aarhuške konvencije. V praksi to pomeni, da mora biti javna obravnava (npr. preko portala E-demokracija) smiselna in ne zgolj formalna. Pozdravljamo, da je osnutek dan v javno razpravo, vendar opozarjamo, da je treba vsebinsko obravnavati pripombe civilne družbe, lokalnih iniciativ in strokovne javnosti. Posebej zaskrbljujoče bi bilo, če bi nova uredba – tako kot je nakazano – zožila obveznosti obveščanja in sodelovanja javnosti pri umeščanju naprav po ZUNPEOVE. Opozarjamo, da osnutek menda omejuje dolžnost investitorjev, da pravočasno in jasno obveščajo prebivalce o posegih v okolju, kar je korak nazaj in v nasprotju z duhom Aarhuške konvencije. Predlog: Uredba naj izrecno vsebuje določbe, ki zahtevajo: (1) proaktivno obveščanje lokalnega prebivalstva o načrtovanih vetrnih elektrarnah (in drugih večjih hrupnih virih) že v zgodnjih fazah postopka in upoštevanje njihovih zahtev, (2) vključitev javnosti v monitoring – npr. možnost, da lokalna skupnost imenuje opazovalca pri meritvah hrupa ali da se ustanovi svetovalna skupina za spremljanje vplivov, (3) pravno varstvo – jasno navedbo, da imajo zainteresirani prebivalci in civilne iniciative pravico pravnega izpodbijanja aktov ali dovoljenj, če menijo, da niso bili upoštevani predpisi o varstvu pred hrupom (in druge, na zakonih in ustavi temelječe pravice). Le s takim pristopom bo uredba usklajena z Aarhuško konvencijo in bo krepila zaupanje javnosti. V nasprotnem primeru se tvega nadaljnje stopnjevanje konfliktov med prebivalci in državo, zmanjševanje legitimnosti energetskih projektov ter številčno večanje pravnih sporov, kar lahko upočasni energetski prehod. Naj spomnimo, da okoljska demokracija ni ovira razvoju, temveč način, da razvoj poteka pravično in s konsenzom.	Prenos Aarhuške konvencije v slovenski pravni red ni predmet urejanja te uredbe.

332				Opredelitev območja Haloz kot neprimernega za vetrne turbine Na podlagi vsega zgoraj navedenega posebej izpostavljamo predlog, da se v novi uredbi ali z njo povezanim načrtovalskim aktom območje Haloz izrecno opredeli kot neprimerno za umeščanje vetrnih turbin. Razlogi za to so utemeljeni v specifičnih okoliščinah: - Razpršena poselitev in bližina bivališč: Kot že opisano, v Halozah praktično ni lokacije, ki bi bila dovolj odmaknjena od hiš. Postavitev 150+ metrske turbine bi tu vedno pomenila, da je v krogu nekaj sto metrov več hiš, s prebivalci, ki bi bili izpostavljeni hrupu, vibracijam in vizualnemu vplivu. V urbanih središčih ljudje živijo strnjeno, tu pa "vsak hrib ima svojo kmetijo" – vplivi sežejo do vseh. - Reliefni dejavniki: Hribovit teren, kot rečeno, lahko okrepi negativne vplive (hrup se odbija, lahko potuje po dolinah daleč; vetrnice bodo pogosto višje od slemen in vidne od zelo daleč). Učinki na krajino in počutje so nesorazmerno večji kot na ravnini. - Nesorazmerje med koristmi in negativnimi vplivi: Projekti vetrnih elektrarn v Halozah bi prispevali relativno malo k skupni proizvodnji elektrike v Sloveniji – niti 1% (Haloze nimajo najmočnejšega vetra in ni stalen)), negativni vplivi (erozija tal, vetrolomi, plazenje, sprememba mikroklima, uničenje živalskega habitata, usih vodnih virov, zvočno onesnaženje) pa bi prizadeli več občin, in to trajno. Tudi čezmejni vplivi na sosednjo Hrvaško so verjetni. Tveganje za okolje (narava, krajina) in zdravje ljudi ne odtehta minimalne količine proizvedene elektrike. - Obstoječi varstveni status: Deli Haloz so zavarovani (Natura 2000 območja, naravni spomeniki), celotna regija pa je prepoznana kot pomembno območje biodiverzitete in krajinske vrednote. Vetrnice bi lahko ogrozile tako ptice (Haloze so selitvena pot in habitat orla kačarja, črnih štorkelj idr.) kot netopirje. Kumulativno gledano je območje preobčutljivo za tak poseg. Če povzamemo, strokovna in civilna javnost soglašata, da Haloze niso primerne za vetrne elektrarne. To stališče podpira tudi načelo trajnostnega razvoja lokalnih skupnosti – Haloze se usmerjajo v zeleni turizem, vinogradništvo in ohranjanje kulturne krajine, kar je nezdružljivo z industrializacijo prostora. Civilna iniciativa proti VE Rogatec–Žetale je zato predlagala ustavitev vseh postopkov za VE Rogatec in pozvala k moratoriju, dokler se ne vzpostavi ustrezna regulativa in upošteva odklonilno mnenje prebivalcev. Predlog: Ministrstvo naj jasno navede, da se lokacije s posebnimi geografskimi in poselitvenimi značilnostmi (kot so Haloze) obvaruje pred načrtovanjem vetrnih polj. To lahko stori bodisi tako, da v obrazložitvi uredbe pojasni, da so takšna območja neprimerna, bodisi (še bolje) z dopolnitvijo uredbe o hrupu ali prostorskih aktih, ki bi ta območja izvzela iz potencialnih lokacij. Na primer, določba lahko glasi: "V območjih razpršene podeželske poselitve in izjemne krajinske vrednosti, kjer ni mogoče zagotoviti ustreznih odmikov, okoljske sprejemljivosti in spoštovanja mejnih vrednosti hrupa (primer: Haloze), umeščanje vetrnih elektrarn ni dovoljeno." S tem bi država preprečila dolgotrajne konflikte in sodne spore v lokalnih okoljih in usmerila investicije tja, kjer so sprejemljivejše.	Opredelitev območja Haloz kot neprimernega za vetrne turbine ni predmet urejanja uredbe.
333	Fizična oseba	007-140/2025/62	3. člen	Definicija je preveč ozka in dopušča arbitrarne razlage. Gostinski lokali, glasne prireditve in tehnične naprave v urbanem okolju so v časih zajete, drugi ne – celo ista naprava (npr. toplotna črpalka) je lahko obravnavana različno, odvisno od lastništva ali dejavnosti. Takšna ureditev ustvarja pravno negotovost in krši načelo enakega varstva pravic. Najnovejše študije (BMC Public Health, 2024) potrjujejo, da nizkofrekvenčni hrup bistveno vpliva na kognitivne funkcije. Izključitev teh virov pomeni ignoriranje znanstvenih dokazov. Predlog: definicija vira hrupa mora vključevati vse naprave in dejavnosti, ne glede na namembnost ali lastništvo, ter izrecno zajemati nizkofrekvenčne in občasne vire.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 213.

334			5. Člen	Mejne vrednosti so previsoke in niso skladne s priporočili WHO. Uporaba izključno dBA vrednotenja izloča nizke frekvence, ki so za prebivalce pogosto najbolj obremenjujoče. Poleg tega uredba ne določa absolutnih zgornjih meja za konične ravni, kar omogoča, da kratkotrajni presežki, ki so najbolj škodljivi, ostanejo ne reflektirani. EEA (2025) ugotavlja, da prav nizkofrekvenčne obremenitve v urbanih okoljih povzročajo največje tveganje za zdravje in kakovost življenja, zlasti v povezavi z motnjami spanja in srčno-žilnimi boleznimi. Predlog: • določitev absolutnih zgornjih mej za konične ravni hrupa, • uvedba merjenja v dB/dBZ, ki zajema celoten frekvenčni spekter, • znižanje mejnih vrednosti na priporočila WHO.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 215.
335			6. člen	Uporaba standardov SIST ISO 1996-1/2 in metode Cnossos-EU je problematična, ker: • niso javno dostopni (kršitev Aarhuške konvencije), • ne zajemajo celotnega frekvenčnega spektra (omejitev na pas 63 Hz – 8 kHz izključuje nizkofrekvenčni hrup pod 63 Hz in visoke frekvence nad 8 kHz), • temeljijo na povprečnih vrednostih, ki prikrivajo kratkotrajne presežke in kumulativne učinke, značilne za urbano okolje. Najnovejša meta-analiza (Applied Sciences, 2025) potrjuje, da prav kratkotrajni in kombinirani vplivi povzročajo največje zdravstvene posledice, ki jih sedanja metodologija ne zazna. Predlog: metodologijo je treba dopolniti tako, da vključuje celoten frekvenčni spekter (dB/dBZ), konične ravni in kumulativne učinke ve virov, ter da so metode javno dostopne in transparentne	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 271.
336			14. člen	Monitoring je omejen predvsem na promet, medtem ko so gostinski lokali, tehnične naprave in prireditve prezrti. Meritve na tri ali pet let pa so tako redke, da ne omogočajo pravočasnega ukrepanja. EEA (2025) opozarja, da prav urbana območja z več viri hrupa zahtevajo sistematično in redno spremljanje, sicer prebivalci ostajajo brez zaščite. Predlog: monitoring naj zajema vse urbane vire hrupa, vključuje redne no ne meritve, upošteva kumulativne učinke in zagotavlja javno objavo rezultatov.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 101, 102 in 103.
337	Skupnosti občin Slovenije	007-140/2025/63	splošno	V Skupnosti občin Slovenije v zadnjih letih posebno pozornost namenjamo sistemskim izboljšavam ureditve področja hrupa, saj se občine v praksi srečujejo z različnimi izzivi pri njegovi obravnavi. Opozarjamo, da trenutno ni enotnega državnega svetovalnega telesa, na katerega bi se občine lahko obrnile za strokovno podporo in usmeritve pri obravnavi hrupa. Takšno telo bi bilo nujno potrebno, da bi občine pridobile jasne informacije o pravilnem pristopu k obravnavi hrupa v različnih okoliščinah. V praksi prihaja do različnega obravnavanja hrupa – na primer hrup na javni prireditvi se obravnava drugače kot hrup, ki ga povzroča industrijski obrat (tovarna). Menimo, da takšna razmejitev ni ustrezna, saj je z vidika vpliva na kakovost življenja prebivalcev hrup vedno hrup, ne glede na njegov izvor. Potrebna je celovita in usklajena obravnava hrupa v zakonodaji in praksi. Ugotavljamo, da bi bilo smiselno, da se podobno kot pri emisijah svetlobe (novela Uredbe o omejevanju svetlobnega onesnaževanja) tudi pri hrupu (osnutek nove Uredbe o mejnih vrednostih hrupa) uvede enaka časovno razločena obravnava delov dneva, saj to omogoča enotno in primerljivo obravnavo različnih vrst emisij energije. Predlagane dopolnitve pomenijo pomemben korak k večji vključitvi lokalnih skupnosti v procese urejanja področja hrupa ter krepitevi zaupanja in sodelovanja med državnimi organi, lokalnimi skupnostmi in drugimi deležniki v prostoru.	Razumemo težave, ki jih imajo občine na področju urejanja hrupa v okolju.
338	Ministrstvo za zdravje	007-140/2025/64	Za četrtem odstavkom se doda nov odstavek	Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so mejne vrednosti kazalcev hrupa Ldan, Lvečer, Lnoč, in Ldvn, ki ga povzroča obratovanje vetrne elektrarne, so za vsa območja varstva pred hrupom določene v preglednici 7 priloge 1 te uredbe. Nova preglednica 7: Mejne vrednosti kazalcev hrupa Ldan, Lvečer, Lnoč in Ldvn, ki ga povzroča vetrna elektrarna	Predlog Ministrstva za zdravje, da se v uredbi dodatno normativno uredijo mejne vrednosti vetrnih elektrarn podpiramo, vendar želimo to problematiko normativno urediti ob naslednji spremembi uredbe, ki jo pripravljamo na ministrstvu. Za namen prihodnje spremembe uredbe smo: a) izvedli Analizo metodologije merjenja hrupa vetrnih elektrarn s katero smo preverili izvršljivost Danske metodologije izvedbe meritev zvočne moči vetrne elektrarne, določitev ravni zvočnega tlaka na fasadi stanovanjskih stavb ter

				Preglednica 7: mejne vrednosti kazalcev hrupa Ldan, Lvečer, Lnoč in Ldvn, ki ga povzroča vetrna elektrarna <table><tr><td></td><td>Ldan (dBA)</td><td>Lvečer (dBA)</td><td>Lnoč (dBA)</td><td>Ldvn (dBA)</td></tr><tr><td>Vir hrupa</td><td>/</td><td>/</td><td>/</td><td>40</td></tr></table> NIJZ več let opozarja, da trenutno veljavne mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki ga povzročajo vetrne elektrarne (VE) zaradi posebnih lastnosti hrupa (nizkofrekvenčni zvok, amplitudno nihanje zvoka in infrazvok) ne zagotavljajo varovanja zdravja ljudi. Vplivi VE na zdravje ljudi se kažejo kot povečana vznemirjenost in motnje spanja zaradi hrupa. Na podlagi najobsežnejših in zadnjih epidemioloških študij, po oceni NIJZ, bistveni vplivi na zdravje ljudi niso bili ugotovljeni v primeru VE do 3 MW, kjer je izpostavljenost ekvivalentni letni vrednosti hrupa 35 -40 dBA. Ker v Sloveniji nimamo izkušenj z VE predlagamo zgledovanje po dobri praksi iz Avstrijske Koroške in Danske, ki pri umeščanju VE v prostor upoštevata povprečne ravni hrupa, ki so nižje od 40 dBA.		Ldan (dBA)	Lvečer (dBA)	Lnoč (dBA)	Ldvn (dBA)	Vir hrupa	/	/	/	40	določitev nizkofrekvenčnega hrupa znotraj stanovanjskih stavb. Iz izvedene analize je razvidno, da je testirana metodologija primerna za uporabo v slovenskem okolju in bo vključena v napovedano spremembo uredbe;					
	Ldan (dBA)	Lvečer (dBA)	Lnoč (dBA)	Ldvn (dBA)																
Vir hrupa	/	/	/	40																
339	Inženirska zbornica Slovenije	007-140/2025/65		stopnje varstva pred hrupom: natančneje naj se opredeli definicije za II. in III. stopnjo varstva pred hrupom za območja stanovanj in območja za turizem, ker sta za obe stopnji enaki definiciji in vnašata zmedo, kam posamezna območja stanovanj ali površine za turizem spadajo, ali v II. ali v III. stopnjo.	Površine za turizem, podobno kot območja stanovanj se lahko razvrščajo v II. ali III. stopnjo varstva pred hrupom. Pri turističnih površinah je to odvisno od poslovnega modela turistične storitve, pri območjih stanovanj pa, v kateri del mesta so locirane. Površine za zdravstvo so vedno razvrščene v II. stopnjo varstva pred hrupom. Centralne dejavnosti pa so vedno razvrščene v III. stopnjo varstva pred hrupom. Različne stopnje varstva pred hrupom sledijo različnim načinom poselitve.															
340				Premisli naj se, ali se res za tri slovenska mednarodna letališča določajo za 7 dBA večje mejne vrednosti za letalski hrup, ki je tako za 20 dBA večji za kazalec Ldan in za 15 dBA večji za kazalec Lnoč, kot so priporočila WHO, saj bi novejša uredba za hrup morala bolj ščititi ljudi pred hrupom v okolju, ne pa da mejne vrednosti tako enormno povečuje. Premisli naj se, ali se res za mednarodna letališča dovoli predlagano ocenjevanje ravni hrupa kot dolgoročne povprečne ravni hrupa za vsa ocenjevalna obdobja v letu. Ocenjujemo, da to ni smiselno, saj hrup letališč ni konstanten kot hrup cestnega prometa. S takim predlaganim načinom se dovoljene mejne ravni hrupa v okolju še povečujejo, saj za npr. industrijske vire hrupa velja ocenjevanje ravni hrupa v obdobju dneva, kot je do sedaj veljalo tudi za letališča. •	V 3. členu uredbe smo določili izraze : »7. letališče je letališče, kakor je določeno z zakonom, ki ureja letalstvo in 9. mednarodno letališče je letališče, na katerem se opravlja mednarodni zračni promet, kakor je določeno z zakonom, ki ureja letalstvo;« Na ta način smo vzpostavili razliko med obema vrstama letališč. Letališča kot so Maribor, Portorož in Ljubljana ne morejo obratovati pod enakimi pogoji kot npr letališče v Bovcu ali Moškanjcih.															
341				Premisli naj se o dodatnih določbah v uredbi, ki bi urejala tudi hrup v strnjenih stanovanjskih naseljih, saj imajo nič energijske ali skoraj nič energijske hiše v stanovanjskih območjih vsaj tri nove izvore hrupa napram običajnim hišam. Ti novi izvori hrupa so toplotna črpalka, klimatska naprava in prezračevanje hiše. Če si obkrožen s 4 hišami, to pomeni, da na posamezno hišo deluje 12 izvorov hrupa. Pred 10-15 leti teh izvorov hrupa v stanovanjskih območjih ni bilo in novemu stanju hrupa v stanovanjskih območjih se mora prilagoditi tudi uredba o hrupu.	Hrup v stanovanjskih naseljih je omejen na 50 oziroma 45 dBA v času noči ter s kombiniranim kazalcem Ldvn na 60 oziroma 55 dBA. Višanje mejnih vrednosti v stanovanjskih naseljih ne podpiramo. <table><tr><td>Območje varstva pred hrupom</td><td>Lnoč (dBA)</td><td>Ldvn (dBA)</td></tr><tr><td>IV. območje</td><td>65</td><td>75</td></tr><tr><td>III. območje</td><td>50</td><td>60</td></tr><tr><td>II. območje</td><td>45</td><td>55</td></tr><tr><td>I. območje</td><td>40</td><td>50</td></tr></table>	Območje varstva pred hrupom	Lnoč (dBA)	Ldvn (dBA)	IV. območje	65	75	III. območje	50	60	II. območje	45	55	I. območje	40	50
Območje varstva pred hrupom	Lnoč (dBA)	Ldvn (dBA)																		
IV. območje	65	75																		
III. območje	50	60																		
II. območje	45	55																		
I. območje	40	50																		
342	Fizična oseba	007-140/2025/66	obrazložitve	Predlagatelj ni priložil niti ene Obrazložitve. Predlagatelj mora ravnati skrbno do Okolja, Ustave, Zakonodaje in Direktiv EU, ter priložiti strokovne Obrazložitve. Uredba v trenutni obliki naj se preimenuje skladno z vsebino: Licenca za ubijanje s hrupom. Predlog Uredbe je tako katastrofalen za Okolje in zdravje, pravno, socialno, ekonomsko in strokovno, da Obrazložitve niso možne. Zakonodajalec je torej ravnal neskrbno in nestrokovno. V	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 33.															

				primeru, da vsebina ostane nespremenjena, bi bilo odgovorno, da se Uredba ustrezno poimenuje skladno z vsebino: Licenca za ubijanje s hrupom.	
343			Osnutek predpisa	Na podlagi drugega, tretjega in šestega odstavka 18. člena, šestega odstavka 20. člena, trinajstega odstavka 25. člena, prvega in drugega odstavka 56. člena, desetega odstavka 112. člena in petnajstega odstavka 116. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE in 23/24) Vlada Republike Slovenije izdaja 20. člen ZVO-2 nima šestega odstavka in gre najverjetneje za napako.	Da, opazili ste napako, ki smo jo popravili.
344			2. člen	SE ODSTRANI: ga povzročajo ladje, Ali je hrup, ki ga povzročajo ladje urejen v kakšen drugem predpisu? Sicer gre za kršitev načela enakosti pred zakonom in pravice do zdravega življenjskega okolja.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 141.
345			3. ČLEN 11. TOČKA (SE DODA ZA 10. TOČKO)	DODA SE: KAZALEC HRUPA Leq,1 ura je izmerjena neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju ene cele ure; Okolje in zdravje: Zaradi zagotavljanja Ustavne pravice do zdravega življenjskega okolja je nujno dodati maksimalno dopustno vrednost onesnaženja s hrupom v urnem intervalu. V praksi se namreč izkaže, da onesnaževalci pri ocenjevanju letnega povprečja goljufajo pri meritvah, oziroma zlorablajo metodologijo z (več)urno fluktuacijo onesnaževanja s hrupom. Vpraksi to pomeni, da so vplivi na zdravje izpostavljenih ljudi enormni, a se to z zlorabo metodologije letnega povprečja prikrije. Uravnoveženje zvočnega tlaka (oziroma potlačenje vrednosti nizkih in visokih frenvec) je neustrezno, saj se izkaže, da ta dva frekvenčna pasova povzročata visok faktor nadležnosti (angleško: annoyance factor). Zato je za varovanje zdravja in dobro počutja populacije izpostavljene onesnaževanju s hrupom nujno upoštevati tudi nizko in visoko frekvenčno onesnaževanje s hrupom. Tehnična izvedljivost: Lurni se brez problema izmeri ali modelira z obstoječimi metodologijami, in so skladne tako z ISO standardi kot END direktivo. Pravno: Z Lurni se vzpostavi pravni normativ, ki sledi Ustavni pravici do zdravega življenjskega okolja in obenem sledi END direktivi, ki nalaga, da je z znižanjem vpliva onesnaževanja s hrupom ljudem zagotoviti bolj zdravo in kvalitetnejše bivanje. Ekonomsko: Sama izvedba kazalca Lura nima ekonomskih negativnih posledic, saj obstoječa metodologija že vključuje urne rezultate meritev in simulacij. Obenem ima kalazec izjemno pozitiven ekonomski vpliv skozi izboljšanje zdravja populacije, povečane delovne aktivnosti, izboljšanja izobraževalnih uspehov, dvig vrednosti nepremičnin in znižanje stroškov države in populacije zaradi vlaganja pritožb in sodnih postopkov zaradi onesnaževanja s hrupom. Sociološko: Ldan ima pozitiven vpliv na ponovno revitalizacijo degradiranih območij, kar gradi skupnosti, zniža socialno razslojevanje, omogoča druženje na prostem in omogoča razvoj družbe na teh področjih. Obenem se zaradi izboljšane počutja in zdravja ljudi vedejo bolj razumno, sočutno, poveča se demokratična participativnost populacije. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in ali točke.	Kazalci hrupa Ldan, Lvečer in Lnoč izračunani kot A-vrednotene ekvivalentne neprekinjene ravni zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju, ki je za dan 12 h, večer 4 h in noč 8 h, so standarden način merjenje hrupa. Meritve hrupa se izvajajo enkrat na tri leta. Ni jasno na kak način bi kazalec LAeq,1h pripomogel k zmanjšanju hrupa v okolju.
346			3. ČLEN 12. TOČKA (SE DODA ZA 11. TOČKO)	DODA SE: KAZALEC HRUPA L1 je najvišja izmerjena raven zvočnega tlaka, v katerem koli ocenjevalnem obdobju; Okolje in zdravje: Zaradi zagotavljanja Ustavne pravice do zdravega življenjskega okolja je nujno dodati maksimalno dopustno vrednost onesnaženja s hrupom v katerem koli intervalu. V praksi se namreč izkaže, da obstajajo pri določenih virih zvočnega onesnaževanja visoke konične obremenitve (primer: letala, tovorni vlaki, miniranje, itd.), ki se v letnem ali urnem povprečju izravnavajo. Obenem onesnaževalci pri ocenjevanju letnega povprečja goljufajo pri meritvah, oziroma zlorablajo metodologijo z letnim povprečjem onesnaževanja s hrupom, kjer se dejanski vpliv na zdravje in počutje ljudi izravna. Vpraksi to pomeni, da so vplivi na zdravje izpostavljenih ljudi enormni, a se to z zlorabo metodologije letnega povprečja prikrije. Uravnoveženje zvočnega tlaka (oziroma potlačenje vrednosti nizkih in visokih frenvec) je neustrezno, saj se izkaže, da ta dva frekvenčna pasova povzročata visok faktor nadležnosti (angleško: annoyance factor). Zato je za varovanje zdravja in dobro počutja populacije izpostavljene onesnažev Tehnična izvedljivost: L1 se brez problema izmeri ali modelira z obstoječimi metodologijami, in so skladne tako z ISO standardi kot END direktivo. Pravno: Z L1 se vzpostavi pravni normativ, ki sledi Ustavni pravici do zdravega življenjskega okolja in obenem sledi END direktivi, ki nalaga, da je z znižanjem vpliva onesnaževanja s hrupom ljudem zagotoviti bolj zdravo in kvalitetnejše bivanje. Ekonomsko: Sama izvedba kazalca L1 nima ekonomskih negativnih posledic, saj obstoječa metodologija že vključuje urne rezultate meritev in	Kazalec L1 je definiran v pravilniku.

				simulacij. Obenem ima kalazec izjemno pozitiven ekonomski vpliv skozi izboljšanje zdravja populacije, povečane delovne aktivnosti, izboljšanja izobraževalnih uspehov, dvig vrednosti nepremičnin in znižanje stroškov države in populacije zaradi vlaganja pritožb in sodnih postopkov zaradi onesnaževanja s hrupom. Sociološko: L1 ima pozitiven vpliv na ponovno revitalizacijo degradiranih območij, kar gradi skupnosti, zniža socialno razslojevanje, omogoča druženje na prostem in omogoča razvoj družbe na teh področjih. Obenem se zaradi izboljšane počutja in zdravja ljudi vedejo bolj razumno, sočutno, poveča se demokratična participativnost populacije. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in ali točke.	
347			3. ČLEN 18. TOČKA (BIVŠA 11. TOČKA)	ocenjevalno obdobje dan je obdobje, ki traja 12 ur in se začne ob 6. uri. Ocenjevalno obdobje večer je obdobje, ki traja 4 ure in se začne ob 18. uri. Ocenjevalno obdobje noč je obdobje, ki traja 8 ur in se začne ob 22. uri. Doda se: Ocenjevalno obdobje ura, ki traja eno celo uro, v vsakem delu dneva.; Doda se: Ocenjevalno obdobje ura, ki traja eno celo uro, v vsakem delu dneva	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 345.
348			3. ČLEN 21. TOČKA (BIVŠA 20. TOČKA) PRVA ALINEJA	prostorsko načrtovanje in graditev objektov, ki so vir hrupa, IZBRIŠE SE: graditev objektov, ki so vir hrupa SE PREOBLIKUJE V: Prostorsko načrtovanje, ki s prehodnimi določbami zagotovi, da so v roku, predpisanim v prehodnih določbah vsi prebivalci izpostavljeni vrednostim onesnaženja s hrupom, ki so nižje od priporočenih vrednosti s strani WHO, direktive END, oziroma drugih mednarodno strokovno priznanih institucij graditev objektov, ki so vir hrupa ni skladno z namenom ZVO-2 in predstavlja resno kršitev ustavne pravice do zdravega življenjskega okolja in direktive END. Okolje in zdravje: Zaradi zagotavljanja Ustavne pravice do zdravega življenjskega okolja in sledenju direktive END, se kot primarni ukrep zagotovi, da prostorski načrti zagotavljajo ustavno pravico do zdravega življenjskega okolja. Obenem se v primeru zatečenega stanja in v kolikor se vsi ostali ukrepi izkažejo kot neučinkoviti, kot skrajni ukrep spremeni prostorske načrte in se onesnaženo okolje razglasi kot območje, ki ni primerno za poselitev. S tem ukrepom se retroaktivno ureja zatečeno stanje, ki je posledica dolgoletnega zanemarjanja problematike onesnaževanja s hrupom, zaradi česar se je gostota prebivalstva ob s hrupom preobremenjenih območij večkratno povečala, ob državi in ostalim deležnikom vnaprej znanih razmerah (povečevanje onesnaževanja s hrupom zaradi povečane aktivnosti gospodarstva in logistike). Tehnična izvedljivost: Za zagotavljanje tehnične izvedljivosti se v primeru zatečenega stanja, v kolikor so vsi ostali ukrepi neučinkoviti določijo prehodne določbe. Pravno: Z ustreznim prostorskim načrtovanjem se vzpostavi pravni normativ, ki sledi Ustavni pravici do zdravega življenjskega okolja in obenem sledi END direktivi, ki nalaga, da je z znižanjem vpliva onesnaževanja s hrupom ljudem zagotoviti bolj zdravo in kvalitetnejše bivanje. Ekonomsko: Ekonomske posledice skladno z ZVO-2 nosi onesnaževalec, zato ekonomskih posledic za davkoplačevalce in državni proračun ni. Obenem ima ustrezna prostorska ureditev izjemno pozitiven ekonomski vpliv skozi izboljšanje zdravja populacije, povečane delovne aktivnosti, izboljšanja izobraževalnih uspehov, dvig vrednosti nepremičnin in znižanje stroškov države in populacije zaradi vlaganja pritožb in sodnih postopkov zaradi onesnaževanja s hrupom. Onesnaževalci imajo v primeru sklicevanja na previsoko finančno breme možnost kapitalske razbremenitve v korist oškodovancev, v kolikor pa njihova celotna finančna sposobnost in kapitalska vrednost ne dosega ekonomskega bremena na družbo (zdravje, kapital, vrednost nepremičnin), ki ga njihova dejavnost ali obratovanje predstavlja, le-ta ni primerna za okolje in se mora ukiniti. Sociološko: Prostorsko načrtovanje, ki zagotavlja zdravo življenjsko okolje ima pozitiven vpliv na ponovno revitalizacijo degradiranih območij, oziroma takšno degradiranost preprečuje, zniža socialno razslojevanje, kar gradi skupnosti, omogoča druženje na prostem in omogoča razvoj družbe na teh področjih. Obenem se zaradi izboljšane počutja in zdravja ljudi vedejo bolj razumno, sočutno, poveča se demokratična participativnost populacije. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in ali točke.	Pripomba ni sprejeta. Premišljeno prostorsko načrtovanje je eden od najpomembnejših ukrepov varstva pred hrupom.

349			3. ČLEN 21. TOČKA (BIVŠA 20. TOČKA) DRUGA ALINEJA	ALINEJA S PRVO ALINEJO 20. TOČKE POSTANE ODEVEČNA IN SE IZBRIŠE: prostorsko načrtovanje območij varstva pred hrupom, prostorsko načrtovanje območij in graditev stavb z varovanimi prostori, ALINEJA S PRVO ALINEJO 20. TOČKE POSTANE ODEVEČNA IN SE IZBRIŠE.	Pripomba ni sprejeta. Premišljeno prostorsko načrtovanje je eden od najpomembnejših ukrepov varstva pred hrupom.
350			3. ČLEN 21. TOČKA (BIVŠA 20. TOČKA) TRETJA ALINEJA	SE PREOBLIKUJE V: ukrepi za zmanjšanje emisije hrupa, povezani z načinom obratovanja, načinom gibanja, hitrostjo IN POGOSTOSTJO vira hrupa, Okolje in zdravje: Zaradi zagotavljanja Ustavne pravice do zdravega življenjskega okolja in sledenju direktive END, se kot sekundarni ukrep zagotovi, da sami viri hrupa zagotavljajo ustavno pravico do zdravega življenjskega okolja. Ti ukrepi imajo pozitiven vpliv, ki presega onesnaževanje s hrupom, a so z njim povezani - ugašanje naprav zniža vse emisije, znižanje hitrosti zniža vse emisije, ukinjanje tovornega prometa med 6 in 22h ter med vikendi zniža vse emisije. Hrup vetrnic ni moteč, v kolikor so le-te manjše, delujejo na izoliranih področjih in je njihova gostota manjša. Tehnična izvedljivost: Za zagotavljanje tehnične izvedljivosti se v primeru zatečenega stanja določijo prehodne določbe. Sami ukrepi so tehnično izvedljivi (umirjanje prometa, prepoved tovornega prometa med 22 in 6 uro, ter med vikendi, prepoved obratovanja v mirovanju, itd....). Pravno: Z ustreznim načrtovanjem in omejevanjem se vzpostavi pravni normativ, ki sledi Ustavni pravici do zdravega življenjskega okolja, END direktivi, in zavezam k znižanju emisij toplogrednih plinov, ki nalaga, da je z znižanjem vpliva onesnaževanja s hrupom ljudem zagotoviti bolj zdravo in kvalitetnejše bivanje. Ekonomsko: Ekonomske posledice skladno z ZVO-2 nosi onesnaževalec, zato ekonomskih posledic za davkoplačevalce in državni proračun ni. Obenem ima ustrezna ureditev izjemno pozitiven ekonomski vpliv skozi izboljšanje zdravja populacije, povečane delovne aktivnosti, izboljšanja izobraževalnih uspehov, dvig vrednosti nepremičnin in znižanje stroškov države in populacije zaradi vlaganja pritožb in sodnih postopkov zaradi onesnaževanja s hrupom. Onesnaževalci imajo v primeru sklicevanja na previsoko finančno breme možnost kapitalske razbremenitve v korist oškodovancev, v kolikor pa njihova celotna finančna sposobnost in kapitalska vrednost ne dosega ekonomskega bremena na družbo (zdravje, kapital, vrednost nepremičnin), ki ga njihova dejavnost ali obratovanje predstavlja, le-ta ni primerna za okolje in se mora ukiniti. Sociološko: Ustrezno načrtovanje, ki zagotavlja zdravo življenjsko okolje ima pozitiven vpliv na ponovno revitalizacijo degradiranih območij, zniža socialno razslojevanje, oziroma takšno degradiranost preprečuje, kar gradi skupnosti omogoča druženje na prostem in omogoča razvoj družbe na teh področjih. Obenem se zaradi izboljšane počutja in zdravja ljudi vedejo bolj razumno, sočutno, poveča se demokratična participativnost populacije. Vetrnice v primeru omejevanja velikosti, režima delovanja in gostote vetrnic prispevajo k večji sprejemljivosti, v kolikor so umeščena v lokalna okolja, ki imajo od njih tako ekološki kot finančni benefit in prispevajo k večji priagodljivosti in sprejemanju zelenega prehoda in dekarbonizacije. Smiselno se pripomba nanaša tudi na preostale alineje.	Ukrepi varstva pred hrupom so splošni ukrepi, ki se nanašajo na vse vire hrupa, tako tiste povezane s prometom kot ostale, ki so bolj industrijske ali komercialne narave. Ni primerno, da tretjo alinejo preoblikujemo na način, da je njena vsebina vezana zgolj na način izvajanja prometa po cestah ali železniških progah.
351			3. ČLEN 21. TOČKA (BIVŠA 20. TOČKA) ČETRТА ALINEJA	DODA SE: decentralizacija, spodbujanje javnega prometa, spodbujanje dela od doma, Ključno za zagotavljanje zelenega prehoda, Ustavnih pravic, skladnosti z END direktivo, ZVO-2, Do no significant harm direktivo.	Decentralizacija, spodbujanje javnega prometa, spodbujanje dela od doma niso vsebine, ki jih ureja uredba.
352			3. ČLEN 21. TOČKA (BIVŠA 20. TOČKA) PETA ALINEJA	DODA SE: Načrtovanje prometne signalizacije (semaforji), Ključno za zagotavljanje zelenega prehoda, Ustavnih pravic, skladnosti z END direktivo, ZVO-2, Do no significant harm direktivo.	Načrtovanje prometne signalizacije niso vsebine, ki jih ureja uredba.

353			3. ČLEN 21. TOČKA (BIVŠA 20. TOČKA) DEVETA ALINEJA	DODA SE: Spodbujanje zelenega prehoda, elektrifikacija vozil, prehod na tehnično opremo z najnižjimi energetske izgubami in obenem vsi z najnižjo tehnično možno glasnostjo obratovanja Okolje in zdravje: Zaradi zagotavljanja Ustavne pravice do zdravega življenjskega okolja in sledenju direktive END, in zavezanosti k Zelenemu prehodu se kot strateški ukrep zagotovi, da so vsi ukrepi dolgoročno naravnani k varovanju okolja in zagotavlja ustavno pravico do zdravega življenjskega okolja. Onesnaževanje s hrupom je najboljši in najenostavnejši indikator stopnje zelenega prehoda, zvišanja energetske izkoristkov (hrup nastaja kot posledica energijskih izgub) in splošnega zdravja okolja in populacije - tako lokalno, regionalno kot globalno. (Kot primer: povečanje hrupa, ki sledi aktualnim železniškim nadgradnjam ni neizbežna posledica ekoloških prizadevanj Republike Slovenije, temveč gre za ključni dejavnik omogočanja širitve Luke Koper. Le-ta pa prinaša večji ladijski transport, širitev Luke Koper, povečan obseg tovornih vozil tako na cestah kot železnici (Luka Koper že gradi dodatno izvozno cesto za tovornjake, saj obstoječa ne bo zadostna) - posledica je onesnaževanje voda, zraka, tal, uničen Tehnična izvedljivost: Za zagotavljanje tehnične izvedljivosti se določijo prehodne določbe in celovit ekološki strateški akcijski načrt. Pravno: Z ustreznim strateškim načrtovanjem se vzpostavi pravni normativ, ki sledi Ustavni pravici do zdravega življenjskega okolja in obenem sledi END direktivi, ki nalaga, da je z znižanjem vpliva onesnaževanja s hrupom ljudem zagotoviti bolj zdravo in kvalitetnejše bivanje in zavezam k zelenemu prehodu. Ekonomsko: Kratkoročne Ekonomske posledice za davkoplačevalce in državni proračun so enormne, a imajo dolgoročen pozitiven vpliv skozi znižanje klimatskih sprememb in posledic klimatskih sprememb. Obenem ima ustrezno strateško načrtovanje izjemno pozitiven ekonomski vpliv skozi izboljšanje zdravja populacije, povečane delovne aktivnosti, izboljšanja izobraževalnih uspehov, dvig vrednosti nepremičnin in znižanje stroškov države in populacije zaradi vlaganja pritožb in sodnih postopkov zaradi onesnaževanja s hrupom. Dodatni pozitivni gospodarski vplivi so povečanje razvojnih aktivnosti, povečanje konkurenčnosti, tako skozi dviganje standardov kot prebojnimi rešitvami. Takšni projekti so tudi močno zaželeni in finančno podprti s strani EU. (Primer je Kitajska, ki svojemu gospodarstvu konstantno dviga zahteve in merila. Rezultat je dvig konkurenčnosti in tehnološke razvitosti - obratno se dogaja v EU, zaradi nižanja standardov in zahtev EU gospodarstvo v primerjavi z razvitimi državami pričenja zaostajati.) Sociološko Strateško ekološko načrtovanje, ki zagotavlja zdravo življenjsko okolje in dviga standarde, dviga razvojni potencial ima pozitiven vpliv na ponovno revitalizacijo degradiranih območij, oziroma takšno degradiranost preprečuje, zniža socialno razslojevanje, kar gradi skupnosti, omogoča druženje na prostem in omogoča razvoj družbe na teh področjih. Obenem se zaradi izboljšanega počutja in zdravja ljudi vedejo bolj razumno, sočutno, poveča se demokratična participativnost populacije. Obenem se zaradi razvojnih aktivnosti in dviga gospodarstva dviga samozavest populacije, dviga ugled nacije in Evropejcev, dviga zavest o enotnosti EU. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in ali točke.	Spodbujanje zelenega prehoda, elektrifikacija vozil, prehod na tehnično opremo z najnižjimi energetske izgubami in obenem vsi z najnižjo tehnično možno glasnostjo obratovanja so področja, ki jih urejajo drugi predpisi in ne uredba.
354			3. ČLEN 21. TOČKA (BIVŠA 20. TOČKA) DESETA ALINEJA	DODA SE: ukrepi, ki obenem ožijo področje vpliva emisije hrupa in intenziteto emisije hrupa. Tehnično in okoljsko so smiselni zgolj ukrepi, ki obenem ožajo vpliv onesnaževanja in nižajo emisije. To je skladno tudi z Do No Significant Harm Act, Ustavo RS, ZVO-2. (Primer: Odbojne ograje ob avtocestah (k tem spadajo tudi t.i. absorbcijske ograje - saj se večina zvoka odbije) ali drugi infrastrukturi deloma znižajo obremenjenost s hrupom ljudem, ki živijo tik ob in obenem pod ograjami, a se hrup nad ograjo in bolj oddaljenih območjih poveča (zniža se zgolj v t.i. senčenem pasu).) Smiselno se pripomba nanaša tudi na preostale alineje Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in ali točke.	Ukrepi za zmanjševanje hrupa ob infrastrukturnih virih hrupa, kot so ceste in železniške proge se urejajo v okviru Uredbe ocenjevanje hrupa.

355			3. ČLEN 22. TOČKA (BIVŠA 21. TOČKA) SE PREOBLIKUJE V: vir onesnaževanja okolja s hrupom (v nadaljnjem besedilu tudi: vir hrupa) je vsak vir, ki skladno s priporočili WHO, direktive END in najnovejšimi mednarodnimi znanstvenimi dognanji predstavlja tveganje za zdravje in dobropočutje ljudi. cesta, na kateri letni pretok presega 1.000.000 vozil, - železniška proga z letnimi prevozi več kot 10.000 vlakov, - letališče, heliport ali pristanišče, - skladišče ali druge odprte površine za pretovor blaga, če letna masa tega blaga presega 10.000 ton (v nadaljnjem besedilu: objekt za pretovor blaga), - odprto parkirišče, na katerem letni pretok vozil presega 1.000.000 vozil, razen tistih, ki so v skladu s predpisom, ki ureja javne ceste, del avtoceste, hitre ceste, glavne ceste ali regionalne ceste, - naprava, katere obratovanje zaradi izvajanja industrijske, obrtne, proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti ali proizvodne dejavnosti v kmetijstvu ali gozdarstvu povzroča v okolju stalen ali občasen hrup. Naprava je tudi naprava za obdelavo odpadkov, vetrna elektrarna, objekt za izkoriščanje ali predelavo mineralnih surovin, strelišče ali poligon za uničevanje neeksplozivnih ubojnih sredstev, objekt za športne ali druge javne prireditve, gostinski ali zabavišni lokal, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave in zabavišni objekt (npr. avtodrom, vrtiljak ali športno strelišče), - industrijski kompleks, - gradbišče, na katerem se izvaja poseg v okolje, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, - obrat Definicija mora biti jasna, enostavna in strokovna. Namen ZVO-2 je varovanje okolja in zdravja. (Obstoječa definicija negira obstoj onesnaženja s hrupom, v kolikor vir hrupa ne pade v eno od kategorij.) Primer: Železniška proga z letnimi prevozi 9.999 vlakov hrupa ne povzroča? Navedeno predstavlja neenako obravnavo in kršitev do zdravega življenjskega okolja. Sem mnenja, da državljani ob hrupu trpijo in tvegajo zdravje, kljub temu, da po tem predlogu vir hrupa de iure naj ne bi obstajal Z USTREZNO DEFINICIJO 23. TOČKE TEGA ČLENA POSTANEJO SPODNJE ALINEJE ODVEČNE IN SE JIH IZBRIŠE. KRITERIJI OPISANI SPODAJ NISO DEL STROKOVNIH PODLAG, TEMVEČ GRE ZA MERILA ZA OCENJEVANJE USPEŠNOSTI BOJA ZA ZMANJŠEVANJE HRUPA, PO DIREKTIVI END, TER NIKAKOR NISO NAMENJENA OMEJEVANJU USTAVNIH PRAVIC ALI CILJEM END DIREKTIVE ALI CILJEV ZVO-2. NJIHOV EDINI NAMEN JE, DA ENOTNA EU METODOLOGIJA USPEŠNOSTI UKREPOV ZA ZMANJŠEVANJE IZPOSTAVLJENOSTI POPUPLACIJE ONESNAŽEVANJU S HRUPOM. NISO NAMENJENI OŽANJU PRAVIC DRŽAVLJANOV, TEMVEČ JE NJIHOV NAMEN BOLJ ZDRAVO ŽIVLJENSKO OKOLJE. TOREJ NI NJIHOV NAMEN, DA VSI DRŽAVLJANI, KI NE ŽIVIJO OB TAKŠNIH VIRIH ONESNAŽEVANJA S HRUPOM OSTANEJO BREZ VARSTVA PRED HRUPOM, OZIROMA, DA OSTANEJO CELO BREZ PARVNEGA VARSTVA. NASPROTNO – TOREJ RAVNO OBRATNO – NIKAKOR TOREJ, SE POD IZGOVORM MERIL DIREKTIVE END NE SME DRŽAVLJANOV IZPOSTAVLJATI ŠE VEČJIM TVEGANJEM ZA ZDRAVJE ALI JIH OROPATI USTAVNIH, ZAKONSKIH IN ČLOVEKOVIH PRAVIC. NIKAKOR TOREJ, SE POD IZGOVORM MERIL DIREKTIVE END NE SME UNIČEVATI PRAVNIH NORM IN PRAVNE DRŽAVE. HVALA ZA RAZUMEVANJE Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in/ali točke in/ali odstavke.	Viri obremenjevanja okolja s hrupom so taksativno naštet v drugem odstavku 2. člena uredbe. Uredba se uporablja za te vire hrupa. Ceste na katerih je letni pretok manj kot 1.000.000 vozil ali železniške proge z letnim prevozom manj kot 10.000 vlakov prav tako povzročajo hrup v okolju. Vendar hrup, ki ga povzročajo tako malo prometne ceste ali železniške proge običajno ne presegajo z uredbo predpisanih mejnih vrednosti hrupa.
356			3. ČLEN 24. TOČKA (BIVŠA 23. TOČKA) SE PREOBLIKUJE V: Vplivno območje vira hrupa je območje, NA KATEREM VIR HRUPA ALI VEČ VIROV HRUPA SKUPAJ SKLADNO S PRIPOROČILI WHO PREDSTAVLJA ALI PREDSTAVLJAJO TVEGANJE ZA ZDRAVJE LJUDI. SE IZBRIŠE, SAJ Z USTREZNO DEFINICIJO V 22. TOČKI TEGA ČLENA POSTANE ODVEČNO: v katerem je na podlagi vrednotenja kazalcev hrupa na podlagi priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, ocenjeno, da je hrup zaradi obratovanja vira hrupa na tem območju višji od mejnih vrednosti za III. stopnjo varstva pred hrupom. Definicija mora biti jasna, enostavna in strokovna. Namen ZVO-2 je varovanje okolja in zdravja. Obstoječa definicija negira obstoj onesnaženja s hrupom, v kolikor vir hrupa ne pade v kategorijo in obenem zanemarja dejansko (celotno) obremenjenost območja z onesnaženjem s hrupom.) Primer: Železniška proga ob kateri teče cesta predstavlja izjemno povečanje obremenitve na zdravje, a se v tem primeru vsak posamezni vir šteje ločeno, kar bistveno zoži predstavo o dejanski obremenjenosti okolja. Na ta način se načrtno ogroža zdravje ljudi, kar je nezakonito in neustavno, saj to omogoča priseljevanje in povečevanje gostote poselitve v območjih, ki so dejansko skupno močno preobremenjena z onesnaževanjem s hrupom. Navedeno predstavlja neenako obravnavo in kršitev do zdravega življenjskega okolja. Sem mnenja, da državljani ob hrupu trpijo in tvegajo zdravje, kljub temu, da po tem predlogu de iure naj ne bi obstajal. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in/ali točke in/ali odstavke.	WHO je določil intervencijske ravni hrupa za cestni, letalski in železniški promet ter za obratovanje vetrnih turbin in prostočasni hrup. Ni pa določil intervencijskih ravni hrupa za industrijo oziroma posamezne industrijske panoge. Z uredbo predpisan način določanja vplivnega območja je primeren, saj določi območje v katerem je hrup višji od predpisanih mejnih vrednosti za III. stopnjo varstva pred hrupom.

357			4. člen (stopnje varstva pred hrupom in merila za razvrščanje)	merila za razvrščanje se spremenijo na način, da je njihov cilj varovanje okolja in zdravja. Tovrstno razvrščanje je po mojem mnenju diskriminatorno, saj ne varuje enako zdravja in kvalitete življenja državljanov. Pogosto gre za bivališča, ki so bila zgrajena desetletja nazaj, nato pa so se okoliščine in bivanjski pogoji bistveno spremenili, brez krivde ljudi, ki tam živijo že vrsto let. Zdravo življenjsko okolje je ustavna kategorija, ki bi morali biti enakopravno zagotovljena vsem prebivalcem RS, ne glede na to kje živijo in je njihova nepremičnina legalen objekt z vsemi potrebnimi dovoljenji. Država in/ali občina sta skupaj z vsemi mnenjedajalci s prostorskimi akti in z izdanim gradbenim dovoljenjem oziroma soglasjem državljanom zagotovila(i), da je območje primerno za varno in zdravo življenje. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in/ali točke in/ali odstavke. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene.	V 4. členu so posamezna območja podrobnejše namenske rabe razvrščena v štiri stopnje varstva. In sicer v: I. stopnjo varstva pred hrupom razvrščamo zavarovana območja po predpisih o varstvu narave; II. stopnjo varstva pred hrupom razvrščamo čiste stanovanjske površine, zdravstvene ustanove ipd; III. stopnjo varstva pred hrupom razvrščamo območja centralnih dejavnosti IV. stopnjo varstva pred hrupom razvrščamo industrijske in obrtne cone, ter infrastrukturna območja. Stanovanjske stavbe so lahko razvrščene v II. ali III. stopnjo varstva pred hrupom.
358			4. ČLEN 1. ODSTAVEK	(1) Zaradi varstva pred hrupom se posamezna območja podrobnejše namenske rabe razvrstijo v štiri stopnje varstva: SE PREOBLIKUJE V: A) I STOPNJA VARSTVA PRED HRUPOM VELJA OB ŽELEZNIŠKI ALI CESTNI INFRASTRUKTURI, KJER SE PRIČAKUJE ZAVIRANJE IN/ALI POSPEŠEVANJE IN/ALI PARKIRANJE NAPRAV IN/ALI KOMPOZICIJ OZIROMA ZAVIRANJE IN/ALI POSPEŠEVANJE VOZIL V PROMETU IN PRISTANIŠKI INFRASTRUKTURI, TER INDUSTRIJSKIH OBRATIH, ALI OB VEČIH – TO JE KOMBINIRANIH VIRIH ONESNAŽEVANJA S HRUPOM B) II STOPNJA VARSTVA PRED HRUPOM VELJA OB LETALIŠKI INFRASTRUKTURI IN VETRNIH ELEKTRARNAH, CESTNI INFRASTRUKTURI Z VEČ KOT DVE MA PASOVOMA, ALI CESTNI INFRASTRUKTURI V ZGOŠČENIH NASELJIH C) III STOPNJA VARSTVA PRED HRUPOM VELJA OB PROMETNI INFRATRUKTURI, KI IMA DVA PASOVA D) IV STOPNJA VARSTVA PRED HRUPOM VELJA OB ENERGETSKI INFRASTRUKTURI (Z IZJEMO VETRNIH ELEKTRARN), KOMUNIKACIJSKI INFRASTRUKTURI, OKOLJSKI INFRASTRUKTURI, OBMOČJE MINERALNIH SUROVIN: VSE POVRŠINE, OBMOČJU KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ: VSE POVRŠINE, RAZEN POVRŠIN NA MIRNEM OBMOČJU NA PROSTEM, IN OBMOČJU GOZDNIH ZEMLJIŠČ: VSE POVRŠINE, RAZEN POVRŠIN NA MIRNEM OBMOČJU NA PROSTEM NA OBMOČJIH, V KATERIH SE NAHAJAJO OBJEKTI, KI ZARADI SAME NARAVE DELA ZAHTEVAJO NAJVIŠJO STOPNJO VARSTVA PRED HRUPOM, KOT SO AMBULANTE, BOLNIŠNICE, ŠOLE, VRTCI, IN PODOBNO, AVTOMATIČNO SPADAJO V I STOPNJO VARSTVA PRED RHUPOM Z USTREZNO KLASIFIKACIJO VAROVANJA PRED HRUPOM, GLEDE NA ZNANSTVENO DOKAZANE VPLIVE NA ZDRAVJE, POSTANEJO NASLEDNJEDEFINICIJE ODVEČNE: a) I. stopnja varstva pred hrupom (v nadaljnjem besedilu: I. območje varstva pred hrupom) obsega mirno območje na prostem, razen: — območja prometne infrastrukture, v širini 1.000 metrov od sredine ceste ali železniške proge, in — območja mineralnih surovin; b) II. stopnja varstva pred hrupom (v nadaljnjem besedilu: II. območje varstva pred hrupom) obsega naslednja območja podrobnejše namenske rabe prostora: — območje stanovanj: stanovanjske površine, stanovanjske površine za posebne namene ali površine počitniških hiš, — območje centralnih dejavnosti: površine za zdravstvo v neposredni okolici bolnišnic, zdravilišč in okrevališč, in — posebno območje: površine za turizem c) III. stopnja varstva pred hrupom (v nadaljnjem besedilu: III. območje varstva pred hrupom) obsega naslednja območja podrobnejše namenske rabe prostora: — območje stanovanj: stanovanjske površine, stanovanjske površine za posebne namene, površine podeželskega naselja ali počitniških hiš, — območje centralnih dejavnosti: osrednja območja centralnih dejavnosti ali druga območja centralnih dejavnosti, — posebno območje: površine športnih centrov ali površine za turizem, — območje zelenih površin: površine za oddih, rekreacijo in šport, parki, površine za vrtičkarstvo, druge urejene zelene površine ali pokopališča, — površine razpršene poselitve in — razpršeno gradnjo; č) IV. stopnja varstva pred hrupom (v nadaljnjem besedilu: IV. območje varstva pred hrupom) obsega naslednja območja podrobnejše namenske rabe prostora: — območje proizvodnih dejavnosti: površine za industrijo, gospodarske cone ali površine z objekti za industrijsko proizvodnjo, — območje prometne infrastrukture, — območje energetske infrastrukture, — območje komunikacijske	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 357.

				infrastrukture, — območje okoljske infrastrukture, — območje vodne infrastrukture, — območje mineralnih surovin: vse površine, — območju kmetijskih zemljišč: vse površine, razen površin na mirnem območju na prostem, in — območje gozdnih zemljišč: vse površine, razen površin na mirnem območju na prostem Prvi odstavek 4. člena ne sledi strokovni priporočilom: strokovno priporočilo WHO deli vire hrupa glede na obremenitev, ki jih zaradi svojih karakteristik in jakosti povzroča določen vir hrupa. Stroka priporoča, da se Višja kot je obremenitev na počutje in zdravje ljudi glede na vir, ustrezno zniža dovoljena mejna vrednost. Ta uredba pa ravna obratno od stroke: za najbolj obremenjujoče vire ali kombinacije virov določa najvišje dovoljene vrednosti. Stopnje so v Uredbi zastavljene tako, da sploh ne varujejo pred hrupom, temveč omogočajo ogrožanje zdravja glede na vir hrupa, in sicer na način, da so za zdravje znanstveno dokazano najbolj obremenjujoči viri hrupa obravnavani pod najmilejšimi pogoji. Predlagane stopnje varstva so diskriminatorne, neustavne, ter preferirajo onesnaževalce pred populacijo, ki je obremenjena zaradi onesnaževalcev. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in/ali točke in/ali odstavke.	
359			4. ČLEN 2. Odstavek	SE IZBRIŠE, SAJ UZ USTREZNO DEFINICIJO POSTANE IRELEVANTNO: Mirno območje poselitve se lahko določi na vseh območjih varstva pred hrupom ali na njegovem delu SE IZBRIŠE, SAJ UZ USTREZNO DEFINICIJO POSTANE IRELEVANTNO	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 357.
360			4. ČLEN 3. Odstavek	SE IZBRIŠE, SAJ UZ USTREZNO DEFINICIJO POSTANE IRELEVANTNO: Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, mora biti na meji med I. in IV. območjem varstva pred hrupom ter na meji med II. in IV. območjem varstva pred hrupom območje, ki obkroža IV. območje varstva pred hrupom v širini z vodoravno projekcijo 1.000 metrov in na katerem veljajo pogoji varstva pred hrupom za III. območje varstva pred hrupom. Širina III. območja varstva pred hrupom, ki obkroža IV. območje varstva pred hrupom, je lahko manjša od 1.000 metrov, če zaradi naravnih ovir širjenja hrupa ali ukrepov varstva pred hrupom ali zaradi drugih razlogov na I. oziroma na II. območju varstva pred hrupom niso presežene mejne vrednosti kazalcev hrupa, določene za to območje. SE IZBRIŠE, SAJ UZ USTREZNO DEFINICIJO POSTANE IRELEVANTNO	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 357.
361			II. MEJNE VREDNOSTI KAZALCEV HRUPA	SE PREOBLIKUJE V: ZA POSAMEZNE VIRE HRUPA SE GLEDE NA NJIHOV VPLIV NA ZDRAVJE IN POČUTJE LJUDI UPORABLJAJO MEJNE VREDNOSTI KAZALCEV HRUPA Ldan, Lvečer, Lnoč, Leq, 1 ura, L1 in Ldvn V PREGLEDNICI 1 PRILOGE 1, KI JE SESTAVNI DEL TE UREDBE. S TAKŠNO UREDITVIJO, GLEDE NA ZNANSTVENO DOKAZANE VPLIVE NA ZDRAVJE, POSTANEJO NASLEDNJE DEFINICIJE OZ. Odstavki, odvečne(I) (1) Mejne vrednosti kazalcev hrupa Lnoč in Ldvn za celotno obremenitev okolja s hrupom so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 1 priloge 1, ki je sestavni del te uredbe. (2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so mejne vrednosti kazalcev hrupa Lnoč in Ldvn za celotno obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in mednarodnega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 2 priloge 1 te uredbe. (3) Mejne vrednosti kazalcev hrupa Ldan, Lvečer, Lnoč, in Ldvn za obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzroča obratovanje linijskega vira hrupa, mednarodnega letališča ali pristanišča, so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 3 priloge 1 te uredbe. (4) Mejne vrednosti kazalcev hrupa Ldan, Lvečer, Lnoč, in Ldvn, ki ga povzroča obratovanje naprave, obrata, industrijskega kompleksa, letališča, ki ni mednarodno letališče, heliporta, objekta za pretovor blaga ali odprtega parkirišča, so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 4 priloge 1 te uredbe. (5) Mejne vrednosti konične ravni hrupa L1, ki jo povzroča obratovanje letališča, heliporta, pristanišča, objekta za pretovor blaga, naprave, obrata ali industrijskega kompleksa, so za posamezna območja varstva pred hrupom določene v preglednici 5 priloge 1 te uredbe. (6) Mejne vrednosti, določene v preglednici 4 priloge 1 te uredbe za večer in v preglednici 5 priloge 1 te uredbe za večer in noč, veljajo za I. in II. območje varstva pred hrupom ob nedeljah in dela prostih dneh tudi kot mejne vrednosti za obdobje dneva. (7) Mejne vrednosti kazalcev hrupa Ldan, Lvečer, Lnoč in Ldvn in konične ravni hrupa L1, ki ga povzroča obratovanje gradbišča, so določene v preglednici 6 priloge 1 te uredbe. (8) Mejne vrednosti kazalcev hrupa iz preglednice 4 in preglednice 6 priloge 1 te uredbe se uporabijo tudi kot ekvivalentne ravni hrupa iz drugega odstavka 6. člena te uredbe, ki se nanašajo na isto obdobje dneva. Mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju, kot jih določata 5. člen in Priloga 1 te uredbe, so postavljene previsoko in ne upoštevajo priporočil Svetovne zdravstvene organizacije (World Health Organisation – v nadaljevanju WHO). Ob dejstvu, da Vlada pri spreminjanju mejnih vrednosti z	Uredba v 5. členu normativno ureja uporabo mejnih vrednosti kazalcev hrupa, in sicer: - mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom in - mejne vrednosti kazalcev hrupa za obremenitev okolja s hrupom, ki ga povzročajo posamezni viri hrupa pri običajnih pogojih obratovanja. Ta člen je pomemben za normativno ureditev hrupa. Predlog njegove spremembe ne podpiramo.

				Uredbo ni pridobila nobenih strokovnih podlag ali študij, ter upoštevajoč, da priporočila WHO, ki sicer niso zavezujoča, predstavljajo pa edino zanesljivo znanstveno podlago, podpira tudi Evropska unija, neupoštevanje teh priporočil pomeni arbitrarno ravnanje in neupoštevanje namena in ciljev iz 4. člena ZVO2. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene in/ali točke in/ali odstavke in/ali odstavke. Še posebej 2 odstavek tega člena je izjemno Diskriminatoren, neustaven in popolnoma nestrokoven. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene.	
362			6. ČLEN 1. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: Hrup v okolju se na posameznem območju varstva pred hrupom ocenjuje na podlagi rezultatov meritev, IN-SITU MERITEV, ali modelnih izračunov v skladu z metodami ocenjevanja hrupa, določenimi v predpisu, ki ureja ocenjevanje in urejanje hrupa v okolju, SKLADNO Z NAJUSTREZNEJŠIMI MEDNARODNIMI ISO-STANDARDI ZA POSAMEZNO OKOLJE, TER KNOSSOS METODO ZA POTREBE POROČANJA, SKLADNO Z END DIREKTIVO. METODOLOGIJA OCENJEVANJA, VHODNI PODATKI V PRIMERU OCENJEVANJA HRUPA IN REZULATATI MERITEV OZIROMA OCENJEVANJA SO JAVNO DOSTOPNI JAVNOSTI NA SPLETU IN V ELEKTRONSKI OBLIKI NA PRVO ZAHTEVO. JAVNOST IMA MOŽNOST PODAJANJA PRIPOMB, PRI ČEMER JE PRISTOJEN ORGAN DOLŽAN ZABELEŽITI VSAKO PRIPOMBO, JO STROKOVNO OBRAVNAVATI, PODATI STROKOVNA POJASNILA. JAVNOST IMA MOŽNOST PODAJATI PRIPOMBE NA STROKOVNA POJASNILA BREZ ROKA OMEJITEV. JAVNOST IMA MOŽNOST PODAJATI SVOJE MERITVE, V KOLIKOR SE IZKAŽE, DA MERITVE, KI SO OBJAVLJENE NISO MERODAJNE ZA OKOLJE, V KATEREM IMA POSAMEZNIK JAVNOSTI STALEN ALI ZAČASEN NASLOV. Okolje in zdravje: Zaradi zagotavljanja Ustavne pravice do zdravega življenjskega okolja in sledenju direktive END, in zavezanosti k Zelenemu prehodu se kot strateški ukrep zagotovi, da so vsi ukrepi dolgoročno naravnani k varovanju okolja in zagotavljajo ustavno pravico do zdravega življenjskega okolja. Za zagotavljanje zdravega življenjskega okolja so zato nujne in-situ meritve v realnem življenjskem okolju, kjer so dejanski ljudje izpostavljeni dejanskemu onesnaževanju s hrupom. V praksi se je namreč izkazalo, da dejanske vrednosti izpostavljenosti hrupu bistveno presegajo ocenjevanim vrednostim. V praksi se izkaže, da izvajalci meritev ne sledijo dobrobiti populacije, temveč raje ustrezajo naročniku, ali pa za namen ocenjevanja hrupa v sklopu END direktive uporabljajo napačne vhodne parametre. (primer: železniška postajo Brezovica, generator na ŽP Brezovica, AC Brezovica, itd.... V vseh primerih, brez izjeme se je izkazalo da: 1) ocenjevanje prikazuje povsem obratne vrednosti kot meritve, 2) Meritve so bile i Tehnična izvedljivost: In-situ meritve so realno izvedljive in se že uporabljajo v tujini - primer so radarji hrupa. Pravno: S predlagano vsebino se vzpostavi pravni normativ, ki sledi Ustavni pravici do zdravega življenjskega okolja in obenem sledi END direktivi, ki nalaga, da je z znižanjem vpliva onesnaževanja s hrupom ljudem zagotoviti bolj zdravo in kvalitetnejše bivanje in zavezam k zelenemu prehodu. Obenem se končno izravna Ustavna pravica do enake obravnave in enakopravnosti, vključenosti. Ekonomsko: Kratkoročne Ekonomske posledice za davkoplačevalce in državni proračun so zelo nizke, ter imajo dolgoročen pozitiven vpliv skozi izboljšanje zdravja populacije, povečane delovne aktivnosti, izboljšanja izobraževalnih uspehov, dvig vrednosti nepremičnin in znižanje stroškov države in populacije zaradi vlaganja pritožb in sodnih postopkov zaradi onesnaževanja s hrupom. Dodatni pozitivni gospodarski vplivi so povečanje razvojnih aktivnosti, povečanje konkurenčnosti, tako skozi dviganje standardov kot prebojnimi rešitvami. Takšni projekti so tudi močno zaželeni in finančno podprti s strani EU. (Primer je Kitajska, ki svojemu gospodarstvu konstantno dviga zahteve in merila. Rezultat je dvig konkurenčnosti in tehnološke razvitosti - obratno se dogaja v EU, zaradi nižanja standardov in zahtev EU gospodarstvo v primerjavi z razvitimi državami pričinja zaostajati.) Sociološko: Predlagan pristop zagotavlja zdravo življenjsko okolje in dviga standarde, dviga razvojni potencial ima pozitiven vpliv na ponovno revitalizacijo degradiranih območij, oziroma takšno degradiranost preprečuje, zniža socialno razslojevanje, kar gradi skupnosti, omogoča druženje na prostem in omogoča razvoj družbe na teh področjih. Obenem se zaradi izboljšane počutja in zdravja ljudi vedejo bolj razumno, sočutno, poveča se demokratična participativnost populacije. Obenem se zaradi razvojnih aktivnosti in dviga gospodarstva dviga samozavest populacije, dviga ugled nacije in Evropejcev, dviga zavest o enotnosti EU. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene.	Uredba v 6. členu normativno ureja metode ocenjevanja hrupa. V tem členu je določeno, da se hrup ocenjuje ali z meritvami v skladu s standardom SIST ISO 1996-1,2 ali s pomočjo računskih metod, ki so določene v Prilogi 2, Uredbe o ocenjevanju in urejanju hrupa okolja, t.i. metoda Cnossos EU. Hrup gradbišč, mednarodnih letališč in linijskih virov hrupa se ocenjuje kot dolgoročne povprečne ravni hrupa za vsa ocenjevalna obdobja v letu. Hrup gradbišč, cest, železnic ali letališč se ocenjuje z računskimi metodami, saj bi bilo izvajanje meritev, ki bi bile dovolj dolge, da bi zajele vse emisijske situacije vira hrupa pred vsemi stavbami, ki mejijo na posamezne vire hrupa časovno in stroškovno nemogoče izvesti. Vhodni podatki v računske metode so podani kot letna povprečja, to so: povprečni letni dnevni promet, povprečno letno vreme, povprečna letna kakovost transportne površine ipd. zato je rezultat tovrstne računske metode kazalec hrupa, ki izkazuje letno obremenjenost okolja s hrupom v časovnih obdobjih (dan, večer in noč). Hrup gostinskega ali zabavišnega lokala oziroma gradbišča, ki obratuje ob sobotah po 16. uri ali ob nedeljah ali dela prostih dnevih se ocenjuje na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa s tem smo dodatno omejili hrup v popoldanskih urah vikendov in dela prostih dni. Predlog njegove spremembe ne podpiramo.

363			6. ČLEN 2. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Če je vir hrupa gostinski ali zabaviščni OBRAT, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave, ali gradbišče, ki obratuje ob PETKIH PO 16. URI, sobotah po 16. uri ali ob nedeljah ali dela prostih dnevih, se hrup v okolju ocenjuje na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa OZIROMA V ČASU, KO JE HRUP PRISOTEN KOT POSLEDICA OBRATOVANJA VIRA HRUPA. Argumentacija: skladno z ugotovitvami WHO je hrup izjemno nevaren za zdravje. Zato je potrebno zagotoviti, da se ljudje ustrezno spočijejo in naspijo. Ljudje se pogosto zadržujejo V OKOLICI ALI NOTRANJOSTI gostinskih ali zabaviščnih obratov ali gradbišč tudi v času, ko je gostinski ali zabaviščni obrat ali gradbišče obratovanje uradno zaključil. Zato je za ocenjevanje obremenitev na zdravje in počutje ljudi nujno izmeriti tudi onesnaževanje KI SLEDI URADNEMU ZAKLJUČKU OBRATOVANJA. Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 362.
364			6. ČLEN 3. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Hrup gradbišč, mednarodnih letališč, in linijskih virov hrupa se ocenjuje z uporabo kazalcev hrupa L_{dan}, $L_{večer}$, $L_{noč}$, L_{dvn}, $L_{eq,1}$ ura in L_1 izračunanih kot dolgoročne povprečne ravni hrupa za vsa ocenjevalna obdobja v letu, kot neprekinjena raven zvočnega tlaka, v ocenjevalnem obdobju ene cele ure IN najvišja dosežena raven zvočnega tlaka. Argumentacija kot v 11. točki 3. člena.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 362.
365			7. ČLEN 1. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Kazalci hrupa se ocenjujejo na mestih, kjer je izmerjena, in/ali ocenjena, in/ali pričakovana, in/ali s strani populacije poročana, preobremenjenost okolja z onesnaževanjem s hrupom. Za zagotavljanje ustavnih pravic, in zmanjševanj obremenitev na zdravje in okolje, zagotavljanje ekonomskega in družbenega razvoja, kot že v predhodnih točkah je nujno vzpostaviti realne meritve na mestih, kjer do onesnaževanja prihaja, po hierarhiji: 1) kjer je onesnaževanje najvišje in obstaja vpliv na populacijo oziroma posameznike, 2) kjer je onesnaževanju izpostavljena največja koncentracija ljudi, 3) skladno z 1) in 2) se kaskadno kratkoročno / srednjeročno / dolgoročno rešuje problematika onesnaževanja Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene	Uredba v 7. členu normativno ureja mesta ocenjevanja hrupa. Mesto ocenjevanja kazalcev hrupa, ki ga povzroča posamezni vir hrupa je opredeljeno pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori v skladu s standardom SIST ISO 1996-2. Pri načrtovanju ukrepov varstva pred hrupom, pa je treba izbrati mesto ocenjevanja pred najbolj izpostavljenim delom fasade vsakega nadstropja posebej. Če od vira hrupa v vodoravni smeri ni stavb z varovanimi prostori, se hrup ocenjuje na mestu ocenjevanja, ki je 500 metrov od vira hrupa. Predlog njegove spremembe ne podpiramo.
366			7. ČLEN 2. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Pri ocenjevanju kazalcev hrupa, ki ga povzroča posamezni ali v primeru večih virov hrupa skupni vir hrupa, je mesto ocenjevanja pred fasadami najbolj izpostavljenih stavb z varovanimi prostori v skladu s standardom SIST ISO 1996-2, pri čemer se upošteva (se ne odšteje) 3 dB zaradi interference med emitiranimi zvokom in odbojem zvoka. SIS ISO 1996-2 je namenjen meritvam imisij. V praksi pa se ljudje na svojem premoženju gibajo pretežno v pasu 3m od objekta, kjer imajo lastninsko in bivanjsko pravico - življenjsko okolje (vrtovi, terase, užitek in prosti čas). V praksi to pomeni, da je odstopanje od dejanske izpostavljenosti onesnaževanju s hrupom kar dvakrat (+3 dB) višje od predstavljenega hrupa skladno z ISO 1996-2. Izoliranje posameznih virov hrupa brez upoštevanja dejanske skupne izpostavljenosti onesnaževanju s hrupom. Kot dodatna argumentacija pripombi se smiselno uporabljajo tudi druge pripombe in argumentacija (socialno, pravno, ekonomsko, zdravje in okolje,... Smiselno se pripomba z argumentacijo nanaša tudi na preostale alineje in/ali člene	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 365.
367			8. ČLEN 1. ODSTAVEK	PREOBLIKUJE V: Kazalce hrupa L_{dan}, $L_{noč}$, $L_{večer}$, $L_{eq,1}$ ura, L_1 in L_{dvn}, je treba na posameznem območju varstva pred hrupom oceniti kot celotno obremenitev okolja s hrupom. očka 1) se nanaša zgolj na točko 3), pri čemer je seveda za zagotavljanje varovanja Okolja, zdravja, srednje in dolgo-ročno načrtovanje, ekonomske in sociološke učinke, itd. (skladno z pripombami in argumentacijo supra in/ali infra)potrebno upoštevati vse vplive v vseh časovnih obdobjih. Pripomba in/ali argumentacije se smiselno uporabi tudi v preostalih členih	Uredba v 8. členu normativno ureja ocenjevanje kazalcev hrupa, in sicer se: - ocenjevanja celotne obremenitve okolja s hrupom, ki se na posameznem območju varstva pred hrupom ocenjujejo s kazalci $L_{noč}$ in L_{dvn}, - ocenjevanja obremenitve okolja s hrupom, ki ga povzroča posamezni vir hrupa. Tako ocenjevanje se izvede s kazalci L_{dan}, $L_{večer}$, $L_{noč}$ in L_{dvn} ob izločitvi preostalih virov hrupa, - obveznosti ocenjevanja celotne obremenitve okolja s hrupom pri pripravi poročila o vplivih nameravanega posega na okolje ali vlogi za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, - izvajanja ocenjevanja hrupa. Ocenjevanje hrupa lahko izvaja le oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z Zakonom o varstvu

					okolja. Predlog spremembe člena ne podpiramo.
368			8. ČLEN 2. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: Kazalce hrupa L_{dan} , $L_{noč}$, $L_{večer}$, L_{eq} , 1 ura, L_1 in L_{dvn} , ki ga povzročajo posamezni viri hrupa, je treba oceniti tako, da meritve ali modelni izračuni na podlagi računskih metod ocenjevanja kazalcev hrupa potekajo ob izločitvi vseh preostalih virov hrupa. Skladno s preostalimi pripombami in argumentacijo je nujno vključiti vse kazalce hrupa.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 367.
369			8. ČLEN 4. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: Vse vrste ocenjevanja hrupa z meritvami ali modelnim izračunom na podlagi računskih metod izvaja oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja in obenem njegov obseg poslovanja z: lastnikom onesnaževanja in resornim ministrstvom in ministrstvom, pristojnim za Inšpekcijski nadzor, v zadnjih desetih poslovnih letih ne presega 10% (deset odstotkov) celotnih letnih prihodkov, v vsakem od desetih zadnjih poslovnih letih od dne izvedenega naročila ocenjevanja hrupa. Skladno s preostalimi pripombami in argumentacijo. Dodatno: za zagotavljanje neodvisnosti in strokovnosti ocenjevanj hrupa, je nujna omejitev letnega povezanega prometa maksimalno 10% . V gospodarstvu (izvajalci ocenjevanj so gospodarske družbe ali samostojni podjetniki) namreč velja, da je vsako poslovno razmerje, s katerim gospodarske družbe ali samostojni podjetniki dosegajo poslovne rezultate v obsegu nad 10% t.i. A-customer (oziroma ključna stranka). V tem primeru je gospodarska družba ali samostojni podjetnik tako močno odvisna od tega razmerja, da bi ji vsakršen negativen vpliv na razmerje močno vplival na poslovni uspeh - torej postane odvisna. To je torej ključni razlog in obenem rešitev za neustrezna (prirejene, ponarejene, meritve okoljskih standardov na splošno) ocenjevanja hrupa, ki v realnosti močno odstopajo od objavljenih ali tudi javnosti skritih rezultatov.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 367.
370			9. ČLEN 1. DO 9. Odstavek	4) SE PREOBLIKUJE V: Celotna obremenitev okolja s hrupom je čezmerna, če vrednost kateregakoli kazalca hrupa na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 1 priloge 1 te uredbe. Z USTREZNO DEFINICIJO V PRVEM Odstavku TEGA ČLENA VAROVANJA PRED HRUPOM, GLEDE NA ZNANSTVENO DOKAZANE VPLIVE NA ZDRAVJE, POSTANEJO NASLEDNJE DEFINICIJE ODVEČNE: (2) Če je hrup posledica obratovanja enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in mednarodnega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča, je ne glede na določbe prejšnjega odstavka celotna obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če vrednost kazalca hrupa $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja na posameznem območju varstva pred hrupom presega mejno vrednost, določeno v preglednici 2 priloge 1 te uredbe. (3) Če je hrup posledica obratovanja enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in mednarodnega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča ter tudi obratovanja naprav, industrijskih kompleksov, obratov, letališča, ki ni mednarodno letališče, heliporta, objektov za pretovor blaga ali odprtega parkirišča, se uporabljajo mejne vrednosti iz preglednice 2 priloge 1 te uredbe samo, če celotna obremenitev okolja s hrupom na mestu ocenjevanja hrupa presega mejno vrednost iz preglednice 4 priloge 1 te uredbe. (4) Če je hrup posledica obratovanja linijskega vira ali obratovanja mednarodnega letališča ali pristanišča, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če vrednost kazalca hrupa L_{dan}, $L_{noč}$, $L_{večer}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 3 priloge 1 te uredbe. (5) Če je hrup posledica obratovanja odprtega parkirišča, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če vrednost kazalca hrupa L_{dan}, $L_{večer}$, $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 4 priloge 1 te uredbe. (6) Če je hrup posledica obratovanja naprave, obrata, industrijskega kompleksa, letališča, ki ni mednarodno letališče, heliporta ali objekta za pretovor blaga, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če: 1. vrednost kazalca hrupa L_{dan}, $L_{večer}$, $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 4 priloge 1 te uredbe, ali 2. vrednost konične ravni hrupa L_1 na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 5 priloge 1 te uredbe. (7) Če je hrup posledica obratovanja gradbišča, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če: 1. vrednost kazalca hrupa L_{dan}, $L_{večer}$, $L_{noč}$ ali L_{dvn} na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe, 2. vrednost kazalca hrupa $L_{noč}$ ali	Uredba v 9. členu normativno ureja ugotavljanje čezmerne obremenitve okolja s hrupom. Celotna obremenitev okolja s hrupom je čezmerna, če vrednost kazalca hrupa: - $L_{noč}$ ali L_{dvn} presega mejno vrednost, določeno v preglednici 1 iz priloge 1 uredbe, - $L_{noč}$ ali L_{dvn} presega mejno vrednost, določeno v preglednici 2 iz priloge 1 uredbe in je hrup posledica obratovanja enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in mednarodnega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča. V primeru, da je hrup posledica enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in mednarodnega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča ter tudi obratovanja naprav, industrijskih kompleksov, obratov, letališča, ki ni mednarodno letališče, heliporta, objektov za pretovor blaga ali odprtega parkirišča, se uporabljajo mejne vrednosti iz preglednice 2 priloge 1 te uredbe samo, če celotna obremenitev okolja s hrupom na mestu ocenjevanja hrupa presega mejno vrednost iz preglednice 4 priloge 1. Posamezni vir hrupa povzroča čezmerno obremenitev okolja z emisijo hrupa: - če vrednost kazalca hrupa L_{dan}, $L_{noč}$, $L_{večer}$ ali L_{dvn} presega mejno vrednost, določeno v preglednici 3 priloge 1 uredbe in gre za hrup, ki je posledica obratovanja linijskega vira ali obratovanja mednarodnega letališča ali pristanišča, - če vrednost kazalca hrupa L_{dan}, $L_{večer}$, $L_{noč}$ ali L_{dvn} presega mejno vrednost, določeno v preglednici 4 priloge 1 uredbe in gre za hrup, ki je posledica obratovanja odprtega parkirišča, - če vrednost kazalca hrupa L_{dan}, $L_{večer}$, $L_{noč}$, L_{dvn} in L_1 presega mejno vrednost, določeno v preglednici 4 in preglednici 5 priloge 1 uredbe in gre za hrup, ki je posledica obratovanja naprave,

			Ldvn celotne obremenitve okolja s hrupom na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe, 3. vrednost konične ravni hrupa L_1 na katerem koli mestu ocenjevanja presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe, ali 4. ekvivalentna raven hrupa, ob sobotah po 16. uri, nedeljah ali dela prostih dnevih, presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe, za obratovanje v nočnem času. (8) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se pri presoji vplivov na okolje za linijski vir hrupa ali mednarodno letališče šteje, da obremenitev okolja s hrupom ni čezmerna, če so upoštevani tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter so v vplivnem območju vira hrupa: 1. na obstoječih varovanih prostorih načrtovani ukrepi pasivne protihrupne zaščite, 2. obstoječi varovani prostori že zvočno izolirani v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah, 3. obstoječi objekti, pri gradnji katerih bi obremenitev zaradi vira hrupa morala biti upoštevana, ali 4. izvedba ukrepov na obstoječih objektih zaradi njihovega slabega gradbenega stanja ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori. (9) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se šteje, da obremenitev okolja s hrupom zaradi obratovanja linijskega vira hrupa ali mednarodnega letališča ni čezmerna v primerih, ko so izvedeni tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter v vplivnem območju vira hrupa: 1. na obstoječih varovanih prostorih izvedeni ukrepi pasivne protihrupne zaščite, 2. obstoječi varovani prostori že zvočno izolirani v skladu s predpisom, ki ureja zaščito pred hrupom v stavbah, 3. obstoječi objekti, pri gradnji katerih bi obremenitev zaradi vira hrupa morala biti upoštevana, 4. lastniki varovanih prostorov odklonijo ali ne omogočijo izvedbe ukrepov ali so varovani prostori nenaseljeni, ali 5. izvedba ukrepov na obstoječih objektih zaradi slabega gradbenega stanja ni mogoča oziroma bi lahko ogrozila statično stabilnost stavbe z varovanimi prostori. SE PREOBLIKUJE: Skladno s preostalimi pripombami in argumentacijo. Dodatno: zakonodaja, predpisi in uredbe morajo biti jasni, enostavni in ne-diskriminatorni. Pripombe se smiselno nanašajo na preostale člene, točke, odstavke. SE IZBRIŠE: Skladno s preostalimi pripombami in argumentacijo. Dodatno: zakonodaja, predpisi in uredbe morajo biti jasni, enostavni in ne-diskriminatorni. Spodnje točke z odstavki negirajo obstoj nevarnosti za zdravje, povzročene z onesnaževanjem s hrupom in obenem onesnaževalce razbremenijo vsakršne odgovornosti v škodo prizadetih in proračuna RS. V praksi predlagatelj zakona v 9. členu pravi: če je onesnaževanje malo prekomerno se izvede Ukrep1, če je še višje se poleg Ukrep1 izvede še Ukrep2, če pa je onesnaževanje tako visoko, da ne Ukrep1 in Ukrep2 ne zadoščata, pa naj ljudje pocrkajo. Pripombe se smiselno nanašajo na preostale člene, točke, odstavke. NA PREOSTALO VSEBINO ODSTAVKOV: Navedena rešitev lahko povzroči, da se bodo upravljavci linijskih virov hrupa izvedbe protihrupnih zaščit lotevali le, če bo to zanje ekonomsko upravičen ukrep. Nesprejemljivo je tudi, da se šteje, da hrup ni čezmeren, če je povzročitelj hrupa izvedel tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičen ukrep. Slednje pomeni, da so državljani dolžni živeti v hrupu, ki je de facto čezmeren, čeprav de iure ne šteje za čezmernega oziroma sploh ne obstaja. S tem se prizadetim odvzame vsakršne pravne možnosti za doseg zdravega življenjskega okolja, ki je ustavna kategorija. Menim, da je predmetna določba neustavna in krši načelo pravne države. Prav tako je nesprejemljivo, da je v primeru, če se prebivalci in lastniki zemljišč ne strinjajo z ukrepi pasivne zaščite oziroma jih zavrnejo, dovoljeno obremenjevanje s hrupom brez omejitev. Izvedba ukrepov protihrupne zaščite predstavlja poseg v lastninsko pravico, sankcioniranje njene odklonitve pa protiustaven poseg v to pravico. Nesprejemljivo je tudi dejstvo, da se protihrupni ukrepi nanašajo zgolj na varovan objekt, npr. stanovanjsko hišo in se ne osredotočajo na vir hrupa. 5. točka devetega odstavka tega člena je nesprejemljiva, saj so prebivalci hiše, na kateri ni možno izvesti protihrupnih ukrepov, dolžni trpeti čezmeren hrup brez kakršnih koli pravnih sredstev. Prav tako je nesprejemljivo, da se varuje zgolj notranji prostor kar v resnici pomeni, da prebivalci na teh	obrata, industrijskega kompleksa, letališča, ki ni mednarodno letališče, heliporta ali objekta za pretovor blaga, - če vrednost kazalca hrupa L_{dan}, $L_{večer}$, $L_{noč}$, L_{dvn} in L_1 presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 uredbe ali ekvivalentna raven hrupa, ob sobotah po 16. uri, nedeljah ali dela prostih dnevih, presega mejno vrednost, določeno v preglednici 6 priloge 1 te uredbe za nočni čas, in gre za hrup, ki je posledica obratovanja gradbišča. Z določbami iz osmega in devetega odstavka obravnavanega člena se za linijski vir ali mednarodno letališče šteje, da obremenitev okolja s hrupom ni čezmerna, če so upoštevani tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter so v vplivnem območju vira hrupa na obstoječih varovanih prostorih izvedeni ukrepi pasivne protihrupne zaščite. V desetem in enajstem odstavku je opredeljen način upoštevanja tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičenih ukrepov za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter dokazovanje izvedbe ukrepov pasivne protihrupne zaščite. Z določbami dvanajstega odstavka je opredeljeno, da se v primeru čezmerne obremenitve okolja s hrupom zaradi obratovanja gradbišč lahko uporabijo tudi ukrepi pasivne protihrupne zaščite, če so upoštevani tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa. Določbe trinajstega odstavka opredeljujejo, da je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če je hrup posledica obratovanja gostinskega ali zabaviščnega lokala, ki zunaj stavbe uporablja zvočne naprave, in če ekvivalentna raven hrupa, ocenjena v času obratovanja zvočnih naprav, presega mejno vrednost, določeno za hrup v preglednici 4 priloge 1 uredbe. Predlog spremembe člena ne podpiramo.
--	--	--	--	---

				območjih ne morejo odpirati oken ali časa preživljati na lastnih balkonih in vrtovih, saj je s tem zaradi prekomernega hrupa ogroženo njihovo zdravje.	
371			9. ČLEN	SE PREOBLIKUJE V: Za tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičene ukrepe za primarno zmanjšanje imisije s prostorskim načrtovanjem in/ali za zmanjšanje emisije na viru hrupa in/ali ukrepe sekundarne zaščite pred virom hrupa se štejejo ukrepi, predlagani v oceni Skladno s preostalimi pripombami in argumentacijo	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 370.
372			9. člen 10. ODSTAVEK	obremenjenosti okolja s hrupom, ki mora biti usklajena z prebivalci, ki imajo stalno ali začasno prebivališče na vplivnem območju hrupa, pri čemer se brez izjeme uporabi najboljša razpoložljiva tehnika, pri ekonomski upravičenosti pa se celovito upošteva celotno ekonomsko breme posameznega vira hrupa in skupnega vpliva večih virov hrupa na okolje, zdravje in premoženjsko stanje vseh deležnikov. Izpolnjevanje zahtev iz prve točke tega člena se dokazuje z meritvami hrupa v okolju. (okolje, zdravje, tehnično, ekonomsko, sociološko, itd.). Dodatno: Predlagatelj zakona (tudi v veljavni zakonodaji in Operativnem programu) napačno interpretira aktivno/pasivno zaščito. Aktivno namreč pomeni, da se tehnični ukrep odziva na vir hrupa na način, da ga niža ali izničuje - po frekvenčnih območjih in jakosti (splošno razumljiv primer: "active noise cancellation"). V tem primeru pa ne gre za "aktiven" odziv na hrup, temveč gre za statično in neodzivno prepreko med emisijo in imisijo. Bolj ustrezen izraz je torej sekundarna zaščita (primarna deluje kot preventivna, sekundarna kot blažilna). Izjemnega pomena je zagotavljanje najboljših razpoložljivih tehnik, tako z vidika ustavnih pravic, sledenju ZVO-2, kot tudi razvojne priložnosti (bolj podrobno v preostalih pripombah in argumentaciji). Pri ekonomski upravičenosti ukrepa je nujno upoštevati ne le direktna finančna bremena onesnaževalcev (ki so dolžni pokriti stroške onesnaževanja, ki ga povzročajo - skladno z obligacijskim pravom in ZVO-2), temveč je nujno upoštevati tudi finančno breme, ki ga nosi prizadeta populacija, družba kot taka, proračun države (zdravstvo, zmanjšani davčni prilivi), celotno gospodarstvo (znižanje delovne aktivnosti, in predvsem znižanje kognitivnih sposobnosti - razvoj) in zamujene priložnosti iz naslova znižanih razvojnih aktivnosti in prodornosti našega gospodarstva, ter v primeru železniškega prometa zamude zaradi preobremenjenosti in človeških napak zaradi izčrpanosti (primarno nočne vožnje - nesreče se primarno dogajajo ponoči). Pripombe se smiselno nanašajo na preostale člene, točke, odstavke.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 370.
373			10. ČLEN 1. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Nov vir hrupa ne sme povzročiti obremenitve okolja s hrupom, ki skladno s priporočili WHO, direktive END in najnovejšimi mednarodnimi znanstvenimi dognanji predstavlja tveganje za zdravje in dobro počutje ljudi. Z USTREZNO DEFINICIJO SLEDNJE POSTANE NERELEVANTNO: na območju varstva pred hrupom, na katerem pred obratovanjem novega vira hrupa celotna obremenitev okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom ni bila presežena. Pripombe in argumentacije kot v ostalih relevantnih členih	Uredba v 10. členu normativno ureja zahteve za nov vir hrupa, in sicer: - Obratovanje novega vir hrupa ne sme povzročiti čezmernosti v celotni obremenitvi okolja s hrupom, če celotna obremenitev okolja s hrupom pred začetkom obratovanja novega vira hrupa ni bila čezmerna. - Obratovanje novega vira hrupa ne sme povzročiti povečanje celotne obremenitve okolja s hrupom, če je celotna obremenitev okolja s hrupom pred začetkom obratovanja novega vira hrupa že čezmerna. - Celotno obremenitev okolja s hrupom sme povečati le obratovanje linijskega vira hrupa v primerih, ko glede na določbe drugega, tretjega, sedmega, osmega ali devetega odstavka 9. člena uredbe ni čezmerna - Novi viri hrupa ne smejo povzročiti čezmerne obremenitve okolja s hrupom glede na določbe četrtega, petega, šestega, sedmega, osmega, devetega in trinajstega odstavka 9. člena uredbe. Prav tako morajo izvajati ukrepe varstva pred hrupom. Predlog spremembe člena ne podpiramo.

374			10. ČLEN 2. ODSTAVEK	SE IZBRIŠE – IRRELEVANTNO: Nov vir hrupa ne sme povečati celotne obremenitve okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, na katerem je ta obremenitev pred obratovanjem novega vira hrupa čezmerna. Fizikalno je nemogoče, da nov vir hrupa ne bi še povečal obstoječega hrupa. Z ustrezno definicijo v prvem odstavku tega člena postane dodatna definicija odvečna.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 373.
375			10. ČLEN 3. ODSTAVEK	SE IZBRIŠE – IRRELEVANTNO: Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena lahko nov vir hrupa poveča celotno obremenitev okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom, če je novi vir hrupa linijski vir hrupa in če celotna obremenitev okolja s hrupom zaradi obratovanja novega vira hrupa v skladu z določbami drugega, tretjega, sedmega, osmega ali devetega odstavka prejšnjega člena ni čezmerna. Predlagana izjema je diskriminatorna, neustavna, ne sledi ZVO-2 in direktivi END. Dodatne pripombe in argumentacije iz drugih členov se smiselno navezujejo na ta odstavek.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 373
376			10. ČLEN 4. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Za vsak nov vir hrupa morajo tako onesnaževalec kot vsi deležniki zagotoviti ukrepe varstva pred hrupom. Predlagana izjema je diskriminatorna, neustavna, ne sledi ZVO-2 in direktivi END. Dodatne pripombe in argumentacije iz drugih členov se smiselno navezujejo na ta odstavek.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 373
377			10. ČLEN 5. ODSTAVEK	Z USTREZNO DEFINICIJO DESETEGA ODSTAVKA DEVETEGA ČLENA POSTANE DEFINICIJA ODVEČNA: Pri izbiri ukrepov varstva pred hrupom iz 2. točke prejšnjega odstavka se upošteva njihova učinkovitost glede na stroške. Menim, da stroški ko gre za varovanje ustavno določenih človekovih pravic, ne bi smeli biti merilo. Pravice do garantirana vsem prebivalcem RS. Dodatne pripombe in argumentacije iz drugih členov se smiselno navezujejo na ta odstavek. zdravega življenjskega okolja ni mogoče finančno vrednotiti in mora biti	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 373
378			11. ČLEN 1. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Za obratovanje gradbišča, ki je vir hrupa, je treba zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov: 1. gradnjo v skladu z zadnjim stanjem gradbene tehnike, 2. uporabo strojev, skladnih z zahtevami iz predpisa, ki ureja emisijo hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem, 3. optimiziranje obratovalnega časa strojev iz prejšnje točke na gradbišču, 4. celovito urejanje prevoza za potrebe gradnje, 5. uporabo začasnih protihrupnih zaslonov, 6. izvajanje ZUNANJEGA IN NEODVISNEGA ocenjevanja hrupa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje z ocenjevanjem kazalcev hrupa Ldan, Lvečer, Leq,ura, in Ldvn in oceno kazalcev hrupa Leq, L1 in L99, 7. SE DODA: V NOČNEM ČASU GRADBIŠČE NE DELUJE, V KOLIKOR NI POSKRBLJENO, DA VPLIVNO OBMOČJE VIRA HRUPA NI OMEJENO NA OBMOČJE, KJER VPLIVI VIRA HRUPA NE DOSEŽEJO LJUDI. 8. KOT GRADBIŠČE, KI JE VIR HRUPA SE ŠTEJE CELOTNO OBMOČJE, KAMOR SEŽEJO VSE DELOVNE AKTIVNOSTI POVEZANE Z OBRATOVANJEM GRADBIŠČA, KOT OBRATOVALNI ČAS GRADBIŠČA PA SE ŠTEJE OBRATOVALNI IN ČAS, KO JE HRUP PRISOTEN KOT POSLEDICA OBRATOVANJA VIRA HRUPA. 9. SE PREOBLIKUJE V: rezultati ocenjevanja hrupa iz 6. točke tega člena so ob normalnih pogojih delovanja merilne opreme ves čas dostopni javnosti. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov. V nočnem času naj gradbišče deluje le, v kolikor ni negativnih vpliv na populacijo. V primeru, da zaradi narave dela ali terminskega pritiska za dokončanje gradbenih del, dela ni možno opraviti izven nočnega časa, ima investitor možnost začasno preseliti ljudi iz prizadetega območja, a mora pri tem ukrepu spoštovati svobodno odločitev ljudi, pripraviti ustrezno namestitev ki ni nižjega standarda od trenutnega bivališča, ter poskrbeti za ustrezno finančno kompenzacijo prizadetim ljudem. V praksi se izkaže, da vplivi gradbišča sežejo močno dlje od same lokacije gradbišča zaradi logistike gradbene mehanizacije in materialov, geometrije prostora, različnih aktivnosti povezanih z izvajanjem in nadzorom del (primer: stroji se parkirajo daleč od gradbišča, delavci se vozijo na gradbišče, materiali se dobavljajo ali odlagajo daleč od gradbišča, inženiring in koordinacija del se nahaja na drugi lokaciji, itd.). Zato je vplivno območje in varovanje zdravja nujno razširiti tudi na vsa ta območja. Izvajalec meritev oziroma monitoringa onesnaževanja s hrupom mora zagotavljati, da je merilna oprema ustrezno certificirana in kalibrirana. Zato je "ob normalnih pogojih delovanja" odveč - to bi moralo biti samoumevno. Smiselno se pripombe in argumentacija uporabljata tudi v drugih členih, točkah, odstavkih, alinejah.	Uredba v 11. členu normativno ureja zahteve za gradbišče, ki je vir hrupa, in sicer so za hrup iz obratovanja gradbišč določene mejne vrednosti kazalcev hrupa (preglednica 6 iz priloge 1). Na gradbiščih, ki so vir hrupa, je z namenom zmanjšanja emisije hrupa treba zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov: - gradnjo v skladu z zadnjim stanjem gradbene tehnike, - uporabo strojev, skladnih z zahtevami iz predpisa, ki ureja emisijo hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem, - optimiziranje obratovalnega časa strojev iz prejšnje točke na gradbišču, - celovito urejanje prevoza za potrebe gradnje, - uporabo začasnih protihrupnih zaslonov, - izvajanje lastnega ocenjevanja hrupa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa, in - dostopnost javnosti rezultatov ocenjevanja hrupa. Obremenitev okolja s hrupom se za gradbišča ugotavlja v oceni obremenjenosti okolja s hrupom iz priloge 2 uredbe z uporabo računskih metod. Ocena obremenjenosti okolja s hrupom je sestavni del poročila o vplivih na okolje. Predlog spremembe člena ne podpiramo.

379			11. ČLEN 3. Odstavek	) SE PREOBLIKUJE V: Ocena obremenjenosti okolja s hrupom iz prejšnjega odstavka se izdela z uporabo realnih meritev na gradbiščih, kjer se že izvajajo gradbena dela z enakimi tehničnimi lastnostmi in pričakovanim vplivom na okolje kot je načrtovana gradnja, nato pa se TE REALNE VREDNOSTI PRENESEJO V TOPOLOGIJO PROSTORA (IZMERJENE Z LIDAR METODO), V KATEREM JE NAČRTOVANO GRADBIŠČE IN SE MODELIRA ŠIRJENJE ZVOKA PO PROSTORU, SKLADNO Z DIREKTIVO END, A LE V PRIMERU v kolikor lahko od investitorja finančno neodvisni izvajalec zagotovi odstopanje za največ +-10% (plus minus deset odstotkov) realnega zvočnega tlaka. V PRIMERU, DA TAKŠNA ZANESLJIVOST NI IZVEDLJIVA ZARADI POMANKLJIVEGA TEHNIČNEGA ZNANJA IZVAJALCA, SE UVEDE IN-SITU MONITORING, TER UPELJEJO USTREZNI UKREPI ZA ZMANJŠANJE ONESNAŽEVANJA S HRUPOM IZ 20. TOČKE 3. ČLENA Z NAMENOM ZAGOTAVLJANJA ZAKONSKIH MEJ GLEDE ONESNAŽEVANJA S RHUPOM. . Z USTREZNIM PRISTOPOM NASLEDNJE POSTANE ODVEČNO: , pri čemer se upošteva najmanj podatke o: 1. zvočni moči uporabljene gradbene mehanizacije, 2. predvidenem času uporabe gradbene mehanizacije, 3. številu prevozov za potrebe gradnje na območje gradbišča do priključka na javno ceste Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 378.
380			12. ČLEN 1. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: Vir hrupa, ne sme obratovati, če povzroča čezmerno obremenitev okolja skladno s priporočili WHO, direktive END in najnovejšimi mednarodnimi znanstvenimi dognanji predstavlja tveganje za zdravje in dobro počutje ljudi. SE IZBRIŠE KOT IRELEVANTNO IN NESTROKOVNO: skladu z 9. členom te uredbe. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov.	Uredba v 12. členu normativno ureja zahteve za obratovanje vira hrupa, in sicer so določene: - zahteve glede obratovanja vira hrupa. Vir hrupa, če ni linijski vir hrupa, ne sme obratovati če povzroča čezmerno obremenitev okolja s hrupom. Upravlavec vira hrupa mora zagotavljati izvajanje ukrepov varstva pred hrupom. - ukrepi varstva pred hrupom se za obstoječe ceste, železniške proge in poselitvena območja določijo v operativnih programih varstva pred hrupom, ki jih sprejme Vlada RS. - ukrepi varstva pred hrupom za vire hrupa, ki za obratovanje potrebujejo okoljevarstveno dovoljenje, so določeni v dovoljenju. - ukrepe varstva pred hrupom za druge vire hrupa odredi pristojni inšpektor v okviru izvajanja inšpekcijskega nadzora. Predlog spremembe člena ne podpiramo.
381			12. ČLEN 3. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: SKLADNO Z USMERITVAMI DIREKTIVE END SE ZA NAJBOLJ OBREMNJENA OBMOČJA Z NAJGOSTEJŠO POSELITVIJO PRIPRAVIJO AKCIJSKI NAČRT VARSTVA PRED HRUPOM. SE IZBRIŠE KOT NEUMESTNO PODVAJANJE, KOT NESTROKOVNO IN NEZAKONITO: Ukrepi varstva pred hrupom iz prejšnjega odstavka se za obstoječe ceste, železniške proge in poselitvena območja določijo v operativnih programih varstva pred hrupom, sprejetih v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov. Dodatno: Ali je operativni program pravno zavezujoč akt? Menim, da državljani nimajo ustreznega pravnega varstva v primerih, ko se zaveze ali usmeritve iz operativnih programov ne izvršujejo. Ukrepi bi morali biti garantirani z obvezujočimi pravnimi akti.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 380.
382			12. ČLEN 4. Odstavek	SE IZBRIŠE KOT IRELEVANTNO IN NESTROKOVNO Ukrepi varstva pred hrupom iz drugega odstavka tega člena za vir hrupa, ki je naprava, ki povzroča industrijske emisije, ali naprava za obdelavo odpadkov, se določijo v okoljevarstvenem dovoljenju. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 380.
383			12. ČLEN 5. Odstavek	SE IZBRIŠE KOT NEUMESTNO PODVAJANJE, KOT NESTROKOVNO, NEZAKONITO IN SAMOUMEVNO: Ukrepe varstva pred hrupom iz drugega odstavka tega člena za druge vire hrupa odredi pristojni inšpektor v okviru izvajanja inšpekcijskega nadzora. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov. Dodatno: Ukrepe varstva naj bi skladno z ZVO-2 in Uredbo o mejnih vrednostih hrupa avtomatsko izvajali onesnaževalci. Področje Inšpekcijskega nadzora naj bi bile kršitve zakonodaje, predpisov, itd. - torej nikakor ne more veljati, da bi onesnaževalci izvajali ukrepe za preprečevanje onesnaževanja šele po odločbah Inšpektorjev - S tem država avtomatično pristaja na nezakonitost stanja, ki se rešuje šele na poziv inšpektorja.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 380.

384			13. ČLEN 1. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: Načrtovana sprememba namenske rabe prostora je z vidika varstva pred onesnaževanjem s hrupom dopustna, v kolikor prostor in načrtovani posegi v prostor v planskem obdobju dvajsetih let ne predstavljata tveganje za zdravje in dobro počutje ljudi skladno s priporočili WHO, direktive END in najnovejšimi mednarodnimi znanstvenimi dognanji. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov.	Uredba v 13. členu normativno ureja zagotavljanje zaščite pred hrupom za območja načrtovane spremembe namenske rabe prostora. Določbe tega člena se nanašajo na spremembe namenske rabe prostora, ki bi pomenile, da bo območje izpolnjevalo pogoje za strožjo stopnjo varstva pred hrupom. Če iz ocene celotne obremenitve s hrupom izhaja, da obstoječa obremenitev s hrupom presega mejne vrednosti, je sprememba načrtovane namenske rabe prostora dopustna, če so za to območje varstva pred hrupom zagotovljeni potrebni ukrepi varstva pred hrupom. Predlog spremembe člena ne podpiramo.
385			13. ČLEN 2. Odstavek	JE ODVEČ IN SE IZBRIŠE, SAJ TAKŠNO STANJE NI ZAKONITO IN JE POTEBNO URGENTNO UKREPANJE: Če iz ocene celotne obremenitve s hrupom izhaja, da obstoječa obremenitev s hrupom presega mejne vrednosti, je sprememba iz prejšnjega odstavka dopustna, če so za to območje varstva pred hrupom zagotovljeni potrebni ukrepi varstva pred hrupom. Ukrepi varstva pred hrupom morajo biti dimenzionirani na podlagi dvajsetletnega planskega obdobja. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 384.
386			14. ČLEN 1. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: Vsak upravljavec vira hrupa zagotovi izvajanje obratovalnega monitoringa v skladu s TO UREDBO, POVSOD KJER OBSTAJA tveganje za zdravje in dobro počutje ljudi skladno s priporočili WHO, direktive END in najnovejšimi mednarodnimi znanstvenimi dognanji. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov.	Uredba v 14. členu normativno ureja obratovalni monitoring. Predpisana je obveznost in način izvajanja obratovalnega monitoringa. Obratovalni monitoring se za vse vire hrupa razen pomembnih cest in železnic ter lokalnih cest v poselitvenih območjih izvaja vsako tretje leto. Ti viri hrupa izvedejo obratovalni monitoring s pripravo strateških kart hrupa vsako peto leto. Predlog spremembe člena ne podpiramo.
387			14. ČLEN 2. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: Na poselitvenem območju se za izdelavo strateške karte hrupa zagotovi ocenjevanje kazalcev hrupa tudi za ceste IN ŽELEZNIŠKE PROGE, KJER OBSTAJA tveganje za zdravje in dobro počutje ljudi skladno s priporočili WHO, direktive END in najnovejšimi mednarodnimi znanstvenimi dognanji. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 386.
388			19. ČLEN 3. Odstavek	SE PREOBLIKUJE V: Strokovno oceno skladnosti iz prvega odstavka tega člena mora zagotoviti upravljavec vira hrupa, izdelava pa jo lahko le oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja. SE IZBRIŠE: Strokovno oceno skladnosti iz prvega odstavka tega člena mora zagotoviti upravljavec vira hrupa, izdelava pa jo lahko le oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja. Skladno s preostalimi pripombami in argumentacijo. Dodatno: za zagotavljanje neodvisnosti in strokovnosti ocenjevanj hrupa, je nujna omejitev letnega povezanega prometa maksimalno 10% . V gospodarstvu (izvajalci ocenjevanj so gospodarske družbe ali samostojni podjetniki) namreč velja, da je vsako poslovno razmerje, s katerim gospodarske družbe ali samostojni podjetniki dosegajo poslovne rezultate v obsegu nad 10% t.i. A-customer (oziroma ključna stranka). V tem primeru je gospodarska družba ali samostojni podjetnik tako močno odvisna od tega razmerja, da bi ji vsakršen negativen vpliv na razmerje močno vplival na poslovni uspeh - torej postane odvisna. To je torej ključni razlog in obenem rešitev za neustrezna (prirejene, ponarejene, meritve okoljskih standardov na splošno) ocenjevanja hrupa, ki v realnosti močno odstopajo od objavljenih ali tudi javnosti skritih rezultatov.	Uredba v 19. členu normativno ureja obratovanje brez okoljevarstvenega dovoljenja. Velja, da za vire hrupa, ki jim v skladu z uredbo ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja, linijske vire ali gradbišče mora njihov upravljavec pridobiti strokovno oceno skladnosti. V strokovni oceni skladnosti so navedeni podatki o: - upravljavcu in vrsti vira hrupa, - ukrepih varstva pred hrupom in načinu izvajanja obratovalnega monitoringa hrupa, - mejnih vrednostih kazalcev hrupa in pogostosti izvajanja obratovalnega monitoringa. Strokovno oceno o skladnosti izdelava oseba, ki ima pooblastilo za izvajanje obratovalnega monitoringa za emisije hrupa v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja. Predlog spremembe člena ne podpiramo.

389			20. ČLEN 1. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Upravljaec vira hrupa, je za obratovanje vira hrupa je dolžan na mestu, ki je dostopno javnosti, VNAPREJ ZAGOTOVITI ANALIZO TVEGANJ IN UKREPOV, zagotoviti knjigo pripomb, pobud in mnenj (v nadaljnjem besedilu: knjiga pripomb) ter jih v najkrajšem možnem času obravnavati in se do njih opredeliti V OBLIKI 8-D POROČILA Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov. Menim, da bi bi knjigo pripomb morali zagotavljati vsi upravljavci vira hrupa, saj bi bila knjiga pripomb dobrodošel pokazatelj ali dotični upravljavec ravna skladno s pridobljenim standardom oziroma ravna skladno z zahtevami sistema za okoljevarstveno vodenje organizacij. Dodatno pojasnilo: praksa je pokazala, da Slovenska podjetja niso ustrezno implementirala ISO9001 in 14001, zaposleni sploh ne razumejo vsebine in se tudi ne ravna skladno s standardi. Obenem certifikacijski organi ne ukrepajo ob eklatantnih kršitvah, saj jim je bolj pomemben letni dohodek - raje kot da bi ravnali skrbno, skrbijo za svoj dobiček. Primer: SŽ v uradnem dopisu stranki, ki se je pritožila uradno odgovorijo, citiram: “ne obstaja nikakršen pravni interes, da bi zmanjšali onesnaževanje s hrupom.” Certifikacijski organ je bil obveščen, a ob neskladju z ISO14001 ni ukrepal. Zato so nujna jasna in nedvoumna pravila, ki ne dopuščajo kršitev, z namen zagotavljanja ustavnih pravic državljanov. Smiselno se pripombe in argumentacija uporabljata tudi v drugih členih, točkah, odstavkih, alinejah.	Uredba v 19. členu normativno ureja zagotavljanje knjige pripomb. Upravljaec vira hrupa, za katerega mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje mora na mestu, ki je dostopno javnosti, zagotoviti knjigo pripomb, pobud in mnenj (knjiga pripomb) ter se sproti do njih opredeliti. V drugem odstavku tega člena je določena vsebina knjige pripomb, le ta mora vsebovati informacijo o osebi, ki je vpisala pripombo, datum, opis pripombe (drdranje, bobnenje, rožljanje, cviljenje) ter ukrepe, ki jih je izvedel upravljavec vira hrupa, da je problem rešil. Knjige pripomb ni treba zagotoviti, če ima upravljavec vira hrupa uveden sistem ravnanja z okoljem po standardu SIST EN ISO 14001 ali je vključen v sistem okoljskega vodenja organizacij v skladu z Zakonom o varstvu okolja (EMAS). Predlog spremembe člena ne podpiramo.
390			20. ČLEN 2. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: V 8-D POROČILU je treba dokumentirati zlasti: 1. ime in naslov osebe, ki je vpisala pripombo, pobudo ali mnenje, 2. datum in uro prejetja pripombe, pobude ali mnenja, 3. datum, uro in čas trajanja hrupa ter njegov ZVOČNI TLAK IN značilnost (npr. drdranje, bobnenje, rožljanje, cviljenje v presledkih), 4. ali so hrup slišali sosedje oziroma drugi družinski člani, 5. možen vzrok ali vir hrupa, 6. opravljeno analizo V OBLIKI 8-D POROČILA Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov. Smiselno se pripombe in argumentacija uporabljata tudi v drugih členih, točkah, odstavkih, alinejah	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 389.
391			20. ČLEN 3. ODSTAVEK	SE PREOBLIKUJE V: Upravljaec vira hrupa NAJKASNEJE v 15 dneh odgovori na pripombo, pobudo ali mnenje in IZPOLNI 8-D POROČILO. Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov. Smiselno se pripombe in argumentacija uporabljata tudi v drugih členih, točkah, odstavkih, alinejah.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 389.
392			20. ČLEN 4. ODSTAVEK	SE IZBRIŠE KOT DOKAZANO ŠKODLJIVO: Ne glede na prvi odstavek tega člena upravljavec vira hrupa ni treba zagotoviti knjige pripomb, če ima uveden sistem ravnanja z okoljem po standardu SIST EN ISO 14001 ali je vključen v sistem okoljskega vodenja organizacij v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja Pri argumentaciji se smiselno uporabljajo pripombe in argumentacija iz ostalih členov. Smiselno se pripombe in argumentacija uporabljata tudi v drugih členih, točkah, odstavkih, alinejah.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 389.
393			20. ČLEN 1. ODSTAVEK	(1) SE PREOBLIKUJE V: Z globo V VIŠINI 10% DO 50% LETNEGA PROMETA se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je upravljavec vira hrupa, če: 1. izvaja ocenjevanja hrupa pa nima pooblastila za izvajanje obratovalnega monitoringa (četrti odstavek 8. člena), 2. presega mejne vrednosti kazalcev hrupa (peti, šesti, sedmi in trinajsti odstavek 9. člena), 3. ne izvaja obratovalnega monitoringa (prvi odstavek 14. člena), 4. ne zagotovi knjige pripomb (prvi odstavek 20. člena). Kazen mora biti vzgojna in proporcionalna prihodkom. Smiselno se pripombe in argumentacija uporabljata tudi v drugih členih, točkah, odstavkih, alinejah	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 389.
394			PRILOGA 1		

				NEMOTENEMU ONESNAŽEVANJU IN BRISANJU ODGOVORNOSTI. VREDNOSTI V PREGLEDNICI SO SKLADNE Z NAJNOVEJŠIMI SPOZNANJI NA PODROČJU VAROVANJA OKO LJA IN ZDRAVJA. Smiselno se pripombe in argumentacija uporabljata tudi v drugih členih, točkah, odstavkih, alinejah.	
395	Fizična oseba	007-140/2025/67 007-140/2025/73	splošno	Pripombe in predlogi k predlogu uredbe Pripombe: Predlagana uredba vsebuje temeljne sistemske napake kot problematične vsebinske rešitve, ki kršijo temeljna ustavna načela in načela varstva okolja, saj uredba poskuša legalizirati diskriminatorno obravnavanje prebivalcev ter sprejema 'sistem nagrajevanja onesnaževanja', vse v nasprotju z evropskim in ustavnim pravom. Predlog uredbe se sklicuje na določbe ZVO-2, ki pa ne vsebujejo vsebinskih normativov za določitev mejnih vrednosti hrupa, saj ZVO-2 v členih 18., 20., 25., 56., 112. in 116., določa le procesne pristojnosti za sprejemanje podzakonskih aktov, v katerih manjkajo jasni zakonski kriteriji za določitev konkretnih mejnih vrednosti hrupa. Iz oblažložitve uredbe bi morale biti razvidne analize ter strokovne podlage za sprejem uredbe, vendar teh podatkov in informacij obrazložitev uredbe ne vsebuje, zato ni mogoče ugotoviti, iz katerih razlogov uredba ne sledi priporočilom WHO (World Health Organization) za mejne vrednosti hrupa in priporočilu, naj se v nacionalnih predpisih mejne vrednosti hrupa postopno znižujejo. Predlog: Predlagam, da se celotno uredbo, vključno z njeno obrazložitvijo, pred sprejetjem temeljito dopolni in popravi v skladu s priporočili WHO in druge stroke.	Pripombe glede Zakona o varstvu okolja se ne nanašajo na člene uredbe. Smernice WHO ne določajo mejnih vrednosti kazalcev hrupa.
396			1. člen	Pripombe: Namen uredbe naj bi bil varstvo okolja pred hrupom, vendar vsebina uredbe temu ne sledi. Ta člen ne omenja varstva živali in narave, kar je v nasprotju z načelom celovitosti. Predlog: Predlagam, da se namen uredbe razširi, v smislu, da se določi, da je uredba namenjena varstvu pred hrupom zaradi zagotavljanja zdravja in dobrega počutja ljudi in živali.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 187.
397			2. člen	Pripombe: Izključitve uporabe uredbe so preširoko zastavljene, saj so številni viri izvzeti, kar vodi v neenako obravnavanje. Predlog: Predlagam, da naj uredba velja za vse vire hrupa, razen kadar je z drugim predpisom določena strožja regulacija.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 44.
398			3. člen	Pripombe: Definicija 'varovani prostor' (točka 21) izključuje zunanje prostore, kjer se ljudje zadržujemo, ravno tako v uredbi manjka definicija nizkofrekvenčnega hrupa, saj se uporablja izključno enota dBA, s čimer se sistematično izključuje nizkofrekvenčni hrup in infrazvok, ki negativno vplivata na počutje in zdravje ljudi. Tudi WHO opozarja, da imata nizkofrekvenčni hrup in infrazvok velik vpliv na zdravje. Predlog: Predlagam, da se v uredbi dopolni definicija izraza 'varovani prostor' ter se opredelita izraza 'nizkofrekvenčni hrup' in 'infrazvok' ter se uvedejo dodatni kazalci hrupa v dBC in oktavnih pasovih pri virih z izrazitimi nizkofrekvenčnimi komponentami (zvočne naprave, vetrne elektrarne, pristanišča, promet,...).	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 54 in 56. Z uredbo ne urejamo nizkofrekvenčnega hrupa drugače kot hrup višjih frekvenc.
399			4. člen	Pripombe: V tem delu uredbe je zaznati razlikovanje med II. in III. stopnjo območij, na katerih se nahajajo stanovanja, ki pomeni neenako obravnavo prebivalcev (kršitev 14. člena Ustave RS), pri čemer niso navedeni in pojasnjeni razlogi za takšno razlikovanje. Uvrstitev gozdnih zemljišč v IV. stopnjo varstva pred hrupom je neprimerno, saj se s tem kršijo načela varstva narave. Predlog: Predlagam, da se vsa območja, na katerih se nahajajo stanovanja, uvrstijo v II. stopnjo varstva pred hrupom, s čimer se edino lahko odpravi neenako obravnavo prebivalcev.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 62.
400			5. člen	Pripombe: Mejne vrednosti so v uredbi določene močno nad priporočili WHO (L _{night} ≤40 dB, L _{den} ≤53 dB), pri čemer niso navedeni razlogi za takšna odstopanja od priporočil oz. stopenj hrupa, ki so še varne za zdravje in počutje ljudi. Uredba ne vsebuje mejnih vrednosti kazalcev hrupa za nizkofrekvenčni hrup, ki je še posebej moteč in prodoren v okolju. Predlog: Predlagam, da se mejne vrednosti uskladijo s priporočili WHO in se določijo za ljudi še sprejemljive mejne vrednosti kazalcev nizkofrekvenčnega hrupa, ter da se odpravijo posebne olajšave za kumulativne vire (po uredbi lahko več virov povzroča višjo stopnjo hrupa kot posamezen vir).	Kot ste zapisali, gre za priporočila, ki jih s trenutno stopnjo razvoja tehnike in načina življenja pogosto ni mogoče izpolniti.
401			6. člen	Pripombe: Metode ocenjevanja temeljijo le na modelu Cnossos EU, brez obveznosti ocenjevanja nizkofrekvenčnega hrupa, kar je za veliko virov hrupa neprimerna metoda ocenjevanja. V tem delu je zaslediti odstotnost zahteve za frekvenčno analizo hrupa. Predlog: Predlagam, da se v uredbi določi obvezno ocenjevanje in meritve hrupa v dBC ter v oktavnih pasovih za vse pomembne vire hrupa, zlasti pa zvočne naprave ter promet, pri čemer se mora opraviti frekvenčno analizo. Ker je zahteva iz drugega odstavka, da se 'hrup v okolju ocenjuje na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa med obratovanjem vira hrupa' nejasna, predlagam, da to zahtevo pojasnite.	Metoda Cnossos oz. ustrežnejše poimenovano »Skupne metode ocenjevanja iz Priloge 2 Direktive 2002/49/ES« je na voljo preko spletnega servisa EurLex EU law - EUR-Lex . Ta metoda predstavlja trenutni tehnološki vrh ocenjevanja hrupa z modelnim izračunom v EU. Ocenjevanje hrupa v okolju se po svetu in tudi v Sloveniji izvaja z A- vrednotenjem.

402			7. člen	Pripombe: Uredba določa, da se hrup ocenjuje zgolj pred fasadami stavb, s čimer se zanemarljivo obveznost, da mora država skrbeti za zdravo življenjsko okolje, med kar sodijo tudi zunanje površine stalne uporabe. Predlog: Predlagam, da se mesta ocenjevanja razširijo na vsa tista mesta, ki za posameznika predstavljajo njegovo življenjsko okolje, četudi to pomenijo površine dvorišča, terase, balkona, vrta, javne površine ipd.	Hrup se ocenjuje pred fasadami stavb z varovanimi prostori. To je princip ocenjevanja hrupa, ki je namenjen varovanju človekovega zdravja. Pojasnilo glede ocenjevanja hrupa območij je podano v odgovoru na vprašanje št. 183.
403			8. člen	Pripombe: Nerazumljivo je, zakaj naj bi se ocenjevanje posameznih virov hrupa izvajalo ob izključitvi vseh preostalih virov hrupa, s čimer se le prikrije realno obremenitev okolja s hrupom. Predlog: Predlagam, da se ocenjevanje kazalcev hrupa v uredbi določi tako, da zajema kumulativne učinke vseh virov hrupa.	Hrup se ocenjuje kot: - celotna obremenitev okolja s hrupom, kar vključuje »kumulativne« vplive vseh virov hrupa in - ocenjevanja obremenitve okolja s hrupom, ki ga povzroča posamezni vir hrupa.
404			9. člen	Pripombe: S tem členom se vzpostavlja sistem, kjer se čezmerna obremenitev okolja s hrupom tolerira z ukrepi pasivne zaščite. Nesprejemljivo je, da se lahko tisti, ki okolje obremenjuje, izogne čezmernosti s pasivnimi ukrepi (izolacija stavb z varovanimi prostori), tudi če so mejne vrednosti na prostem presežene, kar kaže na to, da se okolje z uredbo dejansko ne varuje. Navedeno je v nasprotju s preventivnim načelom EU in načelom odgovornosti povzročitelja, saj se s tem nesorazmerno nalaga stroške in druga bremena na tiste, ki so čezmerni obremenitvi okolja s hrupom izpostavljeni in ne na tistega, ki okolje prekomerno onesnažuje. Predlog: Predlagam, da se čezmernost hrupa v uredbi opredeli tako, da se vedno presoja glede na obremenitev okolja na prostem ter se pasivna zaščita (izolacija stavbe) opredeli le kot zadnji ukrep pred zaščito pred hrupom, katerih vse stroške je dolžan poravnati povzročitelj obremenitve okolja. Predlagam tudi, da se osmi odstavek 9. člena uredbe podrobneje pojasni, predvsem z namenom opredelitve, kaj pomenijo 'tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičeni ukrepi'.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 89.
405			10. člen	Pripombe: Uredba v tem delu dopušča povečanje obremenitve okolja s hrupom v že preobremenjenih območjih zaradi novih linijskih virov hrupa, kar je v nasprotju z načelom trajnostnega razvoja in 72. členom Ustave RS. Predlog: Predlagam, da se brišejo določbe v uredbi, ki dopuščajo povečanje obremenitve okolja s hrupom za nove linisjke vire hrupa.	Skladno z uredbo obratovanje novega vir hrupa ne sme povzročiti čezmernosti v celotni obremenitvi okolja s hrupom, če celotna obremenitev okolja s hrupom pred začetkom obratovanja novega vira hrupa ni bila čezmerna. Obratovanje novega vira ne sme hrupa ne sme povzročiti povečanje celotne obremenitve okolja s hrupom, če je celotna obremenitev okolja s hrupom pred začetkom obratovanja novega vira hrupa že čezmerna. Celotno obremenitev okolja s hrupom sme povečati le obratovanje linijskega vira hrupa v primerih, ko glede na določbe drugega, tretjega, sedmega, osmega ali devetega odstavka 9. člena uredbe ni čezmerna Novi viri hrupa ne smejo povzročiti čezmerne obremenitve okolja s hrupom glede na določbe četrtega, petega, šestega, sedmega, osmega, devetega in trinajstega odstavka 9. člena uredbe. Prav tako morajo izvajati ukrepe varstva pred hrupom. Obratovanje linijskih virov hrupa, torej omogočanje prometa je v javnem interesu.
406			11. člen	Pripombe: Predvideni ukrepi v 11. členu so premalo strogi, saj gradbišča nemalokrat obratujejo tudi ponoči, ko pogosto prihaja do preseganja mejnih vrednosti hrupa. Predlog: Predlagam, da se časovno omeji hrup gradbišč ponoči in dela prostih dnevi, ter se določi obvezno obveščanje javnosti o meritvah v realnem času.	Omejitev v obratovanju gradbišč predstavljajo mejne vrednosti iz preglednice 6 priloge 1 uredbe. Mejna vrednost kazalcev hrupa za obdobje noči je 55 dBA, kar omeji izvajanje s hrupom motečih aktivnosti v času noči. Dodatna omejitev obratovanja ob sobotah, ali nedeljah ali dela prostih dnevnih predstavlja drugi odstavek 6. člena uredbe, ki zahteva ocenjevanje ravni hrupa na podlagi ekvivalentnih ravni hrupa.
407			12. člen	Pripombe: Uredba bi morala varovati okolje pred škodljivimi emisijami hrupa, zato je nerazumljivo, da dopušča obratovanje linijskih virov hrupa, čeprav bi se z njihovim obratovanjem povzročilo čezmerno obremenitev okolja s hrupom, s čimer se ustvarja pravno neenakost. Predlog: Predlagam, da se za vse vire hrupa določi, da ne smejo obratovati, če povzročajo čezmerno	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 95.

				obremenitev okolja.	
408			13. člen	Pripombe: Ta člen omogoča spremembo namembnosti rabe prostora kljub preseženim vrednostim, če so predvideni ukrepi, zaradi česar se lahko poslabša stanje okolja, saj to vodi v legalizacijo s hrupom onesnaženega okolja in v pasivnost državnih in lokalnih organov v skrbi za zdravo in primerno okolje prebivalcev, k čemur ne pripomore niti obveza 'zagotovitve potrebnih ukrepov varstva pred hrupom', saj je ta dolžnost abstraktno navedena in je ni mogoče konkretizirati. Predlog: Predlagam, da je sprememba namembnosti rabe prostora dopustna le, če obremenitve okolja s hrupom izpolnjujejo mejne vrednosti skladne s priporočili WHO.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 384.
409			14. člen	Pripombe: Obratovalni monitoring je predviden le na 3 leta, strateška karta hrupa pa na 5 let, kar je bistveno premalo za sprotno odkrivanje preseganj in s tem tudi izvajanje potrebnih ukrepov za odpravo nedopustnih obremenitev okolja s hrupom. Predlog: Predlagam, da se v uredbi določi, da so vsi upravljalci virov hrupa dolžni zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa enkrat na leto, strateška karta hrupa pa se zagotovi na vsake tri leta.	Uredba se uporablja za vire hrupa naštetih v drugem odstavku 2. člena uredbe. Za našete vire je skladno z 14. členom uredbe zahtevano izvajanje obratovalnega monitoringa in sicer 1x na 3 leta. Izjema so linijski viri hrupa, katerih letni pretok vozil je večji od 3.000.000 vozil, in železniških prog z letnim prevozom, več kot 30.000 vlakov ter cest in železniških prog v mestih Ljubljana in Maribor, ki morajo izdelati strateško karto hrupa vsako peto leto.
410			15 -18. člen	Pripombe: V členih uredbe, ki se nanašajo na okoljevarstveno dovoljenje, ni določena minimalna vsebina v skladu s smernicami WHO, saj ne zahtevajo stalnega spremljanja vplivov na zdravje. Ravno tako je sistem okoljevarstvenih dovoljenj preozek, saj zajema le nekatere vire hrupa. Predlog: Predlagam, da se v poglavje 'VI. okoljevarstvena dovoljenja' uvedejo zahteve po stalnem monitoringu hrupa in ocenjevanju njegovega vpliva na zdravje ljudi ter razširitev obveznosti za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja tako, da bodo zajeti vsi stalni viri hrupa, ki povzročajo hrup nad 55 dBA v dnevnem času, vsi viri z nizkofrekvenčnimi emisijami hrupa ter vsi viri občasnega hrupa, ki povzročajo kratkotrajni hrup nad 80 dBA.	Obveznost, da upravljaavec vira hrupa pridobi okoljevarstveno dovoljenje je zahtevana za: - letališča z vzletno stezo, daljšo od 2.100 metrov - pristanišča, ki lahko sprejmejo plovila z bruto tonažo 1.350 ali več - naprave, za katero mora njen upravljaavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, ki povzroča industrijske emisije - naprava za obdelavo odpadkov, za katero mora njen upravljaavec pridobiti okoljevarstveno dovoljenje Menimo, da imamo velik nabor virov hrupa, ki morajo za svoje obratovanje pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.
411			20. člen	Pripombe: T.i. knjiga pripomb pri posameznih upravljalcih ne more biti učinkovit mehanizem javne participacije, saj je omejena le na vire hrupa z okoljevarstvenim dovoljenjem in omogoča izjemo pri EMAS sistemu. Predlog: Predlagam, da se namesto 'knjige pripomb' uvede javnosti dostopen centraliziran državni register pritožb in pripomb za vse upravljalce vire hrupa.	Knjiga pripomb je učinkovit sistem sodelovanja med upravljavci virov hrupa in neposrednimi sosedi pri reševanju skupnih problemov. Dokumentni sistem v katerem se registrirajo pripombe in pritožbe občanov že obstaja v njem se registrirajo pripombe in pritožbe posredovane na IRSOE.
412			22. člen	Pripombe: Predvidena višina glob je neustrezna, ker ni odvrčalna, saj so nižje od potencialnih koristi onesnaževalca. Predlog: Predlagam, da se višino glob ustrezno poviša, ter da se določi obveznost izreka prepovedi začasnega obratovanja za določen čas v primerih ponavljajočih se preseganjih (dvakrat ali več).	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 119.
413			23. člen	Pripombe: S tem členom se dopušča stalna preseganja pri določenih industrijskih obratih, kar pomeni, da se s tem vzpostavlja dvojni standard, legalizira se nezakonito stanje in povzroča trajno degradacijo okolja. Predlog: Predlagam, da uvede kratek rok za prilagoditev na mejne vrednosti, ki so skladne s smernicami WHO.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 120.

414		007-140/2025/68		Spoštovani, po pregledu predloga uredbe posredujem komentar na 5. člen, ki skupaj s Prilogo 1 opredeljuje mejne vrednosti. Mejne vrednosti so postavljene previsoko in ne upoštevajo priporočil Svetovne zdravstvene organizacije (WHO). Zanima me, ali je vlada pridobila kakšne strokovne podlage ali študije? WHO priporoča, za nočni hrup mejo 55 dB(A) ali nižjo, da se preprečijo motnje spanje in zdravstvene težave, Evropska direktiva o okoljskem hrupu (END) pa priporoča celo 40 dB(A) za noč. Mejne vrednosti iz Priloge 1 (75, 80 in celo 90 dB(A) so visoko nad zelenim pragom in povročajo resne zdravstvene težave. Neupoštevanje teh priporočil pomeni arbitrarno ravnanje in neupoštevanje namena in ciljev 4. člena ZVO-2. Prav tako sem mneja, da je deveti odstavek 9. člena neustrezen. Navedena rešitev lahko povzroči, da se bodo upravljavci linijskih virov hrupa izvedbe protihrupnih zaščit in ukrepov za omejevanje hrupa lotevali le, če bo to zanje ekonomsko upravičeno. Nesprejemljivo je, da se šteje, da hrup ni čezmeren, če je povzročitelj hrupa izvedel tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičen ukrep. Slednje pomeni, da so državljani dolžni živeti v hrupu, ki je de facto čezmeren, čeprav po zakonu ne šteje za čezmerne. S tem se prizadetim odvzame vsakršne pravne možnosti za doseg zdravega življenjskega okolja, ki je ustavno zagotovljena človekova pravica. Predmetna določba je neustavna in krši načelo pravne države. Prav tako je nesprejemljivo, da je v primeru, ko se se prebivalci ne strinjajo z ukrepi pasivne zaščite, dovoljeno obremenjevanje s hrupom brez omejitev. Nesprejemljivo je tudi dejstvo, da se protihrupni ukrepi nanašajo zgolj na varovan objekt, npr. stanovanjsko hišo in ne na vir hrupa. Ni prav, da se varuje zgolj notranji prostor, sa imajo ljudje pravico odpirati okna in sedeti na svojih balkonih in terasah, brez da pri tem trpijo zdravju škodljiv hrup. 5. točka istega odstavka je nesprejemljiva, saj so prebivalci hiše, na kateri ni možno izvesti ukrepov, dolžni trpeti čezmeren hrup brez vsakršnih pravnih sredstev. Ko gre za varovanje ustavno določenih človekovih pravic, stroški ne bi smeli biti merilo. V 12. členu tretji odstavek določa, da se ukrepi varstva pred hrupom določijo v operativnih programih. Težava je v tem, da operativni programi niso pravno zavezujoči akti, kar pomeni, da državljani nimajo pravnega varstva v primeru, ko zaveze iz operativnih programov - pri čemer še vedno upamo na akcijske načrte z ustreznim pravnim varstvom - niso implementirane. Lep pozdrav in vljuden poziv k upoštevanju mnenj in pripravi uredbe, ki bo učinkovito ščitila zdravje slovenskih državljanov.	Mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom v času noči sta 50 dB za III. območje varstva pred hrupom ali 45 dB za II. stopnjo varstva pred hrupom in sta primerljiva s priporočili WHO. Direktiva END ne postavlja mejnih vrednosti pač pa pragove, ki na nekem območju sprožijo aktivnosti za zmanjšanje hrupa. Prag za nočni hrup je skladno z Direktivo END 50 dB. Ukrepi, ki sledijo iz Direktive END so zapisani v Operativnem programu varstva pred hrupom, ki ga sprejme Vlada RS. Vsekakor pa treba poudariti, da je cilj operativnega programa, da z ukrepi zmanjšanja hrupa prednostno fokusira na občane, kjer je hrup višji in s tem predstavlja večjo motnjo spanja. Deveti člen uredbe omogoča, da v primerih, ko z ukrepi varstva pred hrupom ni mogoče zmanjšati ravni hrupa v okolju vseeno omogoči rekonstrukcije ali umeščanje v prostor novih virov hrupa, ki so v javnem interesu (ceste in železniške proge)
415	Fizična oseba	007-140/2025/69	Priloga 1 Preglednica 2:	mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev posameznega območja varstva pred hrupom L_{noč} in L_{dn} za posamezna območja varstva pred hrupom, ki ga povzroča obratovanje enega ali več linijskih virov hrupa ali linijskega vira hrupa in mednarodnega letališča ali linijskega vira hrupa in pristanišča	Mejna vrednost kazalca L_{dan} za linijski vir je 65 dB. V primeru, križišča dveh linijskih virov je mejna vrednost za celotno obremenitev okolja najmanj 68 dB. $L_{skupaj} = 10 \log_{10} \left(10^{\frac{L_1}{10}} + 10^{\frac{L_2}{10}} \right)$
416			Preglednica 3	mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan}, L_{večer}, L_{noč} in L_{dn}, ki ga povzroča obratovanje linijskega vira, mednarodnega letališča ali pristanišča	V preglednici 3 so predpisane mejne vrednosti kazalcev hrupa L_{dan}, L_{večer}, L_{noč} in L_{dn}, ki ga povzroča obratovanje linijskega vira hrupa, mednarodnega letališča ali pristanišča
417				Glede na priporočila v z evalvacijo številnih pilotnih študij podkrepljenih smernic svetovne zdravstvene organizacije z naslovom ENVIRONMENTAL NOISE GUIDELINES for the European Region so tako primerljive vrednosti (po EU Directive 2002/49/) za L_{dn} kot L_{noč} presežene. Avstrijski zakon je skladno z omenjeno direktivo 2002/49 kot škodljivi učinki“ negativne učinke na zdravje ljudi po tej uredbi določil mejno vrednost 58 (dBA) L_{dn}, kar je višje od priporočil svetovne zdravstvene organizacije, a bistveno nižje od L_{dv}, ki je določena za več različnih virov linijskega hrupa v prilogi 2. Če vse študije ugotavljajo, da pomeni že vsakih dodatnih 5 (dBA) dodatno tveganje za zdravje ljudi, je mejna vrednost v preglednici 2 bistveno odstopa od načel, ki so v zakonodaji določenih države prepoznane kot zdravju škodljive. Če Preglednico 2 in 3 primerjamo s Preglednico 4 so mejne vrednosti v preglednici 4 nižje, zahtevamo, da mejne vrednosti v preglednici 2 in 3 ne presežejo mejnih vrednosti določenih v preglednici 4 oziroma se tem približajo. Prav tako nasprotujemo spremenjeni metodologiji in prikazu v preglednici št. 6, metodologija in določbe končnih vrednosti hrupa morajo biti enake. Apeliramo, da se - če uredba prevzema večino 3 člena odstavka H (3(h) direktive 2002/49/EU, potem naj se v preglednicah mejnih vrednosti kazalcev uvede tudi različne mejne ravni hrupa za za obstoječe razmere in za nove razmere (sprememba razmer zaradi novega elementa, ki se nanaša na vir hrupa ali na uporabo okolja); Apeliramo, da se upošteva tudi prilogo 1 2002/49/eu in sicer 3. Dodatni kazalci hrupa — L_{Amax} ali SEL (raven izpostavljenosti zvoku) za zaščito v nočnih obdobjih v primeru vrhuncev hrupa, — dodatno varovanje ob koncih tedna ali v določenem obdobju leta, — dodatno varovanje v večernem	Direktiva 2002&49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa. Razlike v mejnih vrednostih kazalcev hrupa v preglednicah 1 do 4 iz priloge 1 uredbe so zato ker preglednice 1 in 2 normirata celotno obremenitev za območja. Preglednici 3 in 4 pa normirata mejne vrednosti za obratovanje virov hrupa.

				obdobju, — kombinacija hrupa iz različnih virov, — nizkofrekvenčna vsebina hrupa je močna, — hrup vsebuje močne tonalne komponente, — hrup je nenaden	
418			9. člen	Črtati 8 in 9 odstavek 9. člena, saj obstoj protihrupne zaščite, ki ne zaščiti celotnega objekta, ne more zmanjšati vpliva hrupa. Členi jasno govorijo »o varovanem prostoru« in ne »varovanih prostorih«, s čemer omejujejo pravico posameznika na njegovi nepremičnini. Enako zahtevamo črtanje 10. in 11. in 12. odstavka 9. člena črtanje vsakega določila, ki se sklicuje na upoštevanje tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičenih ukrepov.	Predlog za črtanje teh dveh odstavkov ni primeren. Tako upravni postopek presoje vplivov na okolje kot tudi upravljavci virov hrupa potrebujejo jasna pravila kako ravnati v situacijah, ko ukrepi varstva pred hrupom niso dovolj učinkoviti.
419		007-140/2025/71 007-140/2025/83	6. člen	V prilogi 2. določiti računske metode izračuna hrupa, kot je navedeno v 6. členu t.i. metoda Cnossos EU. Precizno in nedvoumno tekstualno zapisati kaj ta člen predpisuje. V prilogi 2 niso določene računske metode izračuna hrupa, kot je navedeno v 6. členu predloga Uredbe. Navedba v 6. členu da se hrup ocenjuje ali z meritvami ali s pomočjo računskih metod, ki so določene v prilogi 2 je neprecizna in tako zavaja in bi , v kolikor se precizno ne napiše, povzročala težave pri uveljavljanju pravic iz tega člena	V 6. členu uredbe se sklicujemo na prilogo 2 uredbe o ocenjevanju hrupa, ki ni v javni obravnavi in ne na prilogo 2 uredbe.
420			9. člen osmi in deveti odstavek	Spremeniti 9. člen da se ne bo štel da obremenitev s hrupom ni čezmerna če ukrepi za zmanjševanja hrupa niso ekonomsko upravičeni. Nesprejemljivo in v nasprotju z Direktivo 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami je da, kot je zapisano v osmem in devetem odstavku, se za linijski vir hrupa šteje da obremenitev okolja s hrupom ni čezmerna če so upoštevani tehnično, prostorski in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjševanje emisije na viru hrupa.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in ne uredbo. Možnost upoštevanja tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičenih ukrepov za zmanjševanje hrupa so pomembni za vodenje upravnega postopka presoje vplivov na okolje kot tudi za upravljavce virov hrupa, ko ukrepi varstva pred hrupom niso dovolj učinkoviti.
421			9. člen deseti in enajsti odstavek	Dopolniti 9. člen s konkretno navedbo načina upoštevanja tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičenih ukrepov za zmanjšanje emisije na viru hrupa in aktivne zaščite vira hrupa ter precizirati način dokazovanja izvedbe ukrepov aktivne zaščite vira hrupa. Deseti in enajsti odstavek 9. člena je v nasprotju z Direktivo 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in ne uredbo. Skladno z osmim odstavkom 9. člena uredbe se za tehnično, prostorsko in ekonomsko upravičene ukrepe za zmanjšanje emisije na viru hrupa in ukrepe aktivne zaščite vira hrupa štejejo ukrepi, predlagani v oceni obremenjenosti okolja s hrupom.
422			10. člen	Spremeniti 10. člen da za nov linijski objekt ne bo dovoljena povečana celotna obremenitev hrupa v primerih osmega in devetega odstavka 9. člena torej da, če so upoštevani ekonomsko upravičeni ukrepi če so upoštevani tehnično prostorski ukrepi, ki so ekonomsko upravičeni se šteje kot da obremenitev s hrupom ni čezmerna. 2 točka 4 odstavek da se upošteva učinkovitost ukrepov varstva pred hrupom glede na stroške je nesprejemljiva in v nasprotju z Direktivo 2002/49/ES in s kasnejšimi spremembami Direktive 10. člen predloga Uredbe ne sledi Direktivi 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive.	Linijski viri hrupa obratujejo v javnem interesu. Hrup, ki ga povzročajo linijski viri je posledica prometa. Hrup nastaja zaradi tega, ker gredo občani na delo, ker gredo šolajoči se otroki v šole, ker se dostavljajo surovine in odvažajo izdelki iz tovarn. Obratovanje cestnega in železniškega omrežja je v javnem interesu.
423			3. člen Definicija pojmov v predlogu Uredbe pojem številka 22	Znižati zapisano mejo 1 000 000 vozil letno oz. 10 000 vlakov letno. Zapisano je tako da se šteje da cesta ni vir hrupa če je letni pretok vozil pod 1 000 000 oziroma da železnica ni vir hrupa če je letnih prevozov z vlaki manj kot 10 000 vlakov Zapisano je tako da se šteje da cesta ni vir hrupa če je letni pretok vozil pod 1 000 000 oziroma da železnica ni vir hrupa če je letnih prevozov z vlaki manj kot 10000 vlakov, kar ni v skladu z Direktivo 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in ne uredbo.
424			5. člen	Mejne vrednosti kazalcev hrupa kot so navedene v tem členu in kot so vrednostno prikazane v prilogi 1 so višje kot jih predpisuje Direktiva 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive in so bistveno višje kot za mejne vrednosti kazalcev hrupa priporoča WHO, kar je nesprejemljivo. Vrednosti je potrebno znižati na številke kot jih priporoča WHO. Mejne vrednosti kazalcev hrupa kot so navedene v tem členu in kot so vrednostno prikazane v prilogi 1 so višje kot jih predpisuje Direktiva 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive in so bistveno višje kot za mejne vrednosti kazalcev hrupa priporoča WHO, kar je nesprejemljivo in jih je potrebno znižati.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 414.
425			Splošna pripomba na predlog Uredbe	Direktiva 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive ni v celoti in ni zadostno uvedena v slovenski pravni red čeprav je Republika Slovenija kot članic EU sprejela takšno zavezo. Nesprejemljiva je dolgoletna neaktivnost države Slovenije na področju uvajanja direktiv in predpisov EU.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in ne uredbo.

426			Splošna pripomba na predlog Uredbe	V predlogu Uredbe so izpuščena področja, ki jih sicer obravnava Direktiva 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive kar je potrebno dopolniti torej spremeniti predlog Uredbe.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in ne uredbo.
427			Splošna pripomba na predlog Uredbe	Direktiva 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive govori o sodelovanju javnosti pri pripravi operativnih programov varstva pred hrupom (akcijski plan) od samega začetka in na vseh stopnjah ta osnutek Uredbe pa ta del pomanjkljivo obravnava kar je potrebno spremeniti in dopolniti.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in ne uredbo.
428	Fizična oseba	007-140/2025/72	1. člen	Doda se: * mejne vrednosti nizkofrekvenčnega hrupa v okolju * Izračuni oddaljenosti toplotne črpalke od sosednje meje / za to bi lahko bila upoštevana točka 2. mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju Vedno pogostejše se ljudje pritožujejo na nizkofrekvenčni hrup (v nadaljevanju NFH) , kateri v Sloveniji še vedno ni priznan in normiran kot hrup in je po raziskavah, ki so bile opravljene tako v EU državah kot tudi v Sloveniji prisoten pri delovanju toplotnih črpalkah v lasti fizičnih oseb. Vpliv NFH ima velik vpliv na zdravje ljudi. Za ugotavljanje hrupnosti do sosedov se lahko uporabijo metodologije za ocenjevanje in vrednotenje NFH , vključno z razliko med dB (C) in dB (A) ter uteženjem spektra. Uporabijo se lahko poenostavljene računske metodologije (katere se v EU državah že uporabljajo) za določanje potrebne razdalje med toplotno črpalko in točko imisije in tudi maksimalne dovoljene vrednosti ravni zvočne moči (LW) toplotnih črpalk na določeni oddaljenosti.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
429				Doda se: metodologija ocenjevanje hrupa, izračunov kazalnikov hrupa za toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb / za to bi lahko bila upoštevana točka 4.ocenjevanje kazalcev hrupa Določi se metodologija ocenjevanja hrupa toplotnih črpalk v lasti fizičnih oseb, katere je Fakulteta za strojništvo v Ljubljani« navedla v predlogih v poročilu » Strokovne podlage za spremembo zakonodaje s področja hrupa toplotnih črpalk »	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
430			2. člen, točka 3	Briše se točka 3 iz. 2.člena: » ki ga povzročajo prebivalci v sosednjih stanovanjih oz. sosednjih stavbah » Točka 3. v 2. členu izključuje hrup toplotnih črpalk v lasti fizičnih oseb. Zato je potrebno, da se ta točka izbriše iz Uredbe, saj s tem posega v človekove pravice vseh državljanov. Ne more se kar z Uredbo določiti, da se ta Uredba ne bi uporabljala za hrup v okolju, ki ga povzročajo prebivalci v sosednjih stanovanjih oz. stanovanjih stavbah oz. na zemljišču, v primerih ko gre to za hrup toplotne črpalke. Ločiti moramo hrup, ki ga prebivalci povzročajo z drugimi napravami, ali glasnim govorjenjem (tudi ponoči), z glasno glasbo, ..itd , za ta dejanja je za prekrške pristojna policija, ki lahko posameznike ukrepa in kaznuje po Zakonu o javnem redu in miru.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
431			3. člen, točka 22	Doda se (22): Med vir hrupa spada hrup toplotne črpalke, ki je v lasti fizičnih oseb in se uporablja za ogrevanje prostorov oz. sanitarne vode ter v okolju povzroča stalen ali občasen hrup Ker inšpektorji za Okolje in prostor ob prijavah niso imeli pravne podlage za inšpekcijski nadzor in ukrepanje, so podajali odgovore, da toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb v Sloveniji niso normirane in niso vir hrupa. Zato je najbolj pomembno, da se v Uredbo obvezno doda nov vir hrupa toplotnih črpalk, saj se v naseljih vgrajujejo neprimerne (hrupne) toplotne črpalke, ki povzročajo moteč hrup, še posebej, če so nameščene v bližini sosednjih objektov (spalnih in bivalnih prostorov). Hrup toplotnih črpalk je NFH in povzroča motnje spanja. Hrup toplotnih črpalk je z razlogom normiran v večini držav EU, ki so primerljive s Slovenijo (Avstrija, Švica, Nemčija).	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
432			5. člen	1. Doda se (9): Mejne vrednosti kazalcev hrupa, ki ga povzroča obratovanje toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb in se uporablja predvsem za ogrevanje prostorov ali ogrevanje vode, so določene v preglednici X priloga 1. te Uredbe. 2. Doda se odstavek, da se v nočnem času za določanje mejni ravni kazalca hrupa upošteva najglasnejša ura obratovanja toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb Doda se naj preglednica za mejne vrednosti v prilogi 1. za toplotne črpalke. Potrebno je določiti mejne vrednosti, ki jih povzročajo toplotne črpalke in določiti izračun pribitkov , kot so je to prikazano v poročilu Fakulteta za strojništvo v Ljubljani » Strokovne podlage za spremembo zakonodaje s področja hrupa toplotnih črpalk » – lahko povzeto po DIN 45680 ali Avstrijski zakonodaji v nočnem času v tistem okolju.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.

433			6. člen	1. Doda se (4): Hrup toplotnih črpalk v lasti fizičnih oseb se na posameznem območju ocenjuje na podlagi rezultatov meritev v skladu z metodo ocenjevanja 2. Doda se odstavek, da se v nočnem času za določanje mejni ravni kazalca hrupa upošteva najglasnejša ura obratovanja toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb Nočni čas je najhujši, saj toplotne črpalke povzročajo motnje spanja in nezmožnost počitka. Zato se povzame ena od naštetih ustaljenih metod ocenjevanja na podlagi rezultatov meritev ali modelnih izračunih v skladu z metodami ocenjevanja hrupa, povzeto iz poročila Fakultete za strojništvo v Ljubljani. Ko npr. Švicarska metoda, » Strokovne podlage za spremembo zakonodaje s področja hrupa toplotnih črpalk »	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
434			7. člen	Doda se: (5) Pri ocenjevanju kazalcev hrupa, ki ga povzroča toplotna črpalka v lasti fizične osebe, je mesto ocenjevanja parcelna meja s sosednjim objektom oziroma meja s sosednjim stanovanjem v bloku. Ocenjevanje hrupa toplotnih črpalk se torej izvaja na posestni meji. Potrebno je jasno določiti mesto ocenjevanja hrupa toplotnih črpalk. Trenutna uredba, ki sicer ne velja za fizične osebe, opredeljuje ocenjevanje hrupa pred fasadami. Povzeto iz: » Strokovne podlage za spremembo zakonodaje s področja hrupa toplotnih črpalk », Fakulteta za strojništvo Ljubljana	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
435			8. člen	Doda se (5): Ocenjevanje hrupa z meritvami ali modelnim izračunom na podlagi računskih metod, ki ga povzročajo toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb, izvajajo institucije, ki imajo pooblastilo za izvajanje ocenjevanja hrupa toplotnih črpalk v lasti fizičnih oseb, ki jih imenuje ministrstvo. Glede na ugotovitve raziskave je potrebno, da se hrup toplotnih črpalk meri na drugačen način, postopki so kompleksnejši in zelo zahtevni. Obstajajo določene formule izračunov. Potrebni so specialni merilniki in predvsem usposobljeno osebje, zato se na ministrstvo pripravi lista pooblaščenecv, katere jih imenuje ministrstvo. Le ti bodo pomoč inšpektorjem za okolje in prostor.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
436			9. člen	Doda se: Vir hrupa toplotnih črpalk v lasti fizičnih oseb je izvzet kot čezmerna obremenitev okolja s hrupom na območju varstva pred hrupom. Doda se: Če je vir hrupa posledica obratovanja toplotne črpalke v lasti fizične osebe, je obremenitev okolja s hrupom čezmerna, če vrednost hrupa presega mejno vrednost, določeno v tabeli 1. te Uredbe. Vir hrupa v lasti fizične osebe ne sme povečati ravni hrupa ozadja Doda se naj preglednica z mejnimi vrednostmi. Doda se odstavek: hrup je čezmeren, če raven hrupa v nočnem času presega mejno vrednost, za obratovanje v nočnem času v najglasnejši uri. Vsaka občina ima posebej določene območja varstva pred hrupom (I., II., III. In IV kategorija), in to ne more veljati za ocenjevanje hrupa toplotnih črpalk, ker varstvo pred hrupom ne definira koliko časa je takšen hrup prisoten. Manj kvalitetne toplotne črpalke namreč obratujejo celo noč / dokazano, da delujejo tudi do 90% nočnega časa. Zato je potrebno določiti kdaj je hrup toplotne črpalke čezmeren. Pripravi se nova tabela in je priloga nove uredbe. Upoštevani predlogi iz: » Strokovne podlage za spremembo zakonodaje s področja hrupa toplotnih črpalk » , Fakulteta za strojništvo v Ljubljani	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
437			10 člen, 11. člen doda se naj dodatni člen	Doda se dodatni člen namenjen hrupu toplotnih črpalk v lasti fizičnih oseb, kjer naj se podajo zahteve za toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb: Nova toplotna črpalka v lasti fizičnih oseb ne sme povečati ravni hrupa iz ozadja, Posebno pozornost je potrebno nameniti toplotnim črpalkam, ki se jih na novo vgradi. Za obratovanje toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb, ki je vir hrupa, je treba zagotoviti izvajanje naslednjih ukrepov: Izbira tihe toplotne črpalke na stanje tehnike oz, drug način ogrevanja, Namestitev toplotne črpalke stran od sosednjih objektov in varovanih prostorov, Zunanje enote toplotnih črpalk morajo biti usmerjene stran od sosednjih objektov in spalnih prostorov, Namestitev na ustrezno lokacijo z upoštevanjem maksimalne zvočne moči črpalke, ravni hrupa ozadja predvsem v nočnem času, oddaljenosti od parcelne meje in lokacije varovanih prostorov sosednjega objekta, Če je odmik zunanje enote toplotne črpalke manjši od 4.metrov, je potrebno pisno soglasje lastnika sosednjih zemljišč,	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.

				Namestitev toplotne črpalke lahko izvede le izvajalec, ki ima pooblastilo ministrstva, Doda se zaveza, da bo ministrstvo za okolje predlagalo ustrezne postopke za izvajanje meritev in izračunov	
438			14. člen	Doda se: obratovalni monitoring ne velja za obratovanje s hrupom za toplotne črpalke v lasti fizičnih oseb, razen v primeru pritožb Doda se zaveza: Ministrovo za okolje bo predlagalo ustrezne postopke za izvajanje meritev in izračunov, z upoštevanjem NFH. Monitoring hrupa toplotnih črpalk v lasti fizičnih oseb je potrebno nujno izvajati v primeru pritožb in sporov.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
439			22. člen	Za prekrške se doda: Z globo od 4.000 eur do 40.000,00 Eur se za prekršek kaznuje fizična, pravna oseba, samostojni podjetnik, posameznik oz. posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je upravljalec vira hrupa, če: Če presega mejne vrednosti hrupa (v novi tabeli za NFH) ali kadar se na podlagi računskih metod ugotovi, da je nov vir hrupa v neprimerni oddaljenosti od posestne meje in se določi oddaljenost, ki je primerna za takšen vir hrupa Za prekrške je obvezno vključiti, da Uredba velja tudi za fizične osebe, ne samo za pravne in samostojne podjetnike. S tem ne zavaruje fizične osebe pred določenimi viri hrupa, kot npr. toplotna črpalka.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 30.
440	Združenje ROVO	007-140/2025/74		Obrazložitev je sama s seboj v nasprotju, navajamo: »2. Splošna obrazložitev v zvezi s predlogom predpisa Ustavno sodišče je z Odločbo U-I-441/18-23 z dne 6. 7. 2022 ugotovilo, da je Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju(Uradni list RS, št. 43/18, 59/19 in 44/22 – ZVO-2, v nadaljevanju: uredba) v neskladju z ustavo saj v postopku njenega sprejemanja ni bilo zagotovljeno zadovoljivo sodelovanje javnosti. Ustavno sodišče je Vladi RS naložilo, da ugotovljeno protiustavnost odpravi.« in naprej: »K 24. členu (prenehanje veljavnosti) Prehodna določba predvideva prenehanje veljavnosti Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05, 34/08, 109/09 in 62/10).« Katera uredba torej z najnovejšo uredbo preneha veljati, tista iz leta 2005 (ID: URED3653) ali tista iz leta 2018 (ID: URED7531), ki ji je veljavnost odpravilo Ustavno sodišče?	Opozorili ste na napako v osnutku uredbe. V 26. členu uredbe smo zapisali: »Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18, 59/19 in 44/22 – ZVO-2).«
441				Še vedno je po podatkih iz PISRS v veljavi Uredba o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 121/04, 59/19, 44/22 – ZVO-2 in 53/22 ID: URED2682). V kolikšni meri se trenutno še vedno veljavna Uredba o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju in predlagana nova Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju vsebinsko prekrivata in sta morda celo v nasprotju?	Predpisi na področju hrupa v okolju so: Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju Uredba o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju Uredba o načinu uporabe zvočnih naprav, ki na shodih in prireditvah povzročajo hrup Pravilnik o emisiji hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem Pravilnik o prvem ocenjevanju in obratovalnem monitoringu za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje Predpisi so med seboj usklajeni.
442				V predlogu nove uredbe, kot je predložen, nikjer ni opredeljen pojem hrupa. Kaj hrup je, kakšen naraven oziroma umeten, s človekovimi dejavnostmi povzročen pojav je to, zakaj sploh določati mejne vrednosti; ali zaradi vplivov na zdravje človeka; ali zaradi vplivov na okolje, naravo, živa bitja in biotope; ali zaradi vplivov na stavbe, itd. Brez teh definicij, ki morajo imeti v uredbi merljive parametre, je zadevni upravni akt brezpredmeten in popolnoma odvečen, sam sebi namen.	V 2. členu uredbe so taksativno naštetih viri hrupa, za katere se uredba uporablja. Uredba določa: - stopnje varstva pred hrupom, - mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju, - ukrepe varstva pred hrupom, - ocenjevanje kazalcev hrupa, - podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, - podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja, - vsebino strokovne ocene skladnosti obratovanja virov hrupa in - vsebino ocene obremenjenosti okolja s hrupom. in pomembno prispeva k varovanju okolja pred hrupom.
443				Iz 4. pripombe izhaja, da manjka tudi opredelitev namena te uredbe, ki bi po pravilih nomotehnik spadala med uvodne določbe.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 187.

444			Pogrešamo taksativno našete pravne akte Evropske Unije, ki jih predlog zadevne uredbe neposredno prenaša v naš pravni red. Zato je nepregledno onemogočen preizkus uredbe glede na ustreznost in usklajenost z evropskimi, morda drugimi mednarodnimi akti, h katerim je Republika Slovenija zavezana z ustavo. Morebitno pojasnilo, da gre za zakonsko in ne za podzakonsko materijo, je nesklepčno, saj še vedno veljavna Uredba o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 121/04, 59/19, 44/22 – ZVO-2 in 53/22 ID: URED2682) pregledno navaja evropsko zakonodajo, ki je njena osnova.	Uredba ne prenaša pravnih aktov Evropske Unije. Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa in ne z uredbo. Pojasnila glede statusa Uredbe o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju so podana v odgovoru na vprašanje št. 441.
445			Ni sprejemljivo, da predlog uredbe, kot je predložen, ne obravnava nizko frekvenčnega hrupa. Predlog uredbe pravzaprav sploh ne opredeljuje frekvenčni obseg hrupa, ki je predmet obravnave zadevne uredbe. Tudi zato tega upravnega akta ni mogoče preizkusiti in primerjati z zadevno ureditvijo v drugih državah EU, na primer z pravno ureditvijo Danske, Nizozemske, Nemčije, Belgije in drugih, zlasti kar zadeva gradnjo vetrnih elektrarn večjih nazivnih moči.	Odgovorjeno v odgovoru pod zaporedno številko 3.
446			Nesprejemljivo in v nasprotju z Direktivo 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami je da se za linijski vir hrupa šteje, da obremenitev okolja s hrupom ni čezmerna, če so upoštevani tehnično, prostorski in ekonomsko upravičeni ukrepi za zmanjševanje emisije na viru hrupa. Za dokazovanje upravičenosti do povečanega nivoja hrupa bi naj upravljalec linijskega vira hrupa predložil tehnične, prostorske in ekonomske dokaze, pri čemer ni predpisanih nobenih meril ali tehnično ekonomskih normativov	Skladno z Direktivo 2002/49/ES se s strateških kartiranjem hrupa ugotovi odseke cest, ki obremenjujejo prebivalce nato se pripravi Operativni program varstva pred hrupom v katerem se predvidijo ukrepi zmanjšanja hrupa na problematičnih odsekih cest. Čez pet let, to je ob naslednji karti hrupa, se preveri učinek ukrepov in se z njimi, če je treba, nadaljuje v naslednjem Operativnem programu varstva pred hrupom. Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red v celoti prenesena z uredbo o ocenjevanju hrupa
447			V prilogi 2 niso določene računske metode izračuna hrupa, tako kot je navedeno v 6. členu osnutka Uredbe.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 419.
448			Mejne vrednosti kazalcev hrupa, kot so vrednostno prikazane v prilogi 1, so višje kot jih predpisuje Direktiva 2002/49/ES s kasnejšimi spremembami Direktive, in so bistveno višje, kot za mejne vrednosti kazalcev hrupa priporoča WHO, kar je med drugim tudi v neskladju z določili Ustave RS o upoštevanju mednarodnih predpisov. Svetovna zdravstvena organizacija na osnovi utemeljenih analiz in raziskav povsem nedvoumno predstavlja, katere so tiste vrednosti hrupa, pri katerih še ni posledic za zdravje in te vrednosti so drastično nižje, kot jih dovoljuje Uredba. To je v nasprotju z načelom previdnosti (10. člen ZVO-2) in z načelom preventive (9. člen ZVO-2).	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 414.
449			Iz omejitev so arbitrarno in brez obrazložitve izvzete ceste z manj kot 1 milijonom vozil letnega prometa. Takšna definicija je povsem poljubna in nestrokovna, saj je cestni hrup eden najpogostejših virov hrupa, ki ga čutimo in doživljamo ter se ga z definicijo ne da kar »ukiniti«. Namesto, da bi MOPE pripravljalo ukrepe za zaščito prebivalcev takšno kot je v drugih EU državah, problem okoljskega hrupa rešuje tako, da pomembne vire hrupa kar zanika in hkrati dramatično zvišuje dovoljene obremenitve.	Viri obremenjevanja okolja s hrupom so taksativno našeti v drugem odstavku 2. člena uredbe. Uredba se uporablja za te vire hrupa. Ceste na katerih je letni pretok manj kot 1.000.000 vozil (manj kot 2 avtomobila/minuto) ali železniške proge z letnim prevozom manj kot 10.000 vlakov prav tako povzročajo hrup v okolju. Vendar hrup, ki ga povzročajo tako malo prometne ceste ali železniške proge običajno ne presegajo z uredbo predpisanih mejnih vrednosti hrupa.
450			Gradbiščem je omogočena posebna obravnava, ne glede na siceršnje stopnje varstva pred hrupom in to brez časovne omejitve – zopet brez pojasnila ali utemeljitve, zakaj. Hrup iz gradbišč ogroža zdravje prav tako kot drugi viri hrupa, zato ni nobenega opravičila za drugačno obravnavo, razen koristi in dobičkov investitorjev, seveda na račun javne zdravstvene blagajne.	Odgovorjeno v vprašanju pod številko 133.
451	Fizična oseba	007-140/2025/75	Podajam pripombe na predlog Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju, saj so vrednosti dovoljenega hrupa bistveno previsoke, hkrati pa ne obravnava ločeno hrupa, ki ga povzročajo vetrne elektrarne in ne minimalnih odmikov vira hrupa od hiš. Svetovna zdravstvena organizacija (WHO) priporoča ponoči vrednosti hrupa do 40 dB (kar je precej manj kot v Uredbi: 48–55 dB). Ob tem bi bilo potrebno upoštevati tudi dejstvo, da so ruralna okolja, kjer ni pomembnejšega cestnega omrežja in industrijske infrastrukture, bistveno manj onesnažena s hrupom, kot so mesta, kar posledično pomeni, da je umestitev vira hrupa v takšno okolje bistveno bolj moteče. Ob tem predlagam, da uredba upošteva načelo proporcionalnosti. Da se v okolju izmeri hrup pred postavitvijo nameravanega vira hrupa in da ta po postavitvi ne naraste za več kot 10 Db, v seštevku pa ne bi smel preseči maksimalne priporočene vrednosti WHO. Ob tem pripominjam, da je tendenca evropskih držav v zmanjševanju hrupa v poseljenih okoljih in mestih (zapiranje določenih območij za promet), gradnja protihrupnih ograj ob avtocestah skozi	Načrti ministrstva glede nadaljnje normativne ureditve področja hrupa vetrnih so pojasnjeni v odgovoru št. 3. Normativna ureditev hrupa vetrnih elektrarn je pojasnjena v odgovoru pod št. 222.

			naselja pa ustaljena praksa. Da je hrup moteč dejavnik in močno vpliva na telo pove že preprost primer, ki smo ga izkusili vsi, ki smo kdaj bili na glasnem koncertu. Četudi bi si nadelu slušalke, ki bi povsem izolirale organ sluha, bi vibracije valovanja vseeno čutili na telesu. Tako je mogoče ritem bobnov čutiti na notranjih organih in nam vsiljuje ritem bitja srca. Na koncert gremo prostovoljno za kratek čas in ponavadi nam je tista glasba všeč. Povsem drugače pa je s hrupom, na katerega ne moremo vplivati, katerega dometu se ne moremo umakniti in postane stalen (v primeru vetrnic 24 ur/365 dni v letu). Da je hrup, ki ga slišimo, zdravju škodljiv govorijo številne študije zato so se hkrati z osveščanjem večali varnostni ukrepi za zdravje ljudi. Država, ki ne skrbi za to, da so njeni prebivalci vitalni z upoštevanjem primernih in priporočenih smernic v svoji zakonodaji, krši vse moralne vrednote in človekove pravice in bo na dolgi rok porabila mnogo več denarja za sanacijo nastale škode med prebivalci (zdravstvo, pravo). Hrup vetrnih elektrarn (VE) bi bilo potrebno v uredbi opredeliti ločeno. Gre za specifično, pulzirajočo vrsto hrupa, katerega zvok VE oddajajo tudi v človeškemu ušesu neslišnem spektru, t.i. infrazvok in nizkofrekvenčni zvok. Uredba, ki posebej ne opredeljuje infrazvoka in nizkofrekvenčnega zvoka, ni sprejemljiva, saj zakonodaja, po kateri se izvajajo meritve zgolj slušnega dela zvoka, ne regulirajo in omejujejo dejanskega zvočnega onesnaženja in s tem škodljivega vpliva na ljudi in živali. Infrazvok oddajajo številni naravni pojavi, kot so vulkanski izbruhi, grmenje, potresi, plazovi, oceanski valovi, itd. Takšni naravni pojavi so pomenili grožnjo človeku, zato povzročajo strah, tesnobo, stisko. Infrazvok pa oddajo tudi viri, ki jih je ustvaril človek, kot so eksplozije, velika vozila, vetrne turbine, letala in industrijski stroji. Čeprav je uho primarni organ za zaznavanje nizkih zvokov, je pri višjih intenzivnostih mogoče čutiti infrazvočne vibracije v različnih delih telesa. Za infrazvok je značilna sposobnost, da se z majhno disipacijo izogne oviram. Ker infrazvok ni v človeškem slišnem spektru, se je njegovo delovanje in vpliv v preteklosti zanemarjalo. Znanstveniki se s problemom nizkofrekvenčnega hrupa intenzivno ukvarjajo šele dobrih dvajset let in v tem času je veliko držav, tudi v Evropski uniji, sprejelo ustrezne ukrepe za zaščito prebivalstva pred temi vplivi. Glede na dokazane škodljive vplive infrazvoka in nizkofrekvenčnega zvoka je v uredbi potrebno: - hrup VE obravnavati ločeno - upoštevati, meriti in določiti mejne vrednosti nizkofrekvenčnega zvoka in infrazvoka - določiti minimalne odmike VE od bivališč in zazidljivih parcel po modelu najmanj 10 x višine vetrnega agregata - VA (skupaj z lopaticami vred) - določiti spremljanje delovanja in opravljati periodične meritve hrupa tudi v času delovanja - prepovedati umeščanje VA z nazivno močjo večjo od 4,5 MW (Večji VA so grajeni za postavitve na morje, kjer pihajo močni vetrovi in so bolj robustni. Evropa ima po celini nameščene VE v povprečju od 1 do 4,5 MW. Umestitev VE z nazivno močjo 7 MW v Občino Rogatec ni sprejemljiva. Tudi NIJZ postavitve vetrnic močnejših od 5 MW ne podpira) - resno obravnavati in omejiti hrup delovnih strojev ob sami gradnji VE Pomemben prispevek k prepoznavanju specifičnosti hrupa VE je podala tudi Mednarodna konferenca o hrupu vetrnih turbin, København, Danska (od 10. do 13. junija 2025). Poudarili so: »Ocenjevanje in merjenje hrupa vetrnih turbin ostajata kompleksna znanstvena in regulativna izziva. Hrup ni le glasnost: dejavniki, kot so frekvenčna vsebina, modulacija, tonalnosti in vremenske razmere, vplivajo na to, kako se hrup meri in zaznava. Predavatelji so preučili različne metode, ki se uporabljajo za ocenjevanje ravni hrupa v bližini vetrnih elektrarn, vključno s spremljanjem v realnem času, orodji za modeliranje in novo razvitimi merilnimi tehnologijami. Te ocene so ključne za določanje varnih mejnih vrednosti hrupa in zagotavljanje skladnosti vetrnih elektrarn z lokalnimi predpisi. Pomembno je, da je več raziskovalcev razpravljalo o omejitvah trenutnih standardov za hrup, ki se pogosto osredotočajo na povprečne ravni hrupa z A-uteženo vrednostjo in lahko spregledajo kratkoročne spremembe ali nizkofrekvenčne komponente (ali druge vidike), ki so lahko bolj moteči za prebivalce. To se nanaša na zgoraj omenjeni pomen pravilne ocene hrupa glede na njegov dejanski vpliv na okolje in ljudi. Naraščala je podpora prehodu na bolj celosten pristop k zvočni krajini, ki vključuje ne le ravni decibelov, temveč tudi celotno človeško izkušnjo hrupa v danem okolju. Razpravljali so o vprašanjih vključevanja javnosti in politike, priznavanju pomena preglednosti med načrtovanjem in ravne emisije hrupa, ki temeljijo na dokazih. Priznana je bila tudi vloga neakustičnih dejavnikov,	
--	--	--	--	--

				<i>kot so vizualni učinek, zaupanje v razvijalce in morebitna finančna vpletenost (čeprav ima to lahko tudi nasproten učinek na sprejemanje), pri vplivanju na javno dožemanje in raven motenosti. Če povzamemo, je konferenca WTN2025 ponovno potrdila potrebo po uravnoveženem razvoju: širitvi vetrne energije za boj proti podnebnim spremembam, hkrati pa zagotavljanju, da se pri njenem izvajanju spoštuje lokalno skupnost. Ker vetrne turbine rastejo in se njihova uporaba širi, je konferenca poudarila pomen zanesljive znanosti in tehnologije, premišljene zasnove in javnega dialoga pri doseganju trajnostne energetske prihodnosti»</i> Nadalje: »Izpostavljenost infrazvoku in njegovi morebitni vplivi na zdravje bližnjih prebivalcev še vedno veljajo za stalno skrb. Raziskovalci so predstavili nove študije o tem, kako nizkofrekvenčni hrup potuje, vpliva na vzorce spanja in morebiti prispeva k stresu ali drugim zdravstvenim simptomom.«	
452	Fizična oseba	007-140/2025/78	Splošno	Prošnja, da se strelišče Radna premakne stran od naselja Boštanj.	Uredba določa mejne vrednosti kazalcev hrupa v okolju, način izvajanja obratovalnega monitoringa in njegovo pogostost. Kakor je videti iz vašega dopisa je bil zadnji obratovalni monitoring izveden v letu 2021, kar pomeni, da bi strelišče moralo izvesti naslednji obratovalni monitoring v letu 2024. Predlagamo, da preverite, kaki so rezultati zadnjega obratovalnega monitoringa.
453	Varuh človekovih pravic	007-140/2025/84	2. in 3. člen	Uredba o hrupu v 2. in 3. členu arbitrarno in v nasprotju z 21. členom Zakona o vladi (ZVRS) ter Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa (v nadaljevanju: Direktiva 2002/49/ES) opredeljuje vire hrupa. ZVRS v 21. členu določa, da lahko Vlada RS z uredbo podrobneje ureja in razčlenjuje v zakonu določena razmerja v skladu z namenom in s kriteriji zakona oziroma drugega predpisa. V tem delu ZVO-2 Vladi RS ne daje pooblastil, da bi lahko v uredbi samovoljno določala, kaj so oz. niso viri hrupa, saj gre za pojem, ki je integralen del varstva okolja, zato ga ni mogoče predpisati v podzakonskem aktu in to celo v nasprotju s spoznanji znanosti in znanstvene doktrine ter evropskimi direktivami. Uredba o hrupu je tako med drugim samovoljno določila, da del okoljskega hrupa, ki ga povzročajo ladje, ni hrup (7. točka drugega odstavka 2. člena) in da vir hrupa niso ceste z manj kot 1.000.000 vozil letnega prometa, železniške proge z manj kot 10.000 letnimi prevozi, skladišča z manj kot 10.000 ton letnega pretovora, odprta parkirišča z manj kot 1.000.000 letnega pretoka vozil in pa gradbišča, za katera ni treba izvesti presoje vplivov na okolje (22. točka prvega odstavka 3. člena).	Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju ima pravno podlago v drugem, tretjem in šestem odstavku 18. člena ZVO-2. Skladno s pravno podlago smo v Uredbi določili vire hrupa in mejne vrednosti, ki pri običajnih pogojih obratovanja virov hrupa ne smejo biti presežene. Pri določitvi virov hrupa za katere se uporablja uredba je pomembno ugotoviti, obseg obratovanja ter določiti, kateri viri hrupa so taki, da jih je treba normativno urejat. Vir hrupa kot je cesta s letnim pretokom manj kot 1.000.000 vozil na leto, je s prometom neobremenjena cesta (manj kot 2 avtomobila/minuto). Promet po taki cesti ne more povzročiti ravni hrupa, ki bi bile višje od mejnih vrednosti. Podobno velja tudi za železniško progo z letnim prevozom manj kot 10.000 vozil na leto ter ostalimi naštetimi dejavnostmi.
454			2. člen	Po mnenju Varuha tudi zgoraj našteti viri hrupa, ki so v nasprotju z Direktivo 2002/49/ES iz Uredbe o hrupu arbitrarno izvzeti, povzročajo obremenjujoče emisije hrupa.	Direktiva 2002/49/ES je v slovenski pravni red renesena z Uredbo o ocenjevanju in urejanju hrupa v okolju. Direktiva določa metode ocenjevanja hrupa v okolju, določanjem izpostavljenosti hrupu s kartiranjem, pripravo operativnega programa varstva pred hrupom in zagotavljanjem dostopa informacij o hrupu v okolju javnosti. Direktiva se uporablja za ceste na katerih letni pretok presega tri milijone vozil, železniške proge, ki jih prevozi več kot 30.000 vlakov na leto, letališča z več kot 50.000 vzleti ali pristanki na leto ter mesta z več kot 100.000 prebivalcev. Za umeščanje v prostor in obratovanje predhodno navedenih cest in železniških prog se uporablja Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju. Prav tako se Uredba o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju uporablja za vse naprave, katere obratovanje zaradi izvajanja industrijske, obrtne proizvodne, storitvene in podobnih dejavnosti ali proizvodne dejavnosti v kmetijstvu ali gozdarstvu povzroča hrup v okolju. Izjeme, od te široke definicije virov hrupa so navedene v 2. členu Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju. Uredba se ne uporablja za hrup, ki: 1. ga povzroča izpostavljeni človek sam, 2. nastaja zaradi del v gospodinjstvih, 3. ga povzročajo prebivalci v sosednjih stanovanjih oziroma

					stanovanjskih stavbah, 4. ga povzročajo akustični instrumenti brez električnih ojačevalnikov, 5. ga povzročajo domače živali, 6. nastane na delovnem mestu, 7. nastane znotraj prevoznih sredstev, 8. ga povzročajo ladje, 9. ga povzročajo heliporti, ki obratujejo v okviru bolnišnic, 10. nastane zaradi vojaških, obrambnih ali zaščitnih dejavnosti na območjih za potrebe obrambe ter območjih za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, določenih v skladu s predpisi, ki urejajo prostor, 11. nastane zaradi izvajanja nalog v zvezi z obrambo države ali izvajanja zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah in 12. nastane pri izvajanju medicinske, policijske in druge pomoči.
455				Uredba o hrupu v nasprotju z Direktivo 2002/49/ES poljubno širi seznam virov hrupa, ki naj to (več) ne bi bili ter taksativno našteva, kaj so viri hrupa, kar je v nasprotju z direktivo, saj vseh možnih virov hrupa ni možno vnaprej naštet, zato jih tudi citirana direktiva našteva zgolj primeroma, izjeme pa taksativno. Kot je pojasnjeno zgoraj, Vlada RS za odločanje, kaj je in kaj ni vir hrupa tudi nima nobene pravne podlage v ZVO-2 ali kateremkoli drugem predpisu. Iz tega razloga je Uredba o hrupu v 2. in 3. členu v nasprotju z 21. členom ZVRS in z 2. in 3. členom Direktive 2002/49/ES. Varuh navedeno ocenjuje kot kršitve tako 14. člena Ustave RS kot tudi kršitev 8. in 153. člena Ustave.	Kot je predhodno pojasnjeno se Direktiva o hrupu v okolju uporablja za vire emisij hrupa, katerih vzrok je promet. Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju ima pravno podlago v drugem, tretjem in šestem odstavku 18. člena ZVO-2.
456			3. člen	V 22. točki 3. člena Uredbe so kot vir onesnaženja s hrupom navedene ceste, na katerih je letni pretok večji kot 1.000.000 vozil ter železniške proge z letnimi prevozi več kot 10.000 vlakov. S tem vzpostavlja neenako raven zaščite pred hrupom za prebivalce, ki živijo ob teh virih hrupa in tistimi, ki so lahko obremenjeni z enakimi ravnmi hrupa, pa ne zadostijo kriteriju določenega letnega pretoka oz. števila letnih prevozov. Kljub temu da so ljudje lahko obremenjeni z enakimi ravnmi hrupa, bodo protihrupne zaščite deležni le tisti prebivalci, ki stanujejo ob cestah z več kot 1.000.000 vozil letno. Ostali, torej tisti, ki stanujejo ob cestah z manj kot 1.000.000 vozil letno, pa ne.	Skupna dolžina javnih cest v Sloveniji je ca 39.000 km, dolžina javnega železniškega omrežja je ca 1.200 km. Nad tako obširnim omrežjem cest in železnic ni mogoče izvajati monitoring hrupa v okolju na način kot ga danes izvajamo skladno s stanjem tehnike. Hrup, ki je posledica prometa po cestah ali železnicah je posledica količine prometa. Ocenjeno je, da ceste z manj prometa kot 1.000.000 vozil na leto ali železniške proge z manj prometa kot je 30.000 vlakov na leto ne morejo imeti hrupa višjega od mejnih vrednosti zato jih ne štejemo kot vire hrupa.
457			14. člen	Dodatni element neenakosti prinaša še 14. člen Uredbe o hrupu, ki zahteva, da je treba za ceste in železnice izvajati obratovalni monitoring, vendar zgolj za tiste z več kot 3.000.000 vozil oz. več kot 30.000 vlaki letno, če se te ceste in železnice nahajajo izven poselitvenega območja, kjer pa se prag zniža na 1.000.000 vozil letno za ceste oz. 10.000 vlakov letno za železniške proge. Iz Priloge 2 ne izhajajo razlogi za takšno razlikovanje.	Ta člen ne uvaja neenakosti podaja zgolj kriterije na katerih cestah in železniških progah se izvaja kartiranje hrupa v mestu Ljubljana in Maribor. Pri pripravi kart hrupa v Ljubljani in Mariboru je treba kartirati ne samo ceste in železniške proge nad 3.000.000 prevoz avtomobilov in 30.000 prevozov vlakov, pač pa se ti pragovi spustijo do praga 1.000.000 prevozov avtomobilov in 10.000 prevozov vlakov. Za tovrstne ceste in železniške proge se pripravijo tudi Operativni programi varstva pred hrupom.
458				Za varstvo prebivalstva pred hrupom cest in železnic so torej predvideni različni standardi, odvisno od tega, kje kdo živi in od tega kako prometna je cesta oz. železnica, ki povzroča hrup. Varuh ocenjuje, da gre za grobo in očitno ter povsem neutemeljeno kršitev načela enakosti pred zakonom, saj se bistveno enaki položaji obravnavajo različno, brez kakršnegakoli tehtnega in utemeljenega razloga, ki bi upravičeval neenako obravnavo.	V Sloveniji pripravljamo karte hrupa in operativne programe varstva okolja za ceste s prometom nad 3.000.000 avtomobilov na leto in železnice s prometom nad 30.000 vlakov na leto ter mesta s več kot 100.000 prebivalcev, kot to zahteva Direktiva o hrupu v okolju.

459			2. člen	V 7. točki drugega odstavka 2. člena je kot vir hrupa izvzet hrup, ki ga povzročajo ladje. Neenakost pred zakonom se kaže tudi v primeru z novo Uredbo predpisanega pristopa obravnavanja pristanišč, kjer ladje sploh niso štete kot vir hrupa.	Pojasnjujemo, da so ladje izključene iz uporabe osnutka Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju zaradi tega, ker njihovega obratovanja glede hrupa, za razliko od motornih vozil, letal in deloma železniškega prometa, ne ureja noben mednarodnopravni akt in tudi noben pravni akt Evropske unije. Ne nazadnje tudi definicija okoljskega hrupa v Direktivi 2002/49/ES ne zajema hrupa ladijskega prometa, temveč le hrup cestnega, železniškega in zračnega prometa. Po nam dostopnih informacijah, tudi druge evropske pomorske države ne regulirajo hrupa ladij. Z osnutkom Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju je reguliran hrup pristanišča, ki je »samo po sebi vir hrupa, saj znotraj njega potekajo cestne in železniške povezave ter nakladanje in razkladanje tovorov«. Hrup ladij ni bil reguliran niti v Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 105/05 s spremembami) niti v Uredbi o mejnih vrednostih kazalcev hrupa (Uradni list RS, št. 43/18 s spremembami). Na ravni hrupa, ki so posledica posamezne ali več ladij lahko upravljavec pristanišča vpliva le na način, da prepreči sprejem ladij v pristanišče in se posledično del pristanišča ali celotno pristanišče zapre.
460			3. člen	Pri hrupu gradbišč gre prav tako za evidentno neenako obravnavo, saj se hrup gradbišč kot vir hrupa priznava zgolj za gradbišča, ki so posledica posega, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje. Ta gradbišča so omejena z mejnimi vrednostmi, ki jih predpisuje Preglednica 6 Priloge 1 predlagane Uredbe o hrupu. Vsa ostala gradbišča so izvzeta in posledično lahko obratujejo neprekinjeno brez kakršnih koli omejitev, saj napotila iz 1. točke prvega odstavka 11. člena Uredbe ne predstavljajo omejitev, ki bi bila enakovredna določitvi mejnih vrednosti.	Pri premisleku, katera gradbišča so tista, ki se jih z uredbo šteje kot vir hrupa smo sledili načelu, da naj bodo to gradbišča za objekte in posege, ki so take vrste, ki lahko vplivajo na okolje. Tovrstni objekti ali posegi se obravnavajo v upravnih postopkih, kot jih predvideva Zakon o varstvu okolja. Na ta način je zagotovljeno, da se v času gradnje tovrstnih objektov tudi sledi zahtevam varstva pred hrupom.
461			12. člen	Prvi odstavek 12. člena Uredbe o hrupu določa, da vir hrupa ne sme obratovati, če povzroča čezmerno obremenitev, če gre za vir hrupa, ki ni linijski. Ceste in železnice, kot linijski viri obremenitev hrupa bi torej lahko obratovale, tudi če okolje s hrupom obremenjujejo čezmerno. To še zlasti pomeni veliko obremenitev za okolje, saj ni določenega nikakršnega roka za prilagoditev mejnim vrednostim.	Hrup cest in železniških prog je posledica prometa po njih. Ceste in železnice omogočajo povezanost krajev in prevoz ljudi in blaga med kraji. Obratovanje cest je tako v javnem interesu.
462			3. člen in 23. člen	Prav tako Varuh ugotavlja kršitev 72. člena Ustave RS v povezavi z 2. členom Ustave RS oz. načelom pravne države glede 23. točke 3. člena Uredbe o hrupu. Po tem členu je namreč vplivno območje vira hrupa območje, na katerem je ocenjeno, da je hrup zaradi obratovanja vira hrupa višji od mejnih vrednosti za 3. stopnjo varstva pred hrupom. Takšna ureditev bi bila posledično sprejeta arbitrarno, brez kakršnekoli opredelitve oz. utemeljitve in je nerazumljiva, saj za območja, ki ležijo v 2. ali 4. stopnji varstva pred hrupom, ne veljajo mejne vrednosti za 3. stopnjo varstva pred hrupom. Hkrati tudi Uredba o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave (Uradni list RS, št. 36/09, 40/17 in 44/22 – ZVO-2) opredeljuje postopek določanja vplivnega območja v okviru pravil stroke, katere predmet je ocenjevanje vplivov na okolje. Predlagana ureditev je tako v nasprotju tudi z Uredbo o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave.	Vplivno območje se uporablja v upravnih postopkih za industrijske naprave, iz 23. člena Uredbe o kazalcih hrupa. To je območje, v katerem mora upravljavec tovrstnega objekta zagotoviti dodatno varstvo prebivalcev.
463				Ob tem je tudi sicer je povsem nedoločeno, kaj pomeni »celovito urejanje prevoza« iz 4. točke prvega odstavka 11. člena Uredbe. Takšne nedefinirane in nejasne obveznosti, ki omogočajo poljubno interpretacijo, pomenijo veliko pravno negotovost tako za onesnaževalce kot tudi za prizadete državljane in upravne organe, kar predstavlja kršitev ustavnega načela pravne države. Na tem mestu dodatno izpostavljamo, da predlog Uredbe ohranja princip dolgoročnih povprečnih ravneh hrupa za vsa ocenjevalna obdobja v letu. Takšen pristop lahko zamegli dejansko izpostavljenost okolja s hrupom, saj lahko hrup tudi po več ur ali dni v letu znatno presega mejne vrednosti, vendar kršitev ni mogoče ugotoviti, saj navedena časovna obdobja izpadejo iz vrednosti, upoštevanih pri izračunu.	Celovito urejanje prevozov na gradbišču izvajajo družbe, ki izvajajo gradnjo. To je način urejanja prevoza, ki je optimalen za izvedbo gradnje z upoštevanjem, da tovrstni prevozi povzročajo čim manjši hrup.
464			9. člen	V 9. členu Uredbe o hrupu je opredeljena čezmerna obremenitev okolja s hrupom, pri tem pa določila od osmega do dvanajstega odstavka tega člena predvidevajo pasivno protihrupno zaščito v notranjosti stavb. Na stavbah izvedena pasivna protihrupna zaščita v ničemer ne vpliva na vrednost obremenitve z okoljskim hrupom, saj se kazalce hrupa meri in ocenjuje na fasadi. Kjer je mejna vrednost kazalca hrupa presežena, pasivna zaščita notranjosti stavb ne spremeni dejstva, da prihaja do čezmerne obremenitve okolja po definiciji iz ZVO-2. Podzakonski predpis, kot je Uredba, ne more čezmernosti definirati drugače kot zakon, zato so navedena določila 9. člena Uredbe po	V času gradnje ali obratovanja linijskih virov hrupa je mogoče, da so v njihovi bližini stanovanjski objekti, katerim ni mogoče zagotoviti z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa predpisanih mejnih vrednosti. V tovrstnih primerih se s pasivno zaščito stanovanj, prebivalcem omogoči kakovostno bivanje v njihovih stanovanjih. Taka ureditev

				mnenju Varuha v očitnem nasprotju z ZVO-2.	je enaka ureditvi v drugih razvitih državah Evrope.
465				Varuh v svojih poročilih redno opozarja, da posamezne vrste motečega hrupa sploh niso urejene (npr. nizkofrekvenčni hrup, pasji lajež, versko obredje, klimatske naprave, toplotne črpalke in podobno). Varuh vsako leto prejme precej pisem in vprašanj pobudnikov, ki se nanašajo na hrup v življenjskem okolju. Viri motečega hrupa so zelo različni: gostinski lokali, javne prireditve, promet, ceste, motokros steze, cerkveni zvonovi in drugi. Poudarjamo, hrup je zvok, ki v naravnem življenjskem ali delovnem okolju moti ljudi, saj povzroča nemir, škodi njihovemu zdravju, poleg tega negativno vpliva na okolje. Zato je treba problematiki hrupa nameniti vso pozornost in v reševanje vključiti tudi na primer zdravstveno stroko.	Nizkofrekvenčni hrup nastaja v naravi zaradi npr. pihanja vetra skozi veje dreves, turbulenc vetra okoli vogalov hiše ali nelaminarnega toka vode. Tak hrup ni mogoče ločiti od nizkofrekvenčnega ali infra hrupa, ki nastaja zaradi industrijskih virov kot so: toplotne črpalke, ventilatorji, turbine, avtocestni, železniški in ladijski promet ali kakega drugega vrtečega se stroja. Velike valovne dolžine tovrstnega hrupa preprečujejo ukrepe za njegovo zmanjšanje. Pasji lajež ali zvonjenje ni zvok, ki bi se urejal z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju. Hrup toplotnih črpalk načrtujemo normativno urediti v naslednji spremembi Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju. Za namen njihove normativne ureditve smo na ministrstvu pripravili tudi ustrezne strokovne podlage.

Pripravil:
Tone Kvasič